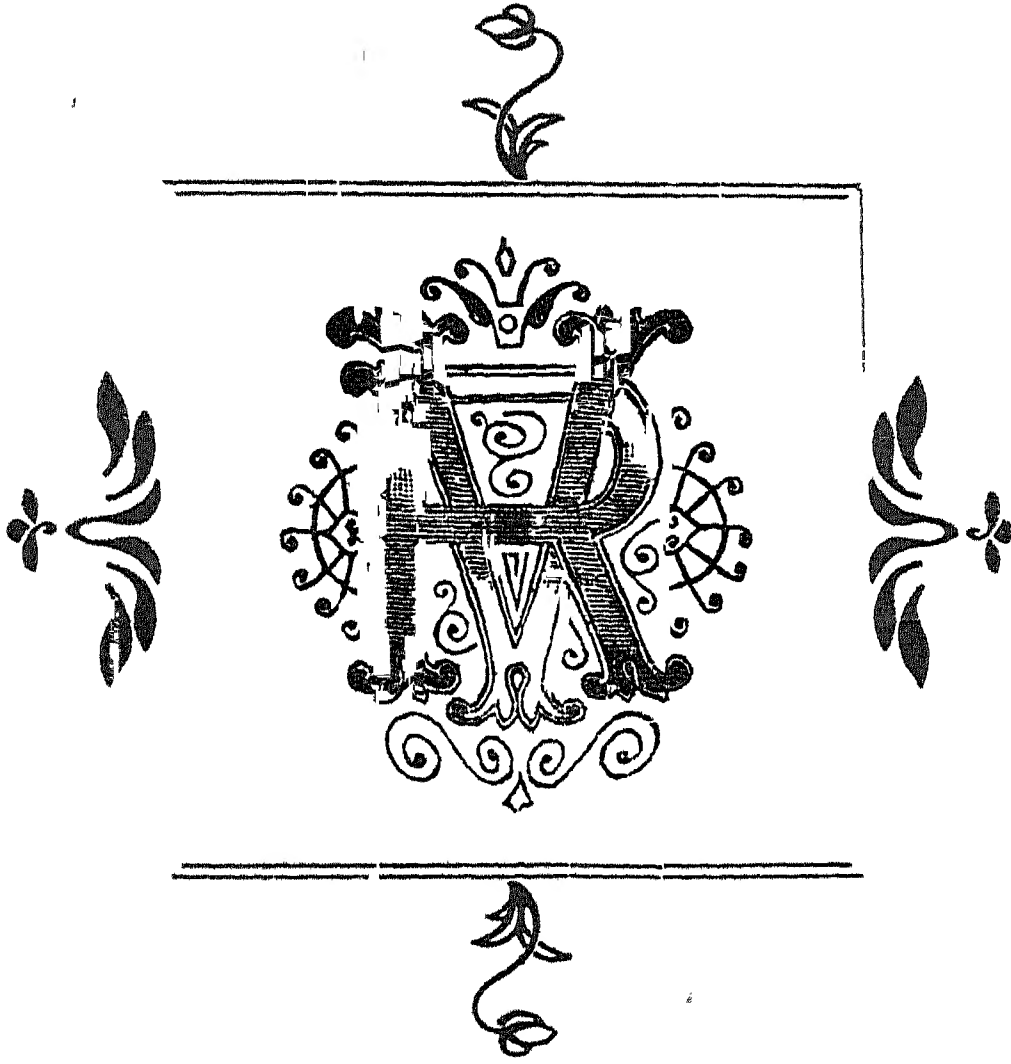

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

(శ్రీ తిక్కన మాత్యప్రణీతము).

చెన్నపురి :

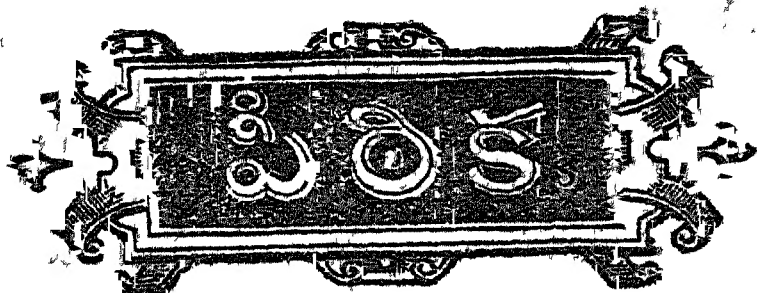
వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే.

ప్రకటితము.

1916.

All Rights Reserved

V Ramaswamy Sastrulu & Sons, Madras

బోధో పరే వుం జాతే దక్షుభాత్తజే
ప్రతేతసా దాన్తే త్తాత్తా ద్రామామకాత

కీయు నజులచగా వరంబులం బుక్కింప జెంప సిట్టి
అక్షరక్షణార్థంబు రనికులాజరణం అగుదన
రావంబున నవతరించిన నాదబృందంబులం గాక
నాత్తవనిదివ్యచారిత్రంబు యథావస్థితంబుగ
తరవాన్యార్థపరిపాదకమున నైకకాము
బరగునప్రకాండపరిమితం జైనశీరావ
కాకం నగు మహాప్రకారంబు జేసె.

దొలుతబోయియుకాండగలలొ శ్రీరామనినట్లు
స్థమకాండమునం బట్టాని మేకంబునకుం దరు
కులగా నొంగునది గాన ద న పమకాండమున

మనము చేసిన నెల్లవల నుంబలం బ్రహ్మతే వహించి యున్నది. ఈ
తెక్కనాడు తల్లిగారు రాత్రు చుని నిర్వచనోత్తరరామాయణమందినం
మరియును. —

నిత బిరామ గుంబూరానిభుని మం క్రభాస్మరు మత్స్య మల ని
కన్ననపేయి లొక మాదంబు వేళ నాకృతిసూచు నేల

దనకావ్యము స్వగుణంబునః గాకున్న ను చక్షు ల ముగ భాను
తాప్తగల్భు బుల నై కను లొ వరణంబు నొందు పరి
పండుబు తెల్లం బగు సున్నది. మంత్ర భాస్మరుడు పూర్వ
రదింప దానిం బొర్తి నెయం గడంగి కా బోలు తెక్కన చూత్ర
నిర్వచనమున నాంధ్రీకరించె. దీనినే యిప్పుటి నూటయిది నది
మృత్యు కంఠంబే వాపరాజు తద్వలదు విస్తరించి రామనిర్మాణవర్ణం
బంబుడు. నిరపించెను కెన్న నమాత్రము దనకావ్యము విచా
రింప నాడ దని కాబోలు శ్రీ రామనిర్మాణమున వచింప గలవై
ష్ణోనిర్మాణము జెప్పి యున్న ను నవ్వచకి. దనయిచ్చి వ్రాయుము
మృత్యు చని యుహించవచ్చును కను నచచ్చు నిరాయణ
మనన్బడు.

తెక్కన

1. బ్రాహ్మణుడు, గౌతమగోత్రుడు, అప సంబంధుడు, మృత్యు
వర్ణుడనకు బాత్తుడు కొమ్మనకు నన్నునుకు బుత్తుడు ముఖే
తేతన ముల్లన. నిర్దన అనువార శీతని పెదకండులు. ఈవిషయము
నని —

గుడు న బ్రాహ్మగౌతమగోత్ర మహితుండు భాస్మరముగ తయరు
బ్రాహ్మణ యువకుల గేతన, మున్ననజెడ్డనామాత్యులరు
బ్రాహ్మణుడు గుంబూరానిభుడు కొమ్మనదండనామ దు ముర
సాధుడు గా వ సంబంధులను. క శీలండు సాంగ
గుడు మ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

క. ౩౩ నీకవిజీనించియుండుకాళిమఱి గుజించి వలపున పలుతెరిగెనని
 ద. ౩౩ నీకవిజీనించియుండుకాళిమఱి గుజించి వలపున పలుతెరిగెనని
 చ. ౩౩ నీకవిజీనించియుండుకాళిమఱి గుజించి వలపున పలుతెరిగెనని

విర్వచనోత్తరరాసా యనామనమం గృతిపతి దంపతులను విన్నవించు
 గానివాహనశకము 1. 12-1262 (క్రీస్తు 1200-1201 సంవత్సరము లలో భారత
 కము జేసినట్లు కృష్ణమండలములోని శిలాశాసనముల నుండి జేరియు చున్న
 మనకు. ఈమనుచు రాజు రాజ్యము గొలువ 70-1262 సంవత్సరములో తిక్కన
 బియ్యర చరిత్రను పోలించి జరిపించినట్లు కృష్ణమండలములో కనిపెట్టగ్రామములోని
 శాసనము చున్న సుపేక్షానానములచే క్రీ 1200-1201 సంవత్సరములనడుమ
 రాజ్యము చేయుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. ఇంతటి దేవుడు తిక్కనని మయాద్రాక్ష
 మువలన దండయాత్ర వెడలి వెళ్ళినా రాజుల జయించి నట్లుగా శ్రీ సుబ్బా
 ఉద్ధిరాజుకు మరల రాజ్యంబు నొసంగినట్లు ఈమ దేవరాక్షితుల ను జేర్చుచున్న
 దున్నందునను నాదిక సహకారికు. దగుతిక్కనని మయాద్రాక్ష శాసనముల
 శకము 1127-117. క్రీ 1200-1201 సంవత్సరములనడుమ వర్షక నటించు జే
 మండలముల విర్వివాదాంశము.

[illegible]

మనుషులెవరు? - వాడుక గ్రంథము

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।
पञ्चमः स्कन्धः ।

[illegible]

మా యణ మనుషేం నెల్లెడల మిగులం బ్రభ్యాతి వహించి యున్నది. ఈ భాస్కరుడు తిక్కనామాత్యునకుం చాత యని నిర్వచనోత్తరరామాయణమునం బ్రథమాశ్వాసములోని.—

“గీ. సారకవితాభిరాము గుంటూరువిభుని, మంత్రిభాస్కరు మత్స్య. . . . . నె దలచి

యైన శున్ననమెయి లోక మాదరించు, వేట నాకృతిగుణము . . . . . నేల.”

అనుపద్యమునం దనకావ్యము స్వగుణంబునఁ గాకున్నను దన తయగు భాస్కరుని దివ్యకవితాప్రాగల్భ్యంబున నైనను లోకాదరణంబు నొందు నని చెప్పికొని యుండుటం దెల్లం బగుచున్నది. మంత్రిభాస్కరుడు పూర్వ రామాయణము రచింప దానిం బూర్తి నేయం గడంగి కాబోలు తిక్కన యుత్తర కాండమును నిర్వచనముగ నాంధ్రీకరించె. దీనినే యిప్పటికి నూటయిరువది యేండ్లకు మునుపు కంకంటి పాపరాజు తద్దయు విస్తరించి రామనిర్యాణపర్యం తము గొప్పప్రబంధముగ విరచించెను. తిక్కనమాత్రము దనకావ్యము విశా దాంతముగ నుండఁ గూడ దని కాబోలు శ్రీరామనిర్యాణమును వచింపఁ డయ్యె. భారతమునఁ గృష్ణనిర్యాణముఁ జెప్పి యున్నను నప్పటికిఁ దనయభిప్రాయము మాతీయుండ వచ్చు నని యూహింపవచ్చును. ఇకఁ దిక్కనచరిత్ర యించుక వర్ణింప వలసియున్నది.

తి క్క న.

నియోగిబ్రాహ్మణుడు, గౌతమగోత్రుడు, ఆప స్తంబసూత్రుడు, కొమ్మమాంబకు మంత్రిభాస్కరునకుఁ బాత్రుడు, కొమ్మనకు నన్నమకుఁ బూత్రుడు, మహేశ్వరభక్తుడు, కేతన, మల్లన, సిద్ధన అనువార లీతనిపెదతండ్రులు, ఈవిషయము విరాటపర్వములోని.—

“సీ. మజ్జనకుండు సన్తాన్యగౌతమగోత్ర, మహితుండు భాస్కరమంత్రితనయుఁ

డన్నమాంబాపతి ♦ యనఘులు గేతన, మల్లనసిద్ధనామాత్యవరుల

కూరిమితమ్మండు ♦ గుంటూరివిభుఁడు కొమ్మనదండనాథుఁడు ♦ మధురకీర్తి

విస్తరస్ఫూరుఁ డాప స్తంబసూత్రప, విత్రకిలుఁడు సాంగ ♦ వేదవేది

తే. యర్థిఁ గల వచ్చి వాత్సల్య ♦ మతిశయిల్ల, నస్తదీయ ప్రణామంబు ♦ లాదరించి

తుష్టి దీవించి కరుణార్ద్రాదృష్టిఁ జూచి, యెలమి నిట్లని యానతి ♦ యిచ్చెనాకు.”

అను పద్యమువలనను, నిర్వచనోత్తర రామాయణములోని—

“మ అమలోదాత్తమనీష నే నుభయకావ్యప్రాధిఁ బాటించుశి

ల్పమునం బారగుడం గళావిదుడ నాప స్తంబసూత్రుండ గౌ

తమగోత్రుండ మహేశ్వరాంఘ్రికమలధ్యానైకశీలుండ న

న్నమకుం గొమ్మనమంత్రికిఁ సుతుండఁ దిక్కాంకుండ సన్తాన్యడన్.”

అనుపద్యమువలనను దెలియుచున్నది.

ఇక నీకవిజీవించియుండుకాలముం గుఱించి పలువురు పలుతెఱంగులం దలాతలి వా. సేయు చున్నను నిర్వచనాంశవిచారము పిష్టపేషణమ కాఁ దలంచి హే. ంబునం దిగక సంగ్రహముగఁ దెలుపు చున్నాఁడ.

నిర్వచనోత్తరరామాయణమునకుం గృతిపతి యగుమనుమసిద్ధిన్యపాలుఁడు శాలివాహనశకము 1179-1182 (క్రీస్తుశ. 1258-1261) సంవత్సరములలో భూదా నముఁ జేసినట్లు కృష్ణామండలములోని శిలాశాసనములవలనం దెలియు చున్నం దునను, ఈమనుమరాజు రాజ్యముఁ గోలుపోఁగా [1254 సంవత్సరములో అక్కన బయ్యన యనుచోళులం జయించినట్లు కృష్ణామండలములో ఇనిమల్లగ్రామములోని శాసనము మున్నగుపెక్కు శాసనములచే క్రీ॥ 1200-1258 సంవత్సరములనడుమ రాజ్యముచేయుచున్నట్లు తెలియుచున్న] గణపతిదేవుఁడు తిక్కనసోమయాజిప్రార్థ నమువలన దండయాత్ర వెడలి వెలనాటిరాజులం జయించి నెల్లూరి కేగి మనుమ సిద్ధిరాజుకు మరల రాజ్యంబు నొసంగినట్లు సోమదేవరాజీయమునం జెప్పబడి యున్నందునను, వారికి సమకాలికుఁ డగుతిక్కనసోమయాజియు శాలివాహన శకము 1127-1171 (క్రీ 1200-1258) సంవత్సరములనడుమఁ దప్పక నశరీరుఁ డై యుండెననుట నిర్వివాదాంశము.

ఈ తిక్కనతాత యగుమంత్రిభాస్కరుం గుఱించి పెక్కుకవులు స్తుతిపద్యం బులం జెప్పి యునికి నేతద్వంశజులు రాజకార్యనిర్వాహధూర్వహు లనియ కాక యితనివంశము పండితవంశ మనియుం గూడ తేటపడుచున్నది. ఈకవికిఁ బూ ర్వులు మహారాజాస్థానములం గొప్పయుద్యోగము లొనర్చి జగద్విఖ్యాతిఁ గన్న మహాభాగులు. వీరినివాసస్థలము కృష్ణామండలములోని వెలటూ రనుగ్రామము. ఉద్యోగధర్మమున మంత్రిభాస్కరుని కాలములో గుంటూరుననుండుటం జేసి గుంటూరువా రని పేరు వచ్చినదే కాని వీరియింటిపేరు కొట్టరువు వారు. ఈవిష యమును గూర్చి అభినవదండి కేతన దశకుమారచరితలో. —

“గీ. మనుమసిద్ధిమహేశసమస్తరాజ్య, భారధారేయుఁ డభిరూపభావభవుఁడు
కొట్టరువుకొమ్మనామాత్యుఁకూర్చి సుతుఁడు, దీనజనతానిధానంబు † తిక్కశౌరి.”

అని వచించియున్నాఁడు. తిక్కనతండ్రి కొమ్మనామాత్యుఁడు గుంటూరికి దండ నాథుఁడుగా నుండెను.

ఈ కొమ్మనామాత్యుఁడు నెల్లూరిలో ధర్మపత్నిం గైకొనినబంధుత్వమున నెల్లూరికి రాకపోకలు జరుగు చుండ మనుమసిద్ధిన్యపాలపరిచితి గలిగె ననియు, దా నంజేసి మనుమరా జీకవికుటుంబము నాదరించి నెల్లూరికిం బిలిచికొని వచ్చి

గ్రామము హరిహరనాథాలయ ముండినయిప్పటిరంగనాథదేవాలయము దగ్గర నిల్లు గట్టించి తిక్కన నందుఁ గావురం బుంపఁగా నారాజాస్థానంబున నమాత్యుండును, విద్వత్కవీంద్రుండును నై దిగంతవిశ్రాంతకీర్తిం గై నేసి వైదికకర్తానుష్ఠానతత్పరుండగుటమిఁ బినాకినీతీరంబున జన్మంబు నేసి తిక్కనసోమయాజిశాఁ బరఁగి హరిహరనాథుఁ బుగా విరాటపర్వంబుఁ దొడంగి మహాభారతంబు నాంధ్రీకరించె ననియుఁ దరువాత మనుమసిద్ధిమరణముతో నాతనివంశ మంతరింపఁ దిక్కన సోమయాజికుమారుఁ డగుకొమ్మన నెల్లూరికి రెండుక్రొసులదూరమున నున్న పాటూరికరణీకమును సంపాదించికొని యచ్చటచే నివసించె ననియు, నాకారణమున నీకవివంశమువారికిఁ బాటూరువా రనుపేరు వచ్చిన దనియు, నేతద్వంశ్యులు చెప్పుచున్నారు. ఈపాటూరువారు పాటూరిలోఁ గొందఱు నిందుకూరిపేటలోఁ గొందఱు నున్నారు.

తిక్కనామాత్యుఁడు నిర్వచనోత్తర రామాయణమును, పంచమవేద మనాఁ బరఁగుభారతంబును (విరాటపర్వముమొదలు 15 పర్వములు) రచియించెను. మఱియు నీతఁ డవసానకాలమున ముద్దులమూటఁ గట్టుకృష్ణశతకమును రచియించెనట. నన్నయభట్టు భారతము నారణ్యపర్వముదనుక నాంధ్రీకరించి మృతిబొందఁగా నారణ్యపర్వముం దెలింగించుట నాతనికి మతిభ్రమణము గలిగి కీర్తిశేషుఁడయ్యె నని తలఁచి దానికి శంకించి యరణ్యపర్వశేషముం బూర్తిసేయఁ దొరకొనక తక్కుంగల పదియేనుపర్వముల రచించె నని చెప్పుదురు.

తిక్కన నిర్వచనోత్తర రామాయణ మొనర్పుతఱికి యజ్ఞము నేసి యుండలే దని యాశ్వాసాంతగద్యమువలనం దెలియుచున్నది.

ఈగ్రంథమును నెల్లూరి కథిపతి యగుమనుమసిద్ధిరాజున కంకిత మొనర్చెను. మనుమరాజు తిక్కనపై మిక్కుటంపుమక్కువచే మామవరుసం బిలుచుచున్న ట్లీకావ్యము ప్రధమాశ్వాసములోని—

“క. ఏ నిన్ను మామ యనియెడి, దీనికిఁ దగ నిమ్ము భారతీకన్యక నా
కీనర్హుడ వగు దనినను, భూనాయకువల్కు- చిత్తమున కిం వగుడున్.”

అనుపద్యమువలనం దెలియు చున్నది.

ఇక నీతనిభాషాంతరీక్షరణముంగుఱించి యించుక విచారింప వలసియున్నది. పూర్వకాలమున నాంధ్రకవులు, పురాణముల నితిహాసములం దెలిగించు తఱిఁ గథాసందర్భముమాత్రము మాటకుండునట్లు కొంతదనుక బాటించుచు వచ్చిరకాని మూలములో నుండుప్రతిపదమునకు సరి యైనతెలుగుపలుకుల నిఱికింపవలయు ననియు, మూలములో లేనివర్ణనలను గల్పనలను జేయరా దనియు,

మూలములో నున్న విషయముల నన్నింటిని వరుసగానే చెప్పనలయు ననియు సంఘి
ల్పించినవారు కారు. దీనికిఁ గారణము తమకావ్యములు స్వతంత్రములు గా నుండ
వలయు ననియుఁ గవితాధార దడవుకొనిన ట్లుండక యవిచ్ఛిన్నము గా నుండ
వలయు ననియుఁ దలంచుటయ. లోకములో ఒకభాషశైలి మఱియొకభాష
శైలికిఁ గొన్నియెడలం బోలియునికియుఁ బెక్కుతెఱంగులం బోలకయునికియుం
గలదు. గీర్వాణంబునం గర్తణిప్రయోగ మింపు నింపును. ఆంధ్రంబున నది
యంతగా రుచింపదు. మఱియు దేవభాష వంశస్థము, ఉపేంద్రవజ్ర, ఇంద్రవజ్ర,
ఆర్య మున్నగు వృత్తములు రచన కనుకూలములుగను విన సొంపుగ నుండును.
తెలుఁగున సీసము, గీతము, చంపకమాల, మత్తేభము లోనగువృత్తములు సొగ
సుగ నుండుఁగాని వసంతతిలకాదు లంత రమణీయములుగ నుండవు. కొన్నిజాతీ
యము లాంధ్రంబునం గొన్ని గీర్వాణంబునను సహృదయహృదయానందంబు
నొందించు. ఇట్లుకొక్కచంద మొక్కొకభాష కందంబుఁ బొందించుటం జేసి
యాయాభాష కనుగుణం బగుశైలిం గబ్బఁబు రచించుటయ కమనీయంబు. మహా
కవు లగునన్నయ, భాస్కరుఁడు, తిక్కన, శ్రీనాథుఁడు లోనగు వా రీఘంటాపథ
మునకు వెలి గాకయే కావ్యనిర్మాణమునకుం గడంగిరి. అట్లుగాక మూలమునకు
నన్నివిషయంబుల సరిగ భాషాంతరీకరణము నేయునిర్బంధమునకు లోగిన నట్టి
భాషోచితశైలి యలవడుట దుస్సాధము. కాఁబట్టియే తిక్కనామాత్యుఁడు నిర్వచ
నోత్తరకాండకధ నూతనగాఁ గై కొనివర్ణనాదులఁ దనయిచ్చవచ్చినట్లు స్వతంత్ర
ముగ రచియించె. అయినం గొన్నియచితస్థలములమూలము ననుసరించియు
నాంధ్రీకరించి యున్నాఁడు.

ఉత్తర కాండలోని —

“సునర్ణపృష్ఠే స బభౌ శ్యామః పీతాంబరో హరిః,
కాంచనస్య గిరే శృంగే సతతి త్తోయదో యథా.”

అనుశ్లోకమును. —

“క. గరుడునిపై శార్ఙ్గధనుర్ధరుఁ డగువిష్ణుండు మేరుతటఁబొల్పుతటి

త్పరివృతజలదముఁ బోలుట, విరియ దనుజరాజహంసఁవితతి యితనికిన్.”

అనియు, నిట్లే కొన్నికొన్నియెడలం గొంచె మించుమించుగఁ దెలిగించి
యున్నాఁడు. కథాభాగములో సంస్కృతంబున బహుశంబుగ నున్నయెడం బ్రధాన
కథాంశమును మాత్రము వివరించుచు మిగుల సంక్షేపించి శ్రీరామనిర్యాణ
మును వదలి 10 యాశ్వాసములప్రబంధమును వ్రాసెను. సంక్షిప్తభాగంబుల
సూక్ష్మదృష్టిచే గ్రంథంబునం జూచుకొనునది.

సారస్వభామునిసరసకవితానిర్మాణకౌశల మిట్టి దని వక్కాణింప నేరితరఁ ప్రబంధపరమేశ్వరుం డనఁ గవిపుంగవులనడుమ వన్నె కెక్కినయెత్తొ పైగ్గడ తనహరివంశములో నీతని.—

“ తనకావించినసృష్టి తక్కురులఁజేతం గాదు నా నేముఖం
బుఁ దా బల్కినపల్కు లాగమము లై ♦ పొల్పొందు నావాణిన
త్తను నీతం డొకరుండు నాఁ జనుమహాత్వాప్తిం గవిబ్రహ్మ నా
వినుతింతుం గవితక్కుయజ్ఞ నిఖిలోర్వీదేవతాభ్యర్చితున్.”

అని కవిబ్రహ్మ కాఁ గొండాడియున్నాఁడు.—

నిరవధికకోమలపదమధురసరససరస్వతీవిలాసవై భవంబునను వేదమార్గప్ర
వర్తకత్వంబున నితని నపరకృష్ణదైవపాయనుం డనియే చెప్ప నొప్పును. మహాభారతం
బున నాశ్వాసాంతపద్యంబులంజూడ నితం డదైవతమతావలంబియనియుఁ బూర్వో
త్తరమీమాంసాశాస్త్రములయందును వ్యాకరణమునందు నసమానపండిత్యము
గలవాఁడనియు గోచరింపకమానదు. ఇతఁడు కాళిదాసాదులువోలె సకలశాస్త్ర
మర్యాదల సమగ్రముగ నెఱింగిన పండితకవీంద్రుఁడు. ఇయ్యది భారతంబున నాయా
ఘట్టంబుల భాషాంతరీకరించుతఱి నెఱుంగనగు ఈతనికి గీర్వాణాంధ్రంబుల నెక్కుడు
వైశారద్యంబుకలిమి నుభయకవిమిత్రుం డనుబిరుదము గలిగె. సోమయాజియగు
టఁ బరమాస్తికాగ్రేసరుం డనియుఁ గర్తాచరణదీక్షాదక్షుం డనియుఁ దెలియుచున్న
ది. ఇక్కవినాథురచనలాంధ్రభాషాభిమానులకాగమములు. ఈరసికు సరసంపుఁ
బలుకు లాంధ్రభాషాయోషాభూషణములు. ఈతనికృతు లాంధ్రకవిపుంగవులకుఁ
గవితామార్గప్రదర్శకములు. ఆంధ్రభాషాతత్వము నెఱింగినకోవిదులలో నీతఁ
డపరశబ్దశాసనుఁడు. ఇక్కవీంద్రునకు గీర్వాణభాషావైశారద్య మెక్కుడయ్యును
గవనంబునం దెలుఁగుపలుకులే తఱచుగాఁ గాన్పించును. కవనంబున జల్లిపదంబుల
నిఱికింపక కాదాచిత్కముగ ననతిదీర్ఘసమాసములం బొందుపఱచుచుఁ జిన్నచిన్న
పదములంగూర్చి యతిప్రాసములకుఁ దడవుకొనక సరళముగా హృదయరంజకముగాఁ
గవన మల్లుటయ యీకవికి నైజము. సంస్కృతంబున బాణభట్టప్రథమకృతి యగు
హర్షచరిత్రమునంబోలెఁ దిక్కనబాల్యకృతి యగునుత్తరరామాయణంబున నవి
చ్ఛిన్నకవితాధారకుఁ గొన్నియెడల సంకోచంబుగలిగినను, కాదంబరింబోలె భార
తంబున నారితేరి సర్వాలంకారశోభిత యై నవరసోపేత యై సరసగుణసమేత యై
ప్రాథకవితాయువతి దద్దయు సహృదయహృదయాంబుజంబుల నలరించు చున్నది.
సమయాచితింబట్టి యేరసంబు వర్ణించుతఱి నెట్టిపదములం గూర్చిన రసము గృహీతా
కృతివోలె సహృదయహృదయదర్పణంబులఁ బ్రతిబింబించునో, యట్టిమధురపదం
బులం బొందించువిషయము నిక్కవీచంద్రుఁ డెఱింగిన ట్లొరు లెఱుంగరు. సర్వతో

ముఖపాండిత్యవిభూతి గలవాఁ డగుటమి బహుశార్థంబు గలభావఁ గ్రహించి యొకటిరెండుపద్యంబులలో నిముచ్చుటకును నల్పాభిప్రాయంఁ జేసెను. లువన్నెలు గల్పించి విపులంబుగా రమణీయంబుగా వ్రాయుటకును నేర్చినవలంతి. వేయేల? ఎ డ, శ్రీనాథుఁడు మున్నగుమహాకవులకే యీతనికవనమున నెఱుంగఁ దగి శములనేకము లున్నవనఁ దక్కుంగలకవులఁ నేల? ఈతని కవిత్వంబున సందర్భోచితరీతిఁ బ్రయుక్తంబు లై చక్కనిలోఁ బ్రలు శ్రోతలం బరితల నానందార్ణవతలనిమగ్నాంతగంగులం జేయు చున్నవి. ఉదాహరణములు—
‘చెవులు వట్టి యాడించు’ పు. 37 ప. 22. ‘ఒడల్ సిదిమినఁ బాలు వచ్చు’. పు. 102. ప. 22. ‘నేతికుండపై యెలుక’ పు. 107. ప. 22. ఇట్లు గనుంగొనఁ దగినది.

ఈకవి తనకవిత్వంబున పాదపూరణంబుగ వ్యర్థపదములం బ్రయోగింపక (నిర్వచనోత్తరరామాయణము 1 వపుటలోఁ) దాఁజేసిన ప్రతిజ్ఞనుఁజెల్లించుకొనెను. నీతనికవనంబున శబ్దచిత్రంబులు నర్థాలంకారములు విరళంబులు. కాలిదాసాదులకుఁ బోలెఁ నీకవికి నుత్పేక్షితోల్లేఖాదులకంటె నుపమానూపకన్వభావోక్తులు గడు బ్రయములు.

ఉదాహరణము.—

- “ఉ. చారుబలాకమాలికల † చాడ్చున దంతము లొప్పు గర్జిత
స్ఫారరవంబులట్లుగ నభంగురతం బటుబృంహితంబు లా
సారముమాడ్కి దానజలఁసంతతి గ్రమ్మఁగఁ గాలమేఘమా
లారుచిరంబు లై మద చలద్దీపసంఘము లొప్పు నప్పురిన్.” 1 ఆ. 53 ప.
- “నీ. అనవద్యవేదవిఁద్యాలతావితతికి, నాలవాలములు జిహ్వోంచలములు .....” 1 ఆ. 57 ప.
- “నీ. పడఁతుల నెఱివీఁగుఁబాలిండ్లు వెడదోఁప, లీలఁ బయ్యెదలు మాఁలించుటకును...” 1 ఆ. 59 ప.

శబ్దాలంకారంబులలో నీకవికిఁ బ్రయమైనది రెండురెండు గాని మూఁడు మూఁడుగాని పద్యములో నన్నియుఁగాని సమాసములయం దంత్యాక్షరవ్యావృత్తి నియమము. ఉదా.—

“మ. అతులౌదార్యఁ డహీనశౌర్యఁడు సముద్యద్దైర్యఁ డత్యంతవి
శ్రుతచారిత్రుఁడు సూరిమిత్రుఁడు జనస్తోతవ్యగోత్రుండు సం
భృతసత్కిర్తి పవిత్రమూర్తి యసుహృద్బృందార్తినిర్వర్తి పూ
జితధీమగతుఁడు పుణ్యవంతుఁడు జయశ్రీకాంతుఁ డిష్టేదినిన్.”

“చ. నిరుపమమూర్తి వైరిరథిఁనీసమవర్తి వివేకవైభవ
స్ఫురితవిచారుఁ డుజ్జ్వలయశోమణిహారుఁడు ధర్మసంగ్రహ
దరపరతంత్రుఁ డార్యజనతామతమంత్రుఁడు వంశవారిజా
కరనవనూర్యఁ డస్థలితగౌరవవర్తనధుర్యుఁ డిచ్ఛహిన్.”

3 ఆ. 119 ప.

“మ. కమలాధారుడు భీతిదూరుడు డసమాకాయండు గంభీరుడు డ

జ్ఞముఖీమారుడు డపారసారుడు కళాస్ఫూరుండు వీరుండు దు

ర్దమదోస్సారుడు డధర్మభీరుడు మహోదారుండు దుర్వారుడు డ

త్యమలాచారుడు నిర్వికారుడు యశోహరుండు ధీరుం డిలన్.” 1 ఆ. 86 ప.

ఇట్టివి సూక్ష్మదృష్టి గనుగొనినచో నీతనికృతులం బెక్కులు గన్పట్టును. అయినను గధాసందర్భమున దీనిని పరమార్థ మని తలంచి రసభావాదులం దిగ నాడి కిష్టార్థకల్పనైకశరణంబు లగుచిత్రబంధయమకాదులకొఱకుఁ గష్టపడక యా శ్వాసాంతమున మాత్రమీ వ్యావృత్తినియమమును గైకొనినాఁడు, ఇట్టిలక్షణములు విశేషముగఁ నాంధ్రపంచమవేదంబునఁ జూపట్టును.

ఈకావ్య మితనిప్రథమకవిత యగుటంజేసి దీనియందు భారతమందలికవి తాప్రాధిమ యంతగాఁ గానరా కున్నను మొత్తముమీఁద భారతశైలిం బోలియే యున్నది. కాఁబట్టియే యిందలిపద్యంబులయందుఁ దిక్కన కత్యంతగౌరవ ముండి యుండెను. దీనికిఁ దనభారతంబున నిందలికొన్ని పద్యంబులఁ గొంతనఱకు మార్చియు మార్పకయుఁ బొందుపఱచి యుండుటయే ప్రమాణము.

విస్తరభీతిచే వాని నిట నాదాహరింపక విరమించితి. ఇక్కవీంద్రుడు నన్న యభట్టనంప్రదాయానుసారముగఁ గావ్యాదిని సంస్కృతశ్లోకరూపంబుగనే మంగళాచరణం బొనర్చెను. షష్ట్యంతముల మానెను. దీనింబట్టి యేతద్వైకల్పికత్వంబు గవికిష్ట మని తోచుచున్నది. ఈకవినల్లభుంగుఁజేరిచి వ్రాయఁదగునంశము లనేక మున్నను, విస్తరభయంబునను ముఖ్యముగా నవి భారతమునకు సంబంధించిన వగుటను విరమించుచు స్థాలీపులాకన్యాయంబుగ నొకపద్యము నిట నుదాహరిం చుచున్నాఁడ.

“మ. కుచముల్ వాఁటెడినీటిమీఁదివిలసత్కొకంబులం గ్రేణి సే

యుచు నుండకొ మెడ యెత్తి పాదయుగళం బూదంగ బాహులతల్

పచరింపం గరమూలకాంతి నిగుడకొ బావంబు రంజిల్లఁ బా

డుచుఁ గ్రీడించిరి పువ్వబోడులు లతాదోలాకళాప్రాధులన్.”

8 ఆ. 37 ప.

“కా. ఏమేమీ రఘుర్థామతమ్ముడవె మీ రేపారి పై నెత్తి మా

మామం బంక్తిముఖులొ విధించినను మీ మార్ద్యంబు నైరించి యే

సేమిం జేయక యున్నఁ గ్రొవ్వి యిట నీ వేతెంచితే మేలు మే

లీమె తోడన పోదు గాక యని డైత్యేశుండు దర్పంబునన్.”

10 ఆ. 17 ప.

ఇట్లు సరసగుణమణిగణభూషణభూషితకవితావనితామణిమధురశృంగార విలసితంబుల రసికవరేణ్యు లనురక్తి ననుభవించి యానందాంబునిదిరంగ త్తరంగం బుల దోలాకర్మ నాచరింతురుగాత యని ప్రార్థించుచున్నాఁడ.

ఉత్పల - వేంకటనరసింహాచార్యులు.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము	పుట.
కృతి ప్రశంస	1
కృతికర్తృనియమము	1
కృతినాయకవంశావతారము	2
అయోధ్యావర్ణనము	6
పూర్వరామాయణకథ	9
ఆశ్వాసాంతము	11

ద్వితీయాశ్వాసము.

రామునికొల్వకూటమునకు జనకాదులు వచ్చుట	12
మునులు రాముని నుతించుట	13
విశ్రవసు జన్మప్రకారము	14
వైశ్రవణుని వృత్తాంతము.	15
సుకేశుని వృత్తాంతము	17
మాల్యవదాదులు తపంబుచే బ్రహ్మవలన వరంబులు పడయుట	18
మాల్యవంతుఁడు లంకయందు నివసించుట	19
మాల్యవదాదులు పెండిలియై పుత్రులం గాంచుట	20
మాల్యవంతుఁడు లోకంబుల బాధించుట	20
ఇంద్రాదులు హరుననుజ్ఞచే విష్ణువును వేడుట	21
మాల్యవదాదు లమరావతిపై దండెత్తుట	21
ఆశ్వాసాంతము	22

తృతీయాశ్వాసము.

విష్ణువు దేవతలకుఁ దోడ్చి రాక్షసులతో యుద్ధము సేయుట	23
మాల్యవంతుఁడు విష్ణువున కోడి పాతాళముఁ జొచ్చుట	25
అగస్త్యుఁడు రామునకు రావణాదులకథ దెల్పుట	26
రావణాదులు తపం బొనరించుట	29

విషయము.	పుట.
రావణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట	29
విభీషణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట	30
కుంభకర్ణుని తపగిఫలము	31
సుమాలిబోధనచే రావణుఁడు లంకను వశపఱుచుకొనుట	31
రావణుఁడు లంకం బ్రవేశించుట	33
శూర్పణఖకుఁ బెండ్లిచేయుట	34
ఆశ్వాసాంతము	35

చతుర్థాశ్వాసము.

రావణకుంభకర్ణ విభీషణులు పెండ్లాడుట	35
మేఘనాదుని జననము	36
రావణుఁడు దేవతలు మొదలగువారిని బాధించుట	37
కుబేరుఁడు దూతను బంపి రావణునకు బుద్ధి చెప్పించుట	38
రావణుఁడు కుబేరునిపై దండెత్తి పోవుట	39
యక్షరాక్షసులయుద్ధము	40
కుబేరుఁడు రావణుని దూరనాడుట	41
కుబేరుఁడు రావణునితో యుద్ధముచేసి యోడిపోవుట	42
రావణుఁడు కుబేరు నోడించి పుష్పవిమానము గొనుట	42
నందికేశ్వరుఁడు రావణుని శపించుట	43
రావణుఁడు కైలాసమును బెల్లగించి యెత్తుట	44
శివుఁడు రావణునిచేతులు కైలాసము క్రింద నడఁగఁ ద్రొక్కి వాఁడు ప్రార్థింపఁగా ననుగ్రహించుట	45
ఆశ్వాసాంతము	46

పంచమాశ్వాసము.

వేదవతి రావణునిచే నవమానిత యై యగ్నిప్రవేశము చేయుట	47
రావణుఁడు దిగ్విజయము చేయుట	48
నారదవోదితుఁ డై రావణుఁడు యమునిమీఁదికిఁ జనుట	49
నారదవచనప్రబోధితుం డై రావణుఁడు యమునిపై దాడివెడలుట	50
నారదుఁడు రావణునిరాక యముని కెఱింగించుట	51
యమరావణ సేనలు పోరాడుట	52
యమరావణులద్వంద్వయుద్ధము	53
బ్రహ్మ యమరావణులయుద్ధమును మాన్పుట	54

విషయము.

పుట.

రావణుఁడు నివాతకవచకాలకేయలతో యుద్ధముసేయుట	...	52
రావణుఁడు తనమఱఁది యైనవిద్యుజ్జిహ్వనిఁ జంపుట	...	53
రావణుఁడు వరుణపట్టణముపై దాడివెడలుట	...	54
రావణుఁడు లోకములోని స్త్రీల నెల్లఁ జెఱలువట్టుట	...	55
రావణునిచెఱం బడిన స్త్రీలు విలపించుట	...	56
చెఱఁ బడ్డయింతులు రావణుని శపించుట	...	57
రావణుఁడు దిగ్విజయము చేసి వచ్చి లంకం బ్రవేశించుట	...	58
శూర్పణఖ తనమగనిఁ జంపె నని దుగ్గిఖించి రావణుని దూఱనాడుట	...	59
రావణుఁడు శూర్పణఖ నూరడించి దండకారణ్యమునకుఁ బంపుట	...	60
రావణుఁడు కుంభిల యనువనమున యజ్ఞము సేయుచున్న యింద్రజిత్తుఁ జూడఁబోవుట	...	61
రావణుఁ డింద్రజిత్తుఁ గుంభిళనంఁడి లంకకుఁ నోడ్కొనివచ్చుట	...	62
ఆశ్వాసాంతము	...	63

షష్ఠాశ్వాసము.

విభీషణుఁడు కుంభీనసను మధుఁ డపహరించె నని యన్నతోఁ జెప్పుట	...	60
మధునిపై దండెత్తినరావణుఁడు కుంభీనసప్రార్థనచే వానితోఁ జెలిమిసేయుట	...	61
మధుఁడును రావణుఁడు నింద్రునిపై దండెత్తుట	...	62
కైలాసవర్ణనము	...	63
అంధకారవర్ణనము	...	64
చంద్రోదయచంద్రికావర్ణనములు	...	65
రంభారావణసంవాదము	...	67
నలకూబరుఁడు రావణుని శపించుట	...	68
రావణుఁడు దండెత్తి వచ్చుటవిరి యింద్రుఁడు విష్ణునిఁ గాన నేగుట	...	69
ఇంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట	...	70
దేవదానవసేనలు పరిస్పరము తలపడి పోరుట	...	71
మేఘనాదుఁ డింద్రుని మాయాతిమిరమున ముంచి పట్టుకొనుట	...	72
రావణుఁ డింద్రునిఁ బట్టి లంకకుఁ గొనిపోవుట	...	73
ఆశ్వాసాంతము	...	74

సప్తమాశ్వాసము.

బ్రహ్మ యింద్రజిత్తు కోరినవరి మిచ్చి యింద్రుని విడిపించుకొని వచ్చుట	...	75
రావణుఁడు కార్తవీర్యునితోఁ బోరాడి చెఱఁబడుట	...	76
పులస్త్యుఁడు కార్తవీర్యుని వేఁడుకొని రావణునిచెఱ విడిపించుట	...	77

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

—o—o—o—

ప్రథమాశ్వాసము.

రాస్తాం మనుమక్షితీశ్వరభుజాః సమేభ జగన్మణ్డల
ప్రాసాదస్థిరభారభాజి దధతీసా సాలభజ్జీశ్రియం
శుద్ధాలోతమగ్లాభిత్తిషు మదఃవ్యాసజ్గవశ్యాత్కనాం
యా ముత్తేజయతేతరాం మధులిహః • మానవసాన్ద్రా స్థితిః. 1

—|| కృతిప్రశంస. ||—

౧. హరిహరపద్మగద్భులను • నాదికపీంధ్రుల నూత్నసత్కవీ
శ్వరులను భక్తి గొల్చి తగ • వారికృపం గవితావిలాసవి
స్తరమహనీయుఁ డైననను • సర్వగుణోత్తరమూర్తిమన్మథూ
వరుఁడు దగంగ రాఁ బనిచి • వారనిమన్నన నాదరించుచున్. 2

• ఏ నిన్ను మామ యనియెడు, దీనికిఁ దగ నిమ్ము భారతీకన్యక నా
కీ నర్హుఁడ ఎగు దనినను, భూనాయకుపల్కు చిత్తమున కిం పగుడున్. 3

• సకలలోక ప్రదీపకుఁ డగుపద్మినీ, మిత్రవంశమున జన్మించె ననియుఁ
జూచిన మగ లైనఁ • జొక్కెడునట్టిసౌం, దర్యసంపదసౌంపు • దాల్చె ననియు
జనహృదయానంద • జనక మై నెగడిన, చతురతకల్పి న • ప్రతిముఁ డనియు
మెఱసి యొండొంటికి • మిగులు శౌర్యత్యాగ, విఖ్యాతకీర్తుల • వెలసె ననియు
కీ. వివిధవిద్యాపరిశ్రమ • వేది యనియు
సరసబహుమానవిరచనాశాలి యనియు
మత్కృతీశ్వరుఁ డగుచున్న • మనుమన్మథపతి
సుభగుఁ గావించుటకు సముత్సుకుఁడ నైతి. 4

—|| కృతికర్తృనియమము. ||—

• భూరివివేకచిత్తులకుఁ • బోలు ననం దలఁపన్ దశంబులన్
సౌరభ మిచ్చుగంధవహుఁ • చందమునం బ్రకటంబు చేసి యిం

- పారెడుపల్కులం బడయ • నప్పలుకు ల్పరి గ్రుచ్చునట్లుగాఁ
జేరుప నేరఁగా వలయుఁ • జేసెద నేఁ గృతి యన్నవారికిన్. 5
- చ. పలుకులపొందు లేక రసభంగము నేయుచుఁ బ్రాతవడ్డమా
టలఁ దమనేర్పు చూపి యొకటన్ హృదయం బలరింపలేక-యే
పొలమును గానియట్టిక్రమముం నమమెచ్చుగ లోక మెల్ల న
వ్వులఁ బొరయం జరించుకుకపుల్ ధర దుర్విటులట్ల చూడఁగ్గాన్. 6
- క. తెలుఁగుకవిత్వము చెప్పం, దలఁచినకవి యర్థమునకుఁ • దగియుండెడుమా
టలు గొని వళులుం బ్రాసం,బులు నిలుపక యొగిని బులిమి • పుచ్చుట చదురే.
- క. అలవడ సంస్కృతశబ్దము, తెలుఁగుబడి విశేషణంబు • తేటపడంగాఁ
బలుకునెడ లింగవచనం, బులు భేదింపమికి మెచ్చు • బుధజనము కృతిన్. 8
- తే. ఎట్టికవి కై నఁ దనకృతి • యింపుఁ బెంపఁ,జాలుఁ గావునఁ గావ్యంబుసరను లై న
కవులచెవులకు నెక్కినఁ • గాని నమ్మఁ, డెందుఁ బరిణతి గలుగుకవిశ్వరుండు. 9
- క. అని సత్కవీంద్రమార్గము, మనమున నెలకొల్పి సరస • మధురవచోగుం
భననుప్రసాదసంబో, ధనగోచరబహువిధార్థతాత్పర్యముగాన్. 10
- క. ఎత్తటి నైనను ధీరో, దాత్తనృపోత్తముఁడు రామ • ధరణీపతి న
ద్వృత్తము సంభావ్యమగుట, నుత్తరరామాయణోక్తి • యుక్తుడ నై తిన్.
- తే. సారకవితాభిరాముగుంఁటూరివిభుని,మంత్రిభాస్కరుమత్పితామహునిఁదలఁచి
యైన మన్ననమెయి లోక • మాదరించు,వేఱ నాకృతిగుణములు • వేయునేల.
- మ. అమలోదాత్తమనీష నే నుభయకావ్యప్రాధిఁ బాటించుశి
ల్పమునం బొరగుడం గళావిదుడ నాప స్తంబసూత్రుండ గౌ
తమగోత్రుండ మహేశ్వరాంఘ్రికమలఁధ్యానైకశీలుండ న
న్నమకుం గొమ్మనమంత్రికిన్ సుతుడఁ దిఁక్కాంకుండ సన్తాన్యుడన్. 13
- ఉ. జాత్యము గామి నొప్పయిన • సంస్కృత మెయ్యెడఁ జొన్న వాక్యసాం
గత్యము నేయుచో నయిన • గద్యము తోడుగఁ జెప్పి పెట్ట దా
ర్గత్యము దోషఁ బ్రాసముప్రకారము వేఱగునక్షరంబులన్
శ్రుత్యనురూప మంచు నిడ • సూరుల కివ్విధ మింపుఁ బెంపదే. 14
- క. వచనము లేకయు వర్ణన, రచియింపఁగఁ గొంత వచ్చుఁ • బ్రాథులకుఁ గథా
ప్రచయముఁ బద్యములన పొం,దుచితంబుగఁ జెప్పు టార్థులొప్పిద మనరే.
- క. లలితపదహృద్యపద్యం, బులన కథార్థంబు ఘటిత • పూర్వాపర మై
యలఁతియలంతితునియలుగ, హల సంధించినవిధంబు • నమరఁగ వలయున్. 16

—|| కృతినాయకవంశావతారము. ||—

- క. ఈకృతికిఁ దొడవుగా నమ, రాకృతి యగుమనుమనరవ • రాగ్రేసరున
త్యాకృతివంశము గాఢస్వీకృతి దగఁ గీర్తనంబు • నేయుదు నెలమిన్. 17

- ఉ. అంబుజనాభునాభి నుదాయం బయి వేధ మరీచిఁ గాంచె లో
కంబుల కెల్లఁ బూజ్యుఁ డగుఁకశ్యపుఁ డాతనికిఁ జనించె వి
శ్వంబు వెలుంగఁ జేయఁగ దివాకరుఁ డమ్ముని కుద్భవించె వా
నిం బొగడంజతుశ్శృతులు • నేరక యున్నవి నాకు శక్యమే. 18
- క. ఆతనికి నకలలోక, ఖ్యాతుఁడు మను వుద్భవించి • యనవద్యమతిం
జాతుర్వర్ణ్యస్థితిర, తాతత్పరవృత్తిఁ బరఁగె • సర్వోత్తరుఁ డై. 19
- శా. లోకాలోకతటీవిహారకలనా•లోలద్యశస్సింహుఁ డ
స్తోకాపాదితపుణ్యమూర్తి మనుపుత్తుఁ డాక్రిమక్రీడ మై
నేకచ్ఛత్రము గాఁగ భూమిపలయంబెల్లం బ్రశాసించె ని
త్యోకుం డప్రతిమానదానమహిమా • కల్పోజ్జ్వలాకారుఁ డై. 20
- క. ఆయిత్యోకుకులంబున, సాయంతనసప్తజిహ్వా•సాదృశ్యశ్రీ
స్థాయత్ప్రీతాపనిధి నా, రాయణనిభపుణ్యమూర్తి • రఘు వుదయించెన్. 21
- మ. మఘవిద్యాప్రియుఁ డై దివౌకనుల సమ్మానించుఁ బ్రత్యర్థి బా
హుఘనాటోపము మాన్చు దిగ్విజయలీ•లోత్సాహి యై సజ్జనా
లఘుకార్యంబులు దీర్చు వై దికవిధిఁజ్ఞాఘాదరస్వాతుఁ డై
రఘుభూపాలకుఁ జెప్ప నొప్పదె జగత్ప్రాణప్రవీణాత్మకున్. 22
- క. ఆరఘువంశంబున వి, స్తారయశోధనుఁడు విమల•చరితుఁడు బుధని
స్తారకుఁడు భూమిపాలన, సారనిపుణబుద్ధి రామ • జనపతి పుట్టెన్. 23
- మ. మునిలోకంబు ప్రశంస సేయ జగముల్ • మోదంబు వొందంగ దు
ర్జనతానిగ్రహతత్పరాత్ముఁ డగుచున్ • సద్వృత్తినరక్షణం
బున రాగిల్లుచు నేలె రామనృపుఁ డీ • భూచక్రముం దత్కులం
బున రాజన్య లనేకు లిద్ధరణిఁ బెంపుం బొంది పాలించినన్. 24
- క. పిదపఁ గలికాలచోళుం, దుదయం బై జలధిపరిమి•తోర్వీవలయం
బు దనకు బంటుపొలమ్ముగ, నెదు రెందును లేక పేర్కి • యెనకం బెనఁగన్. 25
- శా. చేసేతం బృథివీశు లందుకొనఁ గా • శీసింధుతోయంబులం
జేసెన్ మజ్జన ముంగుటంబున వారిం•చెం బల్లవోర్వీశు ను
ల్లాసం బొందఁగ ఫాలలోచనము లీ•లం గట్టఁ గావేరి హే
లాసాధ్యాఖిలదిజ్ఞుఖుండు కలికా•లత్కౌవిభుం డల్పుఁడ. 26
- చ. అతనికులంబునం దవన•తారి యుగాంతకృతాంతమూర్తి య
ప్రతిమవదాన్యతావిభవ • భాసి విలాసరతీశుఁ డప్రత
ర్కితవివిధావధానపరికీర్తితనిర్మలవర్తనుండు స
శ్రీతనిధి పుట్టె బిజ్జన యశేషధరిత్రియు నుల్లసిల్లఁగన్. 27

- చ. పరుషపరాక్రముం డగుచుఁ + బల్లవువీట నుదగ్గు లై నప
న్నిరువుర నాతనిం గలయ + నెన్ని యనర్గళమత్సరంబుమై
మురరిపుసన్నిభుండు పదుఁమువ్వుర గం డడఁగంగఁ బెట్టె దా
బిరుదు వెలుంగ బిజ్జఁ డరి + భీకరభూరిభుజాబలంబునన్. 28
- క. తద్వంశంబునఁ బోషిత, విద్వజ్జనుఁ డహితభుజగఁ విహగేంద్రుఁడు ధ
ర్మాద్వైతమూర్తి వరయో, పిద్వర్గస్మరుఁడు మన్తసిద్ధి జనించెన్. 29
- సీ. భూరిప్రతాపంబు + వైరిమదాంధకా, రమున కఖండదీపముగఁ జేసి
చరితంబు నిఖిలభూజననిత్యశోభన, లతకును నాలవా + లముగఁ జేసి
కరుణ దీనానాధ + కవిబంధుజనచకో, రములకుఁ జంద్రాతపముగఁ జేసి
కీర్తిజాలముఁ ద్రిలోకేశారికకు నభి, రామరాజితపంజరముగఁ జేసి
- ఆ. నుందరీజనంబు + డెందంబునకుఁ దన, నిరుపమాన మైన + నేర్పుకలిమి
నతిప్రసిద్ధి చేసి + యసదృశలీల మై, బరగె మనుమసిద్ధి + ధరణివిభుఁడు. 30
- క. ఆమన సిద్ధినుతుఁ డా, శామండలశాసనుండు + సదయాకృతి సం
గ్రామశ్రీరాముఁడు రా, మామదనుఁడు తిక్కనృపతి + మహిఁ బాలించెన్. 31
- ఉ. కేశవసన్నిభుండు పరిగీతయశోనిధి చోళతిక్కధా
త్రీశుఁడు కేవలుండె నృపు + లెవ్వరి కాచరితంబు గల్గునే
శైశవలీలనాఁడు పటుశౌర్యధురంధరబాహుఁ డైనపు
ధ్వీశనరేంద్రమస్తకము + నేడైఱఁ గందుక కేలి సల్పఁడె. 32
- సీ. లకుమయ గురుములూరికి నెత్తివచ్చినఁ, గొనఁడె యాహవమునఁ ఘోటకముల
దర్పదుర్జయు లగుఁ దాయాదన్యపతుల, ననిలోనఁ బఱపఁడే + యాగ్రహమున
శంభురాజాదిప్ర + శస్త్రారిమండలి, కముఁ జెర్చి యేలఁడే + కంచిపురముఁ
జేదిమండలము గాఁసిగఁ జేసి కాశవ, పతి నియ్యకొలుపఁడే + పలచమునకు
తే. రాయగండగోపాలు నఁరాతిభయద, రాయపెండారబిరుదాభిఁ రాము నుభయ
రాయగండాంకు ఖండియఁరాయుఁ దిక్క, ధరణివిభుఁ బోల రాజులఁకరిది కాదె,
- మ. కమలాప్రప్రతిమానమూర్తి యగునాకర్ణాటసోమేశు దు
ర్దమదోర్గర్వము రూపుమాపి నిజదర్పంబుం బ్రతిష్ఠించి లీ
లమెయిన్ జోళుని భూమిపై నిలిపి చోళస్థాపనాచార్యనా
మము దక్కం గొని తిక్కభూవిభుఁడు సామర్థ్యంబు చెల్లింపఁడే. 34
- సీ. భృత్యానురాగంబు + పెంపుఁ జెప్పఁగ నేల, పరివారసన్నాహ + బిరుదు గలుగ
వందిప్రియత్వంబు + వర్ణింపఁ గా నేల, పారకపుత్రాఖ్య + పరఁగు చుండ
సకలవిద్యాపరిశ్రమముఁ దెల్పుఁగ నేల, కవిసార్వభౌమాంక + మవనిఁ జెల్ల
సుభగతామహిమఁ బ్రస్తుతి నేయఁ గా నేల, మన్తధనాచుంబుఁ మహిమ నెగడ
తే. నుభయబలవీరుఁ డనుపేరు + త్రిభువనములఁ

బ్రహ్మరముగ ఘోరబహుసంగఃరముల విజయ

లక్ష్మీః జేకొను బాహుబలంబుసాంపు

పొగడ నేటికే గలికాలః భూవిభునకు.

35

క. అతనికి నుదయించెను గ, ల్పతరువునకుఁ బుట్టు చుచిరః ఫల మన మనుమ

క్షితిపతి కవిహృదయశుక, ప్రతతినమాస్వానీదయః రసికత వెలయన్.

36

ఉ. అర్ధజనంబు లోభిన్మపులాసలు చూపినఁ బడ్డజాలి ప్ర

త్యర్థులు వైరి రాజులమఃదం బడఁగించుటఁ గన్న పెంపు నా

నార్థము లర్ధి కీచ్ఛియు రఃణావనిఁ దోలియుఁ బాపుకామినీ

ప్రార్థితమూర్తి మన్తజనఃపాలుఁడు కేవలుఁడే తలంపఁగన్.

37

సీ. అడవులఁ గొండలఁ బడి యాలుబిడ్డప, పైఱుఁగనివైరిధాఃత్రీశులందుఁ

గట్టంగఁదొడఁ బూయఁ బెట్టఁ గొఱంత లే, కానంద మందెడుః నర్థులందుఁ

గని విని యించువిఃల్తునియలరమ్ముల, బారికి నగపడ్డః భామలందుఁ

దమతమలో నద్భుతం బంది కొనియాడు, నిఖిలకళాగమః నిపుణులందుఁ

తే. గానఁగావచ్చు వేఱ పొగడలాస, పడక తనయంత జగములఁబరఁగుచుండు

దినకరాన్వయతిలకంబుః మనుమన్మపతి, వీర్యవితరణరూపవిః వేకమహిమ.

38

మ. ద్రవిడోర్వీపతిగర్వముం దునిమి శౌర్యం భాష్పఁ గర్ణాటక

ర్పవిఘాతంబు నొనర్చి వైరిమనుజేంద్రశ్రేణికిఁ గొంగ నా

నవనిం బేర్కొని యున్న యట్టివిజయఃత్వాధీశ్వరుం గాసిగా

నెవిచెం జోళనమన్తసిద్ధి యనిప్రాఃయేటం బ్రగాఢోద్ధతిఁ.

39

సీ. దండప్రణామంబుః దగ నభ్యసించిరో నెఱి బోరగిలఁబడః నేర్చునాఁడ

వ్రేళ్లులు గఱవంగః వెర వల్వరించిరో, నోరఁ జేతులు గ్రుక్కిః నొల్లునాఁడ

కడుసంకటంపుఁ బేరడవులు దూఱంగఁ, దరమునేసిరో యిలఁ దడవునాఁడ

పలుదెస విఱిగిపోఁ బరువు సాధించిరో, క్రీడలుగాఁ బాటిః యాడునాఁడ

తే. బాలశిక్షలు గా కొండుః భంగి నింత, యచ్చుపడియుండునే వీరికనఁగ నిన్ని

తెఱఁగులకు నేర్పుగలిగివః ర్తింతురాజ, మనుమన్మపుఁదాఁకిపోయినః మనుజుపతులు.

ఉ. రంగదుదారకీర్తి యగుఃరక్కె సగంగనఁ బెంజులంబుమై

భంగ మొనర్చి మన్తజనఃపాలుఁడు బల్విడి నాఁచికొన్నదా

జ్యోంగము లెల్ల నిచ్చి తనఃయాశ్రితవత్సలవృత్తి యేర్పడఁ

గంగయసాహిణిం బదముః గైకొనఁ బంచే బరాక్రమోన్నతిన్.

41

క. కొండలునఱకునాః ఖండలుకై వడి, యెనయు నేనుంగులఁ దునుమునవుడు

బెబ్బలి వడి లేళ్లః పిండు హత్తినయొప్పు, గలుగు రాహుతులకుఁగడఁగునప్పు

డడవులఁ గార్చిచ్చుః లడరుచందముగాన, నగుఁ గాలుబలమునః కలుగునవుడు

బలుగాలిమొగుభులః పైవీచుక్రియదోఁచుఁ, దఱుచైనగొడుగులుః నఱకునవుడు

తే. కసిన్ధ్రునంగినమృత్యువు • కరణి యంత, కాలదుస్రునికై వడి • కాలదండ
ధరునిబలువిడి యలవడు • దురములోన, నసమశౌర్యుడుమనుమధ • రాధిపునకు.

శా. శృంగారంబు నలంగ దేమియును బ్ర • స్వేదాంకురశ్రేణి లే
దంగంబుల్ మెఱుఁ గేద వించుకయు మా • హారాష్ట్రసామంత సా
రంగుం దోలీ తురంగముం గొనిననం • గ్రామంబునం దృప్తస
ప్రాంగిస్ఫారయశుండు మన్తవిభుపం • పై చన్నసైన్యంబునన్. 43

సీ. అనుపమబహురత్న • నాయవారణముల వి, ద్విషులు గప్పములు పు • త్రైంచుచోట
నెల్లి కయ్యం బని • యెద్ది యేనియు నొక్క, కెలన శాత్రవదూత • పలుకుచోట
దలతలమని రెండు • దడములవా రేటు, న కమానముగఁ జేర • నడచుచోట
బరసేన నచ్చియుం • బాటియు బయలైన, యనిలోన జయము సే • కొనెడుచోట
ఆ. నొక్కరూప కాని • యెక్కుడు డిగ్గును, గానరాదు ముఖవి • కాసమునకు
నన్యరాజు లీడె • యరిరాయవేశ్యాభు, జంగుఁ డైనమనుమ • జనవిభునకు. 44

—|| అయోధ్యావర్ణనము. ||—

క. అమృతమనృతతి కభ్యుద, యముగ నే జెప్పఁ బూని • నట్టి కథకు నా
ద్య మ్మయి యయోధ్య యనునా, ముముష నెగడినపురో త • మము వరింతున్.

సీ. అఖిలభోగములకున్ • నాస్పదం బగుటల్ భో, గిందుపటణమునకు కీడ • యనియు
ధనసమృదుల కెల్ల • దలియి ల్ల డుట్ట గు, భేరునవీటికిఁ • భేద యనియు
వే భవంబులకు నా • నాప ముగుట నమ, రాదీశుపురమున • కధిక మనియు
నిర లప్ప తీకిఁ నెల్ల విగుట్టను భార, తీశ్వరుపోలికిఁ నెక్కు • డనియు
వినుతి నేయఁ జాల • వివిధోత్సవంబుల, నతిశయిల్ల సజ • నాబిరామంబు
మె కరంబు వాలుచు • నన్య గరంబు వి, స్ఫురితనకలవసు • పూర మగుచు. 46

క. చనిచని యచోటను జి, క్కెల్ల నొక్క తారకములన • బ్ర • కీర్ణరుచుల్ల ద
ద్ధనవప్రప్రాగ్భాగ • బున్త ఖచితములై నవజ • ములు చెలు వొందున్. 47

తే. ఇంతపొడవని వాక్రువ్వ • నేరి కైన, రా దనుట కోటవర్ణన • గాదు నిజమ
యెగసి పఱపిన్ దృష్టులు • నిగుడునంత, లెక్కలో నగ్ర భాగంబు • లేమిఁజేసి
క. మహనీయవప్రగోపుర • బహురత్నోత్కీర్ణ సాల • భంజికల్లో వృక్ష
విహరణతత్పరనిర్జర, మహిశాతతి, వచ్చి యున్న • మాడ్కి పెడంగై. 49

సీ. అవగాహనమునకు • నరిగినగజముల, మదములు కూడిన • నదులు గాఁగ
ఝషకకులీరక • చ్చపమకరాదిన, త్వములమొత్తము పర్వ • తములు గాఁగ
బ్రాకారమణిగణ • ప్రతిబింబనికరంబు, విలసిల్లుబహురత్న • వితతి గాఁగ
రంగత్తరంగపరంపరపై • దేలు, కలహంసములు శంఖ • కులము గాఁగ 50

ఆ. గరము పాలుపు మిగులు • బరిఖ విశాలగం, భీర మగుచుఁ బఱపు • బేరిఁజేసి
యఖిలభూమిచక్ర • మనుతలంపునఁ బుర, వరముఁ జుట్టి యున్న • శరధివోలె.

చ. తరుణులవీగుఁజన్నఁగవ • తాఁకున నున్నదచక్రవాకబం
ధురగతి లీలఁ గామినుల • తోరపుటూరులఘట్టనంబునం
గరివరహస్తకాండపటుఁఘాతమునం బరిఖాతరంగముల్
దిరుగుడుపడ్డతీరములఁ • దెట్టువగట్టు సరోజరేణువుల్.

51 51

సీ. ఉజ్జ్వలలక్ష్మీకి • నుద్భవస్థాన మై, భువనసుందర మగు • పొలుపు దాల్చి
యనుపమానంతభోఁగాస్పదం బనఁ జాలి, హరిసీలకాంతివిఁస్ఫురణ నొంది
సాంద్రచంద్రద్యుతిఁసమితి శోభిల్లి ను, ధాబహులప్రబోధమును గలిగి
బహుచిత్రసత్యసంపన్నత మెఱసి తుం, గాచలాతిస్థితి • నతిశయిల్లి

తే. యక్కజం బగుపెంపున • నతుల మగుచుఁ
జూడ్కులకు వేడ్కు సేయుచు • సొంపు మిగిలి
తమకు రత్నాకరంబుచందము నెఱయఁగ
నప్పురంబున రమణించె • హర్త్యచయము.

52 52

ఉ. చారుబలాకమాలికల • చాడ్చున దంతము లొప్పు గర్జిత
స్ఫారరవంబులట్లుగ నభంగురతం బటుబృంహితంబు లా
సారముమాడ్కి ద్రానజలఁసంతతి గ్రమ్మఁగఁ గాలమేఘమా
లారుచిరంబు లై మద చలద్విపసంఘము లొప్పు నప్పురిన్.

53 53

తే. మనముశిల్పియై తనదువిన్ననువు మెఱసి
గాలి నశ్వరూపంబులు • గాఁ దరించెఁ • గాక యీజవనత్వముల్ • గలవె ఘోట
కముల కెందు నాఁ బురిఁ దురంగములు పోలుచు.

54 54

సీ. మవ్వంపుమేనుల • జవ్వనంబుల కింపు, మిగిలినచెయ్యుల • మెఱుఁగు వెట్ట
నల్లనమధురంపు • సల్లాపరచనకు, లేతనవ్వున నునుఁబూత పూయ
నిడువాలుఁ గనుదోయి • నినుపారుకాంతికిఁ, గలికిక్రేఁగన్నుల • నలుపుమిగుల
లలితంబు లగుచిత్రములచతురతలకు, సరసంపునడవడిఁ • దెరలుపుచ్చ

55 55

తే. వెరవు గల్గి మనోభవు • వీరరసము, నిరతముగ నేర్పు వాటించి • కరువు గట్టి
పోసి చేసినరూపులఁపోల్కి వార, వనిత లొప్పుదు రప్పురఁవరమునందు.

55 55

చ. విలుచునెడన్ మనంబులకుఁ వెక్కస మంద ధనంబు లమ్మచో
విలసదనేకవస్తువులు • విస్తయ మందఁగఁ జూడ్కు లెల్ల సొం
పులసహజంబు లై యెలమిఁ • బొందఁగఁ నుజ్జ్వల లక్ష్మీ యెప్పుఁ ద
మ్మలవడఁ జెంద వైశ్యజను • లప్పురి నొప్పుదు రప్రమేయు లై.

56 56

చ. అనవద్యవేదవిద్యాలతావితతికి, నాలవాలములు జిహ్వోంచలములు
రాజితబహుకళాఁరాజహంసికలకు, మానససరసులు • మానసములు
చారుసత్యవ్రత • సారభ్యలక్ష్మీకి, నుచితవాక్యములు పుష్పోద్గమములు

సాదరకారుణ్యం మేదురజ్యోత్స్నకు, మధురాకృతులు శశిమండలములు

తే. గా సమస్తమహాధ్వరకర్తృతావిభూతిః దనరి యఖిలలోకపూజ్యులగుచు
నిరుపమానసద్గుణగణం నీతినిరతు, లై ధరామరు లొప్పుదు రప్పరమున.

చ. అమరనగంబు నెచ్చెల్లలోకం హైమవత్సనునగుఁ గొండవి
య్యముల్లోకం రోహణాచలము నన్నలుఁ దమ్ములు నొక్కొక్క నానువ
ర్ణమునను జార్చుతారమున రత్నచయంబునదే దేజరిల్లునం

దు మహిమ కున్కిపట్టగుచు (దుంగసముజ్జ్వలదేవసద్గముల్)

58

సీ. పడఁతుల నెఱివేగుఁ బాలిండ్లు వెడదోప, లీలఁ బయ్యెదలు దూలిం చుటకును

దెలువలపూతలు మెఱయఁగ నాటమై, నడరిననునుజెమటార్చుటకును

మెలఁతలచెక్కుల మెఱుఁగు వింతగ నవ, తంసమంజరులు గదల్చుటకును

గొమ్మలయలిక దేశములఁ గ్రొత్తచె, నొల్లయఁ గుంతలములఁ దెలచుటకును

తే. విటకుమారులు తనరాకవేచివేడ్క, నెదురుకొనియింపుసొంపువహించుచుండ

నడపుమెలపునజనులకానందమొదవ, గంధవహుఁడప్పరంబునఁ గలయఁబొల

చ. శుకపికసంకులత్వమున సుందరసాంద్రలతాంతపల్లవ [యం.

ప్రకరబహుచ్ఛవిం బురవరంబువిహారవనంబు లొప్పున

మృకరపతాకుసైన్యములు మానవతీవిటకోటి కైనకే

లికలహవృత్తి సైంధవ సలీలగణిక బయినెత్తి వచ్చె నాన్.

60

సీ. మన్మథునాన్ధాన మండపంబులు మీన, కేతునేపధ్యనికేశనములు

రతివల్లభునివిహారప్రదేశములు సం, కల్పసంభవునిభోగస్థలములు

కందర్పునాయుధాగారముల్ కునుమశ, రాసనుసంగీతకాలయములు

శంబరసూదను జయభూము లిందిరా, నందనుసంకేతమందిరములు

ఆ. రామణీయకంబు రమియించునిక్కలు, సొంపుగనులు చైత్రసంపదలకు

ననుగలంపుటిరవు లనఁగ రమ్యంబు లై, యొప్పు నుపవనంబులప్పరమి. 61

చ. వివిధగతిప్రకారముల్ వీధులన్ బాటుసమీరణంబుచే

నవమకరందబిందుతత్వం నల్లడలం దగ్గనింపుగూడ్డి

త్యవిరళలీల బర్హిమధుపావళి పువ్వుల్రోయ్ కెందు, నా

డివనములోన, విచ్చలవిడిఁ మదలీల పహించు నెప్పుడున్.

62

సీ. పద్మనీకల్లోల పంక్తులపై గ్రాలు, రాజితరాజమరాశలీల

సహకారపల్లవ సమితి గదల్చు ను, న్నదకలకంతకు మారుమాడ్కి

బుష్పితనవలతాపుంజుబులోపల, విహరించుమత్తాళివిభుభంగి

నుద్యానమునకు వేఱొకయొప్పు గావించు, చారుసవీనవసతుభాతి

తే. నేనుగలుగంగ మదనునికేల యొండు, పరికరములని యన్నింటిపనులు దాన

పూని చేయువిధమున మంచానిలుండ, పురమునందుండునుపవనభూములందు.

—|| పూర్వరామాయణకథ. ||—

క. ఆపురి కధిపతి రఘుకుల, దీపకుఁ డమరేంద్రనిభుఁడు + తేజోనిధి వి
ద్యాపారగుండు దశరథ, భూపాలుఁడు సకలలోకపూజితుఁ డగుచున్. 64

సీ. అష్టదిగ్దశశోభి తావసీచక్రంబు, దమ్మి యై తనలక్షి + కిమ్ము గాఁగ
వివిధవర్ణాశ్రమశహితవృత్తికిఁ దన, యసద్భవపరిరక్ష + మునుఁగి గాఁగఁ
బాలుచుచతుర్దశభువనముల్ దనకీర్తి, యుడెడునెలపుల + మేడ గాఁగ
సమ్మూఁడుమూర్తుల + యలపు లెన్నఁగఁ బుట్టి, వ్రేలెడితనమూర్తివాలు గాఁగఁ
తే. దనకృపాణంబు రిపుల సద్గతికిఁ బుచ్చు, పుణ్యతీర్థంబు గాఁ దనభూరిదాన
మర్దులకు భూరివాన గా + నతిశయిల్లి, జలధిసలయితననుమతిఁ చక్ర మేలె. 65

ఉ. అత్తతీ లోకభీకరదుఃరాచరణుం డగుపంక్తికంతును
దృష్టి నలంగునిర్జరుల + విన్నపముల్. దయ నాదరించి దే
వోత్తముఁ డైనవిష్ణుఁడు సముత్సుకుఁ డయ్యె విశుద్ధవిశ్రుతో
దాతచరిత్రుఁ డౌదశరథక్షీతినాథున కుద్భవింపఁగన్. 66

క. తనయులఁ బడయుకుతూహల, మున నిట నమ్మనుజపతియు + మునికులవంద్యం
డనఁ జాలుఋశ్యశృంగుని, యనుమతమునఁ బుత్త్రకామయజనము చేసెన్.

సీ. ఆసుకృతంబు మహాచుభావంబున, సమ్మహిరమణుభౌర్యాశ్రయమున
రాజన్యకుంజరురామునిఁ గౌసల్య, కైకేయి గుణగణాకల్పు భరతు
మానితయశుని లక్ష్మణుని శత్రుఘ్ను ను, మిత్రయుఁ గాంచిరి + ధాత్రి యలర
విష్ణునఁ శమున నివ్వధమునఁ బుట్టిన, రామదేవుఁ డభిరామలీల

తే. వెలసి వేదతదంగాదివిద్య లెల్ల, నభ్యసించి ధనుర్వేద + మధిగమించి
సరససాహిత్యవేది యై + సకలకళల, నెఱిగి యాదార్యశౌర్యసమేతుఁ డగుచు.

చ. జనకునియజ్ఞవేదికఁ బ్రశస్తముగా జనియించి యంగనా
జనతకు భూషణం బనఁగఁ + జాలినసీతకు రుద్రచాపభం
జన మనునుంకు విచ్చి నృపసత్తమసూతిఁ బరిగ్రహించి పే
ర్చినయాభయానురాగమునఁ + జిత్రభవుఁ జరితార్థుఁ జేయుచున్. 69

తే. మును సురాసురసంగ్రామమున రథంబు, గడపి ప్రిభుచేత వరములు + గన్నకై క
యడుగి నరపతి పంపంగ + నక్కుమారుఁ, డరిగెఁ గానసమునఁ దప + మాచరింప.

శా. రాముం దాపసవృత్తికంపఁ దను సామ్రాజ్యంబుపై నిల్పఁ జే
తోమోదంబునఁ గోరుతల్లికిఁ గులద్రోహంబు దక్కంగఁ ద
న్భూమిం బ్రస్ఫుటరక్షమై నడపి నిర్భాగత్తుఁ డై సర్వలో
కామోదం బొనరించె నాభరతుఁ డాగ్యస్తుత్యవృత్తంబునన్. 71

చ. వనితయ్యలక్ష్మణుండు సహవాసము నేయఁగదీబ్రహ్మశాలలక
మునిజనవర్తంబునదీ బ్రహ్మోదముదీబ్రాందుచు దండకావనం

బున్దరఘరాముఁడున్నయెడఁగి బొల్తుక యొక్కతె యేగుదెంచి యా
తనిఁగిని కాముచే నలఁగి ధైర్యవిహీనతఁ గోర్కె జెప్పినన్. 72

తే. అతఁడు నగి త్రిప్పిపుచ్చిన ననుజుకడకు, నరిగి యాతండు ద్రోచినఁ బెరిగి వికృత
వేషయై యెరిగొనిపోవఁ రోషమెత్తి, యక్ష్మమారుఁడు వెనఁగో సొముక్కు సెవులు.
క. భంగపడి రోముకడ క్కయ్యంగన చనుదెంచి యిట్టు లనియెఁ ద్రిలోకో
త్తుంగచరిత్రుఁడు శశ్వద, భంగుం డగుపంక్తివదనుభగినిం జుమ్మా. 74

తే. శూర్పణఖ యనుదాన మీ దర్పమడఁవ, నసుర లిప్పుడ వచ్చెద రనుచుఁ గోప
మునఁ గడంగి జనస్థానమునకు నేగి, యనుజుఁ డగుఖరుతోడఁ జెప్పిన నతండు.

క. దూషణునిఁ ద్రిశిరుఁ గూడి స, రోషంబుగ నెత్తి వచ్చి రోగంబులు ది

వ్యాపధముఁ దాఁకుపగిది మ, నీషమెయిం జాలురాము నెదిరి మహాజన్. 76

చ. పొలిసినఁ జూచి శూర్పణఖ పోయి దశాననుఁ గాంచి బన్నముం

దెలుపునెడం బ్రసంగమునఁ దేటపడక వినిపించె నీతఁ

మలతనులీల యద్దివిజమర్దనుఁడు హృదయంబునం గుతూ

హల మెలరార శీఘ్రగతి నయ్యెడ కేగె వియత్పథంబునన్. 77

క. చని కౌటెల్లమున్నమహీ, తనయం గొని లంకకరిగె దానవుఁ డవుఁడా
మనుజేంద్రనందనుఁడు దన, మనమునయడ లిన్దుఁగుఁదమ్ముమాటల్ మలఁగన్.

నీ. ఎడఁపొచ్చి దైత్యుచేఁ బడినజటాయువు వలన్ నంగననున్నవల నెఱంగి,
శరణార్థి యగుదివాకరనూతిఁ జేకొని, కోలతోడనె వారిఁ గూల నేసి

వనచరబలముల వసుధ నెల్లను నొక్క, వాయిగా నడపించి వార్ధి గడచి
లంకపై విడిసి చలంబు బలంబును, జూపి రాక్షసకోటి రూపడంచి

తే కుంభకర్ణుని గుంభనికుంభనాము, లె నతనయులతో నంతఃకాలయమున

కనిచి దేవాంతకప్రహస్తాదిబంధు, వర్గసహితంబుగా దశవదనుఁ దునిమి. 79

తే. అఖిల దేవతాసన్నిధి నగ్నిదత్త, యైనజానకి నానందమృతిశయిల్లఁ

గైకొనియెఁరాముఁ డీమూఁడు లోకములకు, నద్భుత ప్రీతులృడ్డిరిపొంగారుచుండ.

క. ఇంద్రజి ననిలోఁ జంపి మ, హేంద్రాదిత్రిదశనుతులఁ కెక్కినయనుజున్

సాంద్రానుమోదమున రఘు, చంద్రుఁడు మోమెలమిఁ బొంద సంభావించెన్.

ఆ. అతని నపుడ దివ్యయానరత్నం బగు, పుష్పకంబుఁ దేరఁ బుచ్చి దాని

కెదురువోయి యర్చ లిచ్చి సంప్రీతి నా, తండు జానకియును దాను నెక్కి.

చ. శరణని వచ్చి చొచ్చి యనిశంబును గొల్పుచు నున్నరావణా

వరజు విభీషణున్ సమరవర్తనుఁ డైనది నేంద్రనందనున్

శరనిధి దాటి దేవిఁ గని చయ్యన నుంగర మిచ్చి పేర్చి య

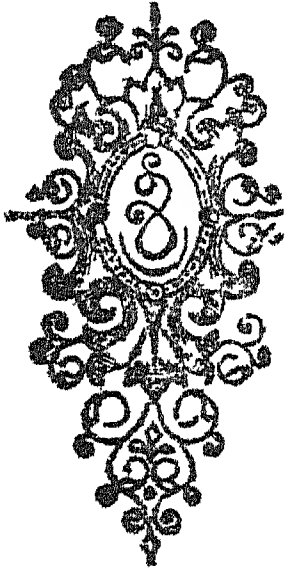
ప్వరవర మేర్చి లోకనుతిఁ బొందినపావని నాదరించుచున్. 83

- ఉ. వారలు వారిభూరిపరిఃవారముతోన విమాన మెక్కి రాఁ
గా రఘునందనుం డరిగి • కాంచనతోరణచిత్ర మై నవ
ద్వారనికాయ మైననిజఃపట్టణ ముత్సుకవృత్తిఁ జొచ్చె నిం
డారుముదంబునక భరతుఁ • డాదృతిఁ జేసి సలీలఁ గ్రాలఁగన్. 84
- క. వినయము గైకొనఁగాఁ జే, యను దగువా రెల్లఁ దన్ను • నత్యుయినఁభా
వనమై నభినందింపఁగ, జననాథుఁడు పూజ్యరాజ్యఃసంపద నొందెన్. 85

→ ఆశ్వాసాంతము. ←

- మ. కమలాధారుఁడు భీతిదూరుఁ డసమాఃకారుండు గంభీరుఁ డ
జముఖీమారుఁ డపారసారుఁడు కళాఃస్ఫూరుఁడు వీరుండు దు
ర్జయదోస్సారుఁ డధర్తభీరుఁడు మహోదారుండు దుర్వారుఁ డ
త్యమలాచారుఁడు నిర్వికారుఁడు యశోహరుండు ధీరుం డిలన్. 86
- క. వికచకమలాయతాక్షుం, డకుటిలచిత్రప్రచారఃహరిమిత్త్రుం డ
ర్కకులప్రదీపుఁ డభినవ. మకరాంకుఁడు విజయమానఃమర్దనుఁ డెలమిన్, 87
- మాలిని. నమదరిన్మపచూడాఃనవ్యరత్నాంశువీచీ
నముదయనుభగోల్లాఃసన్ఫురత్నాదపద్మం
డమరతరునికాయఃత్యాగలీలాపహాసో
ద్యమనిభుణనిసర్గాదార్యహస్తాబ్జుఁ డుగ్విన్. 88
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కన నామధేయప్రణీతం బయినయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

నిర్వచనోత్తరరామానుజము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మద్భగీరధాన్వయ

తామరసాకరసహస్రధాముఁడు సూరి

స్తోమా రామవనంతుఁడు

భూమండనయశుఁడు మన్తభూమిశుఁడొగిన్.

1

రామునికొల్వకూటమునకు జనకాదులు వచ్చుట.

క. శ్రీరామచంద్రుఁ డిట్లు మహారాజపదస్థుఁ డైననభినందింపన్

గారవమున జనకాది, త్తైరమణులు నచ్చి కాంచి నంప్రీతిమెయిన్.

2

క. అన్నరపతివినయాదిగు, ణోన్నతి కెదలలర మజులోక్తుల సమయో

త్పన్నవిషయోపలాలన, నున్నయెడన్ హర్షరససముత్కర్షముతోన్.

3

సీ. కౌశిక బక చాల్భ్యకణ్వప్రభృతులైన, దురితవిదూరు లౌ తూర్పువారు

నాత్రేయ కుత్స దృఢాయు రగస్త్యులా, దిగఁ గలవక్షిణదిక్కువారు

ఋషభరైభ్యకయక్షపృషమఖ్యు లౌతపో, మహానియు లగుపశ్చిమంబువారు

గళ్యప జమదగ్ని గౌతమాత్రులు లోను, గా నుత్తరమునఁ గల్గువారు

తే. శిష్యసంఘంబుతో రాము పోష్యవర్గ, మగుట మునికులమెల్లను నరుగు దెంచె

నతనివిజయోత్సవముఁగొనియాడువేడ్క, బ్రీతిమొగముల నెలకొనఁబిండుగట్టి.

ఉ. అందఱుఁ గూడి హాసలకు నర్థిమెయిల జనుదెంచి యెంతయుం

గ్రందుకొనంగ నున్నెడ నగస్త్యుఁడు వాకిటివానిఁ జూచి మా

యిందటరాక చాళరథి కీ వెఱిగింపుము వేగ మన్న వాఁ

డుం దగఁ బోయి యల్లన నడుంకుచు భూవిభుఁ జేరి నన్ముఁ డై.

5

ఉ. దేవ మునీశ్వరుల్ సకలదిజ్ఞుఖవాసు లగస్త్యముఖ్యులా

శ్రావితనామధేయులు విశాలతపోవిభవు ల్సముజ్జ్వల

త్పావకమూర్తు లయ్యును గృపారసపూరితశీతలాకృతుల్

దేవరఁ గాన వేడ్కఁ జనుదెంచినవారని విన్నవించినన్.

6

క. విని యెంతయు సన్నదమున, జనపతి లోడైమ్ము వారిఁ జయ్యన ననుడుం

జనఁ బణిహరియుఁ దోడన, మును లత్యంత ప్రమోదమున వచ్చుటయున్.

7

చ. పతి యెదురేగి నన్ముఁ డయి • భక్తిమెయిం గొని వచ్చి యుజ్జ్వలో
న్నతకనకాననంబుల మనగిప్రమదంబుగ నందటన్ యథో
చితగతి నుంచి మో మలర • సేమమె నావుడు బాధ లెల్లఁదీ
ర్చితి భువనంబు లన్నిటికి • సేమమె యికిట మాకు సేమమే.

8

—|| మనులు రాముని నుతించుట. ||—

చ. అరిఁ బరిమార్చి ప్రీతి జనఁకాత్తజఁ దోకొని యేగుదెంచి రా
జ్యరమఁ బరిగ్రహించి యిటు • లద్భుతసంపద నొప్పి యున్ననిన్
గర మనురక్తి మై వినియుఁ • గన్నులు చల్లగఁ జూచియు న్ముదం
బరుదుగఁ గంటి మెంతయుఁ గృతార్థుల మైతిమి రాఘవేశ్వరా.

9

ఆ. అలుక వొడమి చావ • మందికొనిననుం ద్రిజగము లైనఁగడఁకఁసమయుననిన
సమరమందు రాక్షసశ్రేణి నోచ్చుట, నీకు నెంతపెద్ద • నృపవరేణ్య.

10

క. ఐనను రావణుఁ డెట రిపుఁ డానెలకువ చొచ్చి పొదివి • తఁట పోరను నీ
చే నెత్తురు గాకుండఁగ, వానిం జంపి తఁట తగదే • వర్ణన సేయన్.

11

మ. అనిఁ గుంభుండు నికుంభుండుం బడినఁ గ్రోధావిష్టుఁడై దర్పమున్
దనుజస్నేహముఁ బక్షయగ్తకము గా • ధాత్రీధరాకారతం
జనుదేరం గని కుంభకర్ణుఁ బటువజ్రస్ఫారబాణాహతిం
దునుమం జాలుట నీడు లే దరయ నీదోర్విక్రమక్రీడకున్.

12

చ. ఇవి యరయంగ నెంతపను • లింద్రజిచావుఁ దలంప వాని నా
హవమున శూలికైనఁ జెనఁయ న్భర మాతఁడు పిల్కుమారినన్
భువనము లెల్ల నిర్భయతఁ • బొంది మహాద్భుత మంది లక్ష్మణ
స్తవనకథావిధాచరణతాపరతంత్రము లయ్యె రాఘవా.

13

చ. అని మును లెల్లఁ బంక్తిముఖు • నాతనితమ్మునిఁ గుంభకర్ణునిం
దనయుని మేఘనాదుని నుదగ్ర బలాఢ్యులఁ గాఁ గడంగి పే
ర్కొన విని కౌతుకం బడరఁ • గుంభసముద్భవుమోముఁ జూచి యి
ట్లను ధరణీశ్వరుండు వినఁయంబు నిజాన్య మలంకరింపఁగన్.

14

క. కడిఁదిమగ లని దశాన్యుం, గొడుకుం దమ్మునిఁ గరంబు • గురువుగ మీచె
ప్పెడుభంగిఁ జూడ వారలఁ, నడుగంగా వలసియున్న • యది మునినాథా.

15

క. అమ్మనుజభోజనులజ, నమ్ములునుం దపము చేసినతెఱంగును శౌ
ర్యమ్ములును జెప్పు మనవుడు, నమ్ముని రఘుపతికి నిట్టు • లనియెం బ్రీతిన్.

16

—|| విశ్రవసు జన్మప్రకారము. ||—

ఆ. తొల్లి కృతయుగమునఁ • దోయజనంభవ, నందనుఁడు పులస్త్యనామధేయుఁ
డైనమునివరుఁడు మహానుభావంబునఁ, దండ్రీయట్ల యెన్నఁదగినవాఁడు.

17

చ. అమరనగంబుచేరువ నియంత్రితనిర్మలచిత్తవృత్తియై

- శమ్మదమనత్యశాలి యనఁ జాలి తపం బొనరించు చుండి కాం
చె మనుజుదేవకింపురువఁ సిద్ధవియచ్చరకన్యకానికా
యముఁ దనయాశ్రమస్థలియుఁ పాంతమున నివహరింప వచ్చినన్. 18
- క. పలుమఱుఁ గని కని యొకమఱి, మెలఁతలతో నిట్లు లనియె మీరిచటికి రా
వల దింకిట ననుఁ జూచినఁ, గలుగుంజుఁడి తత్తణ్ణంబు గర్భము మీకున్. 19
- క. అని నియతి నేయుటయు న, మృనిపలుకులు కన్యకాసఁ మూహం బెల్లెన్
విని యాయరువునఁ జేరక, చన నం దొక్కర్తు విధివఁ శంబున వినమిన్. 20
- ఉ. ముందటియట్ల నెచ్చెలుల • మొత్తములోపలఁ గూడి యాడువే
డ్కం దరలాక్షి వోయి యచట న్మునియాకృతితోడ దృగ్గుచుల్
వొందినమాత్ర మై నెలఁత • పొక్కిటితో విరియ న్వళు ల్లరం
బందము గాఁగ నారును గుఁచాగ్రములు న్నునుఁగప్పుసొంపు నై. 21
- ఉ. గర్భముఁ దాల్చి మై గలయఁ • గన్గొని వెక్కసపాటు మున్నుగా
దుర్బర మైనసంభ్రమముతోడ విషాదభయానుతాపముల్
నిర్భరభంగిఁ బుట్టి తనఁ నెమ్మది దీటుకొనంగ జోటి యా
విర్భవదార్తి మై చనియె • వేగమ యాత్మనివాసభూమికిన్. 22
- క. అరుగుటయుఁ జూచి మది న, చెచ్చెరువడి తృణబిందుఁ డల్లఁ • జేరఁ బిలిచి ని
ర్భరగర్భచిహ్నములుగా, నిరూపణముచేసి యన్వఁనిత కి ట్లనియెన్. 23
- ఉ. అక్కల కన్యకాత్వ మిటు • లాఱడివోవ నకారణంబనీ
కెక్కడిచూలు వచ్చె నిది • యెయ్యెడ నెమ్మెయిఁ బుట్టె నన్ననున్
వెక్కుచు మాట దొట్టువడ • వెల్వెలఁ బాటుచుఁ గ్రమ్ముకన్నునీ
రక్కుపయిన్ వెసం దొరఁగ • నామ్మగలోచన తండ్రి కి ట్లనున్. 24
- క. చెలులకడ నాడువేడుకఁ, బులస్త్యమునియాశ్రమంబు • పొంతకుఁ జని య
ప్పొలఁతులఁ గానక యయ్యెడఁ, గలయం బరికించు చుండఁగర్భము దోఁచెన్. 25
- ఉ. నాయొడ లేన కన్గొని మఁనంబున బెగ్గల మంది యత్తతీం
జేయునుపాయ మెయ్యదియుఁ • జిత్తమునం దలపోయలేక నా
కీయకృతంబు వాటిలుట • యేర్పడ నీ కెఱిగింపఁ గోరి వే
వే యిటు పాటుతెంచితి వివేకనిధీ ననుఁ గావు నావుడున్. 26
- క. ఆరాజ్ఞియు దీనికిఁ, గారణ మమ్మునియకాఁ బ్రకాశజ్ఞానో
దారమతి నెఱిగి కన్నియ, గారవమునఁ గొని పులస్త్యకడకుం జనియెన్. 27
- చ. చని మునినాథ యిత్తరుణిసాధ్వీ గుణన్విత నాదుకూర్మినం
దని నిగృహీతచిత్తుడఁ గదా యని త్రోవక దీని నాదరం
బునఁ బరిచర్యఁ గొమ్మనినఁ • బొల్తుక నర్థిఁ బరిగ్రహించి యా
తనిఁ జరితార్థుఁ జేసె నుచితమున నమ్ముని ధర్మవేదియై. 28

- చ. అదిమొదలాలతాంగి వినయంబున వల్లభుచిత్తవృత్తి న
మృదము దలిర్ప భక్తిగరిమంబునఁ బెంపు వహించి యుండఁ గొ
న్నిదినము లంతఁ బోయిన మునిప్రవరుండు ప్రసన్నుఁడై దయా
స్పదసదపాంధ్రవీక్షణము • భామినిపైఁ బొలయంగ నిల్లునున్. 29
- క. తరుణీ భక్తికి మెచ్చితి, వర మిచ్చెన నీకు విను భజదర్శముభా
స్కరతేజం డగుకొడుకై, వెరవరి యయ్యెగును సకలవిద్యలయందున్. 30
- క. ప్రశ్రయవతి వగునీచే, విశ్రుత మై గుణసమృద్ధివెలయుట వాఁడున్
విశ్రవసుం డనఁగా భువ, నశ్రావ్యం బైనభవ్యనామము వడయున్. 31
- క. మనరెండువంశములుఁ బేర్కొనఁ గను నీకొడుకువలనఁ • గోమలి యనినన్
విని సంతసిల్లి యట్టుల, తనయుని జనకోపమానుఁ • దడయక కాంచెన్. 32
- శా. పౌలస్త్యం దుదయించి నిర్మలకళాస్ఫూరీభవన్మురి యై
బాలేందుం బ్రహసించుచుం బెరిగి యల్పం బైనకాలంబునం
జాలం గీర్తన కెక్కి యుజ్జ్వలతపఃస్సంపత్తిఁ బొపారి ధ
ర్మలోకంబున లోకము ల్వెలుఁగ నార్యశ్లాఘ్యుఁడై యున్నెడన్. 33
- క. తేజోధనుఁ డగునమ్ముని, రాజశగుణజాలములకు • రాగిల్లి సుతం
బూజాపూర్వముగ భర, ద్వాజుం డాతనికి దేవవర్మిని నిచ్చెన్. 34
- ఉ. విశ్రవసుండు నమ్ముదిత • వేడుకతోడ వివాహ మై గృహ
స్థాశ్రమధర్మ మొప్పెనఁగ • యజ్ఞసమృద్ధి వహించుచుం గృపా
విశ్రుతబుద్ధిసంపద వివేకవిశుద్ధి ప్రసిద్ధి కెక్క భ
వ్యశ్రుతిచోదితాచరణమాభరణంబుగ నిత్యఖుణ్యుఁడై. 35
- || వైశ్రవణుని వృత్తాంతము. ||—
- క. ఆరమణియందుఁ గులవిస్తారకుఁ డగుతనయుఁ బడసి • తత్సంతాన
శ్రీరమ్యతఁ గోరెడుసర, సీరుహసంభవుని సంతసిల్లఁగఁ జేసెన్. 36
- ఉ. తత్సమయంబున న్దునివితానము గొల్వఁగ వచ్చి యెంతయున్
వత్సలతం గుమారునకు • వైశ్రవణుం డనుపేరు వెట్టి య
త్యుత్సుకవృత్తి నెత్తికొనియుం గొనియాడియు నట్లు పుత్త్రపౌ
త్రోత్సన మాచరించెఁ గమలోద్భవుఁ డుత్కటపార్షమూర్తి యై. 37
- క. ఆవైశ్రవణుఁ డఖిలవి, ద్యావిదుఁడై యావనమునఁ • దప మొనరించెన్
దేవాసురసిద్ధమునీం, ద్రావళి తనధర్మనియతి • కచ్చెరువందన్. 38
- క. నీగాహరసమీరా, హారంబులఁ జేసి చేసి • యది గాక కడున్
ఘోరం బగుతపము నిరా, హారుం డై చేసె బహుసహస్రాబ్దంబుల్. 39
- క. నిష్కమెయి నిట్లు వ్రతము ల, నుష్కింపఁగ సౌమ్యదర్శనుం డయి యమర
శ్రేష్ఠనివహమ్ముతోఁ బర, మేష్ఠి యరుగుదెంచెఁ దత్సమీహిత మొనఁగన్. 40

- చ. ముదమున నేగుదెంచి తనముందట నిల్చినశంభుఁ గాంచి త
త్పదసగసీరుహంబులయుఁపాంతమునకొ ధరఁ జాఁగి మ్రొక్కి నె
న్నదుటను మోక్షుఁగేఁగును దనుద్యుతీయుం బులకాంకురంబులు
హృదయముభక్తిపెంపుఁ బెరిఁయించుచు వైశ్రవణుండు నిల్చిన్. 41
- ఉ. వత్స భవత్తోనవదిఁవారుఁ గాంచి వికాస మొందె నా
హృత్సరసీరుహంబు వరఁ మిచ్చెద నిష్టము గోరు నావుడు
వత్సలుఁ డై నపద్మభవుఁ వైశ్రవణుండు సముజ్జ్వలార్థనం
పత్సముదాయనిత్యసుఖభవ్యదిగీశత వేఁడె వేడినన్. 42
- ఉ. అక్కమలాసనుండు వరుఁణాంతకజిష్ణులఁ జూచి మీకుఁ దో
డొక్కని దిక్పతిత్వపదఁమోగ్యుని నే నృజియింప నున్నచో
గ్రక్కున నీతఁడుం దదభిఁకాంక్షయ చేసెఁ దగంగ నిక మీ
రొక్కటి యై జగం బరయుఁచుండుఁడు నాలవవానిఁ జేసితిన్. 43
- చ. అని వర మిచ్చి వైశ్రవణుఁనాదరవిస్తృతనేత్రపద్మఁ డై
కనుఁగొని నిర్జరత్వపదఁగౌరవనిత్యుండ వైతి గాన నీ
కనుగుణ మైనయీరుచిరఁయానముఁ గొమ్మని యిచ్చెఁ బుష్పకం
బనఁగఁ బ్రసిద్ధ మై మణిమయాకృతి నొప్పువిమానరత్నమున్. 44
- ఆ. ఇవ్విధమున నిచ్చి యింద్రాదీసురులతో, నజుఁడు వోపుటయు ధనాధిపతీయుఁ
దండ్రీకడకు వచ్చి తత్పదాబ్జములకు, నెరఁగి భక్తియుక్తి నెదుర నిలిచి. 45
- క. కోరినవరము విమానము, గారవమున నాకుఁ గమలఁగర్భుఁ దొసంగె
మీరలు నివాసదేశముఁ, గారుణ్యము నేయుఁ డనినఁ గడు వేడుకతోన్.
- క. ఆవిశ్రవసుఁడు తనదుప్రభావంబున నెల్లయెడలుఁ గరికించి తదీ
యావాసయోగ్యముగ మది, భావించి ముదమున న్ధిపతి కిట్లనియెన్. 47
- సీ. కమనీయముగ విశ్వఁకర్త నిర్మించిన, మున్నుదైత్యశ్రేష్ఠుఁ లున్నపురము
జలసిధి పరిఖగాఁ గలిగినయది లంక, యనఁగ లోకములఁ బేర్కొనిన నెలపు
దనజు లెల్లను జనార్దనుచేత మర్దితు, బయి పోకఁ జేసి పాదయ్యె నయ్యు
రమ్యనికేతనాఁరామాభిరామ మై, యల్లసిల్లెడు సుఖఁ ముండు మచట
- ఆ. ననిన నట్ల కాక యని తండ్రి వీడ్కొని, బహువిధానురూపపరిజనములు
పొదివి కొలువ నతఁడుపుష్పకంబునఁ జని, యందు దిన్యసుఖములనుభవించె.
- క. జనకునకు మ్రొక్కఁ బోవుచు, ననిమిషనల్లభునికడకుఁ గరుగుచుఁ గమలా
సనుఁ గొలువఁ జనుచు విహరించె నిజేచ్ఛం బుష్పకమునఁ నిద్ధపదమునన్.
- చ. అన విని కుంభసంభవమహామునితో రఘువంశనాథుఁ డి
ట్లనియె మునీంద్ర మున్ను ననుఁరాధిపు లేలెడివీడె లంక త

- జననతపోవిభూతిబలః సత్త్వచరిత్రవిశేషము జ్ఞనా
ర్థనుదేస హాని పుట్టినవిధంబు వినం గడువేడు కయ్యెడున్. 50
- క. ఆతనికి మనయెఱింగిన, యీతనికిని దారతమ్యః మెట్టిదియో మీ
చేత నెఱుంగులయు నఱి, చేత నిడినయల్లు దెలియఁ జెప్ప మునీంద్రా. 51
- క. జనపతి తన్ను ట్లడిగిన, మునినాథుం డధికహర్షః మునఁ బలికె దళా
ననదర్పదళన యేర్పడ, విను చెప్పెద నంతయును సవిస్తారముగాన్. 52
- సుకేశునివృత్తాంతము. —
- క. హేతిప్రహేతు లనఁ బ్రఖ్యాతు లుదయ మైరి రాక్షసాన్వయమున నా
హేతి గృహస్థుం డయ్యెఁ బ్రహేతి తపంబునకుఁ జనియె నంతయు శాంతిన్. 53
- ఆ. అంబుజాక్షి కాలుఁ జనువానిచెలియలు, హేతిరమణి యైననాతి యొక్క
తనయుఁ గాంచె వీతవినయు విద్యుత్కేళి, నతులబలపరాక్రమైకరసికు. 54
- చ. అతఁ డభిరాముఁ డై పెరిగి యకావనసంపద చుల్లసిల్లుచుం
బ్రతి యిడరానిరూపమునఁ బ్రస్తుతి కెక్కి వివాహ మయ్యె వి
శ్రుతముగ సంధ్య నాఁ బరఁగు నుందరికూరిమిపుత్తి మన్తథా
ప్రతులితగాత్రయస్మి యగు సాకటంకట సమ్మదమ్మునన్. 55
- క. ఆలలన యకావనంబునఁ జూలాలై వగచి తుదిఁ బ్రసూతిక్రియకుం
గాలం బగుటయు మందర, శైలతటంబునకు నొంటి నని యచ్చోటన్. 56
- ఆ. వరతనూజఁ గాంచి కరుణావిహీన యై, విడిచి వైచి వచ్చి విభునితోడ
వివిధకేలిఁ దేలి విహరించు చుండె మి, న్నధవికారపూరమగ్న యగుచు. 57
- క. అంత నట నక్కుచూరుం, డెంతయుఁ గరుణమ్ము దోఁప నేడ్చుచు నుండం
గొంతవడికి భూతేశుఁడు, కాంతాసహితంబు వృషభగమనుం డగుచున్. 58
- క. ఆచక్కటిఁ గ్రీడ్ధాం, బై చని యాయేప్పు విసి దమూర్ధ్రత బాలుం
జూచి యకటకట యని గౌ, రీచారుముఖాంబుజము నిరీక్షించు చొగిన్. 59
- మ. అతివా వీసికిఁ దండ్రితోడిసరిప్రాచయం బాసురత్వంబు ను
ద్ధతబాహుబలగర్వనిర్వహణమున్ దైతేయవంశ క్రమా
గతరాజ్యంబు నభిశ్చరంపుఁబురముం గామప్రచారంబు ని
చ్చితి నీచిత్త మెఱింగి నావుడు గృహస్థపారివశ్యంబునన్ 60
- క. అప్పుడ గర్భం బగుటయు, నప్పుడ జన్మించుటయును నప్పుడ ప్రాయం
బొప్పెడిజన్మన మగుటయు, నప్పుడు దనుజాన్వయమున కంబిక యిచ్చెన్. 61
- క. కేశములు లెస్స యిప్పిళి, తాశనునకు ననుచుఁ గాతుకాన్వితమతి యై
యీశానుఁడు గావించె ను, కేశుం డనుపేరు వానికిం బ్రకటముగన్. 62
- చ. అతఁడు వరప్రసాదమహిమామణిశయంబునఁ జేసి విష్ణుప
త్రితయము గీడ్పడం దనదుతేజము చెల్లుచు నుండ లీల న

ప్రతిహతవృత్తి నెల్లడ నభశ్చర మైనపురంబుతోడ నం
చితగతులం జరించె విలసిల్లుచు నీశ్వరలాలనీయుడై.

63

క. ఉన్నయెడ నాసుకేశును, హోన్నతి కెద నోటువడి వయోరూపగుణో
త్పన్నానురూపమతిఁ దన, కన్నియ దేవమణి నిచ్చె యామణి ప్రీతిన్.

64

— మాల్యవదాదులు తపంబుచే బ్రహ్మవలన వరంబులు నడయుట. —

తే. ఇట్లు గంధర్వనల్లభుఁ యెలమిఁ గూఁతుఁ

దనకు నిచ్చిన వరియించి యదానివలన

మాల్యవంతుఁ డనంగ నుమాళి యనంగ

మాళి యనగ గాంచె గొడుకులమహితయశుల.

65

ఉ. ఇవ్విధిఁ బుట్టి తండ్రి పరమేశువరంబున నద్భుతస్థితిన్
జన్వన మాదిగా నఖిలసంపదలుం గను లెల్ల విసిగ్గ నా
మువ్వరు నుత్సహించి తపఁబుం బరమేష్ఠిగుఱించి చేయఁగా
నవ్విబుధాచలంబునకు యర్థమెయిం జసి సువ్రతస్తు లై.

66

ఉ. ఆర్జవశాంతిదాంతినియఁమాదిగర్విష్టగుణైకనిష్ఠమై
నిర్జితచిత్తవృత్తు లయి యిర్తలధర్మపరంపరాప్రభా
వార్జన మెల్లలోకములు యదద్భుత ముదయ సంస్తుతింప నా
వర్జితబుద్ధిఁ జేసి రసవద్యతపంబునఁ బద్దసంభవున్.

67

శా. ప్రత్యక్షం బయి దేవబృందములతోఁ యబద్ధాసనుం డర్థి నా
దిత్యాదిస్థలి నిల్చి పొల్చుటయు డై తేనూత్తజు ల్సంభ్రమ
ప్రీత్యుత్కర్షము లంతరంగముల ఘూర్ణిల్లంగ సర్వాంగసాం
గత్యస్వీకృతభూతలం బగునమఁస్కారంబునం బుణ్యు లై.

68

క. కరకమలయుగళిపుటశే, ఖరులును భక్తిభరనమఁగాతులు నై ని
ల్చి వరదానాత్సుక్య, స్ఫురితాధరుఁ డైనపద్మజునికట్టెదురన్.

69

ఉ. అత్తఱి వారిఁ జూచి కరుణార్ద్రత నిల్లనియె నివ్వరించి డై
త్యోత్తములార మీతపము యగుత కచ్చెరు వంది వచ్చితం
జితములందు మీ రభిలషించినయట్టివరంబు లెల్ల నే
సిత్తుఁ గడంగి కోరికొనుఁ యడిప్పుడ దేవమునీంద్రసన్నిధిన్.

70

ఉ. నావును బొంగి యద్దనుజునందను లిల్లని రేకవాక్యు లై
దేవతయక్షకింపురుషదానవమానవకీన్న రాదినా
నావిధభూతకోటుల రణంబున గెల్పుఁ బరస్పరప్రమో
దావహ మైననెయ్యముఁ జిరాయురవాప్తియు మాకభీష్టముల్.

71

తే. ఇవ్విధంబునఁ గోరిన నెలమి బొంది

యట్ల కావుత మని కమలాననుండు

వాసవాదులు వెఱఁ గంద • వరము లొసఁగి
మునులు గొలువ నిజావాసమునకుఁ జనియె.

72

== మాల్యవంతుఁడు లంకయందు నివసించుట. ==

చ. వరములు గల్గించి బాహుబలవంతుఁ డనం దగుమాల్యవంతుఁ డ
చ్చెరు వగువిక్రమంబునఁ బ్రసీద్ధి నహించి నిజానుజన్తులం
గర మనురక్తి మన్ననఁ దగం గొనియాడుచు సర్వలోకభీ
కరుఁ డయి దేవతామునివిషయము దల్లడ మందు చుండఁగన్.

73

క. దానవలక్ష్మీవిభవ మ, నూనంబై నెగడి నసదృశోద్ధతగతి నెం
దేనిం జని విహరించుచు, దా నొక్కడ విశ్వకర్త • దద్దయుఁ బ్రీతిన్.

74

క. రావించి యిట్లు లనియెను, దేవతలకు నెల్ల నీ పతిస్థిరమతి వై
కావెంతు నివాసము లొక, యావాసము మా కొనర్పు • మభిరామముగాన్.

తే. అదియు రజశాద్రి నొండె హిమాచలమున

నొండె మందరనగమున • నొండె బాగు

చూచి నీశిల్ప మేర్పడ • సుభగరత్న

సంపదుజ్జ్వలముగ రచియింపవలయు.

76

క. అని తనతోఁ జెప్పినయ, ద్దనుజపతికి విశ్వకర్త • తాఁ దొల్లి సురేం
ద్రునియనుమతమున దక్షిణ, వననిధిలో నొక్కపురము • వర్ణన కెక్కన్.

77

క. బనరించుటయుఁ ద్రికూటం, బనునున్న తభూధరంబునం దది శతయో
జనవిస్తీర్ణం బగుటయు, గనకప్రాకారసప్తకము గల్గుటయున్.

78

సీ. అఖిలదిక్కులును సొన్నుఖిములయగుటయు, మందరమ్ములురత్నమయము లగుట
గోవురావళి సభోవ్యాపిని యగుటయు, మార్గముల్ మృదుకుట్టిమమ్ము లగుట
తోరణోత్కరము రత్నాచూఢ మగుటయు, సంగణంబులుమనోహరములగుట
దేవాలయంబులు • దివ్యంబు లగుటయు, నాపణవ్రాతంబు • హైమ మగుట

ఆ. పేరు లంక యగుట • యారామకేదార, కమలపండదీర్ఘ కావిభూతి
పాత్ర మగుట ప్రబలశత్రుపరాక్రమా, గమ్య మగుట చాలరమ్య మగుట.

క. ఎఱిగించి మీకు నునికే, నొటపు సకలదైత్యకోటియును మీరలు నే
డైఱఁ జని యం దుండుఁడు గడు, నట వనినెయ్యంపుసముచితోక్తులఁ దెలుపన్.

క. దనుజపతి లంకకందువ, గని నిధి నిలుపేదవాఁడు • గన్నట్లు మనం
బునఁ బొంగి యనుజసహితము, చని యప్పురి దైత్యవంశసామ్రాజ్యముగాన్.

== మాల్యవదాదులు పెండిలియై పుత్తులం గాంచుట. ==

ఆ. నెగడి యున్నయెడ నొనింద్యచరిత్ర గం, ధర్మి నర్తదాభిధాన ప్రీతిఁ
గోరి యిచ్చెఁ దనదుఁకూతుల మువ్వర, దానవేశ్వరునకుఁ • దమ్ములకును,

క. క్రమమున నుందరియును గే, తుమతియు వరదయు నన న్వఃఘాటీత్రయముం
 దమమువ్వురుఁ బూర్వజపుఁ, ర్వముగఁ బ్రమోదములతో వివాహం బైనన్.
 సీ. అందు నుందరి యను * నరవిందనయన యు, న్నత్తు నుష్టఘ్నునిమత్తు యజ్ఞ
 కోవు దుర్మఖుని విరూపాక్షు వజ్రము, ప్తిని గని పుత్రికననలఁ గనియె
 నాకేతుమతీయు ధూమ్రాక్షుఁ బ్రహస్తఁ గం, పనుఁ గాలకార్దుకు * భద్రదత్తు
 భాసకర్ణాంకు నుపార్శ్వ సంప్రాదిని, గాంచెను వరదయుఁ * గైకసియును
 తే. నోలిఁ గుంభీనసయును బుష్పోత్కటయును
 ననఁగ నలుపురు వామలోచనలఁ గనియె
 ననలు నీలుని సంపాతిహారునిఁ బడసె
 వరద పదపడి దానవాన్వయము వెలిగె.

84

== మాల్యవంతుఁడు లోకంబుల బాధించుట. ==

శా. సంతానం బభివృద్ధి నొందిన బలోత్సాహం బెల్లర్పం బలా
 క్రాంతాశేషదిగంతుఁ డై బలువిడిక * రక్షోగణేశుండు దు
 ర్దాంతుం డై శ్రుతిబాధ సేయుచుఁ గ్రతుఁధ్వంసంబుఁ గావించుచుం
 గాంతారాంతరవా ను లైనమునులం * గారించుచుం గ్రూరుఁ డై.

85

మ. పరనారీహరణం బొనర్చు వివిధోపాయంబుల న్నేదినీ
 నురవర్గంబుల నొంచు దేవగృహసంశోభాభిఘాతంబు నే
 యు రవీందుద్యుతిజాలము ల్తులువు మామోపాయకేలీకృతా
 దరుఁ డై నిర్జరకోటిఁ గష్టపఱుచుక * ధర్తంబు నప్తంబుగాన్.

86

== ఇంద్రులు హరుననజ్ఞుచే విష్ణువును వేడుట. ==

చ. ఋషులును దేవతాగణము * లెంతయు బెగ్గల మంది యార్దు లై
 వృషగమనుండు దీర్ఘ మనవేదన యంచు సుహేశుఁ గాంచి దు
 ర్విషహము లైనయాపరిభవించుట లెల్ల నెఱుంగఁ జెప్పి ని
 స్తుషముగ దైత్యవర్గములఁ * ద్రుంపఁగఁ గోరిరి దైవ్య మేర్పడన్.

87

చ. హరుఁడు నుకేళుమీదికృప * నాతనిసంతతి కల్గ కుండియున్
 నురమునివృత్తభంగములు * చూడఁగఁ జాలక యేను నేర నా
 హరికడ కేగుఁ డాతఁ డభయం బొసఁగున్ దయ మీకు నన్నఁ జె
 చ్చెరఁ జని శౌరి కంతయును * జెప్పి రరాతులజన్మ మాదిగాన్.

88

శా. గోవిందుండు దయామతిం బలికె నాకుం జెప్పఁగా నేల రు
 ద్రావిర్భావితశక్తి నే నెఱుంగనే * యాదైత్యుఁ దత్పుత్రకుల్
 భావారూఢులు గారె పద్మజవరప్రాప్తానుభవు ల్తదీ
 యావాసం బగులంక వింతయె త్రిలోకాక్రోశ మాలింపనే.

89

ఉ. ఐనను మీమతం బెఱుఁగు • నంతకు నేమియుఁ జేయ నైతి న
ద్దానవులన్ సముజ్జ్వలను • దర్శననిర్దళితాఘలాంగులం
గా నొనరించి లోకముల • కల్కష మంతయుఁ బాచి యుత్సవ,
శ్రీనినుపార్జనేసెద విరించిమహేశులు సమృతింపఁగన్. 90

== మాల్యవదాదు లమరావతిపై దండెత్తుట. ==

క. అని వీడ్కొల్పిన మోదం, బునఁ బొందుచు నిజనివాసములకు శతమఘా
ద్యనిమిషులుఋషులుఁబోయిన, యనంతరము మాల్యవంతుఁడంతయువినియెన్.
క. విని యొక్కింత వగచి య, ద్దచుజేంద్రుఁడు విక్రమైకతత్పరుఁ డగుచున్
మనమున గర్వము గదురఁగ, ననుజల రావించి యిట్టులనియెఁ గుపితుఁ డై.
మ. మనలన్ ధూర్జటితోడ గోసడిచి కామధ్వంసి పట్టిక పొం
డని చక్రాంకునిఁ జూపి పోవిడ ను కేంద్రాదు ల్సరోజాక్షునిం
గని యెగ్గు ల్ప్రకటించినం గినిసి లోకంబు ల్విసంగ నతం
డనుమానింపక పూనె దైత్యకులసంహారంబుఁ గావింపఁగాన్. 93

ఉ. పూర్వమునన్ హిరణ్యకశిపుప్రభృతుల్ దనచేతఁ జచ్చినన్
గర్వము మీఱి యునికి మురఁఘస్త్తురుఁ డెట్లుఁ గడంగు నాతనిన్
సర్వజగంబులున్ బెదర • సంగరరంగమునన్ జయించి హృ
త్పర్వ మొనర్పఁగావలయు • దైత్యులకు న్నన మెల్లభంగులన్. 94

క. అనిన సుమాలియు మాలియు, నని రతఁ డిట వచ్చె నేని • నదె యయ్యెడు న
య్యనిమిషు లెగ్గులు మనపైఁ, బొనరించినదాన నింత • పుట్టెను గంటే, 95

క. కావున నమరావతిపైఁ, బోవలయుం జుట్టుముట్టి • పొరిగొని పిదపన్
దేవతలపక్ష మై యని, కేవిరుఁడుఁ గడఁగె నేని • నెఱుఁగుద మతనిన్. 96

ఆ. అనిన మాల్యవంతుఁడగుఁ బోలు నిదియని, నయన మపుడచాటఁబంచి కదలి
యమితవివిధవాహనారూఢయోధవీ, రోద్ధతముగ నడిచెనుద్దవిడిని. 97

ఉ. అత్తఱి గెంపు మీఱిసఘనావళి యాకస మెల్లఁ గప్పి కొ
న్నెత్తురు నెమ్ములుం గురిసె • నీరథి యెంతయు ఘూర్ణమాన మై
యుత్తల మొందె బర్వతము • లొక్కమొగిం గదలె న్నహోల్కముల్
మొత్తముగట్టి రాలె బలము ల్వెఱఁ గందఁగ జేటు దెల్పుచున్. 98

ఉ. అంతయుఁ జూచియన్ దిలిసుఁతాధిపుఁ డట్లు మనంబులోన నా
వంతయుఁ గొంకు లేక దివిజావళికిన్ మనచేయుహస్తికై
యెంతలు పుట్టెఁ జూడుఁ డని • యేడ్చెఱఁ జూపుచుఁ దమ్ములన్ బలం
బంతటికిం బురస్సరుల • రైచనుఁ డంచుఁ బరాక్రమోన్నతిన్. 99

క. చెలఁగుచు నమరావతి కిం, పలరంగ నడచు టెఱిగి భయభ్రాంతి మెయిం
గలఁగఁగఁ బాటి మహేంద్రా, దులు పుచ్చి రుపేంద్రుకడకుఁదూతం గడఁకన్.

—|| ఆ శ్వా సాం త ము. ||—

ఉ. కాయీకవాచికాత్మికవిఃకారవిసర్జనవిస్ఫుర త్తనూ
దాయకు నానతాగివసుః ధావరహర్షరసప్రకర్షసం
ధాయకు సూరిశోభనః ధాయకు నుద్భటరాజదుర్దశా
దాయకుః శ్రీర్తిప్రప్రపరిః ధాయకు దీనజనార్థదాయకున్.

101

క. పాండిత్యసుభగుః ద్రిభువన, పెండేరు సరాతిభూషః భీషణబాహుః
దండాభిరాము రామా, మండలచిత్తాపహారః మకిరపతాకున్.

102

మాలినీవృత్తము. సకలజనమనోజ్ఞం • జండభాషానభిజ్ఞం
బ్రకృతిఘటితరాగుం • బ్రస్ఫురత్యాగభోగుం
జకితనృపశరణ్యం • జారులావణ్యగణ్యం
బ్రకటసుగుణసంగుత్ • రాయవేశ్యాభుజంగున్.

103

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యవృత్తి బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయుత్తర రామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

తృతీయాశ్వాసము.

రమ్యతానిరూఢమ

హోరస్కుం బాణ్యసంకమదితముశస్కుం

గారుణ్యార్ద్రమనస్కుం బ్ర

జారంజనశీలు మనుమఃజగతీపాలున్.

1

+ విష్ణువు దేవతలకుఁ దోడై రాక్షసులతో యుద్ధము సేయుట. +

చ. హరిఁ గనిదేవదూత చరణానతుఁడై యనుగేంద్రనేన ని

ర్జరనగరంబుపైఁ బెలుచఁరాకయు నాకము బెగ్గలంబునం

దిరుగుడుపాటుఁ జెప్పిన నతిత్పరితంబునఁ గౌతుకంబుమై

గరుడుని నెక్కి శార్ఙ్గగుణఁగాఢరవంబు నభంబు నిండఁగాన్.

2

క. రక్షోవధయును నుమనో, రక్షయు మదిఁ గోరి యూదఁరంబున రాజీ

వాక్షుఁడు సిద్ధులజయశ, బ్రాక్షరములుఁ గిన్నరీచఁయముగానంబున్.

3

క. కొంచెపునగవుల సంభా, వించుచు వివిధాయుధాంశుఁవితతుల్ దిశలన్

నించుచు దనుజతమముఁ దూ, లించుచు రణకేళిలోలఁలీలం జనుచోన్.

4

క. గరుడునిపై శార్ఙ్గధను, ధరుఁ డగువిష్ణుండు మేరుఁతటఁ బొల్పుతటి

త్పరివృతజలదముఁ బోలుట, విరియ దనుజరాజహంసఁవితతి యితనికిన్.

5

మ. అని బృందారకవందిబృందము లమంఁదానందముం బొంది కీ

ర్తన సేయం ద్రిదివంబు ముట్టికొన నుద్దామప్రతాపంబున

ద్దనుజానీకము చేర కుండ నడుమ • న్వారింపఁగాఁ బూని చ

య్యన నేగెం బతగేంద్రపక్షపవనఁవ్యాధూతదిగ్భిత్తియై.

6

మ. చని నాకంబున కడ్డపడ్డ హరియుఁ త్సాహంబు వీక్షించి య

ద్దనుజాధీశుఁడు చేయి వీచుటయు మాద్యద్దంతివర్గంబు న

శ్వనికాయంబుఁ బదాతిలోకము రథఁవ్రాతంబు నొక్కుమ్మడిన్

ఘనమార్గం బఖిలంబు గప్పి పడగల్ గ్రాలన్ వడిం దాకినన్.

7

తే. మందహాసంబు చేసి యమందరవము, మిగిలి రిపుతూర్యరఁములఁ మ్రేగికొనఁగ

బాహుజన్యంబుఁబెలుచుఁ బూరించిశార్ఙ్గ, గుణముసారించిదాననఁగణముఁజూచి.

క. కడఁకఁ దలమీఱి యల వేర్పడ మును దలపడఁ దలంచి • పఱతేరంగా
విడుచుచు నొక్కొకయమ్మునఁ, బడ నేయుచు వచ్చె వీరభటులం గడిమిన్.

చ. తొలితొలి భుజ్జీనుఁగులఁ • ద్రొక్కుచు నొండొరు మీఱఁ జూచున
గ్గలికఁ గడంగి బాహుబలఁగర్వము చూపఱు మెచ్చ నుగ్గదె
త్యులు దలపడ్డ వారినమఁరోద్ధతి కుత్సన మంది శార్ఙ్గమం

దలవున నిల్వరించె నిశితాస్త్రము లూఁ తయి వ్రాలునట్లుగన్.

10

ఉ. కూలినవారిఁ జూచి వెడఁగొంకిన మెచ్చక మున్ను వెన్నుగా
శేలకుఁ జొచ్చువారుఁ దమఁ నెయ్యుర కడ్డము వచ్చువారు ను
క్కిలయి నేర్పులేక తమఁకించి పయిబడి నొచ్చువారు మున్
వాలినమచ్చరం బగుటఁవారణసేయక వచ్చువారు నై.

11

క. దానవు లేయుచు వైచుచు, నేనలఁ బురికొల్పుకొనుచుఁ • జేరిన శార్ఙ్గ

జ్యానాదభరితరోదసి, యై నారాయణుఁడు మార్గఁగాంబుధి ముంచెన్.

12

చ. మునుమును వీకఁ దాకి యొకఁమోహర మమృతచేత మ్రగ్గుటన్
మొనలు గలంగినం గని సముద్ధతవృత్తి నదల్చి వెన్నుద
న్ని నిలిచె దానవేశ్వరుఁడు • నొక్కొనఁగా దనముద్దుఁదమ్ములున్
దనయులు దండనాథులు నుదగ్రత సేనకు దర్ప మొక్కఁగన్.

13

క. బరవసమునఁ గోల్తలచే, సిరి పురికొని కడఁగి దైత్యఁ సేనలు మగుడన్
హరిఁ బొదిసెఁ జపలజలదో, త్కర మతిసాంద్రముగ నభముఁగప్పినభంగిన్.

ఆ. ఓరలేక దొరఁబు • పోరికేఁ జొచ్చిరి, కడిఁదినుగలుఁ బేరు • కలుగువారు
నడరి ముట్టఁ గవిసిఁరరవాయిగొనక కో, లాహలముగఁ గాల్చులమ్ము గదిసి.

15

క. శరములఁ జక్రంబులఁ దో, మరములఁ గుంతముల గుప్పిఁమానుగ ఖడ్గ
త్తురికా హల పరిఘాము, దగ్గర ముసల పరశ్వసములఁగప్పిరి కడిమిన్.

16

శా. సర్పారాతిపయిన్నిజాంగముల పైఁ • జంచద్భుజాభీలతన్
దర్పం బేర్పడ నొక్కపెట్ట యటు లా • దైతేయవీరు ద్విశా
సర్పద్దీప్తిసటాజటాలపటుశఃస్త్రవ్రాతముల్ సాంద్రమై
యూర్పోకుండఁగ నించినన్ మురహారుం • డుద్దామకోపాగ్ని యై.

17

చ. గుణమున లస్తకంబుననుఁగోటియుగంబున గేఱఁ దారభీ
షణముగ నుప్పతిల్లి రభఁసంబుగ రేగినమాడ్కిఁ దీవ్రమా
ర్గణనికరంబు లొక్కట నారాతిబలంబులఁ గప్ప శార్ఙ్గని
క్వణనము రోదసీకుహరఁకర్పరముం బగిలింప నుగ్రతన్.

18

- క. అరదములు రధికవరులును, హరిసారధి కేతుసహిత + మై పొడిపొడి గాఁ
గరులును జోదులు డొల్లఁగఁ, దురగంబులు రావుతులును దుత్తునియలు గాన్.
- క. ఏయుచుఁ గౌమోదకిఁ గొని, వ్రేయుచు నందకమునను వివిధగతిఁ దునియల్
నేయుచు న్నుధుమధనుఁడు దై, తేయతతిం గూల్చె నుద్ధతిం బడలుపడన్. 20
- చ. అడరిన మేఘపంక్తి విరియం బటువేగమహానిలంబు బ
ల్విడి భయద ప్రకారముగ + వీచుతెఱంగున దై త్యసై న్యముల్
సెడి నలుదిక్కులం బఱవఁ + జేసి యమందవిజృంభణంబునం
బిడుగులపిండు బిట్టలియు + పెల్లున విష్ణుఁడు శంఖ మొత్తినన్. 21
- ఆ. పాటలేక చాలుపడ డొల్లె భటకోటి, కరులు గిరులు గూలుకరణి మొగ్గె
ఘోటకంబు లెల్లఁగుండియ లవిసి శో,ణితముఁ గ్రక్కె శంఖనిస్వనమున. 22
- చ. తదవసరంబునం బెలుచఁ + దాకి సుమాలి యుపేంద్రుపైఁ బటు
ప్రదరము లభి మద్రిశిఖరంబును పారిని ముంచినట్లు పె
ల్లిదముగ నేసె దైత్యులు చలింపక సంగరకాంక్షఁ గ్రమ్మఱం
బొదువ నహోదరు ల్ప్రమదఃపూరితచిత్తులు గా నుదగ్రుఁ దై. 23
- క. వనజాక్షుఁడు దరహాసం, బునఁ బొదివినకినుక వక్త్రమున మునుఁగువడం
దుసిమెను లీలమెయిన్ గ్రక్కున నాతనిసూతుశిరముఁ + గూరాస్త్రమునన్.
- ఉ. సారథి వడ్డ నశ్వములు + సంచలతం బెనఁగాడి యిడ్చినం
దే రను వేది యగ్రజుఁడు + ద్రిప్పికొనం గని మాలి యడ్డ మై
బోరన వచ్చి యవ్విహగఃఖంగవకేతను నేసె నెంతయుం
గూరము లై నయమ్ములను + గుర్వగ దానవు లుత్సహింపఁగన్. 25
- ఉ. మాలిశరంబు లొక్క మొగిమంచుక గప్పినమాడ్కిఁ గప్పాడుం
గూలఁగ నేసె వానిరథఃఘోటములన్ పారి వాఁడు గ్రక్కున
నై లతటంబు డిగ్గుమ్మగఃనాధుక్రియన్ గద వుచ్చికొంచు నా
భీలగతిన్ రథంబు డిగి + భీమజవంబున నంట నార్చుచున్. 26
- క. పటతెంచి కదియఁబడి యే, దైట వ్రేసిన మోము దాకి + తిరిగె గరుడి య
త్తఱిఁ జక్రంబున పారి పెడ, మఱి వైచెను దనుజుననుజుమస్తకము ధెగన్.
- || మాల్యవంతుఁడు విష్ణువున కోడి పాతాళముఁ జొచ్చుట. ||—
- శా.మాలిం జంపిన మాల్యవంతుఁ డుదితామర్షప్రకర్షంబునం
గారాగ్ని ప్రతిమానుఁ డై నిజభుజాగర్వంబు మై లీల నున్
మీలజ్ఞాన్వోకరాశశక్తిఁ గొని మే + మే తాకి వక్షస్థలిం
గీలించెం జలదంబుపై మెఱుఁగుమాడ్కిన్ శౌరిక్కి జెన్నుగాన్. 28
- క. ఆశక్తియె కొని క్రమ్మఱ, గేశవుఁ డనురేంద్రు వైవ + గిరిపైఁ బడుతీ
ప్రాశసిచాడ్పున వత్తో, దేశంబునఁ బడిన నొచ్చి + ధృతి వాటించెన్. 29

- ఆ. మూర్ఖవోక నిలిచి • మూడుమొగంబుల, శూల మెత్తికొని కఠాశవృత్తి
నడచి నెమ్మొగమునఁ • బొడిచె నింద్రానుజు, దేవతలమనంబు • దిగ్గనంగ. 30
- క. పొడిచి పిఱిదిదెనకయి పో, యెడిదానపు వ్రేసె గద మఃపీఠరుఁడు గడుక
వడిఁ బక్షంబులఁ బొరిఁబొరి, నడిచెను విహగాధిపతియు • సత్కృగముగాన్. 31
- సీ. గద దాకి మూర్ఖుల్లి • గరుడునియెఱకల, గాలిచే దవ్వుగఁ • దూలిపోయి
తెప్పిటి లేచి నల్దిక్కులు గనుఁగొని, పాతీయుఁ జచ్చియు • బయలుపడ్డ
బలములోపలఁ జేయఁ • గలవారి బంధుల, దొరలను గానక • బరవసంబు
దక్కి తమ్ముండును • దాను నొండొరువులఁ, జూచు చున్నంతనె • వీచె గరుడి
- ఆ. పక్షమారుతమునఁ • బరిపరి యైనయా, సేనతోడఁ గూడి • దానవేంద్రుఁ
డాకులముగఁ జొరువుటాకులచాడునఁ, ద్రిప్పికొనుచు నెగసి • తెరలి పఱవ.
- క. అమ్మెయిని నోడి తానుం, దమ్ముఁడు హతశేష మైనదానవబలముం
గ్రమ్మటి తమవచ్చినమా,ర్గమ్మునఁ బాతెను విహంగఃగమనుం డెగవన్. 33
- మ. కడువేగంబున లంక కేగి తమదోర్గర్వంబు దై త్యారిచేఁ
బడి భంగంబునఁ బొందినన్ భయభరఃభ్రాంతాత్మ లై యందునుం
దడయన్ బెగ్గిలి బృంద మెల్లఁ గొని పాతాళంబుక్రిందం జొరం
బడి రా దేవమునీంద్రకోటికి ననల్పప్రీతి నంధిల్లఁగాన్. 34

—|| అగస్త్యుఁడు రామునకు రావణాదులకథ చెప్పెట. ||—

- క. వనజాత్యుఁ డొకఁడు వెలిగా, దనుజుల నెవ్వరికి గెలువఁ • దలఁపఁగ నగు నిం
ద్రుని కప్పుడు తమ్ముఁడ వై, తనయుఁడ వై తివుడు నీవు • దశరథపతికిన్. 35
- ఉ. సత్త్వరజ స్తమోగుణవశస్థితిఁ గైకొని నీవ లీల బ్ర
హ్మత్వము దాల్చి లోకముల • కన్నిటికిన్ జననం బొనర్తు వి
ష్ణుత్వము దాల్చి వానికి మఃనోజ్ఞతమస్థితి వృత్తిఁ జేర్తు రు
ద్రత్వము దాల్చి వాని కుభితంబుగ సంహృతిఁ గూర్తు రాఘవా. 36
- ఉ. సాధులఁ గావ దుష్టజనఃసంహరణం బొనరింప ధర్మముల్
బాధలఁ బొందకుండఁ బరిపాలనసేయఁ దలంచి యాత్మమా
యాధృతిఁ బుట్టువుం బనుల • నాదర మొప్పఁగఁ దాల్చి పొల్పుటన్
మాధవ మర్త్యుఁ డంద్రు నిను • మందమతిన్ భవభావరూఢు లై. 37
- తే. అధిపతి సాలకటంకటు • లనఁగఁ జనిన, నాటివారుఁ బాలస్త్యులుఁనాఁగఁ బరఁగు
నేటివారు సమానులు • నిక్క మరయ, బాహుబలమున నాహవఃదోహలమున.
- మ. అనినన్ రాఘవకుంజరుండు మునినాఃధాగ్రేసరుం జూచి యి
ట్లనియెన్ మాల్యవదాదివృత్తము ప్రసంఘాధీన మై పుట్టె నే
మును మీచే వినురావణాదులకథల్ • ముట్టం బ్రశంసింపుఁ డా
తనిఁ దత్సోదరులం దనూజు వినఁ జిత్తం బుత్సుకం బయ్యెడిన్. 39

ఆ. రాముఁ డీల్లు లడుగ * నాముని సెప్పెఁ బా, తాళభవనమున మఁదం బడంగి
యున్న యానుమాలియొక నాఁడు సౌందర్య, వినయమహితదనదుఁతనయఁజూచి.

ఉ. రూపగుణంబులందు ననుఁరూపత గల్గువరుండు దీనికిం
జేపడు నొక్కొక్క పుత్తులఁ బ్రసిద్ధులఁ బల్కురఁ గాంచు నొక్కొక్క ల
క్షీపరిణామహృద్య మగుజీవన మక్కట గల్గు నొక్కొక్క యీ
స్వాప మదన్వయక్రమముఁ * బాత్రముఁ జేయు నొకో పొగడ్తకున్. 41

క. ఈలోకంబున నరసితి, మే లెల్లెడ వరునిఁ గాన * మేదిని కరుగం
జాలక యున్నను బోవదు, బాలికఁ గొని పోవ వలయుఁ * బరిణయమునకున్.

మ. అని యుల్లంబున నిశ్చయించి సుకుమాఁరాకార నాకై కసిం
గొని వేడ్క మహి నెల్లెడం దిరిగి రఁతొనాథుఁ డెం దైన న
ల్లునిఁ గల్యాణగుణోత్తరుం బడయ కెట్లుం బోవఁ బొ వ్తుంచు న
ల్లనఁ జేరెం దరుపోతకాంత మగుపొలస్తావ్యశ్రమోపాంతమున్. 43

ఆ. అచటఁ గనియెఁ దండ్రి * నతిభక్తి వీడ్కొని, ఘనవిమాన మెక్కియనుపమాన
మహిమ వెలయుఁ బురికి * మగుడఁ బోవఁగ ధనా,ధ్యక్షు రుచిరహారధవళవత్సు.

క. కనుఁగొని సుమాలి యితనిం, గనుమునిచంద్రునకు నిత్తుఁగన్నియ నని సం
జనితకుతూహలుఁ డై య, వ్యనితకు నిట్లనియె గారవంపుఁబలుకులన్. 45

చ. తగినవరుండు నీకు వనితా విను విశ్రవసుండ యాతఁ డా
ర్యగుణవిభాసి యమ్మునిజనాధిపుపాలికి నీవు వోయి యిం
పుగ వరియింపు నీ కనిన * పుత్తులచేత మదన్వయంబు రూ
పగు నిదె చూచితే ఘనుఁ దాదాత్మజ నుజ్జ్వలవైభవోన్నతున్. 46

ఉ. నా విని తాను మున్ మనమునం దలపోయువిధంబ తండ్రి సం
భావనఁ జెప్పినన్ వికచపద్మవిలోచన సంతసిల్లి యే
బోవుట యుక్త మేని మునిపుంగవు నాశ్రమ మెచ్చి పోదునే
నావుడుఁ జూపి నమ్మదమునన్ సుత వీడ్కొలిపెన్ సుమాలియున్. 47

క. చని కైకసి పౌలస్త్యుం, గని వినయవిలాసభయవికాసవీడా
జనితవికారసుభగనిజ, తనులత వెడవ్రాలఁ జతురతం బ్రణమిలెన్. 48

ఆ. మ్రొక్కి నిలిచి యతని * ముందట మేదిని, నుంగుటమున నొరయుచున్నఁ జూచి
యెచటనుండి రాక * యెవ్వనిసుత వేమి, పనికి నిందు వచ్చి * తనిన నదియు.

ఉ. ఏను సుమాలికూతుర మునీశ్వర మి ప్పుటఁ దండ్రిపంపునం
గానఁగ రాక యంచు నునుఁగాంతి దలీర్చెడిమోము వాంచుచుం
దా నటఁ జెప్పలేమి విదితంబుగఁ జెప్పుట యైన నంకుర
శ్రీ నినుపారె విశ్రవసుఁచి త్తలతం గరుణాస్వరూప మై. 50

- క. ముని యష్టానినియింగిత, మును నెఱిగియు దివ్యబోధమున నేర్పడ నె
ల్ల నరసి యల్లనినగవున, మునింగి మృదుమధురవాక్యముల నిల్లనియెన్. 51
- చ. జనకుఁడు గోరి నిర్మలవిచారమునం దగ నిశ్చయించి ని
న్ననుమతిసేయ నీవును బ్రీయంబున నియ్యెడ కేగుదెంచు డై
ల్లను నగు నాదెసం దనయలభముఁ గోరితి వియ్యకొంటి నే
ను నకట వేళ క్రూరము తనూజులఁ గ్రూరులఁ గాంతు కామినీ. 52
- చ. అనవుడు మీకృపం బడయు * నాత్మజు లుగ్రులు గాఁగఁ బాడి గా
దనవుడు నీదుసంతతికి * సంతకుఁ గొండాకవాఁడు శాంతుఁ డై
వినయవివేకధర్మముల * విశ్రుతబుద్ధి వహించు మత్కులం
బును భవదీయవంశమును * బూతము సేయు సరోజలోచనా. 53
- క. అని యూటడించి ముని య, వ్యనితం గైకొనియె నదియు * వల్లభుచిత్తం
బునకుఁ దగుచరిత మన్ననఁ, గని సంతస మంది కొంతకాలంబునకున్. 54
- క. పదితలలుం గోటలు నిరు, పదిచేతులు నిరులు గవియు * బలుమేచును గెం
పొదవిననయనంబులు ను, న్నద మగుహృదయంబుఁ గలతనయునిం గాంచెన్.
- ఆ. కనినయప్పు డచటఁ * గడు నుగ్ర మగుర క్తవృష్టి గురిసె నుల్క * లవ్వదిశలఁ
బడియెవఱిగలఱచెఁ * బిడుగులుర్వినిబడి, మ్రాసెగాడ్పునుడిసెమా సెనినుఁడు.
- క. మునివరుఁడు వికటుఁ డగుతన, తనయుకడకు వచ్చి వదనదశకంబు గనుం
గొని వానికి దశవదనుం, డనియెడునామం బొసర్చె * నానుతుపిదపన్. 57
- సీ. అధిక ప్రమాణసర్వాంగఘోరాకారుఁ, గుంభకర్ణం డనుకొడుకుఁ గాంచె
దంష్ట్రాపరస్పరతాడనరచితసం, కుల శూర్పణఖ యనుకూతుఁ గనియె
నిట్టినంతతిఁ గన్న * యిమ్మహావాతకం, బునకుఁ బ్రాయశ్చిత్త * మనఁగఁ బ్రీతిఁ
బడసె విభీషణుఁ * బావనోజ్జ్వలమూర్తిఁ, గైకసి మునికృపాగౌరవమున
- ఆ. నిట్లు పుట్టి పెరుఁగునెడఁ బంక్తిముఖకుంభ, కర్ణు లెందుఁ గ్రూరకర్ణు లగుచుఁ
దిరిగి జంతువుల వధింతురు ధర్మసం, ప్రీతిఁ బరఁగు నవ్విభీషణుండు. 58
- ఆ. అంత నొక్కనాఁ డనంతవై భవముతో, ధనదుఁ డేగుదెంచు * తండ్రిపాల
గౌరవమున నున్నఁ * గైకసి గనుఁగొని, చిన్నవోయి కొడుకుఁ * జేరఁ బిలిచి.
- క. ఇతనిమహాసంపద నూ, చితె మీ రొక్కనిక పుట్టి * శ్రీతేజములం
దితఁ డిట్లుండఁగ నీ వి, ట్లతిహీనత నున్నఁ బురుషుఁ * డండ్రే నిన్నున్. 60
- మ. తను నిట్లాడినతల్లిమాలలకు మాత్సర్యంబు చిత్తంబునం
దనరంగా దశకంధరుం డనియె నుత్సాహంబు వాటించి యీ
తనితో సాటి యనంగ మేలన నమందశ్రీవిలాసంబు సే
కొని యీలోకము లెల్ల నేలుదును నీకుం జింత యింతేటికిన్. 61

రావణాదులు తపం బొనరించుట.

క. అని గోకర్ణమునకుఁ జని, యనుజన్తులుఁ దాను నెదలఁనజు నిలిపి తపం
బొనరించి రత్నైఱం గొన,రను జెప్పెద నీవు వినుము + రఘుకులతిలకా. 62

సీ. వేసవి గనగనఁజేఁగుచట్రాతిపై, నగ్గి నల్లడ నుండ + నర్కుఁ జూచి
వానకందువను దిఁవారాత్రములు జల,ధారల బయలులఁ + దడియు చుండి
సీతునఁ బెనుమంచు + శిరముపైఁ గురియంగ,నిష్ఠఁ గుత్తుకబంటిఁసీర నిలిచి
ఫలముల వేళుఁబత్రంబులను నీళ్లు,లను గాలిఁగాలంబు + దనరఁ గడపి

క. కుంభకర్ణుఁ డిట్లు + ఘోరంబుగాఁ బది,వేలవత్సరములు + సాల నియతి
మునిగణంబు సిద్ధఁజనమును వెఱఁగంది,తన్నుఁ దగిలి పొగడఁ + దపము సేసె.

తే. ఏకపదముననై దువేఁలేడు లుండి,యూర్ధ్వబాహుఁడైమోమెత్తియుండెబిదప
నైదువేలేండ్లు లిట్లు మఁహాతపంబు, ప్రియము గుండక చేసె విభీషణుండు.

చ. అనుజులనిష్ఠ మెచ్చక దశాననుఁ డుగ్రతపగకుతూహలం
బునఁ ద్రిజగంబులం బొగడు + పొంపిరివోవ సహస్రవర్షముల్
సన నొకమస్తకంబుగ నశంకతఁ దొమ్మిదివేలఁ దొమ్మిదిం
దునిమి హుతాశనుం దలలఁ + దుష్టునిఁ జేసె నజుండు మెచ్చఁగన్. 65

క. క్రమమున దశముఖుఁ డొగినొక్కముఖమ చిక్కంగఁ బెఱముఖము లన్నియు న
గ్నిముఖంబున వేల్చియుఁ జి,త్తమునం దొకకొంకు లేక + తద్దయు నెమ్మిన్. 66

రావణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట.

చ. పది యగువేయి నిండుటయుఁ + బంక్తిముఖుండు మనంబునన్ ముదం
బొదవఁగ నిర్వికారమున + నున్నశిరంబును గోయఁ జూచినన్
వదనచతుష్టయం బలర + వారిజసంభవుఁ డేగుదెంచి క
ట్టెదుర వరంబు వేడు మిదె + యిచ్చెద మెచ్చితి నంచు నిల్చినన్. 67

క. ధరఁ జూగి మ్రొక్కి దశకం, ధరుడు వినయ మొప్ప నిలిచి + తఱుగనితలపై
వెరవునఁ దనకరపద్మము, లిరువదియును మొగిచి యల్ల + నిట్లని పలికెన్. 68

శా. దేవా విన్నప మాదరింపుము భయోఽద్రేకంబునన్ మృత్యువుం
గావం గోరు బహుప్రకారముల లోకం బంతయుం గావునన్
దేవప్రాతవియచ్చరప్రకరదైతేయప్రజాదిక్రియన్
జా వేరూపున నాకు లేకునికి యిష్టం బాశ్రితశ్రీకరా. 69

క. ఏ నాబలవిరహితు లగు, మానవులను సరకునేయ + మది నెన్నఁడు నీ
యానయె జగతిం దక్కటి, హీనపుజాతులకు వెఱతుఁనే పరమేష్ఠి. 70

చ. అని తను వేడినన్ సరసిఁజాసనుఁ డవ్వర మిచ్చి యొక్కమో
మున వినయావనస్రుఁ డయి + ముందట నిల్చినపంక్తికంధరుం

- ఆ. ధనదుః డగ్రజుండు + తదధీన మగులంక, యానపడుట యుచితమగునె యనిన
సధికవినయమున మహామతి యైనప్రహస్తః డిట్లు లనియె + నసురపతికి. 94
- చ. తనయుఁడు తండ్రి యగ్రజుఁడు + తమ్ముఁ డనం జనునయ్య రాజ్యముల్
గొనునెడ శౌర్యలంఘలుల + కుఱ మఱి చుట్టటికంబు గల్గునే
యను వగఁనంతకుఁ రిపు నుదగ్రత సైచిన నింక నూరకుం
డ నగునె వేగ పోరికిఁ గడంగుము నీభుజదర్ప మేర్పడన్. 95
- క. విను మున్నదితియు దితియును, ననఁ గశ్యపుభార్యలిరువు + రప్పాచెల్లెం
డ్రనిమిషుల నసురగణముం, గని రయ్యిరుదెఱఁగుఁ బగలు + గారే తమలోన్.
- ఉ. దైత్యులు దర్ప మెక్కి వనుధాతల మంతయుఁ దారవిక్రమా
ద్ధత్యమునం గొనం గని మదం బడఁగించి రసాతలై కసాం
గత్య మొనర్చె విష్ణుఁ డటు + గావున వారలతోడివైర మా
చిత్త్యవిహీనమే తడవు + నేయకు దాయకు నల్లుమిత్తటిన్. 97
- తే. ఇట్లు పలికినపలుకుల + కియ్యకొని ను,మాలి సందియ మేటికి + మాకు నెల్లఁ
బ్రభువ వీవ లంకాపురపతివి నీన,పనువు మొకదూత నాతనిపాలి కనిన. 98
- చ. ధనదునియొద్ద కేగి యుచితంబుగఁ బల్కి పురంబుఁ బాసి పా
మ్మని మును చెప్పి కోటడము + లాడిన మద్భుజశక్తి యంబుజా
సనవరశక్తి మూలబలశక్తి యెఱుంగఁగఁ జాటి చెప్పి ర
మ్మని చతురాభిభాషణుఁ బ్రహస్తునిఁ బుచ్చె సురారి లంకకున్. 99
- చ. చని యతఁ డాతనిం గని యసంభ్రముఁ డై సమయోచితంబుగా
వినయము నేసి దేవ యొకవిన్నప మిప్పురి తొల్లి దైత్యునం
శనిజనివాస మానడుమ + శార్ఙ్గతంబునఁ బాసి పోయి రా
దనుజుల దిప్తు నీయనుఁగుఁ + దమ్ముఁడు గ్రమ్మఱ నిన్ను వేఁడెడున్. 100
- క. దశవదనుం డనుజుం డను,యశ మల్పమె నీకుఁ గిన్న + రాధిప రక్షో
వశముగ లంక విడిచి యస, దృశబంధుప్రీతి నేయు + దృఢముగ సనినన్. 101
- తే. పురమునకకాదు నాదగుసిరికిఁ బరిజనమున కొరులెవ్వ రొడయులునాకు నేడు
గడయు నాకూర్తమ్ముఁడకాక దీని, కడుగఁ నేటికి రమ్మను + తడయ కివుడ.
- క. అని యతనికి సాదరభోజనవిధి యొనరించి వస్త్రచామీకరవా
హనభూషణాదివస్త్రావు, లనేకములు ప్రీతి నొసఁగి + యానన మలరన్. 103
- క. తగ వీడుకొలిపి ధనదుఁడు, వగ మనమునఁ గూర విశ్రావసుపాలికి శీ
ఘ్రిగతిం జని యమ్మునిపద, యుగళంబున కెరఁగి సవినయోక్తిపరుం డై. 104
- చ. అమరపిరోధిపంపునఁ బ్రహస్తఁడు లంకకు వచ్చి నాకుఁ గా
ర్షముఁ దగఁ జెప్పనల్లు పుర + మాతని కిమ్మని యాడె నాడినన్

- నముచిత మైనచందమునఁ + జక్కనిమాటల బాంధవంబుతో
న మగుడ వానిఁ బుచ్చి మునిఁ నాయక మీ కెఱిగింప వచ్చితిన్. 105
3. ఏమిపురుషార్థములుఁజేయుఁ నెడల నెపుడు, మీయనుజ్ఞయ నాకు సహాయమగుట
నరసి మీదిన్మృగితాన + నవధరించి, చేయ గలవని యెయ్యది + చెప్పుఁ డనిన.
4. మున్నీ కార్యము వాఁడు న న్నడిగినక + మో మీక కోపించి మీ
యన్నం బుణ్యచరిత్రు నేన మును లంఁ కాధీశ్వరుం జేసితిం
జన్నే వానిపరాభవంబునకు నుఁ త్సహంబు నేయంగ నీ
కన్నక మోములు గంటువెట్టుకొని కోఁషాయత్తుఁ డై య త్తఱిన్. 107
5. దిగ్గన లేచి పోయె గణుఁ తింపక వాఁడు విరోధలబ్ధికై
యగ్గలికంబునక మనల + సందఱఁ జీరికిఁ జేకొనండు స
మ్యగ్గురుభ క్తధ ర్మరుచిఁ మాన్యవివేకము లెంతదవ్వు నీ
కె గ్గొనరింప కుండఁ బుర + మిచ్చి తొలంగుము చాటి చెప్పితిన్. 108
6. ఇంద్రాయుధద్యుతు + లెనఁగఁ జూస్కికే రమ, నీయంబు లైనమఁ జీర్థలములు
సిద్ధగంధర్వాదిఁ నేవ్యంబు లైనయ, చోడకంబులఁ జెలుఁ వొందునదులుఁ
బల్లవపుష్పసంఁవద లుల్లసిల్లంగ, రమ్యంబు లైనయాఁ రామములును
నంబుజనుధుమ త్తఁహంసికావితతుల, రుచిరంబు లయినసఁ రోవరములుఁ
7. గలిగి యొప్పు మిగులఁ + గైలాసశైలత, టంబునందుఁ బురవఁరంబుఁ జేసి
కొని వసింపు మచట + ననుచరసహిత మై, దివ్యభోగలీల + తేజరిల్ల. 109
8. అని విశ్రవసుఁడు చెప్పిన, విని వైశ్రవణుండు లంక + విడిచి పరిజనం
బును దాను రజతగిరికిం, జని యొకపుర మలక యనఁగ + సుపాదించెన్. 110

== రావణుఁడు లంకం బ్రవేశించుట ==

9. అంత నక్కడ మగుడఁ బ్రహస్తఁ డదుగు
దెంచి వి త్తేశుఁ గాంచినఁ తెఱఁగు నచటఁ
దాను బల్కిన క్రమమును + దాని కాతఁ
డన్న చందంబుఁ జెప్పి దఁ శాననునకు. 111
10. విని యయ్యవిచారంబులు, దన కేటికి వెడలుఁ గాక + దాడిమెయిం బో
యిన గాసిగాఁడె యింతక, చనుఁ జూ వెఱచునట నిలువ + సందియ మేలా.
11. అని బాహుబలగర్వసిర్వహణవిఁద్యాపారగుం డైనయా
దనుజాధీశుఁడు వైర మెత్తి బలముం + దానుక వెనం బోయి పో
యి నిజావాసముఁ బాసి విత్తపతి పోయెం బోయె నా వించుఁ బే
ర్చినయాద్ధత్యము నిత్య మైన విజయఁ శ్రీవిభ్ర మోద్భాసి యై. 113
12. లంకకు నేగి రాజ్యసుఖంబటుఁ డై యభిషేక మంగళా
లంకృతమూర్తిఁ జేకొని చలంబు బలంబును నుల్లసిల్ల ని

శ్శృంగత గాక్షసాన్వయభుజావిభవం బలరక్ష జగద్భయం
బంకురితంబు చేసెఁ దొలఁకాడెడువీరరసంబుపెంపునన్.

114

తే. ఇట్లు లంకాపురము వేడ్క + నేలె సకల
దనుజలోకంబు నేవింప + నన జసహిత
ముజ్జ్వల శ్రీసేమేతుఁడై + యుల్లసిల్లు
చుండి యాదశకంధరుఁ + డొక్కనాఁడు.

115

— శూర్పణఖుఁ బెండ్లిచేయుట. —

క. దర్శోన్ముఖయావనకం, దర్పాస్త్రసముజ్జ్వలాంగిఁ + దనచెలియలి నా
శూర్పణఖఁ జూచి యోగ్యవ, రార్పణసమయ మని తలఁచి + యనుజన్తులతోన్.
ఆ. కాలకేయవంశఁకరుఁడు విద్యుజ్జహ్నుఁ, డతులబలుఁడు సుందఁరాంగుఁడతని
కిత్త మెల్లభంగి + నిత్తన్వి నని తగ, నాడి కార్యనిశ్చయంబు నేసి. 117
క. దనుజపతి యున్న నగరం, బునకుం దగువారినపుడ + పుచ్చి యతని రాఁ
బనిచి సబహుమానంబుగ, నొనరించెం బరిణయము మహోత్సవలీలన్. 118

— ఆశ్వాసాంతము. —

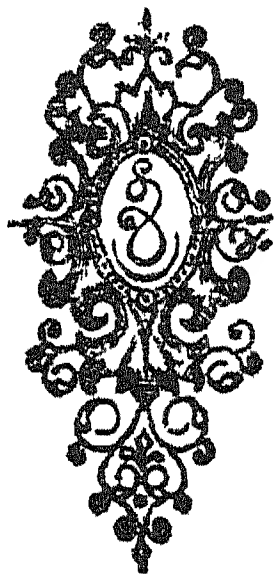
చ. నిగుపమమూర్తి వైరిరథిఁ నీసమువర్తి వివేకవైభవ
స్ఫురితవిచారుఁ డుజ్జ్వలయశోమణిహారుఁడు ధర్మసంగ్రహఁ
దరపరతంత్రఁ డార్థజనతామతమంత్రుఁడు వంశవారిజా
కరనవసూర్యుఁ డస్థలితఁగౌరవవర్తనధుర్యుఁ డిమ్మహిన్. 119
క. కవిలోక వనవసంతుఁడు, యువతీనూతనజయంతుఁ + డుదయానంతుం
మ వినయధనవంతుఁడు దా,నవినోదై కాంతుఁ డమలిఁనస్వాంతుఁ డిలన్. 120
మాలిని. అమరశిఖరిహేలాఁహరిధైర్యుం డవార్యా
క్రమభుజబలదృప్తఁ రాతిసంహారుఁ డంహ
శ్శమనవినుతిపాత్రఁ చారగణ్యుండు పుణ్యో
ద్యమవిరచితలోకఃత్యంతహృత్పర్వుఁ డుర్విన్ 121
గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బయినయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

చ తు ర్థా శ్వా స ము.

—o—o—o—

రమణీయుఁ డుపాసక
నారాయణుఁ డాదిధరణిఁ నాయకసామ్యో
దారచరిత్రుఁడు కులని
స్తారకసంభవుఁడు మనుమఁజనపతి యెలమిన్.

1

—|| రావణకుంభకర్ణవిభీషణులు పెండ్లాడుట. ||—

క. ఆదశకంధరుఁ డఖిలవి, నోదంబులఁ దగిలి నిత్యఁనూత్నవిహారా
మోదితుఁ డగు చుండి మృగ, వ్యాదరమున నేగి కానఁనాంతరభూమిన్. 2

క. ఒకమార్గంబున రా మయుఁ, డొకకన్నెయుఁ దాను నచట • నొయ్యన చనుదే
నకుటిలశాంతోదాత్త, ప్రకృతి యగుట చూచి యెఱిగి • రాక్షసపతియున్, 3

ఉ. గౌరవశాంతమూర్తిఁ దగఁగైకొని మార్గముక్రేవ నిల్చి య
చ్చేరువఁ బోవ నద్దనుజుఁ • జేరఁగఁ బోయి మహాత్మ యిట్లు కాం
తారములోనఁ బోకకుఁ గఁతంబును నీ లలితాంగిపేరు నీ
పేరును దీనిజన్మమును • బ్రీతిఁ దగంగ నెఱుంగఁ జెప్పవే. 4

చ. అనవుడు నాతఁ డిట్లను మఁహాపురుషామయనామధేయుఁడన్
దనుజుఁడ హేమ నాఁ బరఁగుఁదానిఁ బయోరుహవక్త్ర నప్పరో
వనిత నమర్త్య లిచ్చిన విఁవాహవిభూతివహించి నెమ్మి మైఁ
దనయుల నిద్దఱం గని పఁదంపడి కాంచితి నీతలోదరిన్. 5

తే. అగ్రతనయుండు మాయావి • యనఁగ వాని
యనుఁగుఁదమ్ముఁడు దుందుభి • యనఁగ బరఁగు
దీనిపేరు మందోదరి • జేవ యిమ్ము
గాయతాక్షికిఁ దగువరు • నరయఁ దలఁచి. 6

మ. జగతిం గ్రుమ్మరువాఁడ నై కడఁగి యీఁచంద్రాస్యఁ దోకొంచు నే
ను గిరం బుత్సుకవృత్తిఁ బోక యిది హృన్తోదంబు సంధిలై నీ
దగుసల్లాపరసంబుపెంపునఁ బ్రియం • బంతంతకుం బేర్చున
ట్లుగ నీయన్వయనామధేయములు విండుం జెప్పు నా కేర్పడన్. 7

- క. నాశ్రుడు మ ద మంది యితం, డీవారిజనయన నాకు + నీ నెదఁ గోరెం
గావలయు నని తలంచి మ, హావినయపగుండువోలె + నతఁ డిట్లనియెన్. 8
- క. నాకుం బ్రపితామహుఁ డా, లోకవితామహుఁడు తంద్రులుం బాలస్త్వ్యుల్
మీకె ననఁ బూన నేర గు, రాకల్ప వేదములు చిరాభ్యస్తంబుల్. 9
- ఉ. పేరు దశాననుండు కృపఁ పెంపున నాదుతపంబుసొంపునన్
వారిజసంభవుం డొనఁగె + వాకిరి యైనవరింబు లిప్పు డిం
పారెడులంక నాకు నెలఁనై మహనీయవిభూతి నుండుదున్
దారిపరిగ్రహంబు సకృతం బిటముందట నన్నఁ బ్రీతుఁ డై. 10
- తే. క్రూరుఁ డగుట యెఱుంగక + కోరియిచ్చె, గన్యసప్తడమయుఁడుదాకప్రదాన
సహితముగ వీటి కరిగి యుత్సవముతోన్, వాహమయ్యె నద్దానవఁవల్లభుండు.
- క. తనసుతు లని యమ్మయుచె, ప్పినమాయా-పియును దుండుఁభియు సమరముఖం
బున వాలిచేత నీలుట, లినతనయుఁడు సెప్పె రఘుకులేశ్వర నీకున్. 12
- క. ఒకయోధముఖ్యు నని సంతకు నైనచు గీటుడంచు + దాని నమోఘు
ప్రకృతి యగుశక్తి నిచ్చెను, వికసిల్లుచు మయుఁడు దనుజఁబీరాగ్రణికిన్. 13
- క. కోరి ఓవాహం బయ్యెను, గారవ మెనఁగంగఁ గుంభఁకర్ణుఁడు దళదం
భోరుహలోచన యగున, నైవ్వరోచనికూతుకూతు + వజ్రజ్వాలన్. 14
- ఆ. సరమ యనులతాంగి + శైలూషతనయఁ గి, పోలచుద్రబింబఁబులినజఘన
హరిణశాబనయనఁ + బరమోత్ససంబునఁ, బెండ్లియయ్యె నవ్విభీషణుండు. 15

—|| మేఘనాదుని జురము. ||—

- క. పడపడి మఁదోదరి న, వృదమున నుత్తుఁ గాంచె నాకఁమారికు నెలుఁగున్
మదదిగ్ధింతావళములు, బెదిరఁ జెలఁగె మేఘనాద + భీకరభంగిన్. 16
- క. దనుజేంద్రుండును జత్తం, బున నెంతయు సంతసిల్లి + పుత్త్రీకునిఁ గనుం
గొని మేఘనాదుఁ డనఁగా, సగరూపం బయిననామ + మప్పుడు నెట్టెన్. 17
- ఆ. పిదప నింద్రజ యనుపేరుఁ + బెంపుఁ బడసె, సద్దశానననందనుఁడభిమతముగ
దానిఁ బడపడి చెప్పెద + మానవేంద్ర, వినుము తరువాతీకథలు సవిస్తరముగ.
- ఉ. ఆసమయంబునఁ సరసిఁ జూసనుపెట్టినచొక్కు కుంభక
ర్ణాసురుమోమునం గదిరె + నాతఁడు సగ్రజు వేడె గాఢని
ద్రాసుఖయోగ్యమందిరము + రాక్షసపంశపరుండు నిచ్చెఁ గై
లాసమువోలె బ్రాశుధవఁశం బగునూత్ననికేతరత్నమున్. 19
- క. అందు నివాసస్థానము, నం దల్ప మనల్పముగ నొనర్చిన నిద్రం
బొంది బహువత్సరంబులు, నిందితదురితాబ్ధిలో మునిగి యుండంగన్. 20

→|| రావణుడు దేవతలు మొదలగువారిని బాధించుట. ||←

శా. దేవోద్యానము లీల మై నటకు బాధించు న్మునిశ్రేణి నా
నావిప్రావలిఁ బట్టి తెచ్చి తిను బాన్నంబుల్ సుర స్త్రీలకుం
గావించుం గ్రతువై భవంబులకు విఘ్నం బాచరించుం దశ
గ్రీవుం డప్రతిమ ప్రతాపపరుషః క్రీడాకలాకల్పుఁ డై 21

సీ. మదమున నలిచేఁగి • సదులు సొచ్చి కలంచి, యాడు సుద్ధతగంధఃపాస్తిలీల
బలమునఁ జెలఁగి కానల కేగి రూపఱ, విఱుచు మహావాతఃవిభ్రచుమున
బెడిదంపుఁద సమునఁ • గడఁగి శైలవ్వులు, పొడిపొడి నేయు దంభోభిభంగి
నొడలిపెంపున వీచి • జడసిధు లిక్కడ, క్కడ వై చు షంధనఃగంబుకరణి
తే. గరుడగంధర్వయక్షకిన్నచులఁ గన్నఁ, జెవులు వట్టి యాడించు నఃశేషలోక
భీకరము లగువిధములు • పెక్కు నేయు, గర్వ మెదుగంగ నాదశఃకంధరుండు.

→|| కుబేరుడు దూతను బంపి రావణునకు బుద్ధి నెప్పించుట. ||←

క. అత్తఱి న తైఱఁ గెల్లను, విత్తేశుఁడు గలయఁ గనియు • వినియుం గరుణా
యత్తమతి యగుట దూతం, బుత్తెంచె దశాననునకు • బుద్ధులు సెప్పన్. 23

క. చనుదెంచి దూత ముందఱ, గనియె విభీషణు నతఁడు • గడువేడుక న
ద్ధనపతిసేమ మడిగి పరి, జనముల వేర్వేఱి యడిగి • సంభావించెన్. 24

ఉ. వచ్చినకార్య మారసి యవక్రచరిత్రుఁడు దానవేశ్వరుం
జెచ్చెరఁ గానిపించె నెడఃసేయక దూత వినీతవేషుఁ డై
చొచ్చి ధరాతలం బురము • సోకఁగ నానతుఁ డై యుపాయనం
బిచ్చి కరప్రదర్శితమఃహిం దగ సంకుచితోపవిష్టుఁ డై. 25

శా. దేవా దేవరతోడఁబుట్టువు కృతార్థీ భూతచేతస్కుఁ డై
నీవిఖ్యాతికి సంతసిల్లు సహజఃస్నేహుండు నీయందు నీ
శ్రీ వెంపారుటఁ గోరు నీమహిమఁ బ్రార్థించు స్తదిం గావునన్
దేవేంద్రాదులచంద మొప్ప దని యుద్దేశించి నీయొద్దకున్. 26

తే. నన్నుఁ బుత్తెంచెఁ దనవచఃనములు గాఁగఁ, జెప్పుమనికొన్ని బుద్ధులుఁ సెప్పివాని
నవధరింపు మొకించుక • యవనరంబు, నాకు దయ సేసి కార్యవివేక చతుర. 27

చ. జగములకుం బ్రతాపము ప్రశస్తముగాఁ బ్రకటించుమాత్రకుం
దగ వగు సింహు సేసినవిధం బిటమీఁద నిజాన్వయోచితం
బుగ నొనరింపు ధర్మము దాపోవిభవంబునఁ గాదె యింతపెం
పు గనుట లంకకై మనకుఁ • బుట్టినముందటిహాని సాలదే. 28

చ. మునిజన మెల్ల దుర్దశిల • ముచ్చిరి యుండుటఁ జూచి యప్పురో
వనితలయూర్తిఁ జూచి క్రతుఃవర్గముడైనవీఁడుఁ జూచి నామనం

బనయముఁ దల్లడిల్లెడు దఃశానన దుష్టచరిత్ర మింక నై

నను నిది మాని సత్పథమునం జను దూఱు లడంగు నంతతోన్.

29

తే. ఇంతకాలంబు నేఁ బోయిఁహిమనగమున, శాంకరం బగుధర్మంబునలుపు చునికే
నెఱుఁగ నైతిమ్మగుడవచ్చిఁ యెల్ల నెఱిఁగి, యెఱుఁగఁజెప్పితిహితమునఁ యెఱిఁగినంత.

క. ఇది నా కానతియిచ్చిన, పదకము గలరూపు విన్నపము సేసితి నీ

హృదయంబునఁ గైకొను మొం, దుదలంపులు దక్కు మనవుఁడుం గుపితుం డై.

క. ఆతఁడు నీకుం దగు నీ, వాతనికిం దగుదు మీరఁ లక్కట దొరయుం

దూతయు నఁట వచ్చుటయు భ, యాతురతం గఱపి పోవఁ నఁట యిది పోలున్.

ఉ. బుద్ధులు సెప్ప సెల్ల నటఁ లోవఁగనిమ్ము ధనాధిపుం దప

స్సిద్ధికిఁ బోయి వచ్చె ననిఁ చెప్పితి వత్తెఱఁ గెట్టి దంతయున్

శుద్ధిగఁ జెప్ప మన్న సురఁసూదనపల్కులు చూడ నిట్లసం

బద్ధము లై నదూత యెడఁ బాసియు దిట్లఁడు గాన నిట్లనున్.

33

ఉ. అర్థవిభుండు లోయి తుహిఁనాద్రిఁ దపం బొనరింపఁగా విహ

రార్థము వచ్చినన్ గిరిసుఁతాన్విత నీశ్వరుఁ గాంచియున్ వర

ప్రార్థన సేయఁ డయ్యె నతఁ డాతఁడు దానికి మెచ్చి యిచ్చె న

ర్వార్థవిధాయకం బయినఁ యాత్మ సఖత్వము నిశ్చలంబుగన్.

34

తే. వామపార్శ్వాభిగతు లగుఁవారి తేజ, మడరి యద్దెసలోచనఁ మతని కపుడు

పింగళం బైనవా లేకఁ పింగళుండ, వనఁగఁ బరఁగుము జగములఁననిరి ధనదు.

ఉ. అత్తెఱఁ గెల్ల నిట్టిద మహాత్మ శుభంబు సధర్మవృత్తి కా

యత్తము నూవె యిమ్మెయి నహంకృతి సత్త్వము గాఁ దలంతురే

యత్తము లక్కటా చెడుటఁ కోపక చుట్టము బుద్ధి సెప్పినం

జిత్తమునందు సీసరికుఁ సేయమి గర్వము గాక కర్జమే.

36

తే. అనిన నిరువదికన్నులఁ నడరుకెంపు, షడ్వజనగత బాలాతఁపంబుఁ బోల

భృకుటివికటలలాటవిఁస్ఫూర్జదుగ్ర, కోపభీకరుఁ డగుచు రక్షోవిభుండు.

37

క. ఏమేమీ ననుఁ జెడు దని, నామందటఁ గొంకులేకఁ నాలుకతుద కీ

వీమాట దెచ్చి తజావర, మేమిగఁ దలఁచితొకొ నీకుఁ నిది విధి యనుచున్.

38

క. కేసరము లదరుహరిక్రియ, మీస లదరి లేచి దూతఁ మెడ దునియఁగ సిం

హాసనముకెలన నున్నమ, హాసి వెఱికి వ్రేసె దమ్ముఁ డడ్డము సొరఁగన్.

39

ఆ. ఆవులిఁచుతెలయుఁ నడిరెడనట్టయుఁ జూచి ప్రీతుఁ డగుచుఁ సురవిరోధి

యచటిడింభతతికిఁ నాకలిమడవుగా, నిచ్చి యాగ్రహమునఁ నిట్టు లనియె.

40

శా. రక్షోవంశహితోపదేశ మనువేరన్ వీనిఁ బుత్తెంచె నా

యక్షాధీశ్వరుఁ డీశుతోఁ దనకు సఖ్యం బైనతేజంబు రా

జ్యోత్సోభంబుగ లంకఁ గొన్న మనయఁ న్యాయంబు సెప్పన్ సురా
దిక్షుద్రవ్యవసాయహేతు వగుభీతిం జూపి జంకింపఁగన్.

41

ఉ. నిక్కము నట్ల కాన తగునీతిపరు ల్పుర లుక్కినంబునన్
మిక్కిలి యైశ్వారి నియమింపక తక్కుదురే ధనేశ్వరుం
డక్కట లెస్స సేసె నడి + యాన సెడన్ దిగధీశుఁ డొక్కఁడుం
ద్రిక్కక యుండఁ ద్రుళ్లడఁవఁ + ద్రిమృరఁ బోవలసెం గ్రమంబునన్.

42

→ రావణుఁడు కుబేరునిపై దండెత్తి పోవుట. ←

ఉ. కావున మున్నుమున్న యలఁకాపుర మేర్చి ధనేశు నోర్చి య
తావలిపే రడంత మని + యప్పుడ యుద్ధవిడిన్ సమగ్రనా
నావిధసైన్యభూరిభరఁ నమ్రవసుంధరుఁ డై పురీసరి
ద్ద్రాసమహాటపు ల్గడచి + రాజతలైలముఁ జేరఁ బోయినన్.

43

తే. యక్షు లంతంతఁ జూచి ధనాధిపునకు, రాక్షసేశ్వరుసైన్యంబు + రాక చెప్ప
నతఁడు గ్రక్కున సేన లాఁయితము చేసి, బరవసంబునఁదలపడఁబంచుటయును.
క. ధనదుబలము దనుజబలము, ననువునఁ దలపడఁ గడంగి యార్చుచుఁ దాఁకెన్
ఘనఘోషభీషణము లగు, వననిధు లొండొంటితోడ + వడిఁ దాఁకుగతిన్.

45

→ యక్షరాక్షసులయుద్ధము. ←

శా. జ్యానాదంబు నిశాతహేతిపటలీఁ సంఘట్టరావంబు ఘం
టానిక్వాణసమేతబృంహితము గాఁథ స్సారహేమాసము
థానోపేతఖురాహతధ్వనియు సాంధ్రం బై నభేరీపటు
ధ్వానం బేర్పడ దయ్యె నయ్యెడ బలఁద్యౌద్యంబునం దేమియున్.

46

ఉ. అందును నిందుఁ జేయఁ గల + యట్టిభటుల్ దలపడ్డ సైన్యముల్
గ్రందుగ నొక్కపెట్ట తమఁకంబునఁ బోరుట చూచి కైకసీ
నందనుఁ డిమ్మెయిన్ సరి పెనంగుట సైఁవక వచ్చి వీరఁ దాఁ
కెం దనమోములన్ నటలఁ + గీల లుదగ్రత వజ్రదంష్ట్రై లై.

47

క. ఏటున వాటున వ్రేటునఁ, బోటున దశమఁఖుఁడు రాద్రఁముగ నఱుముటయున్
లేటమొగమువడి యక్షులు, కోట సొరంబాటి రసురఁకోటి యెగవఁగన్.

48

క. తోలుకొనిపోయి దనుజులు, కైలాసతటంబుబయులు + గైకొనఁ జన నా
భీలశరనిహతి వారలు, గూలఁగ సంయోధకంటఁకుఁకు వడిఁ దాఁకెన్.

49

ఉ. ఏచినదైత్యసైన్యముల + నెల్లను ద్రుళ్లడఁగించి యిట్లు శౌ
ర్యోచితలీలఁ గ్రాలి సమఁరోద్ధతి మైఁ దమసేనఁ జూచి చే
వీచుచు వచ్చుయక్షుఁ గని + వీతిభయుండు దళాన్యుమంత్రి మా
రీచుఁ డుదగ్రుఁ డై గిరి గిరిం దగ మార్కొనుమాష్కిఁ దాఁకినన్.

50

- క. ఇరువురశరజాలము లొండురువులతురగములు నూతు + లురుకేతనముల్
గురువలిక్రియఁ బడఁ గూల్చుచు, నెరగలిదిచ్చుగతిఁ గప్పె + నిరువాఁగుపయిన్.
- ఉ. యత్నుఁడు దానవుం గదిసి + యార్చి దగం గద బిట్టు వ్రేసినన్
రాక్షసుఁ డీడఁబోక భిదుఁడప్రతిమానమహాసి వ్రేసె ధూ
మాత్నుఁడు సంతఁ గూడుకొని + యాసురవృత్తిఁ దగంగఁ జేసె ను
గ్రతురికాక్షతిం బ్రతిముఖంబున రక్తనదీప్రవాహముల్. 52
- ఉ. దానవవీరు లిట్లు ధనఁదప్రియభృత్యునిఁ గిట్టి నొంచినన్
మానము డిగ్గఁ ద్రావి గరిఁమంబు దలంప కతంకు వాఱినన్
సేనలు పెల్లగిల్లి పటఁచెన్ దశకంఠుఁడు కోట డగ్గఱం
గా నడచెన్ మణిస్ఫురితఁకాంచనతోరణకాంతిఁ జూచుచున్. 53
- ఉ. అట్టియెడన్ సురారిసుభటావళి వాకిట లగ్నసేసినం
గట్టుపకాసి దీర్ఘదృఢఁకాయుఁడు తత్ప్రతిహారపాలకుం
డొట్టినమంటవోలెఁ గడుఁచుగ్రతఁ బేర్చిన సూర్యభానుఁ డ
ప్పట్టునఁ దాకి దానవులు + పాటుటయుం గదిసెన్ దశాననున్. 54
- ఆ. వీరఁ గొండతోడఁ + దాఁకెడుతగరును, బోలె గగనచరులు + భుజబలంబు
వొగడఁ బరిఘ ద్రిప్పి + యెఁసి దశానను, వెడఁదయురము పెలుచఁనడిచియార్చె.
- క. ఆసూర్యభానుఁ డీక్రియ, వ్రేసినయప్పరిఘ దనుజవిభు. దధికబలో
ల్లాసమునఁ బుచ్చుకొని పొడి, సేసె నసుకు లావ్వా నతనిశిర మొకవ్రేతన్.
- క. నుగ్గయినయతనిఁ గనుఁగొని, బెగ్గలమున నచటిభటులు + పికపిక లైనన్
డగ్గఱి పిశి తాశను లొక, మొగ్గర మై కోట సొర సముద్ధతు లయినన్. 57
- మ. సమరక్రీడకు వచ్చె వైశ్రవణుఁడుఁతానహోగ్ర మై మాణిభ
ద్రముఖం బైనబలంబు మున్ వెడలఁ దూఁర్యశ్రేణి గర్జిల్ల దు
ర్దమదోఁకాండవిమర్దితోద్ధతిగదాఁదండ్లోద్బటుం డై పరా
క్రమలీలం బటువందివాగ్విభ సుఁకంభంబు రంజిల్లఁగాన్. 58
- క. ప్రకిటబలు లమ్మనతోడర, శుకసారణు లాదిగా సుఁసురవీరులునున్
భ్రుకుటిసముఖు లగుచు యత్, ప్రకరఁబుఁ దలపడిరి తూర్యఁవములు సెలఁగన్.
- ఆ. దొరలు వెన్నుదన్నిఁపరికొల్పి యిరువురుఁజేఁచూచుచుండఁజెలఁగియుభయు
బలముఁ బోటులాడెఁ + జలమున నొక్కింత, యోలమాసగొనకఁయోలి నార్చి.
- సీ. కీలాలజలముపైఁ + దేలుచు నవ్విస, ప్లున్నశిరంబు లొఁకొక్కచోట
నంగుళీయకరుచు + లడరంగ నెఱిఁ బాసి, యున్నహస్తంబు లొఁకొక్కచోట
గుత్తులకొలఁదికే + గృత్తంబు లై పడి, యున్నపాదంబు లొఁకొక్కచోట
సవయవభేదంబు + లమరక తునియై లై, యున్నగాత్రంబు లొఁకొక్కచోట

తే. గమలవండంబు నాగలోకంబుఁదలిరు, బాన్సుఁగల్పాంతమునజము, బాననంబు
నింటిలోపలఁబోలె నొప్పెనఁగెఱుడ, నపుడుయత్నిశాటయు, ధాంగణమున.

ఉ. అయ్యెడ మాణిభద్రుఁడుఁ బ్రహస్తాఁడు నొండొరు, వాకి వ్రేసియున్
ప్రయ్యఁగ మ్రోదియుం జదియ, నైచియు గొచ్చి చనంగ నిమ్మెయిన్
డయ్యఁగఁ బోరి రంత వికటప్రముఖాసురు లంటఁ దాకినం
గయ్యము దక్కి యత్తుఁ డధికం బగున్ వృన్ బెల్లగిల్లినన్. 62

ఆ. బలము పాయ యిచ్చి తొలఁగిన నలుకక, బరనసమున నర్ధపతి గడంగి
రథముఁ బఱవఁ బనిచె రాక్షసభటకోటి, యులుమలేక పాటి తెఱపి యిచ్చె.

— కుబేరుఁడు రానఁబని దూఁనాడుట. —

క. ధనదుఁడు గట్టెదురం ద, మునిఁ గనుగొని సూతుఁ దురగముల నిలుపంగాఁ
బనిచి పులస్త్యతనయనం, దనుఁ డగుటకు సముచితముగఁ దా నిట్లనియెన్.

ఉ. ఏను హితంబు సెప్ప నిటు లేచి దురాచరణంబు లిమ్మెయిన్.
మానవు రోగి చేదయినమం దఱువుందెవు లంటఁ దాకినం
గాని యెఱుంగఁ డట్లు ప్రతికారము గల్గునె యట్లపోలె నీ
దైననికృష్టవృత్తిఫల మంది తలంచెదుగాక పిమ్మటన్. 65

ఉ. కార్యము లెందుఁ దార యవుఁ గా దన నోపుదురే సహాయు లై
యాద్యులు ద్రోచి చెప్ప నుభయప్రతిపన్నము లైనఁ గాక యీ
శౌర్యము పట్టి దుర్ణయవిచారమునన్ వినయంబు దక్కుట
స్థైర్యముఁ దేక యున్నె తుది దాకునె లోకవిరుద్ధవృత్తముల్. 66

తే. మేలు రెండులోకంబుల మేల తెచ్చు, గీడు నేసినఁ దప్పదు కీడ యగుట
దీని నాబాలగోపాల మైనజనము, సకలమును నుది నెఱుఁగు నీవొకఁడుదక్క.

చ. ఒకరునిమాటఁ బోక కడునుగ్రత నీవు సధర్మ లై నవా
రి కలుగుచున్ సముద్ధతిఁ జరింపఁగఁ జూచుట దేవతాగణం
బకట మనంబులోన ముదమందుఁ జూచి వెడమాట లింక నే
టికి రణకౌశలంబుఁ బ్రకటింపుము వచ్చితి సారెసారెకున్. 68

— కుబేరుఁడు రావణునితో యుద్ధముచేసి యోడిపోవుట. —

క. అనిన మఱుమాట వలుకక, దనుజేంద్రుఁడు ధనదు నస్త్రుతతిఁ గప్పె నతం
డును బాణవృష్టి గురిసి య, శనిక్రియ నుగ్ర మగుననలశర మేసె వడిన్. 69

ఆ. అదగు లెగయ వచ్చునాగ్నేయ బాణంబు, రాక కంబుపతిశరంబుఁ దొడిగి
లాఘవమున నిజబలం బార్వ దశముఖుఁ, డనతిదూరమునన యాటనేసె.

శా. శ్రావ్యం బై చెలఁగన్ గిభీరమధురఁజ్యూనాద ముద్దామవీ
రవ్యాపారనిరూఢతం బ్రతిశరాఁరంభంబు మర్దించుచున్

సన్వప్రాధి దృఢాపసవ్యగతి నాశ్చర్యంబుగా నేయుచున్

దివ్యాస్త్రంబులఁ బోరి రిద్దఱును సాదృశ్యం బదృశ్యంబుగన్.

71

ఆ. ఏటు లాడి యాడి యేడ్డెఱఁ గలిసి గ, చాప్రవీణబాహుదండుఁ డయిన

ధనవిభుండు వ్రేసె • దశముఖుశిగము లం,దంద యత్ను లార్వనచల మద్రువ.

క. సురవైరి గిణిసి యొక్కట, నిరుపదిగద లెత్తుకొని ధనేశ్వరు నురమున్

శిరమును బరులుం గరములుఁ,ఞరణంబులుఁ జదియ మోదె • సరభ సన్మత్తిన్.

చ. కలయఁగ మేన శోణితము • గ్రమ్మఁగ లావణి యొల్లఁబోయి కెం

దలిరుల నొప్పుచూతము మొదల్ నఱకన్ ధర వ్రాలునట్లు వి

హ్వలుఁ డయి తేరిపై నొఱగు • వైశ్రవణుం గని సూతుఁ డెంతయుం

దలరి రథంబు దోలుకొని • దవ్వల కెక్కడి కేనిఁ బోయినన్.

74

క. పెల్లుగ నార్చుచు విజయస, ముల్లాసముతోడఁ బంక్తిముఖుబల మెగవం

జెల్లాచెద రై యత్నులు, పెల్లగిలం బఱచి రద్రీబిట్టులియంగన్.

75

సీ. కాలుకొన్నంతయుఁ • గడువేగమునఁ బాటి కనుకని దెసలందుఁగాడుపడియుఁ

బాఱఁ జాలక ముట్టఁబడి జాడ దప్పంగఁ దొలఁగిపెన్దొందులఁదూఱఁబడియుఁ

దలలుఁ జీరలును గంపలు వట్టికొని గాసి గా మ్రగ్గుటడవులఁ • గాటువడియుఁ

గాఢులఁ జేతులఁ • గా నెట్టకేలకుఁ జఱు లెక్కి లోయలఁ • జాఁగఁబడియు

ఆ. బయలిమొనలు గోట • వట్టినపెల్లున,వీటిప్రజయు నొక్కమాట యురలఁ

దెరలి యిద్ద టొక్కతెరువునఁ బోవక,యాకులితను గాందిశీకు లయిరి.

76

—|| రావణుండు కుబేరు నోడించి పుష్పకవిమానము గొనుట. ||—

తే. అనురపతి గెల్పుగై కొనియలకఁ జొచ్చి,యొండుసేయంగనొల్ల కయచితపరుఁడ

పోలె దనప్రజ వారించిలీలఁ గామ,గమనరమణీయ మగుపుష్పకంబుగొనుచు.

క. చనియె నట ధనదుసూతుఁ డ, తని నొకపద్మాకరంబుతటముననుం బె

ట్టిన సచటఁ బొలయునల్లని,తనుగాలిం దేటి లజ్జితస్వాంతుం డై.

78

ఆ. అంత నంత విరళి • మగుపరివారంబు, గూడి చిన్నవోయి • కొలిచి రాఁగ

వాడి యున్న మోమువాంచినభంగిన, యలక కేగుదెంచె • యక్షవిభుండు.

79

ఉ. అక్కడ దానవేంద్రుండు జయంబునఁ గ్రొవ్వెలరారఁ బుష్పకం

బెక్కి గిరీంద్రవై భవనిరీక్షణకౌతుకలగ్నచిత్తుం డై

యిక్కడ నక్కడం గలయ • నిచ్చమెయిం జరియించు చుండఁగా

నొక్కడ నెద్దెసం గదలకుండె విమానము విస్తయంబుగన్.

80

చ. అమరవిరోధి దాని కెద • నచ్చెరు వంది యమాత్యభృత్యవ

ర్గములును దానుఁ గూడి వడిఁ • గామగ మై చనునట్టి దివ్యిమా

న మిచట నిట్లు దీనిగమనం బెడలం గత మేమి యక్షస

త్తముఁ డొకరుండు దక్క నొరు • దాల్పదొకో హృదయానువర్తి యై.

81

—|| నందికేశ్వరుడు రావణుని శపించుట. ||—

చ. అనుసమయంబునం ద్రినయఃనానుచరుం డగునంది వారలం
గని యనియెం దొలంగుఁ డెడఁగా నిది యీశనివాసదేశ మిం
దనిమిషయక్షకింపురుషుఁ లాదిగ నెవ్వరు రా రసంగ న
ద్దనుజవిభుండు వెండియు నుదగ్రతఁ బోవక యున్న నల్కతనెన్. 82

క. ఈతటి నీశ్వరుఁ డిత్తరు, పోతంబులకెలన శైలఃపుత్రియుఁ దానుం
బ్రీతిఁ గునుమాపచయకే, లీతత్పరుఁ డైనవాఁడుఁ లీలానుగతిన్. 83

క. అడిబీర ముడిగి రాక్షస, చెడక మరలి పొమ్ము నీకుఁ ల జేయలఁతయె యీ
యెడ యింక నీవు నిలిచినఁ, బడ నడుతురు గన్న నిన్నుఁ బ్రమథగణంబుల్.
తే. అనినఁ గోపించి యీశ్వరుఁడనఁగ నెవ్వఁ, డతనికిచ్చోటు దక్కినకతముఁ జెప్పు
మనుచు వానరవదనంబునట్టు లున్న, నందిమొగ మప్పు దేరకొనంగఁ జూచి.

క. కడుఁ బెల్చు నవ్వీ యగు నీ, వడువునఁ జెలువంబు గలుగు ల వారలచేతం
జెడఁడే యీతఁడు నుడువక, యుడుగు మనుచుఁ బంక్తివదనుఁడుల్లన మాడెన్.

చ. తేగడినఁ గెంపుసొం పడరుదృష్టులు గాడఁగఁ జూచి నంది యి
ట్లగు నిది నిక్క మివ్వీధముఁనాననముల్ గలవార యేపున
న్దిగిలిన రాక్షసాన్వయము లనిన్నుఁ బురంబును సాగరంబు గా
సిగ మసి గాఁగఁ జిక్కు వడఁ ల జేడ్పడఁ జేయుట యెట్లుఁ దప్పునే. 87

ఆ. నిన్నుఁ బట్టి యిపుడ లీఱుగఁ దలలు దు, న్మాడ నాకు శక్య ల మగున యైన
జగముచేతనిందఁ ల జచ్చినవాడవు, మున్న కాన శవము ల ముట్ట ననిన. 88

మ. అతిరాద్రాకృతి దైత్యుఁ డిట్లనియె మీ ల రాశ్రోశముం జేయఁ బ
ర్వత మే నిష్ఠ చలంబునం బెఱికెదన్ ల వారింపుఁడా నీవు మీ
యతఁడున్ వచ్చి విమాన మాగినఫలం ల బందంగ నీశాను ని
ర్జితుఁ గావింపక మిమ్ముఁ ద్రుంపక దశఃగ్రీవుండునుం బోవునే. 89

—|| రావణుడు కైలాసమును బెల్లగించి యెత్తుట. ||—

ఆ. అనుచు శైలమూలమున కేగి చేతుల, గ్రుచ్చి యమరఁ బట్టి ల కూలఁ ద్రోవ
నప్పళించి యెత్తె ల నల్లాడె నమ్మహా, నగము జీవరాశి ల బెగడుపడఁగ. 90

క. తదవసరంబునఁ బ్రమథులు, బెదరిరి గిరిరాజతనయ ల బిట్టులికి వెసం
బొదివి పయి వ్రాలి కౌగిటఁ, గదియించెను శంభుమేను ల గరుపారంగన్.

ఆ. దనుజుచంద మంతఁ ల దనదుచిత్తంబున, నెఱిగి శంకరుండు ల చిఱుతనగవు
కాంతి మోముచెన్నుఁబింతి గావింపంగ, నుంగుటమున నల్లఁనూఁడుటయును.

—|| శివుడు రావణునిచేతులు కైలాసము క్రింద నడఁగఁద్రొక్కి వాడు ప్రార్థింపఁగా ననుగ్రహించుట. ||—

చ. కరములు చావకట్టువడఁగా గిరి యెప్పటియట్ల క్రుంగినన్

విరవిరః క్రైశ్చి నోవ్వడిరః + వివ్యాలుః క్రై దిశికింధరుండు గో

రరవము లోకసాభ్రమకఃరం బుండ్లగః బుండ్ల గూసె న

చ్యైరువును చెగ్గలంబు గివిసెః వేస బత్తుసమాత్యకోటికిన్.

93

క. వెల్లువ ముట్టసపగిదిం, గల్లుడిం ను గూడః బాతః + తనుః ధ్వని సైస్యం

బెల్లును ముసోగః బాసః, పల్లభః ఉత్తరము చుండ్ల + వా విడిచి వడిన్.

94

కే. తా నేఱంగినియట్టుం + పడః గాఢః సర్పి గిరించి పగడి + సేలగళుడు

నగము డీలించి గాఢాల బుగ్గిరించు, సచ్చి యా గళియిచ్చిదే + త్యేశ్వరునకు.

ళా. కేలీకందుక ము సత్తుకొనుమూడ్కుల బట్టి నాయున్నయూ

కెలాసాచల మిట్లు సీవు నెగయంగా నెత్తిసం జోద్యమై

సీలా వే గొనియాడు పెల్లుకును పల్లిరిపంగి పీ కొక్కపే

కేలోకంబునః జెల్లు బెహ్వలకుం బెం + పల్లింగ నే పచ్చెదన్.

96

క. ఏ వినఃగ నిపును నిడగు. రావంబు గొల్లొభిఃరః బయ చలఃగెం

గావున విన్న భయం బగు. రావంబు డను రావంబున బరింగు త్రిజగములన్.

ఉ. పుష్పక మర్ధి నెక్కు కౌటః + బోయెదో పొమ్మని విడుకొల్పె నా

స్తోవ్పతి సంతసం బెడల + భూర్జటి నిర్భరపార్వ పులి

ద్యావ్పవిలోచనుం గగుచు + గాననాధుఃగు రత్నమాలికా

నిష్పతదగళుజాలగమాణీయనిజా నము నెక్క మొక్క గున్.

98

--- ఆశ్వాసంబులు. ---

మ. బుధసంరక్షణశీలుచేత నిసయాంభోరాశిచే శత్రుగ

ర్వధనాదానవిదగ్ధచేత రమణీప్రద్యష్టాచే సస్వయాం

బుధసంపూర్ణసుధాంశుచేత సుహృదఃభోజగ్గుచే బుధశీ

మధునిష్యండముఖాబ్జచేత ద్విగఃసౌమ్యస్థాగర్హిణ్. ర్హిచేన్.

99

క. ఖండియరాయనిచే నుద్దండద్విషగవసానినిదాన నిహరిచే

బండితవిధుచే విభవా, ఖండెలుచే కృపణయస్రః గాగునిచేతన్.

100

మాలిని. నిరుపమరణ కేళీనిర్దళదైవ్విరిభాత్ర

పరతనుగళితాస్యఃగ్వానిపూరావగాహ

దరభరపరిఫేలఃద్యాతృధానాంగనాని

ర్భరమదమధురస్తోత్రిష సన్నాత్తుచేతన్.

101

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొద్దసగా మాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ

తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయత్తర రామాయణం బనుమహాకావ్యంబు

నందుః జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

పంచమాశ్వాసము.

రవణచరణరద,

భోరుహభస్మగిహణిచే ద్రిభువనప్రథితా

చాగుచే గనకాచల

ధీరునిచే నునుమపనుమతీసల్లభుచేన్.

1

క. శంభునిచే నిర్విధిచూ, సంభానితఁ డై తదీయాశైలము డిగి సం

రంభమున గానఁగఁడు దా, గుభిని నలుగడలఁ గలయఁగ్రుమ్మరు చుండెన్. 2

క. ఒక్కొక్కమరి సేవఁగన్, నొక్కొక్కమరి వీగఁగిజన్తోపేతుం డై

యొక్కొక్కమరి రసఁబొందిన, యొక్కడగేసిని జరించు + నిచ్చాగతులన్. 3

— పేదనత రావణునిగే నవమానిత యై యగ్ని ప్రవేశము చేయుట. —

మ. హేమావంతంబున కేగి యొక్కయొడ నలఁదేకాంత మొక్కర్తు చీ

రముఁ గృష్ణాజనముం గిమ్మడలుపు నై రాగంబు వర్జించి సం

యమముం గైకొనఁ గున్నఁ జేరి జని హృద్యాకారమున్ యావనో

ద్యమముం గాంతయుఁ జూచి రావణుఁడు గామాయత్తుఁ డై యిట్లనున్. 4

క. ఎవ్వనితనయాపు నీపతి, యెవ్వఁడు పే రేమి నీకు + నీరూపంబున్

జివ్వసముఁ బాయ నీతన, మెవ్వఁ డి బాట్టిలై నకిట + యంతయుఁ జెపుమా. 5

క. అనుపలుకులు వినియుం , సనియగియపాలె నుచితవిధి నాతిధ్యం

బాసరించినయొక్క శ్యత, సనిమిషరిపుఁ డట్ల మఱియు + నడిగిన సదియున్. 6

సీ. అనఁగు కుశధ్వజఁ + దనుమునీశ్వరుఁడు వేదాభ్యాస మనిశంబు + నాచరించి

యానుకృతంబునఁ + జెసి నన్ గని వేదసతి యనుసే రిడి + వంశమహిమ

నెలయంగ నిక్కశ్య + విష్ణున కచ్చెవ నని చాలఁ బ్రీతి సేయంగ నెల్ల

వాగును మానుయ్యఁగోరిక యెఱుంగక యర్థింప నర్థింప + నతఁడు ద్రోచి

తే. పుచ్చ ససురేంద్రుఁ డై నజంభుండు నడిగి, తనకు నీకున్న సలిగి మాతండ్రిజంపె

దల్లి సొదఁ జొచ్చె నత్యైత్రంబు నడపు, జనమిపూనికి నేఁదీర్తు + నని తలంచి. 7

క. అది మొదలు గాఁగ విష్ణుని, మది నిల్పి యతండ నాకు + మగఁ డగు నని యి

ట్లు దవంబు సేయు చుండుదు, నిది నా తెఱఁ గనిన దానవేశ్వరుఁ డనియెన్.

- ఉ. కాంతి దొలంగ మే నిటులు • గాతీయఁ బెట్టుచు జవ్వనంబుచే
న్నింతయు రిత్తవో నుఖము • లెల్లను డిగ్గఁగఁ ద్రావి నెమ్మదిం
జింత దళింబుగా నడరఁ • జేడ్పడి యొంటి చరించుచు జరి
త్కాంతయుఁ బోలె నియ్యిడుమఁ • గైకొనఁ బాడియె చార్చులోచనా. 9
- మ. లలనా విష్ణుఁ డనంగ నెవ్వఁ డతఁ డేలా శుద్ధమంజుని
ర్బలసంపూర్ణతపోమహత్త్వము వరః ప్రాప్తానుభావంబు దో
ర్బలసంపత్తియు నాకుఁ బోలెఁ ద్రిజగత్ప్రఖ్యాతిపాత్రంబులే
కలదే లంక పరాక్రమం బఖిలలోకశ్లాఘ్యమే వానికిన్. 10
- ఆ. అనినఁ జెవులు మూసికొని యిట్టులను లోక, నంద్యు వేద వేద్యుఁవరదుఁ బరము
ననుపమాను సచలుఁనవ్యయు హరిఁ జెడ, నాడఁ గూడ వని మృగాక్షి మఱియు.
- చ. తపముల కెల్లఁ దాన ఫలదాత కులంబున కాదికర్తయై
యపరిమితప్రభావుఁ డగునా పతురాన్యుడు నాభిఁ బుట్టె వి
శ్వపతి యహీనబాహుబలఁసారమును ల్కధుకై టభాదిదై
త్యపతుల నెల్లఁ ద్రుళ్లడఁచె • నారయ విష్ణుఁ డమానసీయుడే. 12
- క. అనిన ననుర యమ్మాటలు, విన నొల్లక కదియ పచ్చి • వెండియు సతి కి
ట్లసియె మరునంపపెల్లునఁ, దనువు నిలువ దింకఁ గోర్కి • దఱిమెడుఁ బేర్కిన్.
- చ. ఎఱుంగవు గాక భోగముల • కెల్లను నెచ్చెలి జవ్వనంబ యి
త్తఱి నుడివోవ కుండు నుచితంబుగ జక్కివదోయివోనిక్రి
క్కిఱిసినచిన్నిచన్నఁగివ • యిం పెసలారిఁగ నాదువక్ష మక
వఱలుసరోవరంబున సవారణఁ గేలి యొనర్పు కోమలీ. 14
- ఆ. అనుచుఁ దగిలి చూచు • సద్దానవేశ్వరు, సలిగి చూచి నిన్నునధముఁ డగుట
మును తపగప్రభావమున నెఱింగియుఁ దగి, నాపులస్త్యమనుమఁడని తలంచి.
- క. అతిధిసపర్యయు సమయోచిత మగుసంభాషణంబు • సేసితిఁ బోవో
మతి లేదు నీకుఁ జొప్పడు, సతివలలో నన్నుఁ దలఁప • నగునె దురాత్మా. 16
- చ. అని కలుపించి వేదవతి • యచ్చటు వాసి చనం దలంచినం
గని దళకంధరుం డడరి • గ్రక్కున వేసలి వట్టికొన్న నం
గన యొకవ్రేల వ్రేయ నదికత్తివిధంబునఁ దాకికత్తిరిం
చినక్రియఁ ద్రెంచె వెండ్రుకలుచేతఁ దెమల్చినయంత కివ్వలన్. 17
- తే. వెండ్రుకలు చేతవచ్చుడు• వెఱఁగుపడుచు, దపమువేర్చి కి నలికి యద్దనుజవిభుఁడు
నిలిచెరోషమహానలఁజ్వలనమూర్తి, యగుచుఁబిఱిఁదికఁ బాసియిట్లనియెసతియు.
- ఉ. బన్నము లిట్లు సీవు వఱుఁపం బడి మేను దొఱంగు చుండి యే
నిన్ను శపించినట్లయిన • నిర్మలనిత్యమహాతపగప్రభా

- వోన్నతిచేటు గాదె పునరుద్భవమయ్యెద నీకు మృత్యువై
సన్నతపుణ్యజాత యనఁ జాలి యయోనిజమూర్తిఁ దాల్చెదన్. 19
- క. ఈపరిభవంబుఁ బడియుం, దీపే ప్రాణంబు లనుచుఁ దిగ్గన ననలం
బాపాదించి ధ్రువానను, నేఁడఁగఁ విష్ణు నాత్మఁ నిడి సాదఁ జొచ్చెన్. 20
- ఆ. కృతయుగమున వేదఁవతి యనఁగాఁ జిన్న, నాతి శ్రేత సిపుడుఁ నీత యనఁగ
జనకుయజ్ఞ వేదిఁ జిన్నించి నీనతి, యయ్యె నీవు విష్ణుఁ డగుటఁ జేసి. 21
- చ. అని ముని సెప్ప విస్తయముఁ నార్తియుఁ గోపముఁ బ్రీతియుం బెనం
గొనఁ దప మిట్టిదిం గలదెఁ కొనులి దొల్లియు సన్నె కొరెనే
దనుజుఁడు నాఁడు నియ్యనుచితం బొనరించెనె తత్ఫలంబు మె
ల్లన యిటు వొందెనే యని తలంచుచు రాముఁడు గొతుకంబునన్. 22
- క. ఇవ్విధమున సాదఁ జొచ్చిన, యవ్వనితం జూచి పిదపఁ నసురాధీశుం
డెవ్వలని కరిగె నెవ్వరి, కెవ్విధిఁ గావించె ననినఁ నిట్లనె మునియున్. 23

—|| రానణుఁడు దిగ్విజయము చేయుట, ||—

- శా. వీరుం డెవ్వఁడు నెందు లేఁ డనుచు నుర్విం ద్రిప్తురుఁ దర్పదు
ర్వారస్ఫారపరాక్రమక్రమకళావైదగ్ధ్యవిస్తార మే
పారంగా ధరణీశులఁ వెదకి వీరావేశి యై దుర్దమ
ప్రారంభం బొనరించుచున్ సమరసంఘంబు శోభిల్లఁగాన్. 24
- సీ. ఒక్కచోఁ దా మరుత్తోర్వీశుజన్మంబునకుఁ జని యతని రణంబు నేయ
నడిగినఁ గ్రతుకాలమని నెయఁ దగవు గాదనుచు శాంతత నున్నఁ మాన్యపాలు
నోడితి వని యార్చిఁ యుడుగక యజ్ఞోపకరణంబు లన్నియుఁ గాసి చేసి
ప్రాగ్వంశ మంతయుఁ వచ్చి వేదిక గ్రొచ్చి ఋత్విగ్ధణంబులఁ సత్య మడఁచి
తే. యజ్ఞభాగంబులకు వచ్చి హరిశ్చతాంత, వరుణధనదులు బర్హియుఁ వాయసంబు
హంసమునుగృకలాస బునై భయమున, నడఁగియుండిన నెఱుఁగకఁ యసురవోయె.
- ఉ. అంతకవిక్రమున్ సురధుఁనాగ్యుఁ బురూరవు బాహుశాలి దు
వ్యంతు నజేయు గాధివృషఁస త్తమునిం గని కూడ ముట్టి మీ
రింతకు మున్ను న న్నెఱుఁగఁ రెన్నఁడుఁ గావునఁ గియ్య మిండు మీ
కెంతబలంబు గూడు నదియెల్లను గూర్పుఁడు దర్ప మేర్పడన్. 25
- ఉ. చాలక తక్కినన్ వినుఁడుఁ శౌర్యము లజ్జయు నుజ్జగించి మీ
రోలిన నిల్చి నాయెదురఁ నోడితి మేమనుఁ డన్న మేదినీ
పాలురు పోరిలో మనకుఁ బంక్తిముఖుం జెనయంగ నచ్చునే
మే లిది యంచు నోటమికఁ మేకొని యట్టుల చేసి రుక్మజన్. 26
- మ. దనుజుం డీపురి కేగుదెంచి మహిమోద్దామప్రతాపాగ్నిసం
జనితాశావలయప్రకాశబహుశః ప్రప్రౌఢిసంరూఢిచే

ననర్హణ్యక్షితిపాలు ముట్టిన నతం • డత్యుద్భటాకారుఁ డై
యని కేగెం బృథివీపరాగపటలం • బాకాశముం గప్పఁగన్.

28

ఉ. సైన్యయుగంబునుం బెనఁగి • సంగరరంగమునందు మగ్గ రా
జన్యనరుండు రావణుఁడు • సమ్ముఖ మై మహి సంచలింప న
నోన్యవధాభీలావమున • నార్చి నడిం దలఁడఁ జూడ సా
మాన్యము లయ్యె నప్పు డొకఁమాత్ర జమావనియప్రకారమున్.

29

చ. వికటము లై నవాస్తములు • ప్రేయచు నోలిన తాకి యున్న మ
స్తకములు నుగ్గు నేయుచు నిఁశాతకృపాణకళాపిదగుఁ డై
యొకవడిఁ బోరి డస్సి బలియుం డగుదానవుచేత నొచ్చి నే
ల కొరగునట్లు భూవతి చలంబున నాతనితోడ నిట్లచున్.

30

మ. అని నీ కోపక పడ్డ నేమి యింక బైఁత్యాధీశ యే ధర్మవ
ర్తిని యేనికొ శుచి నేని నాకులదూనన్ • దివ్యవతారుం డొకం
డనపాయుం డుదయంబు నేసి భువనం • బొందవముం బొంద నెం
దు నవధ్యం బగునీశిరోదశికముం • దున్నాడువాఁ దుద్ధతిన్.

31

ఆ. అనిన నసుర నగుచునగు నగు నీయుదు, బొంగు గలుగు నెట్లుఁబోలుఁ బోలుఁ
బిదపఁ జూచికొంద • మిగి నీవు గొమ్మని, పరిఘ నతనిశిరము • పగుల వ్రేసి.

క. ఆర్చి విజయోత్సవమున, బేర్చిన చలమున వరంబుఁ పెంపున సొంపుం
దీర్చి దిగులు రాజులయెడఁ, గూర్చి విడిసె మగుడ దైత్యఁకోటి మనింపన్. 33

క. ఇమ్మెయి నచట నచట య, జమ్ములుఁ దపములును ధర్మచర్యలు బహువి
ఘ్నములఁ బెట్టుచుఁ గలయా, గ్రమ్మరి నరనరుల నొక్కఁకోటికిఁ దెచ్చెన్. 34

మ. ఒకనాఁ డొక్కెడఁ బోయి పోయి దివి నశ్శుచ్చైఃపయోదంబు నె
క్కి కడుం జెన్నగువీణ చే నమర నక్షీణప్రభావుడు స

ఖ్యకళాసంజనకుండు నారదుఁడు రాఁగాఁ జూచి యానన్నచు

ష్పకుఁ డై భక్తిఁ గృతప్రణాము డగుచున్ • సల్లాసౌఖ్య బుసన్.

35

ఆ. అసురవరుఁడు గుశల • మడిగిన నుచిశనం, భాషణంబు నేసి • బంధుభావ

మాదరమున నెఱపి • యమ్ముని మానవ, హితముఁ గోరి మతని • కిట్టులనియె.

నారదవోదితుఁ డై రావణుఁడు యమునిమీఁదికిఁ జనుట.

మ. ధరణీచక్రమునందు నీవు సమరోఁత్సాహంబునన్ రాజులం

బారివుచ్చుం గనుఁగొంచు వించు నది నేప్రాదుర్ మదం బందుదున్

హరియుద్ధంబును శూలినఁ గరము దేవాధీశుసంగ్రామముం

గరి మర్ధి న్నుచు మూతు నాకు నవివేడకం జేయు వి టెమ్మెయిన్.

37

క. ఏ నీకు నొకటి సెప్పెదఁ దానవకులముఖ్య దేవతలకు నవధ్యం

డై ననినుబోటివాఁ డీ, మానవుల జయింప విక్రమంబును గలదే.

38

క. కలయం ద్రిమ్మరి మేదినిఁ, గలవీరుల నోర్చి జయము • గైకొంటి మన్న
మ్యలు నీ కెదురే యింకం, గలదే కొడ వడ్డచో టఁఖండితశౌర్యా. 39

తే. త్సుత్పిపాసలు జరయునుఁ ఘోరరుజలు, నడర నార్తులై యుండుదుఁరదియుఁగాక
మర్త్య లిటమున్న వీరు లఁమర్త్య లైరి, పీచుఁగుల ముట్టి యొడిచినఁబిరుదుగలదె.
క. కావున నిమ్మనుజావళి, నీ వడుచుట మెచ్చు గా దఁనిన నప్పటేకుల్
దేవారి వోలు నని సం, భావించి మరు త్తపస్విఁపతి కి ట్లనియెన్. 41

—|| నారదసచనప్రబోధితుం డై రావణుఁడు యమునిపై దాడివెడలుట. ||—

ఉ. ఏను రసాతలంబునకు • నేగెద నాగకులంబు నోర్చి య
ద్దానపులఁ జయించి బలఁదర్పము లేర్పడ దేవకోటిదు
ర్దాన మడంప వాసవపుఁరంబునకుం జనువాఁడ సన్తునీం
ద్రా నినుఁ గంటి నా కభిమఁతంబులు నేకుఱు నింక నెమ్మెయిన్. 42

తే. అనిన విని నీకుఁ బాతాళఁయానమునకుఁ, దెరువుగా దిది సమవర్తిఁపురమునరణి
యందుఁజనుమతనిమదంబుఁనడఁపవలయు, ననిననమ్మునికనియెనఁద్దనుజవిభుఁడు.

ఉ. యున్న ప్రతిజ్ఞ నేసితి సఁముద్ధతన్మృత్తి దిగీశకోటికిఁ
బన్నముఁ దేరఁ గావున శుభంబులు శీఘ్రమ చేత నీతి గ
ర్వోన్నతిఁ గ్రాలునాజముని • నుక్కడఁగించి క్రమంబుతోడఁ ద
క్కున్నదిశల్ జయించెద సఁముజ్జ్వలదుస్సహవిక్రమంబునన్. 44

క. పనివినియెద నని మొక్కుచు, దనుజేంద్రుఁడు సనిన వేల్పుఁదపసియు నీతం
డనుమానింపక జముపైఁ, జనియెడు నియ్యిరువురకును • సమరం బైనన్. 45

క. వీఁడును వరసిద్ధబలుఁడు, వాఁడును జగ మెఱుఁగ దుర్నిఁవారుఁ డలుకమై
నేఁ డిరువురుఁ దలపడుదురు, వేడిమొగంబులన చూతు • వేడుకతోడన్. 46

—|| నారదుఁడు రావణునిరాక యముని కెఱింగించుట. ||—

మ. అని యొక్కించుక నిల్చి యొండుగడ గా • నత్యంతశీఘ్రంబునం
జని వైవస్వతుఁ గాంచి తా నధికపూజాసత్కృతుం డై కృతాం
తున కారావణురాక సెప్పి యనిలో • దోశ్చక్తిఁ జూపంగఁ బా
ని నిజం బై యిట వచ్చె నేనిఁ జెడఁడే • నీచేత నం చున్నెడన్. 47

క. అచ టెల్లఁ బుష్పకంబున, రుచి గప్పఁగ రావణానుఁగుఁడు దై తేయ
ప్రచయకలకలనిరంతర, విచితనభోబాగుఁ డై యఁనికి నేతెంచెన్. 48

క. చనుదెంచి పురసమీపం, బునఁ దమతమపుణ్యపాపఁములు గనుఁగొనఁ ద
మ్మనివారణఁ బొందఁగ ను, న్ననిఖిలజంతువులఁ జూచి • నయవిరహితుఁ డై.

ఉ. కొందఱు సౌఖ్యముం బొరయఁ • గొందఱు దుఃఖముఁ బొంద నేల మీ
రందఱు నొక్కచంద మగుఁ • డంచు విపద్దశఁ బొందువారి మే

లొంద నొనర్చె దైత్యపతి + యున్నదుఁ డై పితృరాజుకింకరుల్
గ్రండుకొనంగ నే పడర + గాసిగఁ జేసెఁ దదాజ్ఞ నెంతయున్.

50

== యమరావణసేనలు పోరాడుట. ==

ఉ. రక్షకు లెల్ల నొక్కటఁ దిఁరఁబుగ మోహర మేర్చి యార్చి న్న
ఘక్షితకోపులై యతులఁదోర్బలదుస్సహలీలఁ దాఁకిన
రాక్షసులుం బరాక్రమధుఁరంధరతం దగ మాఱుకొన్న వీ
రక్షయకారి ఘోరసమఁరంబు ప్రకీర్తిత మయ్యె నయ్యెడన్.

51

ఉ. సేనలతోడ నద్దనుజఁసింహుఁడు సంగరకాంక్ష వచ్చినం
బూనికిఁ దీర్చి కింకరులు + పోరుటకు న్నది నుల్లసిల్లి పె
ల్లెనబలంబులం దగుసహాయముగా సమచర్చి వుచ్చినన్

దానవసంగముల్ దలరఁ + దాఁకె విశృంఖలదోర్విలాసతన్.

52

చ. జమునిబలంబు పేర్చి నిజఁ సైన్యము నుక్కడఁగించినన్ భుజా
సముదయసంభృతాస్త్రబహుఁశస్త్రమహోగ్రతఁ జూపఁ దాఁకి వి
క్రమరసికాంతరంగుఁ డగుఁరానణుఁ డుజ్జ్వలగోషపావకో
ద్యమవినిహన్యమానరిపుఁదర్పమహానిబిడాంధకారుఁ డై.

53

క. పంపునకు నోడఁ దగ దని, త్రుంపఁ గడఁగి కాఁకింకరులు భీకరు లై
నొంపఁగఁ జంపఁగఁ దఱిమి ని,లింపరిపుం బొదిపి రెడఁ జలింపక కడిమిన్.

54

ఉ. ఆశుగచ్ఛతోమరగఁదాసికురారముఖంబులన్ మహో
గ్రాశయు లై నిజాంగముల + నన్నిటి నొక్కట నొంప నన్ని కీ
నాశునివారి నెల్లను విఁనాశము నొందఁగఁ జేయ వార్జిపైఁ
బాశుపతంబు వట్టి తెగ + వాపె నిశాటవిభుఁ డుగ్రగ్రాసన్.

55

మ. తలఁగెం దోయధిపత్తంబు గిరివర్గం బెల్ల నూటాడె సం
చలతం బొందె వసుంధరావలయ మాశాచన్ర మల్లాడె గొం
దల మందెం ద్రిదశేంద్రపట్టణము పాతాళంబు ఘూర్ణిలై నా
కుల మయ్యెన్ గ్రహతారకాకులము సంక్షోభించె నవ్వేధయున్.

56

చ. అపరిమితప్రతాపుఁ డగుఁనాదశకంధరుచేత ముక్త మై
త్రిపురము లేర్చుభూతపతి + తీవ్రశరంబునుబోలె మండి మిం
టిపయిఁ గలంగఁ బేర్చి నిగిఁడించి యుగాంతమహాగ్నిరీతిఁ బా
శుపత మరాతిసైన్యముల + సూరెల ముట్టి దహించె వ్రేల్చిన్.

57

చ. జయమునఁ బొంగి పెల్లుగ నిశాచరవల్లభుఁ డార్ప సేనలుం
బ్రియమున నొక్కపెట్ట నలిఁరేగి నభంబు సెలంగ నార్చినన్
భయమున దండు గుండుగిలఁ + బాఱుడు నాసమస్త యెంతయున్
రయమున నుద్భటారుణతుఁరంగసమూహరథాధిపాధుఁ డై.

58

|| యమరావణులద్వంద్వయుద్ధము. ||

ఉ. ముందట మృత్యువుదగ్గఁగి మిశఁముఁ దరహస్తతః గ్రాల నుజ్జ్వల
స్యందనపార్శ్వభాగమునఁ నర్చిత మై ఘనకాలదండ మొ
ప్పం దనకోహ మాననముఁ పైఁ బెనుమంటయుఁ బోలె నాకృతిం
బొంది వెలుంగ నయ్యసురఁపుంగపుమోహర మున్నచోటికిన్. 59

చ. చని తనమోల వచ్చుమహిఁపంబుగళంబున ఘంటనిక్వణం
బును ఘనమార్వినాదమునుఁ భూరితరాసుర సైన్యతూర్వని
స్వనవిభవంబు మ్రేగికొనఁ శాతశరాంబుధిసీట ముంచె న
ద్దనుజబలంబు నప్రతిహతప్రదరుం డగుచున్ సముద్ధతిన్. 60

మ. జమునాటోపము దుస్సహం బగుడు నుత్సాహంబు వాటింప లే
క మదం బేది బలంబు పెల్లగిలినంఁ గ్రవ్యాదనాథుండు దు
ర్దమబాహుబలుఁ డై యెదిర్చె దశకోదండినముజ్జృంభితో
ద్యమనిర్యాతని శాతసాయకపటుఁ వ్యాపారఘోరంబుగాన్. 61

ఉ. ఈనున నంతకుండు ననుఁ రేశ్వరుఁడు వివిధాస్త్రశస్త్రవి
న్యాసము లేర్పడం జన జియాపజయంబులఁ బొందుచున్ రణం
బాసురవృత్తిఁ జేసిన లయావనరం బగుచున్న నాసరో
జాసనుఁ దొట్టి వారితెఱఁ గారయ వచ్చి రమర్త్యులందఱున్. 62

శా. దేవవ్రాతము వచ్చినన్ భుజబలోఁ తేకంబుఁ జూడన్ దశ
గ్రీవుం డుగ్రము లైనసాయకములంఁ గీనాశు నొప్పించినం
జావం జేయుదు దైత్యునం చతఁడు భాస్వత్కాలదండంబు బా
హువిన్యస్తము సేయుచున్ భ్రుకుటిబంధాభీలసందీప్తుఁ డై. 63

క. మృత్యుపురస్సరముగ లోకాత్యయసమయంబొ నాఁగఁ నంతకుఁ డధికా
ద్ధత్యమునఁ గడఁగి డగ్గటి, దైత్యుం బొడిసేయఁ గాలదండము పూనెన్. 64

|| బ్రహ్మ యమరావణులయుద్ధమును మాన్పుట. ||

ఉ. అత్తటి గ్రక్కునన్ సరసిఁ జాసనుఁ డడ్డము సొచ్చి నిల్చి కే
లెత్తి మహత్త యిట్టు లుచిఁ తేతరవృత్తము నీకు నీడె మ
ద్దత్తవరానుభావమునఁ దానవనాథుఁ డవధ్యుఁ డేన నీ
యుత్తమకాలదండముప్రయోగ మమోఘము గా నొనర్చితిన్. 65

క. కావున దీన ససురపతి, చావును బ్రదుకుటయు నాయఁసత్యము నిజముం
గావుము లోకము లన్నియుఁ, గావు సుమీ నాకు బొంకుఁ గల్గినయేనిన్. 66

క. తగ దుడుగు మనినఁ బితృపతి, సగి జగముల కెల్లఁ బ్రభువుఁ నలినానన నీ.
వగుట భవదాజ్ఞ కెఱ్ఱెయి, మిగులుదునే సమరమునకుఁ మేకొని యైనన్. 67

- క. న క్రంచరు సమయించుట, యుక్తము గా దేని నిచట + నునికి దగదు నే
శక్తుడ నై యుండియు భవ, దుక్తికై గాఁ దొలఁగవలసె + నోపనిభంగిన్. 68
- ఆ. అని రథంబు సూతుఁడునుమృత్యుముఖపరి, జనముఁదాను గూడిఁజముఁడదృశ్యుఁ
డైన వేధయును నిజావాసమున కేగె, నారదుండు నరిగె + న్రాకమునకు. 69
- క. కలయఁ గనంగొని యెవ్వరు, మెలఁగమి సమరాంగణంబు + మిన్నక యున్నన్
గెలిచినవాఁడై దానవ, కులపతి సనె సుతలమునకుఁ + గ్రొవ్వెసలారన్. 70
- ఉ. ఆలములోన మైమయిఁ గృతాంతుని నోర్చితి నింక న న్నొరుం
డేల యెదుర్చు నంచు మద + మెక్కి నిశాచరవల్లభుండు పా
తాళజ్యూర్థ మేగి మహిఁతంబుగ భోగవతీపురంబు గ
ర్వాలసలీల ముట్టె భుజిఁగాధిపుండుం గనియెన్ వినీతుఁడై. 71

→. రావణుండు నివాతకవచకాలకేయులతో యుద్ధముసేయుట. →

- క. గణనాతీతవినూతన, మణినికరము గప్ప మిచ్చి + మన్ననఁ గని యా
ఫణిపతి సంతస మందెను, మణిమతి యనుపురికి నరిగె + మనుజాశనుఁడున్. 72
- సీ. అందుఁ బూర్వంబున + నంబుజాసనుచేత వరములు గనిననివాతకవచు
లనియెడుదైత్యుల + నానిశాచరపతి పోరికిఁ బిలిచిన + వారు వొంగి
కయ్యంబు పెద్దయుఁ + గాలంబునకుఁ గంటి మనుచు ననేకసైన్యములతోడ
బెడలిన నిరువాఁగు + వివిధాస్త్రశస్త్రప్రహారఘోరంబుగా + నసమసమర
తే. మేఁడుకాలంబు సేసిన నెఱిఁగి యపుడు, వచ్చి వారలవరముల + వలను సెప్పి
తేలిపి సఖ్యంబు సేసినఁగలసి యచట, జెలిమిమైనుండె దశముఖుఁడెలమిమిగుల.
- క. అతులితనవభోగంబులఁ, గతిపయదినములు నివాతకవచులచేఁ దో
షితుఁడగుచు నిలిచి శౌర్యో, న్నతి వెలయుఁగ నరిగెఁ బద్మనగరంబునకున్.
- మ. చని పే ముట్టినఁ గాలకేయు లమితోత్సాహంబునన్ భూమికం
పనసైన్యోద్ధతు లై కడంగి నగరప్రాకారబాహ్యంగణం
బున వీకం దలపడ్డ రావణుబలంబుల్ వీగినన్ రేగి య
ద్దనుజాధీశ్వరుఁడస్త్రశస్త్రనిహతిం + దత్తైస్సన్యముం గూల్చినన్. 75
- ఉ. చూచి మహోగ్రకోపమున + శూర్పణఖాపతి వీగుసేనఁ జే
వీది విశృంఖలప్రబల + విక్రమదుస్సహుఁడై దహనలం
బేచినకాననం బడరి + యేర్చువిధంబున నన్యసైన్యముం
జూచియుఁ జూడకే బలము + సొంపున రూపడఁగించి పేర్చినన్. 76

→. రావణుండు తనమఱిది యైనవిద్యుజ్జిహ్వనిఁ జంపుట. →

- చ. పడిగొని కాలకేయభటవర్గము ద్రోచినఁ దాను సేనలుం
గడఁగి నిశాచరేశ్వరుండు + గ్రంధుగఁ దాకి రణంబుసందడిం

- దొడిబడ వ్రేసె దీప్రతరఁదొరసినిం దను నీడఁ బోక కో
అడమున బిట్టు గిట్టినమఁజింది నెటుంగక దుర్నదాంధుఁ డై. 77
- శా.విద్యుజ్జహ్నుని వ్రేల్చిడిం దునిమి దోర్వీర్యం బహర్యంబుగా
నుద్యద్విక్రమమై రివీరసుభటఁపూహంబు నెల్లఁ ధను
ర్విద్యాకౌశల ముల్లసిల్ల సమరోర్విం గూల్చె నిర్ఘోషసాం
ద్రద్యావాపృథివీదిశావలయగఁజ్జస్ఫుర్జితాకారుఁ డై. 78
- క. రణవిజయము గైకొని పట్టణ ముద్భటసుభటసంకటంబుగ భాస్వ
న్నణిగణధనములు మొదిలుగఁ, దృణము తుదిగఁ జూఱగొనియెదివిజారి వెనన్.
- || రావణుఁడు వరుణపట్టణముపై దాడివెడలుట. ||—
- ఆ. ఇట్లు భుజగదానఁవేంద్రుల నిర్జించి, యసుర మనరుకవిసి యంతఁ బోక
కంధివిభునిపురము కందువ యారసి, యుద్ధవిడిని బురము నొద్ద కేగి. 80
- మ. వరుణుం డెక్కడ నున్నవాఁ డతనిగఁర్వగ్రంధి మాన్పంగ నే
ర్పరి నై వచ్చితి శస్త్రఘట్టనమునన్ రక్తంబు వో జేసి నా
ఖరతేజంబునఁ గ్రాచి పొం గడఁచి చుల్కం జేసి నానాధనా
హరణం బే నొనరింతుఁ జెప్పఁడు మదీయప్రాధి యం చుద్ధతిన్. 81
- క. పురబహిరంగణమున మోహరములు దీర్చికొని యున్నయనురేశ్వరుపై
నురవడిమై దోతెంచిరి, వరుణతనూభవులు రధికవర్గముతోడన్. 82
- క. సేనలు సేనలఁ దలపడ, దానపుపుష్పకము గగనతలమునఁ గని యు
త్తానలసితరథులై యం, భోనిధిపతితనయు లతనిఁ బొదివిరి కడఁకన్. 83
- క. చీకాకుపటిచి బలుగదఁ, జేకొని యతఁ డేయ వ్రేయఁ జేరువఁ జేరం
గైకొనక తఱిమి యీడం, బోక వెనఁగి రంబుధీశఁపుత్తులు గడిమిన్. 84
- ఉ. అంత మహోదరాదు లగునంబరచారవిదగ్ధులైనదే
వాంతకవీరు లొక్కమొగి నారధిసంఘముతోడఁ దాకి దు
ర్దాంతభుజాబలంబు ప్రధితంబుగఁ గేతనముల్ హయంబులున్
దంతినమూహముల్ దునుక తండములై ధర డొల్ల నేసినన్. 85
- ఆ. విరథులైనయబ్ధి విభుతనూభవులపై, నడరి రౌద్రమున నురారి కేలు
దోయిపదిటఁ బదియు వేయి శస్త్రాస్త్రవి,తతిని బొదివి జర్జరితులఁ జేసె. 86
- చ. వెఱచెఱవన్ దశాననుఁడు వీరభటావళియుం గడంగి డ
గ్గఱి జలధీశనందనులు గ్రందుకొనన్ రథహీనులైనయ
త్తఱి నుటుమాడఁ జొచ్చినఁ బాదాతులఁ గూడి కడంగి పెల్లుగం
బఱచిరి పట్టణంబుదెనఁ బౌరజనంబులు బెగ్గలింపఁగన్. 87
- మ. వెఱ నిట్లంబుధినాథనందనులు దోర్వీర్యంబు సాలించి యం
దఱుఁ బొఱంగ నిశాచరేంద్రుఁడు జయోత్సాహంబునన్ వెన్నడిం

- దత్తుమంగాఁ బ్రజఁ జేయి వీచుచు సముద్య ద్వేగుఁ డై తోలి తో
 ప్పఱఁ బెట్టెన్ శరజాలముం బిలువఁ గుప్పంగూర నాటించుచున్. 88
- ఆ వరుణుబలముఁ దనయవర్గంబుఁ గోట సా, రంగఁబాట నెగచి * రావణుండు
 జలదనిన్వనంబు * చందంబు నెలుఁ గెత్తి, యెల్లదిశలు సెఁగఁగ నెట్టు లనియె,
 క. పడుచులచేతను నీక్రియఁ, బొడిపించిన దశముఖుండు * వో నిచ్చునె తాఁ
 గుడిచెం గట్టెం గలనికి, నడచుం గా కింక నొదిగి * నం దను నగరే. 90
- క. అనుపలుకులకుఁ బ్రభాసుం, డనువరుణామాత్యుఁ డచట * నందఱుఁ జన గ్ర
 క్కున మరలి యితని నుడిగిం, చినఁ గార్యం బగున యట్ల * చేసెద ననుచున్.
 చ. వరుణుండు పద్మగర్భుఁ గొలువం జనియెం బెఱవారు వచ్చి నం
 గరమున నీకు నోడిరి జగద్విదితంబు భవద్భుజాబల
 స్ఫురణము గావునన్ దివిజసూదన నీ కెదు రెవ్వ రిందులో
 నరయఁగ నిందె కా దెచట * నైన నొకండుచు గల్గనేర్చునే. 92
- క. అనిన విని పొంగి తనుఁ బేర్కొని బొబ్బిడి రావణాసు * రుండు ప్రజ మరలుం
 డని చేయి వీచె జృంభిత, దనుజసమూహప్రశంసి * తగుణుం డగుచున్. 93
- ఉ రాజితసాధపం క్తిరుచి * రద్యుతిజాలము పర్వి నిత్యవి
 భ్రాజితచంద్రికావిభవ * భంగిన యొప్పెడునప్పురంబుఁ గే
 లీజితవైరి రావణుండు * లీలమెయిం జని కీర్తికాంతిసం
 యోజితరేఖ గ్రొత్త యగు * చుండఁగఁ జేసి మదం బెలర్పఁగన్. 94
- క. మరల విడిసి గెలుపునఁ బొం, పిరివోవుచు లంకఁ దలఁచి * పెను పొనరఁ జమూ
 వరులఁ బిలిపించి పోదము, పురమున కని చెప్పె దనుజ * పుంగవుఁ డెలమిన్. 95
- చ. పయనము చాటఁ బంచి సుల * భంబుగఁ బూరియు నీరు వంటక
 ట్టియలును గల్గుచోట్లను గ * డిందిమగల్ దగునుక్క * శంబుగా
 భయ మనువేరు లేక నిర * పాయముగా విడియించుచున్ మనః
 ప్రియ మగుభంగి నేన నడ * పించె విశ్వంఖలవై భవంబునన్. 96
- చ. బలములతోడ మేదిని న * భంబునచేరువ సంతకంబె న
 గ్గలముగ నెక్కి సైనికుల * కన్నుల కంగనిచోట డాపలన్
 వలపల్క దవ్వుగాఁ దొల * గి * వావిరి నెచ్చట నేని వచ్చుఁ దా
 నలసినయట్టు లల్పపరి * వారయుతంబుగఁ బుష్పకంబునన్. 97
- రావణుండు లోకములోని స్త్రీలనెల్లఁ జెఱువట్టుట. ||
- ఉ. ఆసమయంబున న్దగని * యాంధ్రుడు కన్యలు నాక చొచ్చి ధా
 త్రీసురరాజవైశ్యులను * దేకువ సేయక యెల్లజాతులుం
 గాసిగ నొక్కపెట్టుగఁ బ్ర * కాశరహస్యవిభేదహీనుఁ డై
 యాసురవైరి పట్టెఁ జెఱ * లడ్డము లేక మృగాయతాక్షులన్. 98

- క. మునిసిద్ధయక్షకిన్నర, దనుజోరగకన్యకావిఃతానము నెల్లం
గొనివచ్చి వచ్చి పుష్పక, మునఁ బెట్టుచు వచ్చెఁ బంక్తిఃముఖః డనయుం డై.
- సీ. తట్టికి వచ్చి యిట్టట్టు వోనేరని తేల్లవిధంబున • లీల యెడలి
వలఁ జిక్కి యొక్కడ • మెలఁగంగ నేరని చిలుకలచాడ్పునఁ • జెన్ను దఱిగి
మావునఁ జొరఁబడి • యావలఁ జన లేని మీలచందంబునఁ • జాలఁ గుంది
యరులలోఁ బడి యెందుఁనరుగంగఁ జాలసి నెమిళుల తెఱఁగునఁ • గొమరు దక్కి
తే. కలయఁ జూచుచుఁ బలుకంగఁ నెఱుఁగు రాక, నలఁగు మేనులతో నెఱిఁదలలు వీడి
వెగడుపడి వెల్ల నై కడుఁవిన్నఁబోయి, పుష్పకంబున నున్నయఁబొలఁతు లెల్ల.
- క. కొలఁదికి మీఱిన నెవ్వగ, నలఁదురి నానావిధంబు • లైనతమతలం
పులగతి నో ర్తోర్తునకుం, దెలియ విలాపములు సేయుఁతెఱఁ గె ట్లనినన్. 101
- స. చంపు నొకో యక్కట కా, రింపఁ దలంచు నొకొ లఘుచఁరిత్రంబులకుం
బంపఁ గడంగు నొకో శం, కింపం డీకటకుటనుర • గీ డొనరింపన్. 102

—|| రావణునిచెఱం బడినస్త్రీలు విలపించుట. ||—

- స. మగఁడా నీవు జగంబుచొప్పు మిగులన్ • మానంబు వాటింతు వా
లిగ సెగ్గం బగుమాట వాటిలెనె తఁల్లి నీకు లోకింబుపా
టిగ నిట్లొందెనె నిందతోడివగ తండ్రి యెందుఁ గీర్తింపఁగాఁ
దగునీసంతతి కీడునం దొడరెనే • దైవంబుచెయిం గటా. 103
- కీ. చమురు నెత్తురు సపుబంధుఁసమితి గరము, ప్రీతి నఱ కాళులకు నఱఁచేతు లొగ్గ
నునికి యొక్కడ నీకూరఁదనుజుబారి, కగ్గ మై వచ్చు టెక్కడ • నకట విధియ.
- స. ఇమ్ములఁ దోడ నాడుచెలు • లే మను చుండుదు రొక్కొ యిప్పు నా
తమ్మునిముద్దుమాటలు గొదల్పడఁ బల్కెడుచిల్కబోద ని
త్యమ్మును బొత్తునం గుడుచు • నర్చిలి చేడ్పడు మవ్వ మెక్కి యొ
క్కుమ్మడి నంకురించులత • లొప్పు దొఱంగవె నీరు గానమిన్. 105
- స. చిత్తము గుందు చుండఁ జెఱఁసేయుటకంటె విశుద్ధ మైననా
వృత్తము గోలుపుచ్చుటకు • వేగ తలంపక నన్ను లగ్గుగాఁ
గత్తులఁ గోసి దాసవులు • గండలు దిం ద్రని కట్టి డైనవీఁ
డిత్తఱి నెట్టు లైన సమఁయింపఁ డొకో దొసఁ గెల్ల మానఁగన్. 106
- అని పెక్కు తెఱంగుల న, వ్యనితలు దురపిల్లి యిల్లు • వనరుచుఁ జదలం
జని చని నలుదిక్కులుఁ గనుఁ, గొని పల్కిరి తల్లడంబుఁగూరిన మఱియున్.
- ఇంక నేటిలోక • మీదుష్టదైత్యుని, కిట్ల చెల్లె నేని • యెల్లి నేటి
లోనఁ బాడు గాదె • యానలినాసను, రాజసంబు నిష్ప్రయోజనముగ. 108

== చెఱఁ బడ్డయింతులు రావణుని శపించుట. ==

క. తగు విక్రమంబు నేయుట, యగునే పరసతుల నిట్టు * లదయతమై నె
వ్వగలఁ బొగిలింప నతనికి, మగఁటిమి గా నేర్పునే యమంగళచేష్టల్. 109

చ. పరమపతిస్త్రతావిభవభాసురలీల వెలుంగుమమ్ము ని
ష్కరుణత నిమ్మైయిం బఱిచెఁ * గావున నీదనుజాధముండు స
త్పురుషపరిగ్రహం బయినపుణ్యసతిం గలుషింపఁ జేసి త
ద్వరునిపరాక్రమంబున నమశ్యము మృత్యువుఁ బొందుఁ గావుతన్. 110

క. అనవుడు దశాస్యుఁ డాశాపనిహతిఁ బ్రభ సెడియు బాహుబలమదమునఁ గై
కొనక నలి నపహించుచు, ననుమానము లేక యెలమి * నరుగుచు నుండెన్.

సీ. ఉడుగక కాల్పుచు * నుండెడుశోకంబ యతితీవ్రహవ్యవాహనుఁడు గాఁగ
నిట్టూర్పుగాడ్పులు * నిగిడించుటయ విలసిల్లఁ బ్రజ్వలితంబునేత గాఁగఁ
బాయక యొసరించు * బహువిలాపముల రాజితమంత్రాక్షరములు గాఁగఁ
గన్నీరు బోరనఁ * గ్రమ్మించుటల పొరిఁ బొని నాజ్యధారలపోత గాఁగఁ
తే. గొలఁది కగ్గల మై యెదఁగలుగువగల, యొసరుసమిధలు గా నిట్టులువిదపిండు
రావణాభిచారంబుగ * భావమందు, నుగ్రముగ వేల్పు తెఱఁగుననుండెఁ జూడ.

== రావణుఁడు దిగ్విజయము చేసి నచ్చి లంకం బ్రవేశించుట. ==

క. ఇతైఱఁగున దశకంధరుఁ, డత్తరుణులఁ గొంచు లంక * కరిగెం బొరుల్
చిత్తము లలరం గానిక, లుత్తమవస్తువులు దెచ్చి * యొప్పింపంగన్. 113

చ. ప్రియ మెదఁ బల్లవింపఁగ విభీషణుఁ డాపులుఁ దాను నెంతయున్
రయమున భూషితద్విపతురంగముఁ డై యెదురేగి యన్నపా
దయుగము డాయ భక్తిమెయి * దండనమస్కృతి సేసినన్ మారా
ద్రి యెగయ నెత్తి కీర్తి బ్రచురించినబాహుల నెత్తెఁ దమ్మునిన్. 114

ఉ. ఎత్తియుఁ గొగిలించి దనుజేంద్రుఁడు లోచనపద్మపండముం
జిత్తసరోరుహంబు విలసిల్లఁ గనుంగొని కుంభకర్ణుఁ డిం
దిత్తటి మేలుకానఁడె యహీనపరాక్రమశాలిఁ దామసా
యత్తునిఁ జేసె మాలవిధియం చొకయించుక చిన్నవోపుచున్. 115

క. ఇభతురగస్యందనగతి, రభసంబునఁ బృథివి యద్రవ * రక్షోవంశ
ప్రభువు నగరంబు సొచ్చెను, విభవోజ్జ్వలుఁ డగుచు వినయవినుతులు సెలఁగన్.

ఆ. ఒక్కచందురుండ * యుదయింపఁ బొంగెడు

నంబురాళి యిది పురార్ణవంబు

దనుజపతిముఖేందుదశకసన్నిధి నుబ్బ

కున్నె యనఁగ వీట * నులిపు మిగిలె.

శూర్పణఖ తనమగనిఁ జంపె నని దుఃఖించి రావణుని దూఱనాడుట.

క. అయ్యవసరమునఁ దనపతి, కయ్యంబునఁ బంక్తివదను * ఖడ్గనిహతి రెం
డయ్యె నని శూర్పణఖ విని, పయ్యెదకొం గెడల బుడమిఁ * బడి మూర్ఛిలైన్.
న. సభయము లేనడెందముల * సంబ్రమ ముమ్మలికంబుఁ గప్ప నం
త్సుభితసఖిజనం బొలయఁ * గొండొక నేపునఁ దేటి తీవ్రశో
కభరితచిత్తయై మొగముఁగప్పెడుబాష్పజలంబు లంబుజ
ప్రభ సెడ ముంచు పెన్వటదభంగిగ నెవ్వరి నేనిఁ జూచుచున్. 129

క. ఆరుగుదెంచి యన్నయడుగులకడ నార్త
నాద మడర ద్రెల్లి * నాధుఁ బనవి
యేడ్చు చున్న నల్ల * నెత్తి యమ్ముద్దియఁ
దడవి కన్నునీరు * దుడిచి యతఁడు. 120

సముచిత మగుతెఱఁగున శో,కము వాపుట కనునయింపఁ * గడఁగి తదాలా
పములకుఁ జొచ్చుటయును గో,పమునను రక్కసియుఁ గరము * ప్రల్లదురాలై.

అక్కటికంబు మాలి చెలియల్ వగఁ బొందదె నాకు దీన దూ
తెక్కు జగంబునం దనక * యింతయుఁ గొంకక పాపవృత్తికి
స్రక్కక వైర మెత్తి కడుఁ * గ్రూరుడ వై యిటు నేత చూడఁగా
దిక్కులు గెల్వఁ గాదు నను * ద్రెక్కొనఁ బోయితి గాని యిమ్మైయిన్. 122

అగ్గలిక మెఱసి కడఁగుచు, మొగ్గరములు గడచి పోయి * మును మును మఱది
మొగ్గతిలఁజేసి దీనికి, సిగ్గువడనినిన్ను నేమి * సెప్పుదుఁ జెపుమా. 123

రావణుఁడు శూర్పణఖ నూరడించి దండకారణ్యమునకుఁ బంపుట.

అనవుడుఁ గ్రందుఁగయ్యమున * నప్పటికిన్ మనవారు లాఁతివా
రని మది నేర్పరింప జన * మమ్మ దురుక్తము లేల యింక నా
తని మగిడింప వచ్చునె వృధాపరితాపము దక్కు నీదునె
మ్మనమున కెట్లు లట్టుల సమస్తధనంబులు వేడ్క నిచ్చెదన్. 124

అని యొకభంగిం దననేర్చినయట్టులు సెప్పి తీర్చి * చెలియలి నూరా
ర్చినవాడై యవ్వనితకు, మనుజాశనుఁ డిట్లు లనియె * మఱియుం బ్రీతిన్. 125
దండకారణ్యంబు * దద్దయు హృద్యంబు శుక్ర శాపమున నఁచొచ్చుట దైత్య
వాస మయ్యెడుఁ గాన * నీసమయంబున నెలవు గైకొని ఖరు * నిల్పువాడ
నతఁడు పిన్నమకొడుకయ్యను మనము దా మనుభేద మెఱుంగనియట్టివాఁడు
నీదెస మిగులంగ * నెమ్మి వాటించు నయ్యెడ నీవు వసియింపు * మిపుడ పోయి
యిష్ట మగుపదార్థ * మెయ్యది యేనియు, ననుదినంబు వేడ్క * నడిగి తెచ్చి
యనుసరించి నడవు * మని నియమించెద, నేను గలుగ నీకు * నేమి కొఱత. 126

- చ. అన్నియిటు లూఱడించి ఖరు + నప్పుడ పిల్వగఁ బంచి యాదరం
బునఁ దగురాజచిహ్నములు + భూరిబలంబును నిచ్చి మంత్రులై
చనుఁ డని దూషణుం ద్రిశిరు + సత్కృతిపూర్వము గాఁగఁ బుచ్చి యం
దునిచె నతండు శూర్పణఖఁయుం బ్రియ మందిరి రాజ్యసంషదన్. 127
- క. రావణుఁడు దేంఱిల యనువనమున యజ్ఞము సేయుచున్న యింద్రజిత్తుం జూడఁబోవుట. 128
క. చెన్నొందఁగఁ దనయింటికిఁ, గన్నా కయి మెఱసియుండు + గాదిలితనయున్
జన్నములు సేయ నడవిన, యున్నాఁ డని విని ద శాన్యుఁ + డుద్యోగమునన్.
క. అరదమున నేగె సముచిత, పరివారముతోడఁ జేఱుల + పడఁతులు డెందం
బురియఁగఁ బుష్పకమున నిర్భర వేదన నుండ ననుగఁపతి నిష్ఠురుఁ డై. 129
తే. తెరువు సూపుచుఁ జటుల కేసరిని నెక్కి, కెలన పచ్చవిభీషణుఁపలుకు లర్థి
నాదరించుచు నతనిచే + నచటివింత, లెల్ల నెడనెడ నెఱుఁగుచు + సింపు మిగుల.
క. కుంభిళ యనునుగ్రాటవి, శాంభవ మగునొక్కపూజ్యఁసత్రముఁ దగఁ బ్రా
రంభించి శివునిచేతను, సంభావితుఁ డై నతనయ. + సదనము సేరెన్. 131
- చ. చనుటయు నాతఁ డుల్లమునఁ + సంతన మాననకాంతి వింత సే
య నెదురు వచ్చి తండ్రిచరఁణాబ్జయుగంబు శిఖాభిరామ మై
ననిజశిరంబు గూడఁగఁ బ్రాణామఁబ సేసిన నెత్తి యర్థిలిం
దనపదిదోయిచేతుల నతం డిఱికొఁగిటఁ జేర్చె న ననున్. 132
- క. ఆదరమున మహితచతు, ర్వేదమహాఖ్యాతమై త్రవిధులను శుక్రం
డాదైత్యపతికి నాశీ, ర్వాదం బొసరించె విప్రవరసహితుం డై. 133
- చ. నగుచు దశాననుండు భృగుఁనందనుతో నిది యేమి యీతనిం
బొగఁ బడఁ బంచి యివ్వినభూమి నిరోధము సేసి దీన మీ
రు గనినలాభ మేమి యనురుల్ దగుభోజ్యము లెల్ల మ్రింగి మో
పుగొనుచు మిమ్ము నాలిగొని + పోయిరి వేయును నేల నావుడున్. 134
- ఆ. అట్టు లనకు మన్నఁయనదృశ వ్రతుఁ డగు, నీదువరసుతుండు + నిరుపమాన
మహిమ వెలయ మున్నుఁబహువిధయజ్ఞంబు, లాచరించి పిదపఁసభవుగుఱిచి.
క. మాహేశ్వర మగునూగము, దోహలమునఁ జేయఁ గ్రతువుతుది నాశివుఁ డ
ర్ధాహితనారీక మ్మగు, దేహం బుద్దామవృషగఁతిం జెలు వొందన్. 136
- మ. దయ నిచ్చోటికి వచ్చి కామగతి హృద్యస్యందనంబుం దమో
మయమాయాచరితంబు శాత్రవబోన్తాధక్రియాదక్షుడు
ర్జయశాపంబును దిగ్యబాణనిచయఁస్సారామభావంబు న
క్షయతూణీరయుగంబు నిచ్చెఁ బటుదోర్లర్వం బఖర్వంబుగాన్. 137
- తే. నీవుననుదెంచితనుమహానీయమహిమఁ, బురికిఁదోకొనియరుగంగఁబోవువేడ్క
నెదురుసూచుచు నున్నంతఁ నేగుదెంచి, తనిన భార్గవుపంకులు + విని నురారి.

→= రావణుఁ డింప్రబిత్తుఁ గుంభిశనుండి లంకకుఁ వోడ్కొని వచ్చుట. →=

క. అగుఁ గాక యింకఁ జేయునది గలదె పోనిమ్ము సురలుఁ • దేకువ సెడఁగం
దగమికిఁ జెప్పితి మనకుం, బా యింద్రుడ కాఁడె యెల్లభంగులఁ దలఁపన్.

చ. అని గురుఁ బ్రీతి వీడ్కొని సుహాబలముల్ దనవజ్ఞ వచ్చినం
గని కరులం దురంగములఁ • గాలుబలంబుల నేర్చి యొక్కయొ
డ్డనమగిఁ దీర్చి సుందరపటధ్వజదండము లెత్తఁ బంచి తూ
ర్యనినదపూరితక్షీతినభోంతరుఁ డె దనుజే ద్రుఁ డున్నతిన్. 140

క. ముచు రన్మృపదార్థంబులు, గొసి వీధు లలంకరించుకొని జనులు గనుం
గొనియెడువేడుక గుబుగులు, గొని యున్న పురంబుఁ జొచ్చెఁగొడుకుం దానున్.

→= ఆశ్వాసాంతము. →=

చ. పరిజనపద్మమిత్తనకు • బారకిమిత్తన కన్యసైన్యవి
స్ఫురణలతాలవిత్తనకు • సుందరగాత్తన కిందిరామనో
హరస్సుభగాతపత్తనకు • సలబుజనేత్తనకుఁ బ్రమోదని
ర్భరధరణీకశత్తనకు • రాజుగోత్తన కిజ్జిగంబునన్. 142

క. లావణ్యవిసరనవబా, లావృతచతురాంగినానయశచివరునకు
నేవాగతబహువిధివసు, ధావల్లభనంకటిక్పితద్వారునకున్. 143

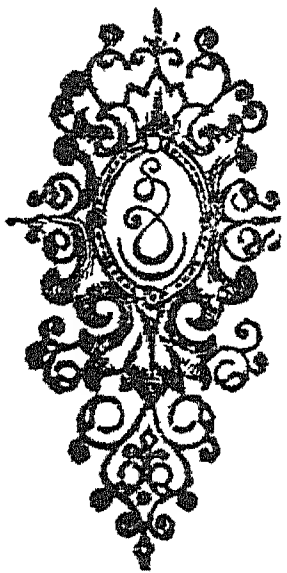
మాలిని. శతమఖగురులజ్ఞానలపదాపాదనోద్య
న్మతికి నమితశక్తుఁడైన సీనాతిమోగో
పతికి నిహతశేషప్రత్యయకార్థకార్య
స్తతికి వీజయమీనాగ్రోహిబాహుసిగర్విన్. 144

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకషిమిత్త్ర కొమ్మనామా త్యవుత్త్రీ బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననానుధేయప్రణీతం బయినయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ బంచమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

షష్ఠాశ్వాసము.

యుతునకుఁ గాంతిప్రా
లేయరుచికి ధర్మమతికి + లీలాసుమన
స్సాయకునకుఁ బుణ్యాధి
ష్ఠాయకునకు మనుమసిద్ధి + జనపాలునకున్.

1

క. దనుజాధీశ్వరునకు మును, మును పుట్టినకొడుకు ధర్మమున నీశ్వరుఁ దృ
ప్తునిఁ గావించి వరంబులు, గనిన సుహృద్బంధుపౌరఁ గణము లెలర్యెన్.

2

చ. మన మలరంగ సద్భటసఃమాజము సూరెల నిల్వ నెంతయుం
బెనువున మేఘనాదుఁడు విభీషణుఁడుం దనతోడ రా మదిం
చినకరివోలెఁ బుష్పకముఁ + జేరి మృణాళిలతాలివోనియ
వ్వనితలపిండు దైత్యకులఁవల్లభుఁ డల్లన డించి తెచ్చినన్.

3

మ. తరుణీబృందముఁ జూచి సారకరుణోదారుండు దైత్యేశ్వరా
వరజం డావలిమోము సేసికొని యేవం బిచ్చరిత్రంబు ని
ఘ్నర మోహోయని సంచలద్వదనుఁ డై + శుంభదృఢజాగర్వవి
స్ఫురితుం డైననిజాగ్రజన్తుమొగముల్ + సూచెన్ విషాదంబుతోన్.

4

ఆ. తన్నుఁ జూచుననుఁగుఁదమ్ముని భావించి, నగుచు దైత్యవంశనాయకుండు
పగఱవారిఁ జెఱలఁ + బట్టక ముద్దాడి, వత్తు రయ్య శౌర్యవంతు లనిన.

5

చ. గుణ మిది దోష మిట్టి దని + కొంత యెఱింగినఁ గాక యిట్లు ని
ర్గుణతయ పట్టి క్రాలుతమఁకుం దగువారలు సెప్పసామ్యభా
షణము నిరర్థకం బనువిచారము నెమ్మదిఁ బుట్టి యవ్వీభీ
షణుఁ డుచితంపుమాటలఁ బ్రసంగము డిగ్గఁగఁ ద్రావి యిట్లనున్.

6

— విభీషణుఁడు శుంభీనసను మధుఁ డపహరించె నని యన్నతోఁ జెప్పట. —

క. నీ వరిగినదిగ్జయమున, కీచల మధుదానవేంద్రుఁ + డే తెంచి వురిం
గావలి యున్నదనుజనుభ,టావలిఁ బొరిపుచ్చి భుజబలాటోపమునన్.

7

తే. ఉవిద లాక్రందనము నేయుఁచుండ నొక్క
ర్మణిఁ గొనిపోయె సంతకపురంబుఁ జొచ్చి

యదియు మనమాల్యవంతుని • యనుఁగుఁగూఁతు
ననుఁగుఁగూఁతురు కుంభీనఁసాభిధాన.

8

ఉ. యజ్ఞరసప్రమత్తుఁ డగుఁనాత్మజుపై నడి వెట్టి లేదు నా
యజ్ఞత నష్టాడేఁ జని సఁమాధినిమగ్నమనఁప్రవృత్తిఁ గా
లజుఁడఁ గాక వారిధిజలంబులలోన మునింగి యుండి య
ప్రాజ్ఞులచేత నాలిఁబడుఁపాటికి వచ్చితి నేమి సెప్పుదున్.

9

క. అనుడు బొమలు ముడివగునా, ననములఁ గెం పడర ననురఁనాథుం డేమీ
మనవీ డొకరుఁడు సొచ్చెనె, యనుమానము దక్కి గుండె • లదరక చక్కన్. 10

క. రాసొబగున నున్నత్తుం, డై సెంకింపక కడంగి • యూతం డింతల్
నేసెఁ గదె చెడితి రిప్పులి, మీసల నుయ్యాల లూఁగిఁ మెయిమెయిఁ బోయెన్. 11

చ. చెలియలిఁ గోలుపోయి యెడఁసేసినఁ జాలమి వెట్టి నష్టరే
కెలనను గాన నమ్మధువు • గీటడఁగించెద దాడి వెట్టి నా
బలిమి దఱుంగ నీనడిమి • బన్నము పిన్న నమర్త్య లెంతయుం
జెలఁగక తక్కి రందుఁ జని • చేతులతీటకు మందు సేసెదన్.

12

⇒ మధునిపై పండె త్తిరరావణుఁడు కుంభీనసప్రార్థనచే వానితోఁ జెలిమిసేయుట. ⇒

మ. అని వీటం దసపిన్నతమ్ము నిడి నిఁద్రానక్తుఁ డై యున్నత
మ్ముని బోధింపఁగఁ బంపి తోడ్కొనుచు నేఁము నేన్న ము న్నంచు నీ
సున నాతండును మేఘనాదుఁడును రఁక్షోవంశవీరోత్సవం
బొసరింపన్ మధుమానమర్దనవిదఁగ్ధోత్సాహసన్నాహుఁ డై.

13

క. చని మధురాపురి ముట్టిన, విని కుంభీనస భయంబు • వినయంబు జనిం
ప నరుగుదెంచి ధరాలిం, గనముగఁ గృప వుట్ట నన్నఁకాళ్లం బడియెన్. 14

తే. అతఁడు కరుణాసమేతుఁడై • యతివ నెత్తి, నిన్నుఁ దెచ్చినపాపాత్ముఁడున్నచోటు
సెప్పు మిప్పుడ వాని నిర్జించి నీకు, హర్ష మొనరింతు ననిన నఁయ్యంబుజాక్షి.

మ. తగునే నీయిలు సొచ్చి నన్నుఁ గొనిరా • డై తేయవంశాధముం
డు గరం బెగ్గొనరించె నైనను భుజాఁటోపంబు సూపంగ లో
కగరిష్ఠుం డగునీకు వాఁడు దొరయే • కన్యాత్వమే నాకు లే
దు గదా పడ్డది కార్య మింకఁ జన దాఁదుష్టాత్తు నిర్జింపఁగన్.

16

క. మధువున కలుగుట యది నను, విధవంగాఁ జేత గాన • వే యేటికి వాఁ
డధముం డనలే నెమ్మెయి, వధియించుట పాడి గా దఁవద్యవిహీనా.

17

తే. అదియుఁ గాక రాక్షస మన • మొదలఁ బరిణ

యప్రపంచంబునం దొకఁయధమవిధము
గలదు గావున నది గాఁగఁ • దలఁచి యైనఁ
దప్పు సైరింపు నాకుఁ గా • దళితవైరి.

18

- క. అత్తడు నతిబహులనిద్రా, యుత్తుఁ డై యున్నాఁడు గాచు + టొప్పదె సంబో
ధితుఁ జేసి తెచ్చి నేవా, రతుఁ జేసెద ననిన దనుజుఁరా జి ట్లనియెన్. 19
- చ. అలఁతులఁ బోవుతప్పె యిది + యైనను నాతఁడు నేతికుండపై
యెలుక సలంబుఁ బోవిడిచి + యేను భవత్పతిఁ గాచితీన్ మనం
బలరంగఁ బోయి నిద్ర దెలియంగ నుపాయము నేయు నాకు నె
చ్చెలి యగుఁ దోడితె మ్మనినఁ + జేడియ సమ్మద మంది క్రమ్మటన్. 20
- చ. చని పతి నిద్ర దెల్పి దనుజుప్రభురాకయుఁ దాను బోకయున్
మన మలరంగ బాంధవపుఁమాటల సంధి దగంగఁ జేసి యా
తనిఁ దమయన్న పాలికి ముదంబునఁ దోకొని పోవఁ బూసి వ
చ్చినతన దై నపూనికయుఁ + జెప్పిన గొండ్కొక సమ్మతించుచున్. 21
- క. మీయన్నకుఁ దేజముగాఁ, బోయి యతనిఁ గంటి నన్ను + బోధింపవ యే
నాయనకుఁ జాల నని యిక్కఁ, జేయునదియుఁ గలదె గడవఁ + జేసితి తరుణీ.
- క. ఈచనపు సెల్ల నిచ్చితి, నీచెప్పినయట్ల యతని + నేఁ గనియెద మై
త్రీచాతుర్యసమగ్రుఁడ, నై చేసెదఁ బిదపఁ దగుసహాయం బెల్లన్. 23
- ఆ. అని యలంకరించుకొని తననేన స, న్నాహనుందరముగ + సడవఁ బసిచి
వారిణేంద్రు నెక్కినచ్చి బావకుఁ బొడ, నూపె మధువు పెంపుసొంపు మిగుల.

⇌ మధుఁడును రావణుఁడు నింద్రునిపై దండెత్తుట. ⇌

- ఉ. ఆదళకంధరుం దుచిత + మయ్యెడుభంగి మఱిందికిన్ మహా
హ్లాద మొనర్చి వేర్చి యమరాధిపుపై నడవం దలంచు ట
త్యాదరలీలఁ జెప్పి తగ + నప్పురి నాఁడు వసించి యాతఁడు
గా దన కెత్తి తో నడవఁ + గా మఱునాఁ డటఁ బోయె నుద్ధతిన్. 25
- ఉ. రావణుఁ డిట్లు దేవనగరంబుపయిన్ బలపాదధూళివి
ద్రావితసర్వదిగ్విలయరాజకులుం డగుచుం గడంక మై
బోవునెడం బథంబున నభోవిభవంబుఁ దిరస్కరించుశృం
గావళి నుల్లసిల్లురజఃతాద్రిఁ గనుంగొని కౌతుకంబునన్. 26
- ఉ. శూలినివాస మై తెలుపుసొంపునఁ బొంపిరివోవునమ్మహా
శైలముచక్కఁ జక్కటికి + స ప్తతురంగముఁ డేగుదెంచి యు
త్తాలపుదేవగేహము నుధం జెలువొందఁగ నందుఁ బేర్చికిం
జాలి వెలుంగురత్నకలశంబువిధంబునఁ దేజరిల్లెడున్. 27
- ఆ. అనుచు సగముఁ జేర + నరిగి రక్షోవంశ, కరుఁడు దానిసొంపు + గలయఁ జూచి
యనుఁగుఁదమ్మునికీఁ బ్రియమ్మునఁ జూపుచు, నిట్టులనియెవేడ్కఁ యెసక మెసఁగ.

కై లా స న ర్ణ న ము.

క. సెలయేలు వాఱ జెలు వగు, శిలపై దజ్జలము దిగుచు • సింధురపతి చూ
డుకుల కొప్పె బుండరీక, స్థలమున మకరంద మానుషట్పదముక్రియన్. 29

చ. అరవిరిగుత్తుల బొలిచి • యల్లనిగాడ్పుల దూలునీలత
ల్దరహాసి శోదయంబు సవిలాసతనూవలనంబు గలునుం
దరులతెఱంగు గాఁ బతివిధంబున నున్నరసాలపోత మీ
గిరితటభూమికిఁ సరస కేలికి వచ్చినమాడ్కి నొప్పెడున్. 30

క. మనరాక హర్ష్యతలమున, గనుఁగొనియెగుకామినుల మొంగంబులు వాతా
యనమునఁ గానఁగ నగుచా, డ్పున నీతమ్మికొల నొప్పె • భూధరముపయిన్. 31

క. ఈవెంగికొండశిఖరము, క్రేవఁ దమాలతతి దృష్టికిఁ బ్రియ మొనఁగం
గా వలఁతి యయ్యె నీల, గ్రీవునికంఠంబుకప్పుక్రియ నందం బై. 32

చ. అని గిరి రామణీమకమునందు మనం బెలయించి యద్దశా
ననుఁడు బలంబుఁ దత్తటమునఁ విడియింపఁ దలంచి నన్ని వే
శనవిధిసూచనార్థము దెసల్ సెలఁగఁ బటుభేరి వ్రేయఁగాఁ
బనిచి మనోహరం బయినఁపట్టునఁ దా విడిసెన్ బ్రియంబునన్. 33

ఆ. ఇల్లు విడిసి దాన వేంద్రుఁడు బహువిద్య, దములఁ దగిలి చతురఁ నముచితాల్ప
పరిజనములతోడ • గిరితటరమణీయ, తలమునందుఁ గేలి • సలిపె నర్థి. 34

క. మగుడఁ జనుదెంచి యర్హం, బగుగతి మజ్జనముఁ గుడుపు • నైవపిదపఁ దాఁ
దగ లోపలికొలుపు నిం, పుగ నుఖసత్కథలఁ బ్రొద్దు • పుచ్చె సగనుఁ డై. 35

ఉ. అంత సహస్రపాదుఁ డపరాచలశృంగతటంబు సేరె దు
ర్దాంతుఁడు దానవేంద్రుఁ డమరప్రకరంబు జయింపఁ బోవుచో
నెంతలు పుట్టునో యనుచు • నేపడఁగంగఁ దొలంగి కాలుకొ
న్నంతయు దవ్వుగాఁ జని భయం బడరన్ గిరిదుర్గ మెక్కె నాన్. 36

క. అరుణకరబింబ మస్తశిఖరిపైఁ గర మొప్పు బహులకస్తూరీలి
ప్తరుచిరకుచకాశ్లేర, స్ఫురితస్థానకముచందఁమున నందం బై. 37

స. మఱి కొంతవడికిఁ జీకటి, తఱచై తోతెంచె దశవదనునుద్యోగం
బెఱిగి నిశాటబలము గ్రిక్కితీయం బయిదెసలనుండి • యేతెంచె ననన్. 38

అంధకారనర్ణనము.

౪. ఇది చూడ్కిఁ గప్పిన • యంతటఁ బోక తక్కటియింద్రియంబులఁ • గప్పకున్నె
యిది వెల్లిగైకొని యేచియిండ్లులు సొచ్చి దివియలఁ బొరిగొనఁగవియ కున్నె
యిది నేడు శశి గెల్చి యెల్లియేతెచునన్నలినాపు మార్కొని నిలుపకున్నె
యిది వెలుం గనునామ మెల్లను నుడిపి యిజ్జగతి నింకెటుఁ దాన • నెగడకున్నె

తే. నిక్కముగ నిది చీకటి యొక్కొ తలఁప, నేమి మాయయొ కాక మున్నిట్టితిమిర
మెఱుంగ మెన్నఁడు నాజనులెల్ల బెగ్గ, లించునట్లుగఁ గడు నగ్గ, లించె దమము.

—|| వంద్రోదయచంద్రికానర్జనములు. ||—

తే. యామినీకాంతమృగమదఁమలఁదిమలయ, జమునఁదిలకంబుఁ బెట్టినఁచందమగుచు
నిఖిలదిక్కులఁదిమిరంబుఁనిండియుండ, నలఁతియై ప్రాజ్ఞుఖంబునఁదెలుపుదోఁచె.

క. రావణుఁ డమరులమీఁదం, బోవుట విని యతనితోడిఁపురుడునకుం బాం

థావలిపై వెన వచ్చెం, గావలయు ననంగ నమృతఁకరుఁ డుదయించెన్. 41

సీ. చిత్తజుచిగురులం • జిత్రంబుగా నిడ్డ లలితతమాలపల్లవ మనంగ

రితిపుమాణిక్యదర్పణమున నూనిన కమనీయమృగమదఁకణ మనంగ

వెడవిల్తులీలారవిందంబుమీఁదికిఁ దివుటమై నెరఁగినఁతేటి యనఁగ

వలరాజుసిరిదూర • తిలకంబులోఁ జెలువొందుకాలాగరుఁబిందు వనఁగ

ఆ. నుడయరాగమహిమఁనుజ్జ్వలం బైనబింబంబు నమమలాంఘనంబు చెన్నుఁ

జేయఁ బూర్వశైలశిఖరదేశంబున, నందుఁ డొప్పె భువన • మెలమి మిగుల.

ఉ. పంబినకెంపుఁ బాసి దివిఁ • బ్రాకి దిశల్ వెలిఁగించి చంద్రకాం

తంబుల నీరు నేసి కుముదంబులఁ బండువు నేయఁ బంచి య

బంబుల నిద్ర వుచ్చి మరుసాయకముల్ గరసానఁ బట్టి కో

కంబుల నేచి లోకముపొంగడ్డలు సేకొని చంద్రుఁ డున్నెడన్. 43

క. బడి చేసినచందంబునఁ, గడువేగం బొకటి నొకటిఁ • గదిసి దివిని సం

దడి గా నెంతయు గుంపుగఁ, బడి వెన్నెలకుం జకోరఁపంక్తులు గవిసెన్. 44

క. మును మును నెగడెడురన్నుల, కొన లెల్లం బట్టికొని చఁకోరంబులు ద్రుం

చిన నచటనచటఁ దుఱఁగలి, గొనిపెరిఁగెడుమాడ్కిదలముఁకొని ప్రభలెసఁగెన్.

తే. తివిచి నవకంబు దీప్తులు • ద్రెంచి యలఁతి

తునియలుగఁ జంచుపుటములఁ • ద్రుంచి తల్లు

లాదరంబున నంది యీనట్టు లెత్తి

ప్రీతిఁ గముచుఁ జకోరంపుఁబిల్లగములు.

46

క. చంచులఁ గాంతులు వెన్నెలఁ, జించి యమృత ముట్టనొసఁగుఁ చెన్ను నకును రా

గించుచుఁ జవిఁ జొక్కుచుఁ గబ, లించుఁ జకోరికలు సమదఁలీలాలన లై. 47

సీ. క్రమ్మి పైఁ దొరఁగెడు • కౌముదితీయంబు సొంపునఁ దనువునఁ • జొక్కిచొక్కి

పచరించుచంద్రాతఁపంబుకాలువలలో నడ్డంబుగా నిల్చి • యాఁగి యాఁగి

వెల్లువవెల్లు నూపెడుసాంద్రచంద్రికాపూరంబు గని మదిఁ • బొంగి పొంగి

మిన్నులతో రాయఁవెన్నెలకరడుల నెఱకలు నడలించి • యీఁది యీఁది

ఆ. చెలఁగి చెలఁగి మలఁగి • మలఁగి యల్లల్లన, క్రాలి క్రాలి బిట్టు • తూలి తూలి

సమదవృత్తిఁ గేలిసలిపెఁ జకోరచ, యంబు నదలు దమమయంబు గాఁగ. 48

క. తడఁబడ నొండొంటికి మున్నెడఁ గముచుచు నొడిసికొనుచు + నేవున్న బైపైఁ
బడుచు నపు లపుల సీనునఁ, గడచుచు వెన్నెలఁ జకోరఁగణ మానునెడన్.

క. తినుగమి నొల్లక యొకయెడఁ, దనయిచ్చకు వచ్చునిందుఁధామసికాయం
బున మవ్వఁమొక్కి సిగిడెడి, కొనలు గమిచి మేసె నొకచఁకోరము దివుటన్.

ఉ. సమదవారి గన్గడలఁ + జాలుగ మై గరుపార నిందుబిం
బమ్మున దృష్టి నిల్చి పయిఁబ్రాకుమరీచుల నూఁగునూఁగులే
గొమ్ములు వట్ట చంచుపుటఁకోటిఁ గదల్చి తెమల్చికొంచు సా
ఖ్యమ్మ విహంగమ మ్మయినఁఁఁకృతి నొందెఁ జకోర మొక్కెడన్. 51

చ. కలయఁగ నూనునట్లుగ జఁగంబు సమస్తముఁ జాలఁ దోఁగెనో
జలజభవుండు గోరి పెఱఁచాయల నెల్లను మాన్చి యెందును
దెలుపు ఘటించెనో యమృతఁదీధితి వేడుక విశ్వరూపుఁడై
నిలిచెనో నాఁగ నెల్లెడలఁ నిండఁగ వెన్నెల పర్వె సాంద్ర మై. 52

క. వెన్నెలపోతపనులొ యన, వెన్నెలగండరువుపనులఁవిధమున మీఁదన్
వెన్నెలనీరు పఱపి రనఁ, గన్నుల కిం పొసఁగె నిల సఁకలరూపములున్. 53

చ. అలసత యొప్పు నల్లన రఁతాంతమునం బ్రియునొద్దఁ బాసి నె
చ్చెలికడ కేగుదెంచు సరఁసీరుహనేత్రవిలోచనంబులం
దలఁకెడుమందహాసము విఁధంబున సొంపున మీఱి యున్నచెం
గలుగలలోన నింపడరుఁకొముది వేడ్క లొనర్చెఁ జూడ్కికిన్. 54

సీ. భరితసుధారసఁపాత్రంబు లనుకుము, దోతకరంబులు దళుఁకొత్త మెఱసి
చంద్ర కాంతోపలఁజలములకాలున, లివి యవి యని యప్పు + డేర్పరించి
దెసలు సూడఁగ గుండె + దిగనుచక్రన, మూహంబునకుఁ దల + మునుక లగుచు
నీఁదుచకోరంబు + బెగుర వ్రేఁగె యీడి, గిలఁ బడునట్లుగా + దలముకొనుచు
తే. నంతికంతకుఁ బొంగి మిఁన్నంది వెల్లి, మిగిలి యెనిమిదిదిక్కులఁమీఁదఁ బొరలి
జనము లానందమునఁ దేల + జగములెల్లఁ, దొట్టి నిండాదువెన్నెలఁనిట్టవొడిచె.

తే వివిధవర్ణ మై యనురేంద్రు + వీడు విడిసి
యుండఁ జంద్రిక పర్వ సఁకొండ యొప్పె
మెఱయుపులితోలు గట్టి మైఁ + దటచు గాఁగ
భూతి యలఁదినభూతేశుఁపాలుపు దాల్చి. 55

— రంభారావణసంవాదము. —

ఉ. అత్తఱిఁ జంద్రఁ జూచు మలఁయానిలురాకకు స్తుక్కుఁ గామినీ
వృత్తము లాత్త నెక్కొలుపు + వెన్నెలఁ గోరి రమించు చున్నయు
స్తత్తచకోరదంపతుల + మచ్చికకున్ మది మెచ్చు లోలుఁడై
యెత్తినవేడ్కలన్ వెడలి + యేకత మేగి దశాన్యుఁడొక్కెడన్. 56

- ఉ. అప్పు డొకర్లు గొంచె మగునాభరణంబులు సన్నపూతయుం
గొప్పిడి త్రిప్పిలోఁ జెరివిఁకొన్న నడంగినపూవులుం బయిం
గప్పినచేలకొంగునునుఁగప్పును మెల్పున నేగుమెట్టెలే
జప్పుడు చెన్నుఁజేయుగతిఁచందయు వింతగఁ బోవునయ్యెడన్. 58
- మ. కని వేగంబున నడ్డ మేగి యతఁ డాకంపించునక్కాంతకే
లనురాగంబునఁ బట్టి యెవ్వతెవు నీ * వత్యంతకౌతూహలం
బున నెచ్చోటికిఁ బోయె దన్న నది యంభోజంబుచందాన నా
నన ముజ్జుంభణ మందఁ బెంజెమట మేనం గ్రమ్మఁగా నిట్లునున్. 59
- చ. అతులితధైర్యసారకరుఁణాలయమానస యేను రంభ నా
పతి నలకూబరుం డతనిఁపాలికిఁ బోయెద నన్యచిత్త యై
యతివ సనంగ నెందు నిటు * లడ్డము వత్తురె నాదుపేరు బో
వు తలఁపు వింటి పాయు నగఁపుం దగుమాత్రయ కాక యొప్పునే. 60
- క. పొలఁతుక యిమ్మైయి నేర్పడఁ, బలుకఁగ వెండియును మరునిఁబాణంబులకుం
గొలఁదై యొప్పనివేడుక, చులుకఁదనము సేయ నయ్యఁసుర యిట్లనియెన్. 61
- చ. పడఁతుక యేను రావణుడ * బాహుబలంబున నింద్రువీటిపై
నడచుచు నుండి యిన్నగమునన్ విడియించితి నేన నిప్పు డి
య్యెడి కలవోక వచ్చి సొగఁయించువిధంబునఁ బోవుచున్న నిన్
బాడగని కాముబల్లతకఁముల్ నను నిమ్మై వెట్టి జేసినన్. 62
- ఉ. చిక్కితి నిష్టభోగములు * సేకుఱుఁ బెంపును దేజ మెక్కఁగా
డక్కినబంట నైతి నొకటం గొద లేక జగంబు లెల్ల నీ
వెక్కటి యేలు మన్న హరిఁజేక్షణ పంక్తిముఖుండ వేని నే
నక్కట నీకుఁ గోడలఁ గదయ్య తొలంగు తొలంగు నావుడున్. 63
- ఆ. కొడుకు పెండ్ల మైనఁ * గోడలు గాక పూఁబోడి యిట్లు దెరువె * పోయి పోయి
నీవు మాట లాడ * నేర్తు గదా యచి,యెట్టులేని నాడు * టిది క్రమంబె. 64
- క. అనిన ననురేంద్రుపలుకులు, విసి నవ్వుచు మీర లొక్కవిశ్రవసునకున్
జనియించుట యెఱుంగనె యా, ధనదుండును నీవు నన్నదమ్ములు గారే. 65
- క. అతనికొడుకు నీకును గొడు, కతనిసతిని నీకుఁ గోడ * లని నైజము చె
ప్పితిఁ గాక తప్పు గలదే, యతఁడు నతఁడు నీకు మాన్యు * లగుదుర కాదే. 66
- క. ఏ నీకు భక్తి నలుపం, గా నుపలాలనము సేయఁ * గలవాడవునీ
వీనెఱితప్పినమాటలు, దానవకులనాధ యిట్లు * దగునే యాడన్. 67
- క. అని రంభ సిగ్గువడఁ బల్కి న దానికిఁ గొంగుకొనరు * లేక దిశముఖుం
డనుమానింపక యిట్లును, మనసిజిదందహ్యమానఁమాననుఁ డగుచున్. 68

- చ. ధనపతి యన్న యే నతనితమ్ముడ నానలకూబరుండు నా
తనయుడ యింత నిక్కువముఁ దానికిఁ గాదన నాకు నప్పరో
వనితలు వింత యైరె యనివారణ నెట్లయినం జరించునీ
వును గులభావువోలెఁ దగవున్ ఘటియించెదు వైశికంబునన్. 69
- క. విచ్చలవిడి యై యున్నెడ, మెచ్చక ననుఁద్రోచి పోవఁ మేలే తమకం
బచ్చువడునట్లుగా నీరి,వచ్చిన మోకాలు సూపువారుం గలరే. 70
- క. నాకంటె మిగులువిటు నీ,లోకమునన కాదు దిగువలోకంబులఁ బై
లోకముల వెదకఁ బోయిన, నీకుం బడయంగ వచ్చునే హరిణాక్షీ. 71
- ఉ. నావుడు నమ్మగేక్షణ మనంబున రోయించు నేను లంజయం
గావుడు వానితోడితమకం బది లంజయ గాదు ప్రేమస
ద్భావ మెఱుంగ వైతి గుణభాగివిపో నినుఁ గోర్కె సెందునే
నీవచనంబు తప్పకటఁ నీళ్లులపట్టున నేయి మందొకొ. 72
- క. అని మొగమోడక విరసన,చనముల భంగింప నాదశముఖుం డున్న
త్తునిగతి నంతయు వినియును, విననిచెవులు నేసి లావుఁ వెరవును మెఱయన్. 73
- క. అంగనఁ బొదివి సగాధా,లింగనముగఁ దామ్రచూడఁలీలాచతురా
నంగక్రీడానంగతి, నెంగిలి గావించె మదముఁ నేడ్డెఱ మిగులన్. 74
- సీ. పగరాజు పైవచ్చిఁ బలువిడిఁ బరిభవిం,చినఁ దలంకినపురఁశ్రీవిధమున
సమదద్విపము గేళిసలిపినఁ జాల న,లంగినయుద్యానలక్ష్మీకరణి
ఘనలులాయము సొచ్చిఁ తనయిచ్చ నాడినఁ, గలఁగిననెత్తమ్మిఁ కొలనిభంగిఁ
గడుబెట్టిదపుగాలిఁ సుడిసిన వెఱి దప్పి, తిరిగినమవ్వంపుఁ దీగెమాడ్కి
తే. మున్ను గై నేసి యలవడ్డఁచెన్ను దప్పి,యెలమిఁ బ్రియుపాలికేగెఁగులలియడంగి
వేఱచంద మై యెంతయుఁ విన్ననయ్యె, నసుర గారింది విడిచినఁ నమ్మగాక్షి.
- క. వెలవెలఁ బాటుచుఁ గొంకుచుఁ,దలరుచు నడఁదొట్టుపడుచుఁదలఁకుచుఁదనలోఁ
బలుకుచు నొడనెడ నిలుచుచు, నలకూబరుకడకు నింతిఁ నలఁగుచుఁ జనియెన్.

—|| నలకూబరుడు రావణుని శపించుట ||—

- చ. చని ధరఁ జాఁగి మ్రొక్కి తనఁచందముఁ జూచి విషణ్ణుడైనయా
తని కఱ లేక చెప్పిన నతండు ప్రభావమునన్ సమస్తముం
గని కలుషించి యింక దశకంధరుఁ డెవ్వతె నైన నీక్రమం
బునఁ బయిఁ బడ్డ నష్ట మృతిఁ బొందఁ గలం డని శాప మిచ్చినన్. 77
- ఆ. తివిరె నంబరమునఁ దేవతూర్వర్థవంబు, గురిసెఁ బుష్పవృష్టినురగణంబు
సంతసిల్లె దీనిఁ నంతయు నేర్పడ, వినినసతుల కెల్లఁ వెఱపు వాసె. 78
- క. నలకూబరుశాప మెఱిగి, యెలమి దఱిగి పంక్తివడనుఁ డిది మొదలుగఁ దా
బలిమిం బైపడ నెన్నఁడుఁ,జెలువల నని నిశ్చయించెఁ జిత్తములోనన్. 79

ఉ. కొందలపాటునన్ మనము * గుందినఁ గంటికి నిద్ర రాక నే
నం దెలిపించి యష్ట పయఃనం బయి దైత్యవిభుండు వోవ నం
క్రందనుఁ డంతయున్ విని నురప్రకరంబులఁ గూర్చి రాత్రి మైఁ
గ్రందుగ నానిశాచరులఁ రాకకు నాకము సంచలింపఁగన్.

80

→. రావణుఁడు దండెత్తి వచ్చుట విని యింద్రుఁడు విష్ణునిఁ గాన నేగుట. ←

క. ఆదిత్యమరుద్వసురు, ద్రాదిదివిజగణము లెల్ల * నప్పుడ భూభృ
ద్యేదికడ కేగుదెంచె ర, నాదరదుర్దాంతభుజబలాటోపమునన్.

81

ఉ. వారల మోహరింపుఁ డని * వాసపుఁ డేగె నుపేంద్రుఁ గాన నం
భోరుహనాభుఁడుం ద్రిదశఃపుంగవు సత్కృతుఁ జేసి రాకకుం
గారణ మేమి యన్న దశఃకంతుఁడు మాపయి వచ్చె నీవునుం
బోరికి వచ్చి దేవగణఃముం గృపఁ గావుము దేవ నావుడున్.

82

చ. హరి సనుదెంచె నాజికి దశానను నోర్వక రిత్త యెట్లొకో
మరలెను జాలఁ డొక్కొ యనుమాటవడం బనిలేదు బ్రహ్మచే
వరములు గన్నగర్వమున * వచ్చె నలంతులఁ బోఁడు వానికిం
బరువము గాదు కాలపరిపాకము వచ్చిన నేన తీర్చెదన్.

83

క. దేవఖచరాదిజాతుల, చే వానికిఁ జావు లేదు * చెప్పెదఁ బిదపం
గేవలమును బోఁ డంతకు, నీవరుసకు నీవ చాలు * మెల్ల వీధములన్.

84

→. ఇంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట ←

చ. బలరిపుతోడ నిట్లు హరిఃవల్కిన నాతఁడు నట్ల కాక యం
చలఘుపరాక్రమస్ఫురణఃనాహుఃదోహలచిత్తియుక్తుఁ డై
తెలతెల వేగునంతఁ జనుఁదెంచి బలంబులు గూడఁ దేరు
తలి గొని వచ్చినన్ గిరికి * దాఁటెడు కేసరిమూడ్కి నెక్కినన్.

85

క. ఉడుపతి దోతెంచినఁ బొం, గెడుజలనిధికరణిఁ బోరికిన్ వక్ర నడిం
గడఁగుట గనుఁగొని ఘోషం, బడరఁగ నురపైన్య మధికఃపార్షము నొండెన్.

ఉ. అంత సరోరుహఃపుఁ డుదఃయం బగుదెంచె నిశాచరు ల్పరా
క్రాంతి దగం గడంగి యమఃరావతి కేగిరి వారు రాత్రి మై
నెంతయు నగ్గలం బగుదురే బొడసూపెదఁ గాక దేవతల్
సంతస మందఁగా ననుచు * సత్వరుఁ డై చనుదెంచె నొక్కొ నాన్.

87

చ. కమలవనంబు చేసినయఃగణ్యతపంబుఫలంబు చక్రయు
గ్గములముదంబుప్రోక త్రిజఃగంబుల కన్నలబ్రహ్మవిష్ణురు
ద్రమహిమ లొక్కటై కలయఁ * గ్రాచినయుండ త్రివేదమూలకం
ద మని నుతింప నొప్పెనఁగెఁ * దామరసప్రియబింబ మత్తఱిన్.

88

సీ. దశము లొండొంటిసంఘములను సమాలోల, వలయంబు సడల మఃస్వరము గదిరి
యడరి కర్ణికలలో * నంటిన కేసరం, బులు దల మెక్కుచుఁ * బొదలఁ బొంగి
నుడిగొని వెడలంగఁగడఁగుత్రావి యల్ల, న మీఁది కెగయఁగఁ మొనలువిచ్చి
యొండొండ మకరందఁముప్పొంగి నలుగడ, నిండి పైఁ బొరలంగఁ నెఱయవిరిసి
ఆ. మధుకరములఁ గలసిఁమలసియుఁ దిమలోన, లలితగంధ వహుఁడు * సెలిమినేయఁ
గమల సంతసమునఁదమయాంద వసియింపఁ, జాల నుల్లసిల్లె * జలరుహములు.

చ. అదరము నెక్కి లోచనసహస్రము కాంతి వెలుంగఁ బొల్చు ని
ర్జరపతిఁ గన్నులారఁ గని * సంతసమందెడువారిఁడోడిమ
చ్చరమున నెక్కి నా నుదయఁశైలముమీ ద సహస్రదీధితి
స్ఫురణ దలిర్ప నొప్పురవిఁసొంపున జృంభణ మొందె నబ్జముల్. 91

తే. అప్పుడను రేంద్రసైన్యఁబులమరపురము, దవ్వు లే దంచుఁ గట్టాయితంబునేసి
కూడి నైర్మతి యారణఁక్రిడ కమరఁ, బడగ లంతంతఁ గ్రావంగఁసిడము నొప్ప.
క. పదపదఁడంచు దిశలు గ్ర, క్కదలఁగ లేయొండచాయఁ * గడు నుగ్రములై
యెదురం గొండలు గల రని, మది నించుక సరకుగొనకఁమదమున నడచెన్.

ఉ. చిత్రముఁ జూపిన ట్లనురఁసేనలు దుర్దమలీలఁ గిట్టినన్
వృత్రవిరోధిసైన్యమును * విక్రమసంపద సొంపు మీఱ లో
కత్రయపూజ్యఁ డవ్వసునిఁకాయమునందుఁ బ్రసిద్ధుఁ డైనసా
విత్త్రుఁడు మున్నుగాఁ గడఁగి * వీక నెదిర్చెఁ జెలంగి యార్చుచున్. 93

⇨ దేవదానవసేనలు పరస్పరము తలపడి పోరుట. ⇨

క. ఉభయబలముఁ దలపడి లో, కభయంకరభంగిఁ బోరఁగా రక్తనదుల్
ప్రభవించె నంబుచరస, న్నిభ మైనయమిత్రగాత్రఁనికరం బడర్చన్. 94

ఆ. దనుజబలము నొచ్చి * వెనుకకు జరగ న, కంపనప్రహస్తఁఖరనికుంభ
దూషణప్రచండఁధూమాక్షశుకసార, నాదిసుభటకోటి * యార్చి తాఁకె. 95

శా. ఆవీరావలి కీడఁ బోక మహానీయస్థైర్యసారంబునన్

దేవానీకము కుంతఖడ్గపరిఘాదిప్రాధిగుర్వార మై
సావిత్రోద్భటబాహుపక్రమకళాసాహాయ్యసంజాతశౌ
ర్యావేశంబునఁ బోరె రాద్రురసదృష్టాకారఘోరంబుగాన్. 96

క. అమరులు వోరుట దానవ, సమితికి భర మగుడు సరభఁసంబున నిజనా
మము ప్రకటించి యదల్చుచు, సుమాలి సావిత్రుఁ దాఁకె * నురలు దలంకన్.

మ. పటువేగంబున శాతభల్ల చయసంపాతంబునన్ మింట మి
క్కుట మై పర్వ ధగద్ధగీయ మగుచుం * గోపంబు రూపంబు లై
చటులక్రిడఁ జరించున ట్లిరువురున్ * శౌర్యోన్నతిం బోరి య
త్కటదర్పద్ధతు లై పరస్పరజయాఁకాంతాప్రచండఁబుగన్. 98

- క. ప్రదర్శంబుల సావిత్రిఁ డ, రదముం బొడి సేయఁగా విరథుఁ డైనయెడం
గదిసి గద యెత్తుకొని తల, చిదురువలుగ వ్రేసె దైత్యుఁ సేనలు దలఁకన్. 99
- క. దై తేయవంశవల్లభు, మాతామహుఁ డైనయాసుఁమాలి వడుటయున్
భీతిం దెరిలిన దనుజ, వ్రాతముఁ గని కోపవేగఁరక్తాక్షుం డై. 100
- శా. అగ్నిచ్చాయముఁ గామగంబు నగు తేరత్యుగ్గుఁ డై యెక్కి యా
భుగ్నభూతికాసహోదర మనం • బొల్పొందుచాపంబు ను
ద్విగ్నారంభత నెక్కు వెట్టి శరవార్ధిన్ మేఘనాదుండు ని
ర్మగ్నకారులఁ జేసె నిర్జరుల శౌర్యస్ఫూర్తి శోభిల్లఁగన్. 101
- క. పేర్చునరదంబుప్రబలం, గార్చిచ్చువిధమున నతఁడు • గడఁగినఁ బటుబా
ణార్చులు గవియుడు నిర్జరు, లేర్చినతరువులును బోలె • నే పేది రనిన్. 102
- మ. అసురాధీశతనూజుకోల్తలకుఁ గా • కత్యంతభీతిం గలం
గి సురానీకము సూరెగిల్లిన రణక్రీడాదరం బారఁగా
రసికుం డై రథ మెక్కి గోముఖుఁడు సారథ్యంబు సేయం గడున్
వెనఁ దాఁకెం ద్రిదశేంద్రనందనుఁడు దోర్వీర్యం బవార్యంబుగాన్. 103
- క. దై తేయు లదర నిట్లని, కేతెంచినఁ గాంచి దానఁ వేశ్వరుతనయుం
డాతనిసూతుం డగునా, మాతలిసుతుమేను బాణమయముగఁ జేసెన్. 104
- క. అతఁ డాతనిసారధిమై, శితశరములు నించుటయును • జెలఁగుచు వడిఁ ద
చ్చతురంగంబులుఁ దాఁకెను, బ్రతిభటరథతురగదంతివంక్తులు సెదరన్. 105
- ఉ. అత్తటి మేఘనాదుఁడు జయింతుశరావలిఁ ద్రుంచి వాని మై
నెత్తురువట్టు సేసి రధినిం బొడి సేసినయంతఁ బోక యు
ద్వృత్తిఁ గడంగినం దమము • దీటుకొనం గవియించె దృష్టియుం
జత్తము లావు మాలి సురసేనలు బెగ్గిల నగ్గలంబుగన్. 106
- క. చీకటి గవిసిన విబుధా, నీకం బోడి చన నైన నేరద హృదయ
వ్యాకులత మునింగి భయో, ద్రేకముపడి తెగువ దలరి • త్రిప్పికొనంగన్. 107
- క. ఆమాయాతిమిరము పౌ, లోమీజనకుఁ డగునప్పు • లోముఁ డెఱింగి సు
త్రామతనూభవునకు నది, యేమిటఁ బో దంచు నచటి • కేతెంచె వెనన్.
- ఉ. వచ్చి జయింతు నాఁగి యనివారణఁ బర్వెడు సీతమంబు ము
న్నిచ్చె జయార్థ మై యభవుఁ • డీతని కీరిపుచేతఁ జచ్చినన్
వచ్చెడి దేమి సంగర మవశ్యముఁ జేయఁగ నీను వార్ధిలోఁ
జొచ్చుట చాలఁ గార్య మనుచుం బలిమిం గొని పోయె దాఁగఁగాన్. 109
- తే. అమరపతినందనుఁడు పొడవడఁగి చనిన, నసురమాయయు నుడివోయెనట్లకాదె
యడరి దరికొని మండుతీవ్రానలంబు, పుడుక లేడగల్గవై చినఁ బొనుఁగువడదె.

క. ఇవ్విధమున నింద్రునుతుం, డెవ్వరు నెం దరుగుటయును + నెఱుగక యుండం
గ్రొ వ్విటి తనసరివారలు, నవ్వుట కియ్యకొని పోయె + నవిజృంభితుఁ డై. 111

క. దనుజాధీశ్వరుతనయుం, డనిమిషు లనుహంసముల రయంబునఁ బటపం
దనయారుపుఁజ్జలుఁగున మేఘునాదుఁ డనుపేరు సార్థకంబుగఁ జేసెన్. 112

ఆ. ఇట్లు దనతనూజుఁ + డే పేది సైన్యంబు, గాసి యగుడు నలిగి + వాసవుండు
కెంపు గన్నులందు + బెంపారుచుండఁ జెం, గలువకొలనిమాడ్కిఁ + జెలువుమిగిలి.

ఉ. మాతలిఁ జూచి దానవసఃమాజము దర్పము మీఱె ని త్తఱిఁ
వాతజవంబునం గడఁగి + వారక వీరికి సమ్మఖంబుగా
వే తురగంబులం బటపు + విక్రమనంపద యుల్లసిల్లఁగాఁ
జేతులతీట వో నుఱుము + సేసెద నెవ్వఁ డెదిర్చి వచ్చినన్. 114

క. అనుచు నిజబలము నిలునిలు, మని కరతల మెత్తి నిలిపి + యదలిచి సమరం
బునకు మగుడఁ బురికొల్పుచుఁ, దనచుట్టును నున్నదొరలుఁ + దానును గడఁగెన్.

చ. ఎదురుగ వీచె నిష్ఠురసఃమీరము లుల్కము లుగ్రభంగి నె
ల్లదిశల డుల్లెఁ బెల్లుగ బలంబులపైఁ బెనుగ్రద్ద లాడె బె
ట్టిదముగ మ్రొగి యభ్రకరి + డిల్లపడెన్ వెన నందనంబు గ
క్కదలఁగఁ గూసె నొక్కట సృగాలము లప్రియసూచకంబు లై. 116

౪. కలయంగ దుర్నిమిత్తం, బులు వుట్టినఁ గనియు వినియుఁ + బాలివోవనియ
గ్గలికమెయి నెమ్మనమ్మనఁ, దలఁ కొకయించుకయు లేక + దర్పద్ధతుఁ డై. 117

క. నురపతి గడఁగుడు దనుజుల, బరవస మొక్కింత మట్టువడుటయు దశకం
ధరుఁడు సమరోత్సుకుం డయి, యరదము సన వసము గాక + యత్యుగ్రముగన్.

గ. అమరవిభుం దలపడఁ జను, సమయంబున సడ్డపడియె + సంభ్రమలీలన్
సమదుఁ డగు మేఘునాదుఁడు, దమతండ్రిరణంబు మాన్చి + తాన కడంకన్.

౫. తలపడి యింద్రతోడ సతిఃదారుణయుద్ధము సేయఁ జొచ్చినన్
బలము బలంబుఁ దాఁకుటయు + బాసటగా వడిఁ గుంభకర్ణుఁ డు
జ్జ్వల మగుశూల మెత్తికొని + వచ్చి యుగాంతపురుషుకై వడిం
జెలఁగుచు నార్చి మోహరము + చెంగటఁ దాఁకె భయంకరంబుగన్. 120

౬. అడరి మొన లిక్కడక్కడ, వడిఁ దిరిగిన దిశలు బడలు + వడ చౌద్రము చొ
ప్పడ బాహుశక్తి యేర్పడఁ, గడిమి పొగడ్తవడఁ గుంభకర్ణుఁడు పోరెన్. 121

౭. ప్రతివీరుఁ డొక్కరుఁడు లేకతులబలుం డై నహీనుఁ + డైనను నప్ప
ట తనకు గుఱిగా నురవడి, నతండు మునుకూడి నురల + నందఱఁ దఱిమెన్.

౮. ఎదిరి తేరినొగయు + నిభముదంతంబును, దనకరంబుఁ బాదతలము లోను
గాఁగ నాయుధములు + గానివి లే వయ్యె, నరివిమర్దనమున + కతని కవుడు.

- క. అంతకు ముందట యీవృత్తాంతము విని తోడుపడుట * కని సత్వరు లై
యంతకవరుణధనేశులు, దాంతిమెయిన్ వచ్చువారు * తదవసరమునన్. 124
- క. తమతమబలములతో సంభ్రమగతిఁ బటతెంచి దివిజఃపతికిం బొడనూ
పి మనుజుభోజనసైన్యము, సమయింపఁగఁ జొచ్చి రధికఃసంరతిభమ నన్. 125
- క. చిచ్చునకుఁ దోడు గరుఃలి, వచ్చినక్రియఁ బోర నమరఃవరులమొసలకున్
హెచ్చుగ దిక్పతినేనలు, వచ్చుటయును మ్రొగ్గె ననురఃవర్గము గలయన్. 126
- ఉ. సన్నబలంబు లై ననిజఃసైన్యములం గని రావణుండు శౌ
ర్యోన్నతుఁ డై ననందనుని * నొప్పరికించితిఁ గుంభకర్ణుఁడుం
గన్నది లేదు మెల్ల మఱికాటు దిగీశులు వచ్చి రేను బో
కున్న భరంబు గాడె యనిఁయుద్ధతిఁ బేర్చి రథాధిరూఢుఁ డై. 127
- శా. సాంపారంగఁ బసిండి పైఁ బటపిన్ * శోభిల్లుచి ల్లంద మై
శంపావల్లిక సిల్చి పొల్చుగతి భాఃస్వత్కాంతిఁ జెల్వొంద మై
పెంపుం జాయయుఁ గాలమేఘ మన నాఃభీలంబుగా దిక్కు లా
కంపింపం బటుబాణసర్పమున నాఃకాశం బడంగించుచున్. 128
- క. అరదంబున యురవడికిం, దెరలి తెఱపి యిచ్చి నురలు * దిరుగుడువడ ని
ర్జరపతిరథంబునకు భీకరగతి సమ్మఖముగాఁ దగం బటపుటయున్. 129
- చ. వదనసరోజపంక్తి శరఃవర్షమునన్ మొగిడింపఁ గాన న
య్యెద దశకంధరుం డిచట * నెచ్చట లేడు తనూజుఁ జూసి తా
ను దొలఁగి యున్నవాఁ డతని * నొంపక గెల్చున రాదు రాఁడె దు
ర్దమమున నంచు నున్న బలఃపర్దనుఁ డాహవదోహలంబునన్. 130
- తే. ఏచి మాతలిఁ గనుఁగొని * యిటులు వచ్చు, దనుజు తేరికి నెదురుగాఁమనరథంబు
శీఘ్రగతిఁ బోవ నిమ్మని * చెప్పి మార్చి, భీకరధ్వని దిక్కులు * పిక్కటిల్లు. 131
- శా. రుద్రాదిత్యురుద్వసుప్రభృతు లాఃర్పుల్ నింగి ముట్టంగ వీ
రోద్రేకంబున దాపలన్ వలపలన్ * హోరాట మై ముంచి స
ర్వద్రోహిం బరిమార్త మంచు వికటఃభ్రమ్యద్భుజామండలీ
రాద్రాకారతఁ దాఁకఁ దాఁకె రిపుధైర్యవ్రావణున్ రావణున్. 132
- తే. ఇట్లు దాఁకుడు దశకఁతుఁడేవు మిగిలి, యందఱకు నన్నిరూపంబులై నయట్లు
వివిధశస్త్రాస్త్రుకేలీప్రవీణబాహు, దండనికురుంబదుస్సహోత్సాహుఁడగుచు.
- క. వడి నడరుచుఁ దెరలుచుఁ బై, పడి పోక పెనంగునమరఃబలమునకుం గీ
డ్పడక నిలిచి మెఱసెను బలు, కడల్ల కెదు రైనతాతిఃకరణిం దిర మై. 134
- ఉ. ముందటఁ దాఁకె పోరుతనఁమోహరమున్ వెనఁ బో నదల్చికొం
చుం దఱియంగఁ జొచ్చి బలఃసూదనుఁ డాదశకంరు నస్త్రవేం

క్రిం దునుమాడి బాణమయః దేహునిఁ గా నొనరించె వాఁడు సం
క్రందనుపై నిశాతవిశిఃఖంబులు నించె సురల్ దలంకఁగన్. 135

శా.వ్యగ్రాటోపత నొండొరుక మిగుల బాహుశక్తి సూపక మహా
దగ్రం బయ్యెనురాసురేంద్రరణ మన్యోన్యధ్వజచ్ఛేదనా
త్యుగ్రం బైయిత రేతరవ్యధితరః ధ్యోదాత మై శౌర్యసా
మగ్రీగాధపరస్పరాంగదశనోన్మాదోద్భటాకార మై. 136

క. ఈనున నాసురపతి జం, బాసురున ల్లెనరి రావణాసురు శీఘ్రం
బేసియు వ్రేసియుఁ బొడిచియు, వేసరి దిక్పాలకోటి విస నిట్లనియెన్. 137

ఉ. ఎదైన నైన శంక చెడి • యేగు విరించి వరంబు నెమ్మదిం
బెద్దయు నమ్మి వీఁ డిటు లభేద్యతఁ గ్రుమ్మరు చున్నలోక మా
పద్దశఁ బొందు మానుపునుపాయము నారసి చూడ నొండు లే
దిద్దనుజాధముం బొదివియే పఱఁ బైపడి పట్టుకొందమే. 138

చ. అనవుడుఁ జాల మే లని దిశాధిపు లందఱుఁ జేరి చుట్టు ము
ట్ట నమరవల్లభుండును గడంక దశానను తేరిరాక క
ల్కినగతి మాతలిం గెలనికి రథ మల్లఁ దొలంగి పోవ ని
మ్మని వెసఁ జొచ్చి పట్టుకొన • నాయిత మై యతిసాహసంబునన్. 139

— మేఘనాదుఁ డింద్రుని మాయాతిమిరమున ముంచి పట్టుకొనుట. —

క. ఒరసికొని పోవ నత్తటి, సురసైన్యం బార్చుటయును • జూచి తిమిరముం
గర మచ్చెరువుగ గ్రక్కునఁ, బరఁగించుచు నసురకొడుకు • పఱతెంచె వడిన్.

క. మాయాతమమున మునిగిన, దాయల దివ్యాస్త్రజాలదళితాంగులఁ గా
జేయుచు నాబృందారక, నాయకు డగ్గటియె మేఘనాదుఁడు గడిమిన్. 141

క. తుహినంబునఁ బడినపయో, రుహషండముమాడ్కి నమ్మరుత్పతి మాయా
పిహితతమోవృతలోచన, సహస్రఁ డైయున్న నతనిసారధి నేసెన్. 142

ఉ. మాతలి మూర్ఖునోయిన నమర్త్యవిభుండు రథంబు డిగ్గి జీ
మూతగజంబు నెక్కి బలముం జలముం జెడి యాత్మసైనికా
రాతిభటప్రభేదవిదురస్థితి దీనతఁ బొందియుండియు
భీతి యెఱుంగ కుండ వెడబీరము నేయుచు నుండె వెండియున్. 143

చ. నిలువులు పడ్డయట్లు తననేత్రము లేమియుఁ గానలేమి న
గ్గలముగ బెగ్గలించుబలఁఘస్కరు నమ్ముల నోడు సేసి ని
ట్టల మగుడప్పి సోలుటయు • డాసి దశానననందనుండు వి
చ్చలవిడిఁ బట్టి కట్టి జయశంఖముఁ బట్టఁగఁ బంచి యార్చుచున్. 144

—|| రావణుఁ డింద్రునిఁ బట్టి లంకకుఁ గొనిపోవుట. ||—

చ. అరదముమీఁదఁ బెట్టుకొని + యాతనిఁ దండ్రీకిఁ జూపి యింక సంగర మిది ఏటికిఁ జయము + గైకొని పోదము రమ్మ నావుడుంగరము ప్రియంబునం దనయుఁ + గాఁగిటఁజేర్చి శ్రీలోకరాజ్యవిస్ఫురణము నాకు దక్కె నని + పొంగి దశాస్యుఁడు మిన్ను వ్రేయుచున్. 145

ఉ. మోదమునం దనూభవుని + ముంగలిగా నడపించి తాను దుర్భేదబలాస్వీతుం డగుచుఁ + బింగలి యై చన దేవకోటి శౌర్యోదయలీలఁ గూడుకొని + యొండొరుఁ బల్కుచు శక్ర మోక్షణాహ్లాదము గోరి పెంపున రాయం బెసఁగం బటతెంచి తాఁకినన్. 146

ఉ. ఎత్తెల గొందుదిక్పతుల + నిందట ముంద తెలుంగనట్ల యీ తత్తబడం బిటిందిదెసఁ + దాఁకిన దీనికి సంభ్రమంబుమై నిత్తల కేగుదేవలవ + దేడ్డెఱ బొమ్మని చెప్పి పుచ్చినం జిత్త మెలర్పఁగా నుతుఁడు + శీఘ్రమునం జనఁ దా నుదగ్రు డై. 147

క. ఒకమరి తిరిగిన నమరులు, పికపిక లై పోవ లావుఁ + బెం పేర్పడ నే నకు వెనుకై చనియెను లంకకు దానవవిభుఁడు బాహుగర్వోద్ధతుఁ డై.

—|| ఆ శ్వా సాంతము. ||—

మ. అతులౌదార్య డహీనశౌర్యుఁడు సముద్యద్ధైర్యుఁ డత్యంత విశ్రుతచారిత్రుఁడు నూరిమిత్రుఁడు జనస్తోతవ్యగోత్రుండు సంగభృతసత్కీర్తి పవిత్రమూర్తి యనుహృద్బృందార్తివిర్వర్తి పూజితధీమంతుఁడు పుణ్యవంతుఁడు జయశ్రీకాంతుఁ డిష్టేదినిన్. 149

క. సన్తార్గచతురపథికుఁడు, జన్తవిశేష ప్రసిద్ధసగరకులుఁడు భూభృన్తకుటఘటితచరణుఁడు, మన్తధనాథుఁడు కవీంద్రమందార మిలన్. 150

మాలిని. నిరుపమజయలక్ష్మీనిత్యవిస్తారవత్సం డరిబిరుదమహోత్సాహప్రతిక్షేమదత్సం డరుణకిరణదీప్తవ్యాప్తపద్మాయతాత్సం డురగశయన రేఖాయుక్తసంరత్నం డుర్విన్. 151

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుకావ్యంబునందు సప్తమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

సప్తమా శ్వాసము.

రంజకత్వచతురా

చారుడు వర్ణాశ్రమప్రచారుడు విద్యా

ధారేయుఁ డార్యవినుత

ప్రారంభుఁడు మనుమమానవాధీశుఁ డాగిన్.

1

== బ్రహ్మ యింద్రజిత్తు కోనినవర మిచ్చి యింద్రుని విడిపించుకొని నచ్చుట. ==

- క. అక్కడఁ గమలాసనుఁ డా, రక్కసుఁ డమరేంద్రమీఁద * రాకయు సమరం
బెక్కుడుగఁ జేసియును హరి, యుక్కటి పట్టువడి పోకయుం దెలియంగన్. 2
- చ. విని మునిబృందముల్ గొలువ * వేగమ లంకకు నేగుదెంచి య
ద్దనుజవిభుండు నేయునుచితప్రతిపత్తిఁ బ్రియంబు వొంది యా
తనిదృఢశౌర్యముం దనయు * ధైర్యమునుం గొనియాడి వెండి యా
యనిమిషనాథు గెల్చిన జయాయాతివిశేషము సూపి చెప్పుచున్. 3
- ఆ. భువనములకు నెల్లఁ * బ్రోదిగ శతమఖుఁ, దాను నిలుపుటయు నతండు లేమి
సకలభూతములకు * సంకటం బగుటయు, నెఱుంగఁ జెప్పి వారి * యిచ్చ యెఱిగి.
- చ. ముదమున నింద్రుబంధనవిమోక్షము నేయుఁ డభీష్టవస్తు వి
చ్చెద మదికోర్కి యేర్పడఁగఁ * జెప్పుడు నా కనుచుకొ నముల్లస
ద్వదనచతుష్టయుం డయినవారిజసంభవుఁ జూచి వాంఛిత
ప్రదుఁ డగు టాత్మలో నెఱిగి * రావణసూనుఁడు ప్రీతి నిట్లనున్. 5
- క. కమలాసన విను నావి, క్రమమున వెల వెట్టె దేనిఁ * గారుణ్యము నే
యుము నాకు శాశ్వతం బగు, నమరత్వం బనిన నతని * కజాఁ డిట్లనిన్. 6
- క. ఆశ్వాసంబుగ బలికిన, విశ్వాసమునేసి మున్ను * వేడితి కలదే
శాశ్వత మగునమరత్వం బీశ్వరుఁ డొకరునిక తక్క * నితరుల కెందున్. 7
- క. అనుడు నొకతెఱుగు సెప్పెద, వినుఁ డని రావణసుతుండు * వినయవిశేష
వనతశరీరుఁ డగుచు ని, ట్లనియెం గరకమలముకుశినాదరపరుఁ డై. 8
- ఉ. ఆల మొనర్పగా వలయునప్పుడు వహ్ని నుపాస్తి చేసి యా
వేలిమి నొక్కతేరు ప్రభవించిన గ్రక్కున దాని నెక్కి దో

రీల వెలుంగ నేగిన నారిప్రకరంబులచేత నెమ్మెయిం
గాలవశంబు నొందక యఖండితవిక్రమశాలి నయ్యెదన్.

9

ఉ. హోమసమాప్తి నుత్థితరథోత్తమ మొక్కటి దక్క నొంట సరి
గ్రామము సేయఁబో నది యకాలముగా దుది కియ్యకొంటి నా
కీమెయి మేరఁజిట్టి వరమిమ్ము పరాక్రమలీల మెచ్చి నీ
వేమియు నీక పోక తగ • వేనియుఁ బొమ్మమరేంద్రు నిచ్చితిన్.

10

తే. అనుడు దరహాసచంద్రికతనదువదన, కమలవనమున కభినవ కాంతియొసఁగఁ
జిత్రచారిత్రుఁ డగుదితిఁపు త్త్రీపుత్తుఁ, నర్థిఁగనుఁగొని యవ్వర • మతని కిచ్చె.
చ. అడిగినయట్ల యిచ్చిన దశాననసూనుఁడు ప్రీతి మేన నె
లైడ వెలిఁ బేర్చె నాఁ బులక • లెంతయు వింతగ మ్రొక్కి పెంపు సొం
పడరఁ గులం బెలర్ప జనకానుమతంబున నాబలారికిన్

విడుగడ నేసె వప్పు డగఁవిందభవుండు ప్రమోద మందఁగాన్.

12

ఆ. అంబుజాసనుఁడు దశాననుఁ జూచి నీ, నందనునకు ద్రిభువనముల నెగడ
నింద్రజిత్సమాఖ్య • యిచ్చితి సుముఖులై, యుండుఁ డనియె దనుజాల్లుల్లసిల్ల.

చ. అసురుల నిమ్మెయిం బ్రముదితాత్ములఁ జేసి పయోజనూతి న్నం

తొసమున నాకలోకపతిఁ • దోకొని పోవునెడం దదీయవ

క్రసరసిజంబు లజ్జ యనురాత్రి గడుం జెడి యున్నికిం గృపా
రసవరుఁ డై హితార్థ మధురస్ఫుటసత్యమృదూక్తి నిల్లనున్.

14

చ. తమతమదుష్కృతంబు సుకృతంబును నాపదయున్ శుభంబు లై
తముఁ దటి యైనఁ బొందు నది • దప్పునె సాధ్వీ నహల్యఁ గోరి గౌ
తముసికిఁ దప్పి తీ వకటతత్ఫల మీయశుభంబు దోషనం
గమవిసివృత్తికై యొకమఖం బొసరింపుము విష్ణుతుష్టిగన్.

15

క. అని చెప్పి పోవుటయు న, య్యనిమిషవల్లభుఁడు విష్ణుయాగం బొసరిం
చి నిఖిలదురితరహితుఁ డై, చనియెన్ ద్రిదివంబునకు విశాలవిభూతిన్.

16

మ. అనినం జిత్తము చోద్య మంద రఘువంశాధీశ్వరుం డిట్టులా
తనికిన్ బీరము నెల్లఁ గాని యెచటం • దద్విక్రమక్రీడ మా
స్స నొకం డైనను జాలఁడే యనుడు భూపాలాగ్రణిం జూచి య
మ్ముని మందస్మితసుందరుం డయి మనోమోదంబుతో నిల్లనున్.

17

— రావణుఁడు కార్తవీర్యనితోఁ బోరాడి చెఱఁబడుట. —

ఉ. నిర్జితశత్రుఁడన్ భువననింద్యచరిత్రుఁడు నైనరావణుం
డూర్జితవిక్రమస్ఫురణనుర్విఁ జరించుచు మించియేచి శౌ
ర్యార్జనలోలబాహుమహిమాస్పదుఁ డై చనునాసహస్రభా
హురును పెంపుసొంపు హృదయంబున నైదక వచ్చె నాజికిన్.

18

- తే. అరుగుదెంచి నూహిష్మతీపురము సుట్టి, వేగ పోరికి నర్జును + వెడలు మనుడు
రావణుడు వచ్చె నలతులఁ బోవఁడనుచు, గోపురాంగణస్థితజనఁ ట్లో భమెసఁగ.
- క. పన్ని బహిరంగణంబున, నున్న వసంభ్రాంతిగతి సముచితమ్ముగ నా
సన్ను లయి తుంతు లిట్లని, రన్నరపతిపెంపునకా భయం బెద లేమిన్. 20
- చ. అధిపతి పీట లేనిసమయంబున సంగరకాంక్షతోడ ని
ట్లధికబలంబులం గొని వృధాతిశయంబుగ నేగుదెంచి యి
వ్విధమునఁ బన్ని సే వనృతవిక్రమముం బ్రకటించుకంటె నం
బుధినడు మైన నీపురికిఁ + బోయి యోదుంగుము చాల మేలగున్. 20
- చ. అనుబలుమాట లియ్యకొని + యద్దనుజేశ్వరుఁ డాతఁ డున్నవాఁ
డని యని సేయువేడుక రయంబున వచ్చితి నెందుఁ బోయె మీ
జనపతిలావు నాదుభుజశక్తియు నించుక తూచి చూడ కే
జన నెఱిగించి యియ్యెడకుఁ + జయ్యనఁ దోకొని రండు నావుడున్. 22
- ఆ. అతనిపెంపుఁగలిమి + కయ్యమాత్యులు ధమ, నెమ్మనములు మెచ్చి + నృపతివృత్త
మున్నరూపు సెప్పి + యిన్నరభోజను, నిచట నునుత మనుచు + నిట్లు లనిరి. 23
- క. వారువము నెక్కి వనితలు, గారవమునఁ గొలువఁ గంతుకై వడి వెడలం
జేరక యంతంతను బరి, వారము నిలువఁ బడ వర్షవరపరివృతుఁ డై. 24
- క. సరసకవిపిటవిదూషక, పరిహాసకగాయకాదిపరిజనములు వే
నరుటపయి మేలు దొలఁకెడు, తురగము నెడఁ దూఱఁ గాంతిదొలఁకాడంగన్.
- ఉ. చూడ్కికిఁ బండు నై ముదము + సొంపునఁ జూపఱు సొక్కు చుండ ని
మ్మాడ్కి నరేశ్వరుం డరిగె + మాపటికిం జనుదెంచు నాతనిం
దోడ్కొని తేరఁ బూను టదిదుర్విసయం బగుమాకు రాజులకై
వేడ్కమెయిం జరింపఁ జని + పీటికి రమ్మని పిల్వవచ్చునే. 26
- క. నటదలికులశుకపికసం, కటలీలోద్యానములను + గమనీయసర
స్తటినీతటాకముల ను, త్కటకౌతుకవృత్తి నాడుఁ + దరుణులుఁ దానున్. 27
- క. ఎయ్యెడ నిలుచుట యెఱుఁగమ, యియ్యెడ నేఁ డీపు విడియు + మెల్లి యతనితో
నియ్యకొని యెల్లభంగులఁ, గయ్యము సేయంగఁ దలఁపు + గలిగినయేనిన్. 28
- ఆ. వేగపడకు మనుజువిభుచేతిబలుపును, జూతు గాక యనిన శూరరేఖ
నగుచు మంత్రివరుల మొగములు గనుఁగొని, యిట్లు లనియె దానఁ వేశ్వరుండు.
- ఉ. ఏపున నేను వచ్చుటయు + నిచ్చట నిల్చుట కోహటించుటకై
మీపతి యెక్కడేనిఁ జన + మిన్నక మాటలు పేర్చినకై రణా
టోపము మాన నేర్తునె కుటుంబసమేతము డాఁగె నాతనిం
జూపరు మీరు నింకఁ దలఁనూపఁ డతండును బోయి వచ్చెదన్. 30

- క. మెల్లగుదెస మెలగి క్రమ్ము, తల నొకమరి యేమటించి + చాడిమెయిన్ దో
 ర్బలము మెలసి పై పడి నా, చలము నెఱపి పోదు మీకుఁ + జాటితిఁ జండి.
- క. అని దుర్మదాంధకారమునఁ గానక బిట్టు వలికి + పోయెను గలని
 స్వనకోకిలకర్బురకా, ననరేఖావంధ్యవింధ్యః నగమున విడియన్. 32
- మ. చని దైత్యేంద్రుడు తత్ప్రదేశమునఁ జంఁచత్కాంచనాంభోజధూ
 లినితాంతప్రవిలిప్తహంసకులకేళీజాతసంధ్యాభివం
 దనలోలవ్రతిజాలమౌగ్యమున మోదస్థానమై లోకపా
 వనతం బేర్చిననర్మదం గని మృదుఃస్వచ్ఛందలీలారతిన్. 33
- తే. నెమ్మి మజ్జన మొనరించి + తమ్మివిరులు, సాలఁ గోయించి హృద్యవిశాల మైన
 పులినతలమున శివలింగ + పూజసేయఁ, దొడఁగె నట నర్జునుండునుఁబడఁతిపిండు.
- క. వనకేలీకాతూహలమునఁ దగిలినయట్టివారు + ముదితహృదయు లై
 వనిఁ బరిచితస్థలములకుఁ, జని హృద్యవిహారతంత్రః చాతుర్యమునన్. 35
- మ. లలితక్రీడమెయిన్ సముత్కటమదోల్లాసంబునం బెక్కుభం
 గులఁ జేతారమచూతపోతలతికాఁగుల్కప్రదేశంబులం
 గలయం గ్రమ్మరి పొడ్తునుంజెమట నంఁగంబుల్ నవాంకూరసం
 కలనాశోభితవల్లరీనిభము లై + క్రాలంగ రాగిల్లుచున్. 36
- క. ముదమున జలకేళికి న, ర్మదకుం జనుదెంచి లలితః పుకరవిహారా
 స్పదతత్ప్రవాహమున నిం, పొదవఁగ నాడునెడ సధిపుఁ + డుల్లాసమునన్. 37
- తే. బాహువులు సాచి పడమరఁపాటుచున్న, యాతరంగిణిఁబోకుండఁ నాఁగుటయును
 నెదురుదొట్టిదళాననుఁ + డీశుఁబూజ, సేయునెడముంచికొనియెనఁచెరువుగాఁగ.
- క. రావణుడు సంభ్రమంబున, దేవార్చనకొఱఁతతో నఁది వెడలి కలయన్
 భావించి యెదురు క్రమ్మెడు, నావెల్లువఁ జూచి విస్తయం బెదఁ గదురన్. 39
- క. తూర్పుదెస పచ్చ నీనది, దర్పంబున నెదురురాఁ గఁతం బేమియొ మీ
 రేర్పడ నెఱింగి రం డని, శూర్పణఖాభ్రాతచరులఁ + జూడఁగ నంపెన్. 40
- ఆ. వార లరిగి పిభుఁడు + వామలోచనలును, జలవిహార మర్థి + సలుపు చునికి
 చూచి వచ్చి యానిశాచరవల్లభు, నెదుర నిలిచి మ్రొక్కి + యిట్లు లనిరి.
- క. దేవా దేవరి పంపిన, నీవెల్లువతెఱఁ గెఱింగి + యేతెంచితి మె
 చ్చో వినఁగఁ జూడఁ బడయమ, యావిధ మద్భుతరసావహం బై యుండెన్.
- ఉ. భూరిబలాభిరాముఁడు విభూషణభూషితమూర్తి కామినీ
 స్మేరముభేందుబింబముల + చెన్నున నుజ్జ్వలచంద్రలోకకే
 లీరతి నున్నచందమున + లీలమెయిన్ సలిలావగాహన
 స్ఫారకుతూహలుం డయి విశంకత నొక్కఁడు కేలి సల్పెడున్. 43

క. ఆతతబహుబాహుం డగు, నాతఁడు సేతులఁ బ్రవాహమాగిన మరలం
దోతెంచె నాపుడును విని,వీతభయుఁడు కార్తవీర్యవిభుఁ డని యెఱిగెన్. 44

చ. ఎఱిగి కరంబు వొంగి కడు + నేకత మిట్లగపడ్డచో నతం
డెఱుంగక యుండ ముట్టికొని + యే పడఁగించెద నంచు మంత్రులం
దఱకు నెఱుంగఁ జెప్పికొని + దానవుఁ డున్నదుఁ డై చనంగ సే
త్తఱి నరుణాభృ మస్థిమయధారలతో దివిఁ దోచె ముందటన్. 45

ఉ. దానికి శంక సేయక యుదగ్రరణోత్సుకుఁ డైనయట్టియా
దానవవల్లభుండు బలదర్పనముద్భటసంకులంబుగా
సేనలు ముందటం దఱుమ + శీఘ్రత మేదిని సంచలింపఁ గాం
తానిచయంబుఁ గంచుకీవిఁతానము బెగ్గిల బిట్టు ముట్టినన్. 46

మ. వనితాబృందములోన నున్నపతి తీవ్రక్రోధుఁ డై గంగ గా
హనకేలిం బిడియేనుఁగుల్ వొడువ మోదాయత్త మై యుండి గ్ర
క్కున నన్యద్విపదానగంధమునకుం + గోపించునై రావతం
బును బోలెన్ మడు వల్ల వెల్వడి రణస్తోతాహయోగ్యస్థితిన్. 47

క. కట్టాయిత మై యువిదల, నిట్టుండుఁడు వెఱవ కిచట + నిదె వచ్చెద నన్
ముట్టినదానవులను బలి, వెట్టెద నర్హదకు ననుచు + భీకరవృత్తిన్. 48

చ. అతఁడు వినూత్న రత్నరుచిఁరాంగద మై వివిధాయుధప్రభా
న్విత మగుబాహుసంఘమ యశీకముగాఁ బటువిక్రమక్రమో
ద్ధతి దితిసూనుసేనల మదం బఱి నల్లడఁ దూలఁ దోలె ఘో
రతిమిరపుంజభంజనకరప్రకరుం డగుభానుకై వడిన్. 49

క. తెరలినబలములఁ గని యుద్ధరవృత్తిఁ బ్రహస్తుఁ డతనితోఁ దలపడియెం
గరి కేసరి హరిణము పులి, నురగము గరుడిఁ దలపడ్డయొ ప్పమరంగన్. 50

క. తాకి ముసలమున వ్రేసిన, వీక నొడిసిపట్టి యతఁడు + వెసఁ దిగిచిన నా
రోకలి తనచే వచ్చిన, నాకగొనక దాన నసుర + నడిచెం గడఁకన్. 51

ఉ. ఆటున మూర్ఛవోయినఁ బ్రహస్తుఁ గనుంగొని యింకఁ దాకిసం
గీటడఁగించు నర్జునుఁడు + గేవలుఁడే యని భీతచిత్తు లై
మేటిమగల్ సలం బెడలి + మేమెయి మార్కొన లేక పాఱినం
గాటుకకొండవోలె దళఁకంఠుఁ డెదిర్చె మహీమహేంద్రునిన్. 52

ఉ. వీరగుణాభిరాము లగుఁవింశతిబాహుసహస్రబాహు లా
తారక కార్తికేయులవిధంబున నాబలనిర్ణ రేశ్వరా
కారత నమ్మరాచ్యుతుల + కై వడిఁ బెద్దయుఁ బ్రొద్దు మేమెయిం
భోరిరి చూచుభేదరులు + భూరిబలంబుఁ జలంబు మెచ్చఁగన్, 53

క. లావణీ వివిధాయుధముల, భూవిభుఁడుం దాను నట్లు + పోరి యలసి వీ
రావేశ మడర జయకాం, తౌవశుఁ డై రావణుండు + గడుఁ దమకమునన్. 54
మ. మది శంకింపక ముట్టి విక్రమరసోన్మాదంబునన్ భూవిభున్
గద ప్రేయంగ నతండు పైపడి భుజాగర్వంబునం బట్టె నా
రడుఁ డార్వం బరికాఁడు నిర్భయతఁ జేరం జూచినం బట్టును
న దశుండాలములీల దిక్కలితనామశ్రావణున్ రావణున్. 55

క. పట్టి యిరువదికరంబులు, గట్టిగ వీపుపయి మోపుఁగాఁ బెట్టి తగన్
బెట్టు మెడ పట్టుకొని తుది, ముట్టినమగఁటిని నభంబు + ముట్టఁగ నార్చెన్.
ఆ. నృపవశేణ్యుఁ డిట్లు + రిపుఁ బట్టు వఱిచి కం, చుకిగణంబు నల్లఁ + జూచి యొకనిఁ
బిలిచి యోరి వీనిఁ + బెడకేలితోన తెచ్చుని సముద్ధతముగ + నప్పగించి. 57

క. తరుణీజనము వినోదపుఁ, బరివారము మున్ను నడవఁ + బనిచి పిఱుం డై
పురమున కరుగ నిజప్రభు, పరిభవముం జూచి దైత్యభటకోటి వడిన్. 58

క. నిలునిలు విడువిడు మంచును, బలువిడిఁ గూడుకొని పిఱుఁదఁ + బఱతెంచినన
ముల నోడు నేసి యందఱ, నిలిపె విజయలక్ష్మీసాంపు + నెలకొన నెలమిన్.

క. తనకొలఁది యెఱుంగక యీ, దనుజుఁడు వనితావినోదతత్పరు నన్నుం
జెనసె నని యుగ్గడించుచు, ననిమిషరిపుమీఁదఁ బొరిఁ గటాక్షం బెలయన్.

తే. ఎదురువచ్చినమంత్రుల + కెగ్గు లెన్ని, చూపి చెప్పచు నివ్వధికోపమునకు
నుపశమంబెట్లు నేయుదుఁనొక్కొయనుచు, బురికేజినిమందిరాంగణభూమినిలిచి.

క. పొంఱిరివోయెడుతనయను, కంపాతిశయమునఁ బంక్తికంధరు నెట్లుం
జంపం జాలక రోషము, పెంపునఁ గారాగృహమునఁ + బెట్టఁగఁ బనిచెన్. 62

క. మనుజపతి యివ్వధంబునఁ, దనచెఱయింటికిని మ్రచ్చుఁ + దప్పున నొప్పిం
చినయట్టుల మదిని సరకు, గొనక మఱచి యున్నయెడను + గొనిదినములకున్.

→ పులస్త్యుడు కార్తవీర్యుని వేడుకొని రావణునిచేఱ విడిపించుట. ⇐

మ. దనుజేంద్రుండు సహస్రబాహువిభుచేతం బడ్డపాటంతయున్
విని మాహిష్ఠతికిం బులస్త్యుఁడు గడున్ + వేగంబ యేతెంచి య
జ్ఞసపాలుం గనినన్ యథోచితముగా + సత్కారముల్ సేసి న
చ్చినకార్యం బెఱిగింపుఁ డన్న నతఁ డౌచిత్యంబు మై నిట్లనున్. 64

చ. అలవి యెఱుంగ నేరక దశాస్యుఁడు లోకముతోడివానిఁ గాఁ
దలఁచి జితాఖిలాఘ్యుఁడఁ గదా యని నచ్చి కడంగి వచ్చి నం
కలియకుఁ జొచ్చె వానిఁ బలుకం బని లే దటు లుండె నింతలం
తలుపను లెల్ల నీకు భుజదర్పముగాఁ గొన నేర్పు సాలునే. 65

క. ఆక్రమసంచిత మగుభూచక్రం బుదయాస్తశైలసహితంబుగ ని
ర్వక్రపరిపాలనస్థితి, జక్రము చెల్లించుపూజ్యసామ్రాజ్యమునన్. 66

క. తుదిముట్టి యున్ననీ కొకఁ, డెదురే యది గాక పగఱ + యే పడఁగినఁ ద
పూ దలంప నిదియ కడు నొ, ప్పిద మగు నినుబోటిన్మపుల పెంపున కరెయన్.

చ. నలినజః డైనబ్రహ్మకును + నాలవవాఁడు దశాననుండు ని
ర్మలగుణలోల్లవీఁడు మనుమం డని చెప్పఁగ నాకు సి గ్గుగుం
బలుకులు వేయు నేటికిఁ గృపాపరతాస్తుతి దక్క వీని మం
దల విడు నాకుఁగా నృపతిఁఫర్త విచక్షణ పుణ్యవీక్షణ. 68

చ. అనవుడు నల్ల చేయుదు మహాత్మ భవద్విపులాంతరంగమో
దన మగుదానిఁ జేయఁ గని + ధన్యుడ నైతి దశాన్యు వేగ తో
డ్కొని చనుఁ డన్న నానృపతిఁకుంజసుంజమ్మదూక్తిఁ జిత్తరం
జన మగుడున్ మొగం బలరసంయమి దీవన లిచ్చి మెచ్చుచున్. 69

తే. దనుజవల్లభు విడిపించుకొని పులస్త్యుఁడరుగ లజ్జావనతుఁ డగునతఁడు నతని
ననుషఁబోయిన సానునయంబుగాఁగ, బుద్ధిఁదగఁ జెప్పి లంకకుఁబుచ్చిచనియె.

== రావణుఁడు వాలిచే భంగపడి యతనితో మైత్రి చేయుట. ==

ఉ. రావణుఁ డివ్విధంబునఁ బరాజయ మందియు లంకలోనికిం
బోవుడు సంతయున్ మఱచి + భూవలయంబునఁ దొంటియట్ల నా
నావిధదుశ్చరిత్రము లొనర్చుచుఁ గ్రుమ్మరి యొక్కనాఁడు వి
ద్రావితశత్రుభూరుహచరప్రభు వాలి నెదుర్చు వేడుకన్. 71

శా.కిష్కింధానగరంబు పై నరిగి సుగ్రీవాదు లెల్లఁ రణా
విష్కారోద్యమతీవ్ర) లై నఁ గని తద్విక్రాంతి మానంగ మ
స్తిష్కంబున్ రుధిరంబు మాంసమును ధాత్రిం గూల్చ నుంకించియున్
దుష్కర్తం బగు వాలిలేమి నని చేతోవృత్తి నూహించుచున్. 72

క. పడుచుంబైదలు పన్నినఁ, గడపి చనక చిటుతతోడి + కయ్యమునకు నేఁ
గడఁగుట తగ దని యాయని, విడిచి దశాననుఁడు వారు + విన నిట్లనియెన్.

క. మీలోనఁ గూడుకొని రాఁ, డాలం బాలంబు నేసి + యది యెట్లొకొ తాఁ
జాల నని చెప్పుఁ గా క, వ్వాలికి డాఁగినను బోవవచ్చునె నాచేన్. 74

చ. అనవుడు సూర్యసూనుఁడు దశాననుఁ గన్గొని నీవు నన్ను మె
చ్చనికత మేమిటం గొలఁది + నాలనె వాలిని గూర్చి వచ్చితే
యనికిఁ గడంగినన్ బిరుదు + లై నమగల్ గని వీరు గారు నా
కనియు నెఱుంగ కిట్లు భయ + మంది తిసి వెడమాట లేటికిన్. 75

శా.నా కి ట్లెంతయు నీడఁ బోయితి జగన్తాన్యుండు నా నొప్పనా
నాకేశప్రియనందనుం జెనసి మానప్రాణముల్ గావఁగా
నీకుం దీరునె యిట్లు దక్షిణపుమున్నీటం గృతస్నానుఁ డై
యేకాంతంబున నుండుఁ బొమ్మనినఁ బోయెం బుష్పకాయాధుఁ డై. 76

మ. దనుజేంద్రుండు మరుద్గతిం జని సముద్రస్నానసంజాతశు
ద్ధినితాంతామలచిత్తనిశ్చలసమాధివ్యంజితానందమీ
లనసంభావితలోచనుం గపికులశ్లాఘాత్తు నవ్వానవిం
గని తన్మూర్తినివృత్తవిక్రమకళాకౌతూహలస్ఫూర్తి యై. 77

→. వాల్మీరావణునిఁ జంకలో నిటికించుకొని నాలుగుసముద్రములను ముంచుట. →

క. ఎదురెదురను ముదలింపగ, మదిఁ గొంకి పిఱిందివలన • మందగతిం జే
రెద నేమఱి యున్నెడఁ బ, ట్టెద ననువగఁ బుష్పకంబు • డిగి వచ్చుతఱిన్. 78

క. రావణునుద్యోగమునకు, దైవము ప్రతికూల మైనఁ • దత్త్వనిదిధ్యా
సావేశవిరామం బై, యావనచరవిభు డు గన్నులర విరియంగన్. 79

క. కడకంటిచూడ్కిదశముఖుఁ, బొడగని సంభ్రమములేమిఁ • బొంచి నతనిఁ దా
బెడమఱి చూచుట యుడిగి మ, గుడ నేత్రము లల్ల మూసికొని చిత్తమునన్.

క. వంచన నను నియ్యెడ ని, ర్జించుతలంపునను నసురసేరెడు నే భం
జించెదఁ బాపాత్ముల నొ, ప్పించుట ధర్మంబ యనుచుఁ • బిఱుఁ దారయుచున్

క. ఉన్నయెడన్ మునివ్రేళ్ళులఁ, దిన్ననినడ నసురపతి పదిలుఁ డై చేరం
గొన్నియుడుగు లరిగి యడరి, యన్నగచరనాథుపై రయంబునఁ బడియెన్. 82

క. వెనుకకు మొవసి కరంబునఁ, బెనఁచి తిగిచి నిఖిలలోకభీకరుఁ డగున
ద్దనుజేంద్రు ననాయాసం, బునఁ జంకిట నిటికి యింద్రపుత్రుఁ డచలుఁ డై.

చ. ఎఱుంగనియట్ల యున్న ననుఁ రేశ్వరుఁ డప్పుడు గాఁఁజేయు లా
వఱి రభసంబునం గుదుప • నక్కడ నిక్కడ నూడఁ జూచి మై
గిఱుపఁగ నవ్వి శక్తి యెఱిఁగించుట నెమ్మదిఁ గోరి వానిమై
సుఱసుఱ సుక్క నొక్కె బలసూదనసూనుఁడు ప్రక్కదావునన్. 84

చ. చదియఁగ నొత్తి యెత్తికొని • శాతనఖంబులఁ గ్రూరదంష్ట్రులన్
వదనములన్ శరీరముచు • వారక వ్రచ్చుచు మేనిగాలిఁ దో
యదములు దూలఁ బశ్చిమదిఁగంబుధికిం జనియెన్ రయంబునం
జదల భుజంగమగ్రహణఁచారుసుపర్ణవిలాసభాసి యై. 85

చ. చని దనుజేశ్వరుండు దనఁచంకన యుండఁగఁ దజలంబులన్
మునిఁగి శమంబుమై నియమముల్ దగఁ దీర్చి క్రమంబుతో నుద
గ్వననిధిఁ బ్రాక్ష్మయోధిఁ గపివల్లభుఁ డట్టుల చేసి యశ్రమం
బున నిజపట్టణోపవనఁభూమికిఁ దెచ్చి సుఖోపవిష్టుఁ డై. 86

→. వాల్మీచే భంగపడి రావణుఁ డతనితో మైత్రిచేయుట. →

శా. కోపం బాఱినఁ జంక వాపి ధరణిం • గూర్చుండఁగాఁ బెట్టి ని
ష్పాపోల్లాసకటాక్ష మల్ల నొలయం • బ్రాథస్థితజ్యోత్స్న ల

జ్ఞాపూరావృతతన్మఖాజ్జములపై + సాంద్రంబుగాఁ జూపి ని
ర్వాపారామరసుందరీప్రకరగర్భనావణున్ రావణున్.

87

క. కనుఁగొని యచ్చట నప్పుడ, కనినట్టులు సంభ్రమించి + గారవమున న
వ్వనచరవీరశ్చిహ్నుణి, దనుజపతికి నిట్టు లనియెఁ + దదభిముఖుం డై.

88

క. ఎందుండి రాక యిక్కడి, కెందులకుం బోక యిచట + నేకార్యము సే
యం దలఁచి నిలిచి తప్పని, విందము సీ వింటికడకు + విచ్చేయు తగన్.

89

క. అనవుడు వెలవెలఁబాటువ, దనములు వెడ వాంచి యెత్తి + దశముఖుఁడు గపిం
ద్రునిమోము దీనదృష్టిం, గనుఁగొని గద్గదిక నెలుఁగు + గడలుకొనంగన్.

90

మ. తగు నీ కే మని పల్కినన్ విను భుజాదర్పంబునన్ మాటు లే
క గిరీశున్ గిరితోన యెత్తి సుగలోకస్వామి జంభారి గా
సిగ బంధించి జగత్త్రియంబును బనుల్ + సేయన్ విజృంభించి గ
ర్వగర్విండు డగునన్న నిద్దెసకుఁ దేరం జాలుటన్ వాసవీ.

91

చ. అనవుడుఁ గొఁగిలించి దనుఁజాధిపతిం దగ గారవించి తో
కొని పురి కేగి తత్తదనుఁకూలచరిత్రములన్ సఖత్వరీ
తి నడపి తాను దమ్ముఁడు నతిప్రియభాషలచేఁ బ్రసన్నుఁ జే
సిన నతఁ డాకపీంద్రవరుఁచెల్కిఁ బల్ల వితాంతరంగుఁ డై.

92

ఆ. వివిధ కేలిఁ దగిలి + వేడుకఁ గతిపయ, దినములందు నిలిచి + దివ్య మగుటఁ
దోన వచ్చియున్న మానితనిజవిమా, నమునఁ బ్రీతిఁ దనపురమున కరిగె.

93

క. లీల నటు లసురవల్లభుఁ, గేలీపాత్రంబుఁ జేసి + క్రీడించినయ
వ్వాలి భవదస్త్రిమున కర, సాలియుఁ జాలమి నుతింపఁ + జాలదె యెందున్.

క. అని మునిపతి యివ్వధమున, దనుజపతిం జెప్ప రామఁధరణీపతి తి
న్ననినవ్వు మెఱయ నాతని, వినితిమి యిఁక నొకటి వినఁగఁ వేడుక యనుచున్.

క. ఏమియొకో న న్నడిగెడు, సీమానననాథుఁ డంచు + నెద నూహింపం
గా మునిజనవల్లభుతో, రామనృపతి కౌతుకస్ఫురణ నిట్లనియెన్.

96

— హనుమంతునిజననాదివృత్తాంతము. —

క. కొంత యెఱుంగుదుఁ బవనజు, వింత దివిజరాజతనయుఁవిక్రమము హనూ
మంతునకు పాలికిం గల, యంతర మేకొలఁదియొకొ చరాచరవేదీ.

97

ఆ. అనిన నాంజనేయు + నతులబలము విన, వేడ్క జేసె నితఁడు + విస్తరించి
కలతెఱంగు సెప్పఁవలయు నా కని ముని, యిట్టు లనియెఁ బ్రీతియెసక మెనఁగ.

శా. వాలిం గీలియు వాయుపుత్త్రునియే + వాఁ డాత్మశక్తిజ్ఞుఁ డై
యీలోకంబులు గెల్తు నే ననిన మా + తెందుం గలండే మహీ

పాలాగ్రేసర వానివర్తనముఁ జెప్పం జిట్ట లావిక్రమ
శ్రీలోకున్ భవదీయసన్నిధిఁ బ్రశంసింపం దగుం జెప్పెదన్.

99

- చ. సురగిరిసాను దేశమున • సుస్థిరసంపద సుల్లసిల్లుకే
సరి యనువానిభార్య గుణశాలిని యంజన నాగ నొప్పునుం
దరి యనిలప్రసాదమున • ధర్మవిధి మహనీయమూర్తివి
స్ఫురితుఁ గుమారుఁ గాంచెఁ బరిపూర్ణతపోమహిమాభిరాఘు యై. 100
- ఉ. ఆతనిరక్షణంబున సహార్షిశముం దగ సావధాన యై
యేతరుపండు లొప్పు నవి • యేటి వనంబునఁ దెచ్చి యిచ్చుచుం
బ్రీతిఁ జరించుచున్నెడఁ గపిప్రవరార్భకుఁ డొక్కనాఁడు ప్ర
ద్యోతనబింబముం బొడుచుచుండగఁ జూచి సముత్సురత్తుడై. 101
- చ. ఫల మనుబుద్ధిఁ బుచ్చికొనఁ • బాతె నభంబున వాయుదేవుడు
సలిలకణార్ద్రతం గిరణజాలమువేడిమి దాఁక కుండ నే
వలనను దాన యై పొదివి • వచ్చెఁ దనూభవు నాఁడె షర్వ మై
జలరుహమిత్రుఁ బట్ట రభసంబున రాహును జేరె నత్తతీన్. 102
- క. ఆసైంహికేయుఁ డర్క, గ్రాసాదరవృత్తి వచ్చు • కపిఁ గనుఁగొని సం
త్రాసభరితమానసుఁ డై, వాసవుకిడ కేగి ఖన్నవదనుం డగుచున్. 103
- క. రవిశశిబింబగ్రహణో, త్వవ మెల్లను నాకు మున్నోనఁగి యెప్పుడుఁ జె
ల్ల విడిచి యుండుదు నేఁ డొకఁ, డవార్యవిక్రముఁడు వచ్చె • నర్కునిఁ బట్టన్.
మహా. అనినం గోపించి యింద్రుం • డఖిలభువనమార్యాద లయ్యైవిధిం ద
ప్పనిభంగిం జొప్పుతో నేర్పడ నడవఁగ నా • పంపు గాసీక యెవ్వం
డినబింబగ్రాహి యై యయ్యెడికు ముదముమై • నేగుదెంచెం దదంగం
బనఘా మద్వజ్రధారాహతఁ బొడిపొడి నేయంగ నే వత్తు నంచున్. 105
- మ. అనికిం బూని కరీంద్రు నెక్కి చనుజంభారాతికే ముందటం
జని తద్బాహుపరాక్రమంబున మహోత్సాహంబుతో సింహికా
తనయుం డాకపిబాలుపై నడరి యుద్యద్విక్రమం డైనయా
తనియాటోపము నోర్వజాలక విభీతస్వాంతఁ డై పాతీనన్. 106
- తే. ఎగచికొనిపోయి కపి దివిజేంద్రుదంతి, వెనుకసార నంటఁ దఱిమినమనములోన
మెచ్చియును దనచేసినవేరతప్పు, నని తలంచుచు మృదురోషుఁడై యతండు.
- క. భాసుర మగువజ్రంబున, ప్రేసిన హనుదేశ మర్ధవిదళిత మైనం
గేసరితనూభవుడు మూ, ర్భాసంగతుఁ డై ధరిత్రిఁ • జాఁగం బడియెన్. 108
- క. తనవచ్చినపని దీతిన, ననిమిషపతి నాకమనకు • నరిగె దనయనిం
గనుఁగొని వేదనఁబొంది ప, వనుఁ డప్పుడ యడిపె దనదువర్తన మెందున్.
- ఆ. జగములందు వాయు • సంచార ముడిగిన, సకలజీవలోకసంకటంబు
పుట్టుటయు విరించి • పురుషూతపరుణాది, సురులు బలసి కొలువ నరుగుదెంచి,

- క. మాత్సర్యము ప్రాణంబు చి, కిత్తిత మగునొక్కొక్క వీనికిన్ ప్రాణ మనుచున్
వాత్సల్యంబునఁ బుత్రకు, నుత్సంగమునందుఁ దాల్చియున్న సమీరున్. 111
- క. కనుఁగొని కరుణాపూరిత, మనస్కుడై యక్కటకటఁ మారుతుఁడు నుతా
ననన క్తలోచ్చనుం డై, మనవచ్చుటఁ గానఁ డనుచు • మక్కువతోడన్. 112
- శా. చేరంబోవుటయున్ సమీరుఁడు సురఃజ్యేష్ఠున్ నిరీక్షించి దు
ర్వారాంతఃపరితాప మేది తనయున్ • వత్సోగతుంగాసమా
చారప్రాధత నె త్తికొం చెదురుగా • సద్భక్తిమై నేగి లో
కారాధ్యం బగుతత్పదాంబుజయుగం • బర్చించె నానమ్రతన్. 113
- క. వనజాసనుండు ఫాలంబునఁ గే లిరివొంద నెత్తి • పొదివి భుజము నా
తనిమ స్తకంబు వక్షంబునఁ జేర్చి కృపాతి రేకఁమున గాఢముగన్. 114
- క. పశ్చిమదిశ చందంబున, నిశ్చేష్ఠుం డయినబాలునిం జూచుడు వాఁ
డాశ్చర్యంబుగ నవుడ పు, నశ్చైతన్యాగమంబునం దెప్పితెన్. 115
- క. దర్శనమాత్రన శోకవి, మర్శక్షమచిత్తుఁ డయ్యె • మారుతి బాహు
స్పర్శమునఁ బ్రబలదురితని, కర్షుఁడు ప్రాణనిర్వికారుఁ • గా నొనరించెన్. 116
- చ. తనయుఁడు సేద దేటిన ముదంబునఁ గౌగిటఁ జేర్చి యంబుజా
సనునకు మ్రొక్కఁ బంచి వికాసద్వదనుం డయి వాయుదేవుఁ డెం
దు నిఖిలదేవకోటి పరితోషవిధాయక మైనయాత్మవ
ర్తన మొనరంగఁ జేసె నమరప్రభుచిత్తము పల్లవింపఁగిన్. 117
- చ. కమలభవుండు దేవతలఁ • గిన్గొని మారుణిఁ జూపి దేవకా
ర్యమునకుఁ గా జనించె నితఁ • డద్భుతవిక్రమశాలి రామనా
మమున వెలింగి రాఘవసమాజవిభూషణ మైన కేలిజ
న్తమున దశాన్యుదుర్త్తదము • మాన్యునెడం బనిసేయు శార్ఙ్గకిన్. 118
- క. కావున మీరిందఱు సం, భావించి వరంబు లొసఁగి • పవనునకుఁ బ్రమో
దావేశము లోకహితముఁ, గా వీనిఁ గృతార్థుఁ జేయఁగాఁ దగు ననినన్. 119
- ఆ. వాసవుండు తనదుఁవక్షస్థలంబునఁ, గ్రాలు సురభికుసుమమాల యర్ధిఁ
గపికుమారుచారుఁకంఠభాగంబున, నాదరార్ద్రహృదయుఁ • డగుచుఁ బెట్టి.
- క. హనువున మత్కులిశము దాఁ, కిన్చో పెఱుకవడి వీనికిం దొడ వగుచి
ట్టునికీకీ దగ హనుమంతుం, డనుపే రిచ్చితఁ బ్రసిద్ధ • మై పెం పొనరన్. 121
- క. కులిశము మొద లగునాయుధ, ముల నేమిట వీనియంగఁములు నిర్దళితం
బులు గాకయుండ నొనఁగితి, నలఘువరం బనియె దృక్సహస్రం బలరన్. 122
- సీ. వారి నెయ్యెడల నీ • వానరోత్రమున కా, పద పుట్ట నీనని • యుదధిపతియు
నగ్ని నెన్నఁడును నీ • యగచరాగ్రణికీ గీ, డొందంగనీనని • హుతవహుండు

భూతగణంబులఁచేత నీహరిసత్త్వమునకు నెగ్గొనర నీ + నని శివుండుఁ
గాలదండమున నీ + కపిఘ్నమునకుఁ జింత, వంతరా నీనని + యంతకుండు
తే. వరము లిచ్చిరి తక్కటిఁనురలు నిజమ, హనుభావానురూపంబు + లై నపదవు
లొసఁగి రిమ్మాడ్కి మారుతి + నసదృశ ప్రభావుఁ గావించి పద్మసంభవుఁడు ప్రీతి
చ. అనిలుని పీడుకొల్పి దివిజావళితోడ వియత్పథంబునం

జనియె నతండుఁ బుత్రుఁ గొని + సంతస మందుచు నేగుదెంచి యం

జనకుఁ దదీయబాహుబలఁశౌర్యములున్ వరలాభముం గ్రమం

బున నెఱిగించి పోయెఁ గపిపుంగవుఁడున్ శిశుకేలిలోలుఁ డై. 124

క. మునిజనులయాశ్రమములకుఁ, జని చని యాగోపకరణఁచయ మెల్లను దు
ర్వినయమున గాసి చేయుచు, నునికి కలిగి వా రమందఁహుంకారములన్. 125

క. తనశక్తియు వరలాభం, బున వచ్చినపెంపు నుల్లఁమునఁ దలఁపక యి
వ్వనచరుఁడు నిజబలం బెఱుఁ, గనిగజజాతియునుబోలెఁ + గావుత మనినన్. 126

తే. బుద్ధిమంతుఁడు గావునఁవృద్ధతాప, సోక్తులకు స్రుక్కి దౌర్జన్య + ముడిగి మెలఁగె
నితఁడు తనలా వెఱుంగనిఁకతన మఱియు, వీరులనఁ గొంద టిమ్మహిఁవినఁగఁబడిరి.

క. ఇనునరదముముందట వెను, వెనుకకు వెనఁ జనుచు శబ్దవిద్యాధ్యయనం
బొనరించె నాతఁ డొజ్జగ, హనుమంతుం బోల నలవి + యగునె యొరులకున్.

తే జనకుఁ డగుఋక్షరజనుండు + సచ్చులయను, వాలిఁ బట్టఁబుగట్టినఁవానితమ్ముఁ
డైనసుగ్రీవుఁడ త్తఱిఁయావరాజ్య, భరముఁదగఁదాల్చియుండియిఁప్పవనతనయ.

క. చెలిఁ జేసి కొని ముదంబునఁ, గలసి మెలఁగుచుండి పిదపఁ + గౌశికనుతుతోఁ
గలుపించి ఋశ్యమూక, స్థలి కాతఁడు వోవఁ దోన + చనియె నితండున్. 130

క. తనలా వెఱుఁగనికతమున, నిననుతునకు వశ్యుఁ డయ్యె + నేడైఱ సంక్రం
దననందనుభుజబలమ, ర్దినమునకుఁ గడంగఁ డయ్యె + రఘువంశసిద్ధి. 131

చ. అనవుడు సమ్మదంబు దొలఁకాడఁగ నిక్కము నట్ల కాక య
వ్వనసిద్ధి దాఁటి లంకయును + వానివనంబును గాసి చేసి నం
దనుఁ దెగఁ జూచి వచ్చినవిధం బది యల్పులచేతఁ దీరునే
జనకజఁ గాంతుమే యసమఁసాహసుఁ డీతఁడు లేక తక్కినన్. 132

క. అని లజ్జావనతుం డగు, హనుమంతుఁ గటాక్షవీక్షఁణాదరముదితా
త్తునిఁ జేసి దాశరథి య, మునిజనముం జూచి కేలు + మొగుచుచు భక్తిన్. 133

—|| అగస్త్యాదిఋషులు రాముని వీడ్కొని చనుట. ||—

క. మనలితిరి విచిత్రకథా, రసవృత్తిం దడ వెఱుంగ + రాక యనుష్ఠా
నసమయ మయ్యె నభోమ, ధ్యసమీపంబునకుఁ దరణి + యరదము వచ్చెన్.

మ. విజయంచేయుఁడు నావుడన్ మునులు పృథ్వీనాథ యూహింప వి

శ్వజనీసుర డగునిన్నుఁ జూపు సదనుఁష్ఠానంబు గాదే భవ

ద్విజయశ్రీ దమకోర్కి గా నుకృతముల్ • వే భంగులం జేయునీ
ద్విజకోటిం బరికించికొ మ్మని కృతాన్ధీ భూతచేతన్ము లై.

135

క. క్రందుకొనంగ నొక్కుమ్మడి, నందఱు దశవదనదమను • నాశీర్వాదా
నందితుఁ జేస్తి యమందా, నందముఁ బొందుచుఁ డపోవఁకములకుఁ జనినన్.

క. తగ నెల్లవారిఁ బొమ్మని, జగతీపతి యచట వాసి • సమయసేముచితం
బుగ నయ్యెయెడలకుఁ జని, పగలిటివర్తనము ప్రాజ్యవదవి నలిపెన్. 137

తే. రాత్రియగుటయుఁ గార్యతూర్వ్యత్రయాది, వివిధగోష్ఠీవినోదముల్ • వేడ్కనడపి
యతిమనోహరవాసగేహమున కేగి, నిరతిశయమోదమున సుఖనిద్రఁజేసి.

చ. రవియుదయంబుకంటె మును • రాజశిఖానుశే మేలు కాంచె దా
నవకులమర్దనాంక నుని • నాదము లైనసురంగగీతముల్
వివిధగతిప్రవర్తన నవీనము లై సాగయింప మాగధ
ప్రవరులు పాడుమంజుమృదుభంగికి వీనులు దొల్త మేల్కనన్. 139

ఆ. అపుడు సముచితంబు • లగుకరణీయంబు, లాచరించి రఘుకులాధినాథుఁ
డభిమతప్రసాద • నాభిరామాకృతి, యై మహావిభూతి • నతిశయిల్లి. 140

చ. కొలువున కేగుదెంచి నృపకోటియు మంత్రికదంబకంబు దె
త్యులుఁ గవులుం గివీంద్రులు నియోగులు వందిజనంబు లిష్టభృ
త్యులు మొదలైనవారలు నిజోచితభంగి సుఖోపవిష్టు లై
బలసి ముదంబునం గొలువఁ • బ్రస్తవసేయసముజ్జ్వలస్థితిన్. 141

తే. చామరగ్రాహిణీకర • చారుకటక, రశ్మిరాజినీరాజన • రంజితండు
భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్న • పరివృతుండు, నగుచు సామ్రాజ్యలక్ష్మీసాం • పగ్గలింప.

సీ. పౌరజానపదాభి • భాషణంబులు దిగ, నయ్యెతెఱంగుల • నాదరించు
నుత్తమహాయదంతి • సత్తమరథరత్నములు సూచి సవరణ • లలవరించు
యోధవీరప్రకా • రోక్తినిరూఢన, ముద్ధతి కెడఁదలో • నుల్లసిల్లు
నిఖిలవిద్యాగమ • నిపుణవిద్వజ్జన, సంభావనంబుల • సంతసిల్లు

ఆ. ననుదినంబు నిట్లు • లభిమతబహువిధ, సముచితప్రవర్తనము లొనర్చు
చతివిభూతినుండి • కతివయదినములు, వోవుటయుచు రామభూవిభుండు. 143

— పట్టాభిషేకమునకు వచ్చినజనకరాజు మొదలగువారిని రాముఁడు వీడుకొలుపుట. —

మ. జనకాదిక్షీతిపాలలోకములకుఁ • సంభావనాపూర్వకా
ర్చన లర్ధిం దగ నిచ్చి వీడ్కొలిపి మాఁగ్గఱ్ఱే మసంవాహనం
బొనరింపం దనతమ్ములం బనిచినం • బ్రోద్దామసేనాసహ
స్తనమద్యామిభరస్ఫుటానమితశేషస్కంధు లై పోయినన్. 144

క. వనచరనిశాచరులను, న్నన నిచ్చలుఁ గ్రొత్త గాఁగ • నరపతి వారిం
గొనియాడు చుండఁ గతిపయ, దినములకుం దమ్ము లరుగు • దెంచిరి మగుడన్.

- ఉ. అచ్చట రాజు లిచ్చినయఃస్థ మణిప్రకరం బుపాయసం
బిచ్చిన వేలువేట ధరఃణీశుఁడు వారల నాదరించి మీ
తెచ్చినవస్తుకోటి గణుఃతింపఁ గృతార్థతఁ బొందె డెంద మే
నిచ్చెద వీరి కంచు ననుఃరేంప్రహరీంద్రులఁ జూచి వేడుకన్. 146
- ఆ. పురుషరత్నములనఁ పొందుట యుచిత మీ, రత్నములకు ననిధిరావిభుండు
వారి కప్పు డొసఁగెఁ గారవ మేర్పడ, జాత్యరుచిరరత్నఁ జాలకంబు. 147
- క. వనచరులకు ననురులకుం, గనకాంబరభూషణములుఁ గణనకు మిగుల
దనుఁ జేరఁ బిలిచి యిచ్చుచు, జననాథుఁడు వేలువేటఁ సంభావించెన్. 148
- ఆ. ఇవ్విధమున వారిఁ కెల్ల సంప్రీతి యొ, సర్పి రామధరణిఃనాథుఁ డర్క
తనయుతోడి నిట్టుఁ లనియొ బ్రసాదవి, కాసలలితవదనఃకమలఁ డగుచు. 149
- క. నీపురి కేగుము హరిసే, నాపరిపాలనము నేయుఁ నయదక్షుఁడ వై
నాపిలిచినయప్పుడ నే, వాపరతంత్రత వహింపఁవలయుం జుమ్మా. 150
- క. అంగదుఁ బాటించుము త, కుక్కుంగలయీనుభటకోటిఁ గొనియాడుము వీ
రిం గైకొంటిమిగాడె య, భంగుల యెప్పట నరిదిఁ పనులకు నైనన్. 151
- మ. అని నుగ్రీవునిఁ బ్రీతి వీడ్కొలిపి దైఃత్యాధీశ్వరుం జూచి యి
ట్లను లంకాపురి కేగు ధర్మమహితఃన్యాయంబు లోకంబు కీ
ర్తనసేయఁ భవదీయరాజ్యము చిరఃస్థాయిత్యముం బొందఁగా
మను నీబంధుల నీగి తేజయున సఃస్త్వానింపు మెక్కాలమున్. 152
- క. అని కారుణ్యజ్యోత్స్నా, జనకం బగుతనదువదనఃశశిమండల మా
తని నెమ్మనమ్ము నమ్మద, వనధిం బొంగింప నసురఃవగు వీడ్కొలిపెన్. 153
- క. హనుమంతుఁ జూచి మత్కి, ర్తనములు భువనముల నెంతఁ నాఁక నడచు నీ
పురు నంతకాలమును ని, త్తనువు విడువ కుండు మనుచుఁ దయ చిగురొత్తన్. 154
- క. హిమధరణిధరతటసం, గమచారుమరున్నదీప్రఃకాగనుభగతం
గమనీయంబుగఁ దద్వ, క్షమునం దొకహార మిడి యఃసదృశ ప్రీతిన్. 155
- ఆ. తిగిచి కౌగిలించిఁ యగ చరస త్తము, సద్గుణములఁ దగిలిఁ సంస్తుతించి
రఘువరేణ్యుఁ డాదారం బెలరారంగ, వికచవదనుఁ డగుచుఁ వీడుకొలిపి. 156
- క. తనుఁ బొయఁ జాల కందఱు, వెనుఁబడుట యెఱింగి ధరణివిభుఁ డొందొరునె
మ్మనము మఱుఁగు చుండఁగ ని, వ్వనటకుఁ బనియేమి యనినఁ వా రత్తిభక్తిన్. 157
- క. ధరఁ జాగి మ్రొక్కి తమతమ, పురములకుం జనిరి రామఃభూపాలుండున్
భరతాద్యుజనమేతము, పరిపాలనచేసె రాజ్యభారంబుఁ దగన్. 158

—|| ఆ శ్వా సాం త ము. ||—

చ. శరదభిరామచంద్రుచిఃజాలసఖత్వసముల్ల సత్ప్రయ
శ్శరనిధిగర్వచర్వణవిఃశారద మేదురకీర్తిపూరభా

సురలహరీకదంబపరిఃచుంబితపూర్వమహీభృదస్తభూ
ధరమలయాభిధానగిరిఃపైవతపర్వతమేఖలుం డిలన్.

159

క. ఫలితామరతరుశాఖా,తులితభుజం డఖిలదిగ్విధూమస్తసము
జ్వలదీధితిశాసనమణి, కులదీపకరాయగండఃగోపాలుఁ డిలన్.

160

మాలిని. చిరవితరణలీలాశీలుఁ డుత్సాహవిద్యా
పరిణతదృఢసంగఃభంగుఁ డక్షీణపుణ్యో
త్కరపరిచయశిల్పఃకల్పుఁ డాభోగశుంభ
ద్ధరణివలయరయోదత్తుఁ డబ్జాత్తుఁ డుర్విన్.

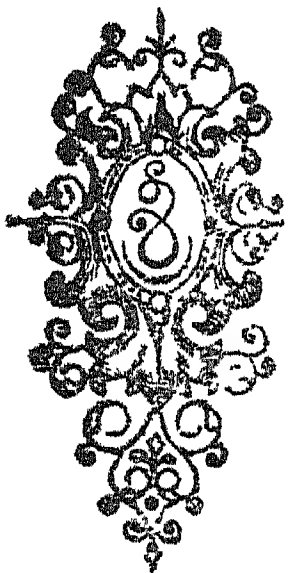
161

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్రైకొమ్మనామాత్యపుత్రైబుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు సప్తమా శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

అష్టమాశ్వాసము.

పతిగారీపతివా

ణీపతిలీలాచతుర్థనిజవర్తనఁ డి

ష్టాపూర్తనిరతమతి కరు

ణాపూర్ణుఁడు మనుమసిద్ధినిరవరుఁ డెఱిమిన్.

1

క. అంత నొకనాఁడు నృపుఁ డ,త్యంతమహిమఁ బెద్దకొలుపునం దున్నయెడన్
వింతయినకొన్నివచనము, లెంతయు మధురములు గాఁగ నిట్లనెఁ జదలన్.2

—|| కుబేరపుష్పకము రామునియొద్దకు వచ్చుట ||—

ఆ. ఏను బుష్పకంబ నిమానవాధీశ్వర, నీవు పరమధర్మ నిపుణబుద్ధి
నపుడు నన్నుఁ గిన్నరాధిపుపాలికిఁ, బోయి యతనిపంపు నిసేయు మనుషుని
మ, భవదాజ్ఞం జని యాధనేశుఁ గని నీపం పెప్పుడుం దొంటియ
ట్ల విధేయాత్మతఁ జేయ నన్నుఁ బనిచెన్ నిలావణ్యవారాశి దా
నవవిధ్యంసనుఁ డాశ్రితాపదుదయోన్మాదక్రియాశాలి రా
ఘవచూడామణి రామదేవుఁడు గృహకల్పాత్ముఁ డై నావుడున్.

4

శా. ఆతం డచ్చెరువాటు సంతసము వక్త్రాబ్జంబునం దోఁపఁగా
నాతో నిట్లని పల్కె రామధరణీనాథుండు లోకత్రయం
బాతంకం బెద నుజ్జగింప నుర లత్యానందముం బొంద దు
ర్జాతుం బంక్తిముఖున్ వధించి కొనియెన్ నిసర్వంబు లంకాపురిన్.

5

క. నీవును నం దొకసరకా, భూవల్లభునకు వినోదమునకును బాత్రం
బై వలసినచోటులకుం, బోవలఁతివి నిన్ను నిందుఁ నిబుత్తే దగు నే.

6

చ. అదియునుగాక లోకముల నిన్నిటిఁ గావఁ దలంచి దుష్టదు
ర్మదఖరదండమండనపరాయణు లై చనునట్టివారి కి
ట్టిది దగుఁ గాక పూని యొకటిం గడతేర్చు గడంగలేక యె
ల్లిదు లగువారి కేటికి సలీలవిహారము వేడ్కనేయఁగన్.

7

ఉ. కావున నెల్లభంగులను నిగ్రహింపఁ జయ్యనఁ బోయి రామధా
త్రీవిభునొద్ద నిల్వము మదీయహితం బిది యేను బంపఁగాఁ

- బోవుట నెగ్గు లే దతఁడు + పొచ్చెము సేయక సమ్మతించి సం
భావన సేయు నన్న జనఁ పాలక సమ్మద మంది వచ్చితిన్. 8
- క. పనిగొనుము నన్నుఁ గైకొని, యనునప్పలుకులకు మానఁవాధీశుఁడు సం
జనితబహుమ్రానుఁ డై యి, ట్లనియెం బుష్పకవిమానఁమానందింపన్. 9
- క. ఏవలన నుండి యైనను, నావలసినయపుడ గ్రక్కుఁనం జనుడేరం
గావలయుఁ దలఁచునంతకు, నీవల నెట్లట్ల తిరుగు + నిఖిలజగములన్. 10
- క. సిద్ధులగమనంబులకు వి,రుద్ధముగాఁ జనకు మానఁరోషంబులు స
ద్బుద్ధులకుఁ దగమి యెఱిగి జ,గద్ధితమతి సంచరింపు + గౌరవ మొప్పన్. 11
- తే. అని మహీపతి ముక్తాయఁతాక్షతములు, గంధపుష్పంబులును గొనిఁగౌరవమున
మన్ననకుఁ దగుదివ్యవిఁమానమునకు, సర్పనము లిచ్చి వీడ్కొల్పఁనదియుఁ బ్రీతి.
- క. తన కిష్ట మైనయెడకుం, జనినయనంతరమ రాజఁసత్తముతో ని
ట్లనియె భరతుండు పరిజను, లనుమోదరసానుభావిఁతాంబుధిఁ దేలన్. 13

→ భరతుఁడు రామునిఁ బొగడుట. ←

- ఉ. చోద్యముగా నమానుషవఁచోరచనల్ విలసిల్లె నెంతయున్
హృద్యము గాఁగ నామయవిహీనత నొప్పెఁ దపకప్రకర్షముల్
మాద్యదరాతినంచరణఁమార్గము లెల్లను మాసె నెందు సా
వద్యులు లేరు బాలమృతిఁవాదము లేదు ధరిత్రి నెయ్యెడన్. 14
- చ. కొడుకులఁ గాంచి రంగన లఁకుఁరితసిద్ధులఁ బొందెఁ గర్తముల్
గుడువఁగఁ గట్ట నెల్లజనఁకోటికి నేమిఁ గొఱంత లేద యి
ప్పుడు భవదీయరాజ్యమున + భూవరకుంజర సౌఖ్య మంది యి
ప్పుడమికి నిన్ను శాశ్వతవిఁభుండుగఁ గోరెద రెల్లవారలున్. 15
- క. అనవుడుఁ దమ్మునిపలుకులు, విని మది ముదమంది మోము + వికసిల్లఁగ నా
తనిఁ బ్రీతి వొందువీక్షణ, మున సీతావల్లభుఁడు ప్రఁమోదితుఁ జేసెన్. 16
- ఆ. పుష్పకప్రసంగఁమునఁ దనుఁ గొనియాడు, భరతు నివ్వీధమున + భరితపరమ
హర్షుఁ జేసి సమయ + మగుడు నాస్థానమం, డపము వాసి చనియెఁనృపవరుండు.

→ శ్రీరామునివినోదవిహారము. ←

- ఉ. నిచ్చలు నితైఱింగున నఁనింద్యచరిత్రుఁ డనేకభంగులన్
వచ్చినవిన్నపంబు లనిఁవారణమై విని నిశ్చయంబుగా
నిచ్చునదు త్తరంబులకు + నెల్లజనంబులు సంతసిల్ల రా
లచ్చి సహీనసద్గుణకఁలాపములం దగిలించె దక్షుఁ డై. 18
- చ. ప్రజ ననురాగ మందఁ బరిఁపాలన సేయు నరేశ్వరుండు దో
ర్విజితవిరోధి యై తుదిని + వేడ్కమెయిన్ విహరించు నెందు నా

- ర్యజనులు మెచ్చగా నరసి • యాదిమునీంద్రనిబద్ధనీతివా
 క్యజనితకౌతుకుం డగుచు • నమ్మనుజేంద్రుడు సమ్మదంబునన్. 19
- క. రమణీయస్థలముల హృ, ద్యము లైనపదార్థములఁ బ్రియాసహితవిహ
 రము సలుపు నుచితపరివా, రము నాగరికంబునను సరసమమృగముగాన్. 20
- ఉ. వేడుక నెత్తమాడుచుఁ బ్రవీణతమై గరువంపుఁ బన్నిదం
 బాడుచుఁ జూచి యొండొరులయంగకముల్ మది మెచ్చి యుల్లసం
 బాడునెపంబు వెట్టి కొనియాడుచుఁ బువ్వులవ్రేటు లాడుచుం
 జేడియయున్ విభుండు విలసిల్లిరి పొచ్చెము లేనిమచ్చికన్. 21
- సీ. కలపంబు లభినవఁగంధంబులుగఁ గూర్చి తనువల్లిఁ గలయంగఁదాన యలఁదుఁ
 బువ్వులు బహువిధంబుగఁ గట్టి ముడి కొకభంగిగా నెత్తులు • వట్టియిచ్చు
 హారముల్ మెఱయ నొయ్యారంబుగా గ్రుచ్చి యందంబు వింతగానలవరించు
 మృగమదపంకంబు • మృదువుగా నారించి తిలకంబు వెట్టి నొచ్చెలికిఁ జూపు
- ఆ. జనకరాజతనయమనము దలిర్పంగ, వివిధనిపుణలీలవెలయు నిట్లు
 చతురముగ నొనర్చు • సౌభాగ్యసారాభిరామమూర్తియగుచురామవిభుడు.
- మ. ప్రణయక్రోధముఁ దాన యొక్కమెయి సంపాదించుఁ బాదాంబుజ
 ప్రణతిం గ్రమ్ముఁ దీర్చు నేర్చి ధరణీపాలుండు సాకూతభా
 వణముల్ వీనుల నించు మన్తధకళాస్వాతంత్ర్య మానందపూ
 రణమార్గంబునఁ జెల్ల నిచ్చు రమణీరాగాబ్ధిపూర్ణేంద్రుడై. 23
- సీతారామ లుద్యానవనమున విహరించుట. —
- చ. ఉపవన దేశ కేలిజనితోత్సుకతాభరితాంతరంగుడై
 నృపుడు సఖినమేతధరణీతనయాసహితంబు గాయకా
 దిపరిజనంబుతోఁ జని తదీయసమీరుఁడు దన్నుఁ గానరా
 కపగిది వీచినం గొలుపు • గైకొని యిం పెద నాదరించుచున్. 24
- క. చొత్తెంచిన వనపాలిక, నుత్తమధుపములకుఁ దప్పిమధుభరితం బై
 క్రొత్తావి గ్రమ్మునరవిరి, గుత్తి విభున కిచ్చె వినయకుంచితతను వై. 25
- చ. జనపతి యందఁగా వెఱచుచాడ్పున జానకిఁ జూపి కానుకల్
 గొనఁ దగువార లుండ మనకుం జనునే యని చేయి వాయఁ బై
 ట్టిన వనపాలికాకరపుటికలితస్తబకంబు వుచ్చె మె
 ల్పున సతి లేతనవ్వునఁ గపోలతలంబులఁ గాంతి వింతగాన్. 26
- క. తరుపోతలతాకృత్రిమ, సరిదంబుజవండకేలిశైలముల మనో
 హరము లగునెడలఁ గ్రీడా, పరితంత్రాత్మ లయి లలితభంగిఁ జతురతన్. 27
- చ. అరవిరు లెవ్వ రెక్కుడుగ • నారసి మేలుగ నేటి కోయఁగా
 పెరవరు లెవ్వ రొక్కొక్కడఁవేగమ సెజ్జకుఁ జాలఁ గందునం

బొరయనియట్ల కెంజిగురూఁ + బ్రోవొడఁ గూర్తురు చూత మంచు న
న్నరపతియుం దలోదరియు + నర్థవచోరచనార్ద్రచిత్తు లై. 28

చ. అలరులఁ గోయుచున్ మధుకఁరావళిఁ జోపుచుఁ గీరపోతకం
బులపలువాఱుమాటలకుఁ + బొంచుచు నంచలఁ బట్టఁ దారుచున్
లలితమయూరన ర్తనవిఁలాసముఁ జూచుచు బోటిపిండుకోఁ
గలయుచుఁ బొయుచున్ బహులఁకౌతుకవృత్తి రమించి రెల్లెడన్. 29

౩. తీగెయుయ్యెల లెక్కి + తూఁగియాడుచుఁగూడి పాడెడుమత్తాళి + బాలికలను
బలుకులతోడన + యలవడఁ దొడఁగియు నేరనికీరకుఁమారికలను
నింపారులేదూఁడఁ + లేఱి పిల్లలకుఁ బెట్టుచు నున్న హంసకుఁటుంబినులను
ఫలరస మొండొంటి + కెలమిఁ జంచుల నించు తఱిఁ జొక్కుకోకిలఁదంపతులను
తే. జూచిచూచియొండొరులకుఁజూపిచూపి, చెలులకెఱిగించికొనియాడిఁచెప్పి చెప్పి
చిత్తహరివిహారసంఁసేవఁ దగిలి, యల్లసిల్లిరి వనితయు + వల్లభుండు. 30

ఁ. అల్లవె లెస్సపువ్వు లని + యందనిగుత్తులదిక్కు సూపి తా
నల్లన చేరి నేను నెగఁయ న్నిను నెత్తెదఁ గోయు మంచు భూ
వల్లభుఁ డాదటం బొదివి + వామవిలోచన నెత్తెఁ దత్తనూ
వల్లికతోన మైఁ బులకఁవర్గము కాముఁడు నారు వోయఁగన్. 31

చ. నవకపుమావిమోకలఁ బెఁనంగినతీవలు వేడ్కఁ బెంపఁ బ
ల్లవములసెజ్జ లుల్లముల + లజ్జ లడంపఁగఁ దేటితండముల్
దివుటల ముంపఁగా సమదలీల మనోజవి నోదనక్తులై
యవసర సేవ మెచ్చి మలఁయానిలు సౌరభధన్యుఁ జేయుచున్. 32

౩. ఇవ్విధమునఁ బతియు + నెలనాఁగయును వివి, ధప్రకారలీలఁ + దగిలియుండఁ
జెలులుఁ గేలివనము + గలయంగఁజొచ్చినె, మ్మనములందుఁగోర్కిఁకొనలునిగుడ.

చ. అలరులు గోయుచోట మధుఁపావళిమ్రోతకు ముగ్ధ లుల్కినం
గలకల నవ్వుచుం దొలుతఁ + గైకొని మవ్వపుఁదీగె లాగి పు
వ్వు లొరులు గోయ నింకఁ దలఁపుం డని యొప్పుగ జంకె సేయుచున్
లలిఁ దమలోన మత్సరముఁలం దుదికొమ్మలగుత్తు లందుచున్. 34

౪. మావిలేమోకలఁమవ్వంపుఁదీవలఁ జెన్నొందఁ బెండ్లిండ్లు + సేసి చేసి
పలుదెఱంగుల క్రొవ్విఁరుల నేర్పువాటించి తొడవులు గావించిఁ తొడివితొడివి
పతులను బ్రియలఁ గా + భావించి పొదరిండ్ల నిక్కలుగాఁ జేసి + యేగి యేగి
చెట్టుపల్ నెఱయని + చిలుకబోడలఁ బట్టి తెచ్చి బిడ్డలుగఁ జిన్నిచ్చి యిచ్చి
తే. బొదివి పుప్పొళ్లు సల్లియుఁ + బువ్వుఁ దేని, యలఁ బదంపడి తడిపియుఁనలి వసంత
మాడి యాడి యుద్యానవిహారలీల, సలిపి రంభోరుహానన + లెలమి మిగుల.

- చ. నినుపు లొకర్తు చేతఁ గమనీయలతాంతము లున్న నొక్కెడం
గనుఁగొని ముగ్ధ యొక్క తె విఁకాసిని యై నవకంపుదీఁగెఁ బా
సినయెలగొమ్మగుత్తి సవిఁచేరి నయంబునఁ బట్టి కోయఁ జూ
చిన నగి యల్ల నవ్వ నది + సిగ్గువడం గని యార్చి రందఱున్. 36
- మ. కుచముల్ హతాడినీటిమీఁదివిలసతోక్తంబులం గ్రేణి సే
యుచు నుండఁ మెడ యెత్తి పాదయుగళం + బూదంగ బాహులతల్
పచరింపం గరమూలకాంతి నిగుడఁ + భావంబు రంజిల్లఁ బా
డుచుఁ గ్రీడించిరి పువ్వుఁబోడులు లతాఁడోలాకళాప్రాధులన్. 37
- సీ. చిగురాకు గెంగేలి + చెలిమి యొనర్పంగ మవ్వంపులేబాదల్ + మలఁచిపట్టి
పెఱచేతినఖపంక్తి + గిటికొని చెన్నొంద నెగయుదీప్తుల విరు + లినుమడింపఁ
గురులుగన్గవమీఁద + నెరిసిన నెమ్మెగ మడ్డ మంకించి చూ + పలవరించి
తనుగెంపు గడ చని + దళములు పడలఁ బువ్వులు గోయ నొల్లకఁతొలఁగ నెత్తి
తే. యడరునెత్తావిపొలివోని + యలరులేటి, మెలపునలవాటునెడఁదల + మేకొనంగఁ
బ్రణయసఖులకుఁగన్నులఁపండువగుచుఁజతురముగనోర్తుపుష్పావఁచయముచేసె.
క. చెలిచెక్కుచెమట యొక్క తె, యలరులఁ గొనితుడువరెంటిఁయందలిమెఱుఁగుల్
పొలివోవుట సరి యై యిట్టలముగ నొండొండ రాయుటయు జగి దఱిఁగెన్.
ఆ. వనజవదన లిట్లు + వనకేలి సలిపి చా, లింది జలవిహారలీలఁ గోరి
జనకరాజతనయ + సముచితముగఁ జేరి, యిష్ట మెఱుకపడఁగ + నిట్లు లనిరి. 40
- ఉ. నీదుక్మపాకటాక్ష మనునీరజషండమునందు నిర్భరా
హ్లాదముఁ బొందఁగా వనవిహారపరిభ్రమవృత్తి యెమ్మెయిన్
భేదము సేయ లేకునికీకిం గమలాకరకేలిమీఁద లే
దాదర మించుకేని నలినాయతలోచన మాకు నిత్తఱిన్. 41
- చ. అనుడు విదేహరాజసుత + యల్లన నవ్వ దొలంకుదృష్టులం
గనుఁగొనియెన్ సముల్లసితఁఘర్మజలాంకురజాలకంబుచె
న్నున విలసత్సుధాకణమఁ నోహర మైనశశాంకబింబమో
యనఁ జెలువొందురామవిభుఁనానన ముల్లము పల్లవింపఁగన్. 42
- క. చెలులచతురోక్తిరచనకు, నలినాయతనేత్ర నెమ్మనము విలసిల్లం
గొలన విహారము సలుపం, దలఁచినఁ బతి కౌతుకంబు + దనమదిఁ గదురన్. 43
- || సీతారాములజలవిహారవర్ణనము. ||—
- క. అనుచరుల నడిగి యడిగియుఁ, బనిగొండ్రే వలయునెడలఁ + బ్రభువులుపొద తెం
డని కమలవనము తెరువునఁ, గొనిపోవఁగ జానకియు సఖులుఁ జని రెలమిన్.
చ. చెలు వగునాననాబ్జముల + చేరువఁ గుంతలభృంగమాలికల్
మెలఁగ వలీతరంగములఁమీఁద ఘన స్తనచక్రయుగ్ధకం

- బులు విలసిల్లఁ గూడుకొని + పొల్తులు వచ్చినిపొంత వింతసాం
 పొలయఁగ వేడ్కమై నరిగి + రొండొకపచ్చినిఁ బోలి లీలతోన్. 45
- తే. అందఱకుమున్న సలిలవిహారమునకుఁ, గడఁగియొక్కర్తుగ్గునఁ, దొడవులూడ్చి
 నెలఁతుకల మొత్తమనుపచ్చ, విలుతుననుఁగు, టగపపొదలోనిబరిగోల, యట్టులుండె.
 చ. పొలయునమీరణంబు నినుపుందనువుం దగ నింపునెమ్మనం
 బుల నొకయింపుఁ బెంప రతి, బోటులు విభ్రమ మొప్ప వీఁగుఁజ
 న్నులపయిఁ గేలమర్చుచుఁ దఁనూలత లించుక గొంకఁ గుంతలం
 బులు మెల పొందఁగాఁ జెవుల, పొందున జేర్చుచుఁ గూడి వేడుకన్. 47
- క. మగుడఁబడి కరళు లక్కడ, నిగుడఁగఁ దనుపారుకొలని + నీరు పులకముల్
 నెగయించుచుఁ దొలుసోకున, సొగయింపంగూడి యాడఁజొచ్చిరి నుదతుల్.
- సీ. నునుఁగాంతి దొలఁకెడఁ, ఘనకుచయుగళంబు లదరంగఁ జలుకుల + నాడి యాడి
 మెఱుఁగులు దూఁగెడు + మృదుకరవల్లిక లల్లాడఁ జల్లుపోఁరాడి యాడి
 జిగితొలగ కెనఁగెడు + మొగములునిక్కుచు, నడఁగుచుండఁగ నీదుఁలాడియాడి
 మిం చెల్లదిక్కులు + ముంచి చెల్లెడుమేను, లలసి క్రాలఁగ నోలఁలాడియాడి
- తే. యోలి నిలుచుచుఁగరళులఁ, దేలి చనుచు, మునిగిపోవుచు నోర్తోర్తు, ముంచిపట్టి
 లోఁతునకునొయ్యఁ దిగుచుచు, నీత తేని, యచట మిన్నక యీదుదు, నాడిర్థి.
- చ. ప్రియమునఁ దూఁగి యాశుభ్రచు, రీతతిసోకునఁ జక్రవాకికా
 చయుమున మందహాసికల, నందడి ముం జెలువొందుకంటె న
 న్నియు నెడగాఁ దొలంగినను + నీరజషండము పొల్చె విన్నగా
 క యువతు లాటమైఁ జెలఁగు, క్రందున నొందినక్రొత్తసౌపునన్. 50
- చ. తరఁగలతూలుచందమునఁ + దమ్ములకమ్మనితావి హాంసికా
 విరుతములక సమీరణము + వీచునయంబున నీరియింపునం
 జరతరసౌఖ్యసంకదలు + నేకుఱఁ గైకొని తారతార య
 త్తరుణులయింద్రియంబులు ముందంబునఁ జొక్కుచు నుండె నత్తఱిన్. 51
- ఉ. తుమ్మెదపిండు మెండుకొని + త్రొక్కిన తేకులసందుసందులం
 గ్రమ్మి చలత్తరంగశిఖరంబులఁ దూలెడుతమ్మిపుప్పొడు
 ల్లోమ్ముడు లూడి క్రమ్మపొదిలోపల నొక్కొకచోటఁ గెంపుచం
 దమ్మునఁ జెన్ను చేసె వనితల్ గమలాకర్ కేళి నల్పఁగన్. 52
- సీ. కలయ నెల్లెడ నాడు, క్రందునఁ బడి నీరి మీఁదదాఁటెడుగండు, మీలతోడ
 మక్కువఁ దేకువ + దక్కిలోఁ దపిలి యాడెడుచక్రవాకుల + గెడలతోడఁ
 దిరుగుడుపడి తూఁగు, తరఁగలు దాకి యల్లాడెడునంభోరు, హములతోడ
 వనజంబు లొల్లక + వచ్చి యూర్పులతావి యన్నునఁ జొక్కెడు + నళులతోడఁ

తే. గ్రాల్మకన్నులు వలిచన్నుఁ + గవలుఁ దెలివి

మొగములుఁ గురులు బంధురముగను బెరసి

చూడఁ దడఁబాటుగా జలఁక్రీడ సలిపె

నెలమి మనముల నెలకొనఁ + జెలువపిండు.

53

క. చేయిచ్చి యబల నధిపతి, తోయజవండంబు సొరఁగఁ + దోకొని చనఁ జే
దోయి పులకించెఁ గనుఁగవ, దో యలరుచు బెరసెఁ గోర్కిఁతో నెదఁగూడెన్.

క. పొలఁతుక లోతని చొరఁగా, నలుకుచుఁ బిఱిఁది కడుగు లిడ + నప్పటిదృగ్గీ
పులక్రందు సెందునందడి, పొలపంబుచు నధిపునుల్లఁమున కిం పొసఁగెన్. 55

క. కొలను సనఁ జొచ్చి యిది లోఁతల యిది యని క్రమ్యుఱంగ + నరిగి విభుండు
త్పలదళలోచనఁ దోకొని, మెలపున మగుడఁ జని లీలఁమెయి నాడునెడన్. 56

సీ. కరయంత్రధారలఁ + గప్పక పొరిఁ బాఱి విభుమీఁదఁజూడ్కులు + వెల్లిగొలుపు
లీల నంబుజముఁ గెంఁగేలఁ దెనుల్పక ధరణీరమణుపాణిఁతలము వట్టుఁ
దను పారునీటిపైఁ + దను విడి నలిఁ గ్రీడ నలుపక రాగరఁనమునఁ దేలుఁ
గొలఁకున నాడునాఁరులపజ్జఁ బోవక శృంగారచేష్టలఁ + జెంది క్రాలు

తే. సలిలకేలికి నొలసియు + నొలయ కిట్లు, ప్రాణవల్లభుమీఁదికిఁ + బ్రాకి వేడ్క
నలమియలమిమైఁబెనఁగొనఁనతనియండ, నిలిచివిహరించుచుండెనఁన్నలినవదన.

చ. కలయఁ జరించు తేటిపొదిఁ + గైకొనఁ డాధవళాయతాక్షి వే
నలివయిఁ జూడ్కినిల్పు నలిఁనంబులఁ జేకొనఁ డాలతాంగిచూ
డ్కులు మదిమెచ్చు హంసికలఁకోమలనాదము లాలకింపఁ డా
వెలఁదిమృదూక్తిసిస్వనము + వీనుల నించు విభుండు వేడుకన్. 58

తే. చెలువచివురుఁగెంఁగేలఁగాఁశ్చ రజలము, నతివనగుమోముననుజందఁనాంబువులును
నెలఁతవేనలిఁ గస్తూరిఁనీరు నయ్యె, నయ్యెడలకాంతిఁ బతికరఁయంత్రవారి. 59

క. తడిసి మెఱుఁగుఁబొగ రెక్కిన, పడఁతుకలలితాంగయష్టి + పదనికి రాఁ బుల్
గడిగినమరుఖడ్గలతిక, వడుపున మోహనవిలాసఁవైభవ మొందెన్. 60

చ. వెలఁదిక మోవికెంపు నెఱిఁ వేనలికప్పును దంతపంక్తినుం
దెలుపును బేర్చి యొప్పెనఁగె + నీళులపొందున నట్ల యెవ్వరిం
గలసిన వారివారిదెనఁ + గల్గుగుణం బనుకూలవృత్తి ని
ర్మలమధురస్వభావులు సమగ్రవిలాసము నొందఁ జేయరే. 61

సీ. నెత్తమ్మిపుప్పొడి + నెఱిసీర నిడుపుగాఁ బాపట సిందూరఁభంగిఁ బోయుఁ
జెందొవతేకు ముఁయ్యందంబుగాఁ దీర్చి కమనీయముగఁ దిలఁకంబు వెట్టు
నిందీవరములబఁహిర్దళములు డుల్చి కర్ణావతంసముల్ + గా నొనర్చుఁ
గుముదనాశము వుచ్చి + కొని పేరుగా గిల్లి హారంబువడుపున + నలవరించుఁ

తే. గమలదళము మృణాళకాండమునఁ జేర్చి, యాలవట్టంబు గావించిఁజీల మెఱయ
 వినరు నల్లన రామభూవిభుఁడు జనక, రాజనందనమన మనురాగ మొంద,
 చ. తమతమయంత నెచ్చెలులుఁ దారును నెప్పటియట్ల యాటఁజి
 త్తము దనివ్రొక వారిగెడఁ దామరసాక్షియు రామదేవుఁడు
 నముచితలీల మై వివిధఁచారువిహారము లర్థి సల్పి రం
 గము లభిరామరేఖ నవఁకాంతివిలాసముఁ బొంది క్రాలఁగన్. 63

క. ఇట్లు కమలషండఁ మిక్కడక్కడ వడ, నభిమతప్రకారఁహరిలీలఁ
 గేలిసలిపి వేడ్కఁ జాలించి వెడలిరి, విభుఁడు జానకియును వెలఁదిపిండు. 64

క. జలసిక్తము లగునంగక, ములచెలు వొండొరులభావముల నత్యార్ద్రం
 బులు నేయఁ బతియు నాతియు, నిలిచి పొలిచి రవుడు కమలిసీతటభూమిన్.

క. కలిరుగతిఁ గాంతి మేనుల, జలకణములు గోరకములఁ చందంబునఁ జె
 న్నలవఱుపఁ గొలని వెలి నిం,తులు నిలిచిరి తీరలతలతోఁ దడఁబడుచున్.

— సీతారాముల లీలావిహారవర్ణము. —

చ. వలయు తెఱంగునక విభుఁడుఁ వస్త్రవిలేపనమాల్యభూషణం
 బులు దగఁ దాల్చి వందిజనముల్ చతురంబుగ సంస్తుతింప వా
 రల నభివాంఛితార్థములఁ రంజితచిత్తులఁ జేసె నెమ్మనం
 బలర నలంకరించిరి వయస్యులు సీతయు రేఖవంతగాన్. 67

క. లలితకమనీయమహిమల, నెలనాఁగయు సఖులుఁ గలసి యేతేరఁగ ముం
 గల నడచి కంచుకులునుం, దలతల మనఁ బతియుఁ జతురతరముగ నడచెన్.

క. ఇమ్మెయి నిష్టవినోదము, లమ్ముదితయుఁ దాను రఘుకులాధీశుఁడు చి
 త్తములఁ జిగురొత్తఁగ ని,త్యమ్మును సలిపె ననురాగతత్పరవృత్తిన్. 69

.. కర్పూరధూపాదిగంధసంవాసితాభ్యంతరరమణీయహర్త్యములను
 వర్ణచిత్రితపటవర్ణనిర్మితతిరస్కరిణీమనోహరాగారములను
 గోకిలకలహంసకులమృదుమంజులారవరమృగనవలతాభవనములను
 గృతకమయూరరాజశనిజాంగణచిత్త రంజితలీలాద్రికుంజములను

౩. బహువిధాభిరామవిహారణస్థలములఁ, దత్తదంతరంగవృత్తితోడ
 మనుజవిభుఁడు ప్రియకుమది ముద మెలరార,లోలుఁ డై మనోజు కేళి నొలయు.

౪. ప్రమదిము మూర్త మైనటులుఁ రాగము రూపు వహించినట్లు వి
 భ్రమ మొడ లెత్తినట్లు రతిరాజవిహారకుతూహలంబు దే
 హముఁ దగఁ దాల్చినట్లు హృదయంగమ మై విలసిల్లు చున్నయా
 రమణిఁ బ్రమోదరూఢమదరంజితఁ జేయు విభుండు ధీరుఁ డై. 71

.. చూడ్కికి సందడిఁ సొరసీక యెందేనిఁ, జూచు చాడ్పున నొప్పాఁ చూఱవిడిచి
 తగవు మై సోపానఁ మగునునుఁబుల్ల, నెక్కినరసములఁ నెలమి వడసి

- తనదు మైదీవకుఁ + దావలంబుగఁ జేసి, ఫలకలచిత్తంబు + నెల నెఱింగి
 బెరసినమేవడి + సరులఁ గాయువు గని, కన్నులచెన్నున + నన్నఁ గాంచి
 తే. సాగిసి కఱిగిట సోలెడు + మగునయంతె, రంగ మావిష్ట మైనటు + లంద కలసి
 తగులునగిలిం చుటయును నిద్దఱు సరియ, కాఁగ నధిపతి లన్నితాంగిఁగవసె నర్థి.
 చ. ఎడఁ బొలిపోని వేడుకల + యేడ్డెఱసొంపున నంతకంత కె
 కుఁ డగుమదంబు పేర్చి రతిఁ కోర్కూలు గొమ్ములు వోవ నప్పుడ
 ప్పడ నలిఁ జేరినట్టులు విభుండును వారిజపత్ర నేత్రయుం
 గడవల లేని కేలితమఁకంబున నుల్లము లుల్లసిల్లఁగాన్. 73
- సీ. ఎలమి నొండొరులకుఁ దలయంపులుగఁ జేయు బాహులతలు జన్మ + ఫలము లొంద
 నలి నొండొరులమీఁదఁ బాలుపారుకనుదోయిచుఖములఁ జుట్టినఁ చూఱలాడఁ
 గాయున నొండొంటిఁ + గదిసినతనువులు పులకాంకురంబులఁ + బ్రోది గాఁ
 నిచ్చమై నొండొంటిఁ + జొచ్చినమనములు నినుపారునింపుల + నెలకొనంగఁ
 ఆ. గడఁక లొండొరువులఁ గడవఁ గేలీచతు, రతఁబ వెలయఁ జూడ్కుఁ లశిశయిల్ల
 సుఖముసొంపు నొక్కఁ నూటిన నడవంగ, సతియఁ బతియఁ గ్రీడఁ నల్పి రర్థి.
 ఉ. లేని నెపంబు వెట్టి మదఁ లీలకు నాఁక యొనర్చి మానముం
 బూనినయట్లు సౌ రెడకుఁ + బుక్కిటిబంటిగఁ జేసి మల్కువే
 పో నొక కారణంబుపయిఁ + బూని వెసం బయిపాళు మున్నుగాఁ
 దేనియ లుట్టఁ దేలు జగఁతీపతి కుగ్గలి రాముఁ డింటకిన్. 75
- సీ. అదరులు గదిరిన + నఱిముఱి వ ర్తిల్లు చెయువుక్రంగునఁ + పిక్కునడుచు
 నేర్పులు గడఁగిన + నిరతంబు లై చెల్లు కామతంత్రంబులఁ + గళుకు లగుచుఁ
 గోర్కు లేచినఁ ద్రిప్పిఁ కొనునింద్రియంబుల యక్కిట దీర్పఁగ + నడరఁ బడుచు
 మెచ్చులు వచ్చిన + మిగుల నానందించు మనములతలపోత + కనువుగొనుచుఁ
 తే. దనివి వొందిన నల్లన + తలఁపు మగుడ, వేడుకలయెడఁ గొనరుల + వింతతమక
 ములకు మొదలైనఁ బొదలుచుఁ నెలఁతుకయును, మనుజపతియునొనర్చిరిఁ మదన కేలి.
 క. ఒండొరువులమదనకళా, పాండిత్యము మెచ్చమియు నెఁపం బిడ నెపమై
 యొండొరులకు నానంద ముఖండము గావించురతము + గ్గ కొంఁపై తగన్. 77
- సీ. తూలెడునునుగురుల్ + దోతెంచుఘర్తాంబువులఁ దోఁగి నుదుఱ్ఱి + మలఁగుచుండ
 లలిసొంపు పెంపునఁ + బొలయక కనుదోయి నానుచు నెడనెడఁ ప్రానుఁపడఁగఁ
 గుచములనడుమఁ దూఁగుచు నున్నహారము లల్లన చను మొసఁలందుఁ గ్రాల
 బెడఁ గొంద నల్లాడు + తొడవులమెఱుఁగులు వెడలక యచ్చోటఁ గడలుకొనఁగఁ
 తే. గేలికడఁక దోడ్తోనడఁగించి యవయ, వములు సడలంగఁ జేయుచుఁ వచ్చుచొక్కు
 లేతదమిఁ గ్రొత్తచెన్నొందుఁ లేమచంద, మధివుడెండ మానందఁ మయంబు సేసె.

- క. మఱపు మునుఁగునడ వేడ్కలు, దెఱపులుగొని నిగుడ రెండుఁదెఱఁగులచేతం
బొటివోవునెమ్మనంబుల, నెఱి నిరువురు నలవరింపఁ నేరరు రతులన్. 79
- సీ. మానననాథుఁ గుఁగ్గలిఁ గాఁగిలించుచో నడలుకే ల్పిగియించుఁ కడఁక లేమి
యతివ భూధన్యనధఁరామృతం బానుచో దొప్పవాతెఱి యఁటుఁతొట్టుపాటు
నృపతి లేమను గేలిఁ నిపుణత నొరయుచో వెడఁగు లై చెయ్యేలుఁవీడుపాటు
వామాక్షి మేదిసీఁవల్లభుఁ గొనరుచోఁ గొదలు పల్కులక్రియఁఁగూడ కునికి
తే.యొఁదొరులచి త్తములనాఁటిఁయొలయుచున్నఁజొక్కు లెక్కుడు నేయంగఁసోలమడరి
యిరువురును సౌఖ్యరసములఁ గరువు గట్టి, పోసిచేసినరూపులఁ పోల్కు లైరి.
- క. భూపాలుఁ డిట్లు మోదం, బే పారఁగ మోహములకుఁ నెల్ల నివాసం
బై పాలించెను రాజ్య, శ్రీపెం పభిరామముగ నశేషధరిత్రిన్. 81

—|| సీతాదేవి గర్భము దాల్చుట. ||—

- ఉ. అత్తల కెల్ల భూరివినఁయంబునఁ బంపు దగంగఁజేయుచుం
జిత్ర మెలర్ప నాథుపనిఁసేయుచు శాంధవతుష్టి సేయుచున్
విత్తములన్ మహీసురులఁ వేమఱుఁ దృప్తులఁ జేయుచున్ మహా
దాత్తగుణాలి నొప్పె వసుఁధానుత నిత్యశుభంబుపెంపునన్. 82
- క. సమ్మదమున భూచక్రము, తొమ్మిదివే లేడు లేలిఁ తుది రాముఁడు దా
నెమ్మనమున నినకులము ధృ, వమ్ముగ సత్సుతులఁ బడయఁవలె నని తలఁచెన్.
- ఆ. తొమ్మనూటిమీఁదఁ దొంబదితొమ్మిది, వర్షములకు నంతఁ వసుధపట్టి
యతిథివిప్ర దేవఁపితృతర్పణంబుల, గర్భమహిమఁ దాల్చెఁ గౌతుకమున. 84
- క. అంత నొకనాఁడు లీలం, గాంతారత్నంబు నాధుఁ కడ మెలఁగఁగ నే
కాంతంబునఁ గనుఁగొని య, త్యంతమనోమోద మడరఁ నతఁ డిల్లనియెన్.
- సీ. చంద్రికపైఁ బర్వఁచారువల్లికవోలె వెలఁది నీయంగంబుఁ వెలుకఁ బాతె
హేమకుంభములపైఁ నింద్ర, నీలములట్లు కాంత నీచను మొనల్ఁ గప్పు మిగిలె
వెడవాడులీలారఁవిందయుగ్మమువూడ్కి నుదతి నీకనుఁగవఁసోల మందెఁ
బెన్నిధిఁ గాంచినఁపేదచందంబునఁ బొలఁతుక నీకొనుఁపొదలుకొనియె
- ఆ. లలన నీదుచెయ్యుఁలలసంబు లయ్యె ల, తాంగి నీదుమందఁమానలీల
జడను దాల్చె గర్భఁ సంపదకలిమి నీ, యందుఁ దేటపడియెఁ నిందువదన. 86
- ఉ. మొగ్గల మైనకోర్కె దుదిఁముట్టఁగ నుత్సవలీలఁ జూడ నా
కర్గము గాఁగ నంశము నుఁధాంశుఁడు గల్గినరాత్రివోలె నీ
విగ్గురుగర్భసంపద వఁహించియుఁ జెప్ప వదేమి నావుడున్
సిగ్గుచు లేతనవ్వుఁ గదిఁసెం గమలాననముద్దు మోమునన్. 87

—|| రాముఁడు కోరిక యడుగఁగా సీత గంగాతీరవనములకుఁ బోఁగోరుట. ||—

- చ. తనమదిలజ్జ వాపి వసుఁధాపతి మేవడి యైనమాటపొం

దునఁ దగఁ జేరి కోరికలు • దోచుతెఱుంగెఁ గెఱుంగెం దలంచి య
ల్ల నయదుగంగ సప్తదవిలాసమునే డైఱ నెమ్మెగంబు నూ
తనరుచి నొప్పఁగా వికచతామరనానన వేడ్క నిట్లనున్.

88

శా.సింగంబుల్ మునిబాలకుల్ దిరుగుచోఁ • జెయ్యేది మో వియ్య సా
రంగంబుల్ జీరుగం దపోధనసతుల్ • రాజీవముల్ గోయుటల్
రంగద్వీచులఁ బద్మముల్ మెఱయ ధర్మప్రితి మైఁ జూచుచున్
గంగాతీరముకానలోనఁ దిరుగంగఁ గౌతుకం బయ్యెడిన్.

89

ఆ. అనిన రఘువరేణ్యుఁ • డమ్మాటలకు నియ్య, కొని లతాంగి నీవు • గోరినట్ల
చేయు టెంతపెద్దశీఘ్రంబ యచటికిఁ, బుచ్చువాడ ననుచు • నిచ్చమెఱసి.
క. ఆసతికడ సరసంబుగఁ, బాసి నడిమికొలుపునకు నృపాలుఁడు సనినన్
దాసి నిరంతరమును సే, వాసాఖ్యముఁ బొందఁ బడయువారలు ప్రితిన్.

91

—|| రాముఁడు నర్తనచివులవలన లోకాపవాదము నెఱుంగుట. ||—

క. పొడసూపి యుచితముగ నలు, గడ నల్లన చేరి కొలువఁగాఁ దగుమాటల్
వొడమినసమయంబునఁ బతి, పడుచుంబైదలను బోవఁ • బనిచి నయమునన్.
తే. పుల్లరాజీవదళములఁ • బొల్ల సేయు, వెడఁదకన్నుల నునుఁగాంతి • వెల్లిగొనఁగ
నర్తనచివులమొగములు • నగుచుఁ జూచి, వారిలో భద్రుఁ డనియెడు • వానితోడ.
శా. పౌరశ్రేణియు భూజనంబు నను సంభావించి కీర్తించునో
నేరం దున్నదుఁ డంచు లాఘవముగా • నిందించునో దీని నీ
వేరూపంబున వింటి విన్న తెఱఁ గొక్కిం తేనిఁ బోనీక వి
స్తారం బొప్పఁగఁ జెప్పు మన్న నతఁ డుద్యత్ప్రితిమై నిట్లనున్.

94

మ. జనకుం డానతియీఁ దపంబునకు నిష్ఠం గానకుం జన్నపెం
పును దుఃఖం బొకయింత లేక లవణాంభోధిం గళామాత్రఁ గ
ట్టినసామర్థ్యము దేవబృందమునకున్ • డెందంబుపై గా యనఁ
జనునాపంక్తిముఖున్ వధించినమహోత్సాహంబుఁ గీర్తింపఁగన్.

95

క. కలయంగ నెల్లయెడలం, బలుమాటును విందు ననినఁ • బ్రమదం బెసఁగం
గల దున్నరూప యిది నీ, పలుకులు మా కెక్కె నని నృపాలుఁడు మఱియున్.
తే. తొలుత రాజ్యంబు సేయంగఁ • దొడఁగి మనము

వివిధవర్ణాశ్రమంబుల • వృత్త మరసి
యలవరించుచోఁ గొండఱ • కహిత మగుటఁ

గొన్నిమాటలు పుట్టక • యున్నె యనిన.

97

ఉ. ఈయనుమాన మేటికి నరేశ్వర మీపరిపాలనక్రియో
పాయము ధర్మనిష్ఠయుఁ గృపాగుణమున్ వినయంబుపెంపునున్

న్యాయవిశోధనంబును నియంత్రితసత్యవచోవిలాసముం
బాయక విందు నెందు నరిభంజన సూరిజనానురంజనా.

98

చ. అనవుడు భద్రుఁ జూచి ముదఁమందుచు రామధరాధినాథుఁ డి
ట్లనియె మదీయసంస్తుతులు + నన్నియుఁ జెప్పితి కీడుమాట సె
ప్ప నగునొ కాదొ నాక ననుఁ + బాపము నుట్టక యుండ నేమి గ
ల్గినఁ గలయంతవట్టును నఁకీల్చిషమానన చెప్పు మేర్పడన్.

99

క. అనుటయు నతండు వెలవె, ల్ల నగుచు డెందంబు గొందఁలం బందఁగఁ జె
ప్పను జెప్పకుండ నేరక, యనుమానముతోడ నిక్క + డక్కడవడినన్.

100

చ. అధిపుఁ డింగితజ్ఞుఁ + డై యితఁ డొప్పని, పలుకు వినఁగఁ జెప్ప + నలికియున్న
వాఁడు గొంకుఁ బాపఁవలయుఁబొమ్మని తన, యెదఁ దలంచి యతనిఁకీట్టులనియె.

క. లోకులమాటలు సెప్పిన, నా కెగ్గగునే ప్రియం బొనర్పు హితుఁడ వై
నీకింత వెఱవ నేటికి, నేకాంతం బయినచోట + నే నడుగంగన్.

102

చ. కీడు గాంచి మసల + నాడెడువారల, నోళ్లు లుడుపఁగా మనోమందంబు
నొందుఁ గాన దీనఁనొం డెల్లు లే దని, తఱిమి యడుగుటయును + వెఱపుఁ బాసి.

క. ఇతఁ డెటు సెప్పు నొకో నా, మతి గలఁగెడు జనులపనులు + మఱివక యుచిత
స్థితి నడపుదు నని తలఁకెడు, పతి కాతం డెలుఁగు రాలుఁపడ ని ట్లనియెన్.

సీ. ఎల్లలోకంబులు + నెఱుఁగ నత్యంతదురాచారుఁ డై నదఁశాననుండు
చెఱఁ బట్టికొనిపోయి + యతిముఱి బెద్దకాలంబేనిఁ గేలివఁనంబులోన
నునిచిన నున్నయాఁజనకరాజాత్మజ నెడ నించుకేనియు + నెగ్గు గొనక
ధైర్యంబు వాటింపుఁతలఁపు వోవిడిచి మన్తధగోచరుండయి + మగుడఁ దెచ్చి

చ. యనుగలంబు సేసికొని యున్నవాఁ డని, యజ్ఞ లయినజనము + లాడుచుండ
నెల్లచోట విందు + నింతనిక్కువ మని, పల్కుటయును రఘునృపాలకుండు.

క. నుఱునుఱ డెందము సూడిన, తెఱుఁగున నొక్కింత స్రుక్కి + ధీరుం డగుటం
గొఱతవడ కుండ వినుటకుఁ, బెఱవారల కీట్టు లనియెఁ + బ్రియవదనుం డై.

క. మీరలు నానత్కిర్తియ, కోరుదు రేప్రాద్దుఁ + గాన గురుదురితపరీ
హారము సేయం దగు నే, నీరూపమి యగుట నిశ్చయింపఁగ వలయున్.

107

చ. అనుడు విషాద మంది విజయాదులు దేవ భవచ్ఛరిత్ర మ
త్యనఘము దీనిఁ జూచి చెడఁనాడఁగ నాలుకయెట్టు లాడు దు
ర్జను లగువారు కొందఱు విచారవిహీనత నిట్లు వల్కుఁగా
విని విని వారిమాటలకు + వేసరి యుండుదు మెప్పు నెల్లెడన్.

108

—|| లోకాపవాదభీతుఁ డై రాముఁడు తమ్ములతో నాలోచించుట. ||—

ఉ. నావుడు మూర్ఖవచ్చినమనంబునకున్ ధృతి యూత యిచ్చి సం
భావన వారిఁ బోఁ బనిచి + పార్థివముఖ్యుఁడు దల్లడంబునం

- దాశ్త్రకొనంగ లేక తనతమ్ముల నప్పడ పిల్వఁ బంచి నా
నావిధచింత ముట్టికొనినన్ వెగ డందుచు నార్తమూర్తియై. 109
- ఆ. అధికవినయ మెసఁగఁ నాభరతాదులు, నగరి కేగుదెంచిఁ నరవ రేణ్యుఁ
డేకతంబ వీళ్లుఁ వీకాడువగలచే, వందుచుండఁ జేరఁ పచ్చి పచ్చి. 110
- సీ. తారలు లేనినుఁ ధారోచియునుబోలె నొంటి యేలాకొ నృపుఁ ఁ డున్నవాఁడు
చిత్రరూపంబునఁ చెలువున నేలొకో పతిమూర్తి నివ్వెఱఁ పాటు నొందె
సాపరాధులఁ జూచుఁ నల్లలకో రాజు మనమిఁదిచూడ్కులుఁ మగుడఁ బెట్టె
గౌముది పైఁ బర్వుఁ కమలంబుచాడ్పున విభుముఖం బేలొకోఁ విన్న నయ్యె
తే. ననుచునల్లనిమాటలఁ నక్కుమారు, లుత్తరములేనియడుగుటఁ లొందొరువుల
నడుగు చంతంత నిలుచుచుఁ నగ్రజన్తు, పాలి కేతెంచి భక్తిమైఁ బ్రణతు లైరి.
చ. తగఁ బ్రణమిల్లినం దనదుఁతమ్ముల నందఱఁ జూచి వేడి పై
నెగయుకరంబులం గొని మహీపతి యల్లన యెత్తి బాష్పహ
రి గడలుకొన్న నాఁగుచు శరీరము నేలకు వ్రాల వచ్చినన్
మగుడఁగ నిల్పుచున్ వెగడుఁమాటలు గుత్తుకలోనఁ బట్టుచున్. 112
- క. ఈరాజ్యసంపదున్నతి, మీ రిచ్చినయదియ నాకుఁమీర విపత్నం
తారకులును జుట్టంబులు, మీర చెలులు మీర ధనముఁ మీర తలంపన్.
క. కాపున నెయ్యది వుట్టిన, మీవలనన తెగువ యగుటఁ మీ కెఱిగింపం
గావలయు లోకజననిం, దావాదముతెఱఁగు వినుఁడుఁ తాత్పర్యమునన్. 114
- క. అనుతనమాటకు మున్నీ, మనుజపతికి నింత యేమిఁ మాడ్కినొకో నేఁ
డనునగ డోలాందోళిత, మనుస్కు లై యున్నయక్కుఁమారులు వినఁగాన్.
ఉ. రావణునింట నుండఁగ ధరానుతి నే మరలంగఁ దెచ్చినం
భావన నేత కష్ట మనిపల్కిరి చూచితె లక్ష్మణా మహా
దేవుఁడు బ్రహ్మయున్ మునులుఁ దేవగణంబులు మెచ్చ నయ్యెడం
బావకుఁ డిచ్చె నాకు సతిఁ బాపపుమాటలు వుట్టె నియ్యెడన్. 116
- ఉ. వేపురు నేల నేను బృథివీసుతచిత్తము పెం పెఱుంగ నే
భూవలయంబు సంచలతఁ బొందిన వారిధి మేర దప్పినన్
దేవనగంబుపాఁ తగలిఁ త్రెల్లిన నం దొకకీడు గల్గునే
యావనజాక్షి నిట్లు సెడఁ నాడిన నక్కట నోరు పువ్వుదే. 117
- || లోకాపవాదమునకై రాముఁడు సీతను విడనాడ నిశ్చయించుట. ||—
- ఉ. ఐనను మీకు నొక్క తెఱఁగఁ గష్టలితింబుగ నేను జెప్పెదన్
దానికిఁ గాదు నాక భవనంబులకున్ నను శుద్ధుఁ జేయుఁ డ
జ్ఞానికి నెల్లభంగుల నిజంబుగ నిష్టు పరిత్యజించినం
గాని యకీర్తి వాయ దటుఁగాదని నోళ్లులు మూయవచ్చునే. 118

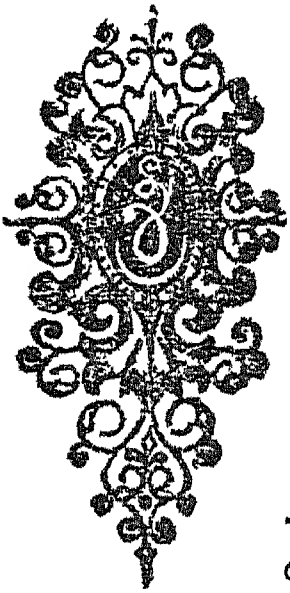
- క. జడమతు లయినజనంబుల, వెడమాటలు మాన్ప నిదియ • వెర వెబ్బంగిన్
సడికంటెఁ జావు మే లని, యెడిపలుకు దలంప వలదె • యిలఁ బురుషులకున్,
- ఆ. పూని జీవితంబు • లైన మి మ్మైనను, వలయుచోట విడువ • వచ్చుఁ గాని
వర్తనంబు గ్నానం బొకయించుక, యైన విడువ దున్సహంబు నాకు. 120
- క. ఒకభంగిఁ బాపిగొన రా, దొకొ మిథ్యానింద యనుచు • నొరెడుదెఱఁగు మీ
రకుటిలచిత్తుల రై చూ, డకుఁడీ నామదికి సంకటం బిది యెల్లన్. 121
- క. ఏ నెఱిఁగి యయిన నెఱుఁగక, యైనను నిత్రెఱఁగ నిశ్చయము నేసితి నా
యాన నుఁడీ నాకడ్డము, గా నొకపలు కైనఁ జెప్పఁ • గడఁగితి రేనిన్. 122
- చ. అనవుడు వార లొండొరులఁజూననముల్ గలయంగఁ జూచి య
జ్ఞనపతి తెంపు వాపెడువిచారము చిత్తములం దొకంత యై
నను మొలతేర కవ్విధమునం దమనిశ్చయ మైన లేకయే
మనియును బల్కరాక వెఱఁగందఁగ వెండియు నాతఁ డిట్లనున్. 123
- ఉ. సూక్ష్మముగాఁ దలంచినవిశుద్ధచరిత్రము దుగభిహేతువే
లక్ష్మీయుఁ బ్రాణముల్ సరియె • లజ్జకు రిత్తవిచారి మేటికిన్
లక్ష్మణ యెల్లి నీవు చటులస్థిరవాజులఁ దేరఁ బూన్చి యా
పక్షలనేత్రఁ గోరిక నెపంబునఁ దోకొని పొమ్ము కానకున్. 124
- క. ఇమ్ములఁ జసి గంగాతీ, రమ్ముతపోవనములందు • రమియింపఁగ నా
సమ్ముఖమునఁ గోరినయది, యమ్ముద్దియ నచటి కనుప • నగు నుకరముగాన్.
- క. కొని చని వాల్మీకితపో, వనపరిసరభూమిఁ ద్రోచి • వచ్చెడి దయ్యం
గనకును నాకును నిదె విధి, యనుమానింపకుఁడు నిశ్చయం బైనయెడన్.
- క. అని పలికి తనదు తెగువకు, ననుజన్తులు తలలు వాంచు • టనుమతిగాఁ గై
కొని వారి నిండ్లకును బో, బనిచి యచటు వాసి ధరణిపాలుం డరిగెన్.
- క. ధాత్రీపతి కనుజులకును, నేత్రంబులబాష్పవారినిద్ర నుడువ నా
రాత్రి యొకభంగిఁ జరిన సు,మిత్రానందనుఁడు వంత • మిగిలినమదితోన్. 128
- || రాముఁడు లక్ష్మణునివెంట నీత నడవులకుఁ బంపుట. ||—
- చ. దివసముఖోచితక్రియాలు • దిగ్గన సల్పి సుమంత్రుఁ జూచి దా
నవకులమర్దనుండు రఘునాయకుఁ డెక్కురధంబుఁ బూన్పు గా
రవమున దేవి నిరరతఁరంగిణిపోంతఁ దపోవనంబులన్
వివీధవినోదముల్ సలుపు • వేడుక నాధుననుజ్ఞ నేగెడున్. 129
- ఆ. అనుడు నతఁడు గడఁక • నరదంబు సక్కగాఁ, బెట్టి ఘోటకములఁ • గట్టి తెచ్చి
సవినయంబు గాఁగ • సౌమిత్రిముందట, నిలిపె నంత మేదినివిభుండు. 130
- క. అడ లడఁచి నెమ్మనంబున, నెడతెలి వొడఁగూర్చి మాట • వేర్పడ కుండం
జడిముడిపడక నయంబున, నెడమడు వొక్కింత లేక • యిట్లను సతితోన్. 131

- చ. పొలఁతుక గంగచేరువతఁ పోవనభూములు నూడ నీమదిన్
మొలచినకౌతుకంబు మదిఁముట్టఁగ లక్ష్మణదేవు నిన్ను నం
దులకు మనోముదం బెసఁగఁ • దోకొని పో నియమించితీ సము
జ్వలమణికాంత మైనరథఁసత్తమ మెక్కుదు రమ్మ నావుడున్. 132
- ఉ. అక్కట నాడు వేడ్క కుచిఁతానుచితంబులు నూడకే విభుం
దొక్కతలంపువార డయి సముత్సుకతన్ నను దవ్వు పుచ్చఁగా
నిక్కమ యియ్యకో లరయ • నెయ్యము తియ్యము గాదె యంచు నిం
పెక్కఁగ రాముడెంద ముడు • కెక్క రథంబు లతాంగి యెక్కినన్. 133
- ఉ. అత్తఱి నున్నధైర్యమున • కచ్చెరువందుచు జీవితేశుహృ
ద్వృత్త మెఱుంగమిక్ మదిని • దీనికి నమ్ముట కుమ్మలించుచుం
జిత్తముఖేద మాననముఁ • జెందిన మాన్పఁగ లేక లక్ష్మణుం
డుత్తల మందు చున్న విభుఁ • డుగ్గలి కాతనిఁ జూపి యిట్లచున్. 134
- ఉ. దూరము నాక ఘోరవనఁదుర్గతలంబులఁ గేలి సల్పఁగాఁ
గోరెడుభామలం బ్రియలఁ • గోరినయట్టుల పుచ్చరాజులన్
ధారుణి నెందుఁ గాన మని • తా మును దీనికి నడ్డపెట్ట నేఁ
బోరితమాడి యిట్లు నినుఁ • బుచ్చుట కల్గినవాఁడు సూచితే. 135
- క. అని తనమొగ మొప్పమి క, మ్మనుజేంద్రుఁడు నెపము దప్పి • మాటాడినఁ దా
నును దదనురూపవచనము, లను సంభాషణ మొనర్చె • లక్ష్మణుఁడు దగన్. 136
- || ఆ శ్వా సాం త ము. ||—
- ఉ. పుణ్యుఁడు భారతీవిభవఁపూతవికాసముఖారవిందలా
వణ్యుఁడు దీప్తకోపదవఁవహ్నినిర్గళదగ్ధశాత్రవా
రణ్యుఁడు మానినీహృదయఁరంజననైపుణరూఢరూపతా
రుణ్యుఁడు భీతివిహ్వలవిరోధిశరణ్యవరేణ్యుఁ డున్నతిన్. 137
- క. దుర్జయవైరిధరాధిప, తర్జననిస్సాణగర్జితస్ఫురణుం డ
త్యూర్జితబాహుసంపదు, పార్జితవిఖ్యాతకలియు • గార్జునుఁ డెఱమిన్. 138
- మాలిని. వితరణఖని యుద్య • ద్వీరశృంగారలక్ష్మీ
పతి రతివరలీలా • భంగకృత్సంగతాంగుం
డతులితమతివిస్తా • రాప్త దేవేజ్యఁడిజ్య
ప్రతిదినపరితృప్తి • ప్రాప్తసప్తార్చి ధాత్రిన్. 139
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబునం
దప్తమాశ్వాసము.

క్రీ ర స్తు.

విర్వచనోత్తరరామాయణము.

న వ మా శ్వా న ము.

వాణీకీర్తివ్రత

తీ వేష్టితమూర్తి వసుమతీదై వత మో

దావహుఁడు కల్పకన్ప

ర్ధావిజితుఁడు మనుమసిద్ధిధరణీశుఁ డొగిన్.

1

క. జననాథుఁ డుడుగరలు భూ,తనయమనం బులరఁగట్టి తగ నొప్పించెన్
మునివరులపత్నులకు ని,వ్వుని మణిమయభూషణాంబరాదులు ప్రీతిన్. 2

తే. ఇవ్విధంబునఁ దనతలం పించుకంత, యైన జానకి యెఱుఁగనియట్లు గాఁగ
బాలతోడ విషం బిడుపగిది ననిచి, పుచ్చి రాఘవుఁ డుల్లంబు నొచ్చి మరలె.

== లక్ష్మణుఁడు గంగాతీరవనములకు సీతను దోడ్కొని పోవుట. ==

చ. లలితగతిన్ సతోయకమలస్ఫుటమార్గమునన్ శరీర
క్షులు వినయంబుతో నడపి గౌరవ మొప్పఁగ భక్తిపెంపుమై
నలయక పంపు నేయుచు మహాశ్రమభూములు వీడుపట్టుగా
లలనఁ దగన్ సుమంత్రుఁడును లక్ష్మణుఁడుం గొని పోయి రిమ్ములన్. 4

క. చని చని జనకతనూభవ,తనతనువున దుర్ని మిత్రతతి గలయఁగఁ దోఁ
చిన నిట్లనియె సుమిత్రా,తనయునితో నెమ్మనంబు దలఁకుచు నుండన్. 5

ఉ. తప్పక మున్ను గన్గొనువిధంబ యమంగళసూచకంబు లే
నిప్పుడు నాశరీరమున నెన్నియొ కాంచితి నంతరంగముం
ద్రిప్పికొనం దొడంగెఁ బతిదిక్కున బంధులవెంట భృత్యులం
దొప్పమి యేమి వాటిలుట కో వెఱ పయ్యెడు నాకు లక్ష్మణా. 6

క. అనవుఁడు నమ్మాటలు గీ,టునఁ బుచ్చుచు నతఁడు లలితఁడోలాయతవీ
చనిచయసుభగాకృతియగు, ననిమిషనదిఁ జేర నరిగె నత్యంతధృతిన్. 7

ఉ. ఆయ్యెడఁ రేవుబోయలఁ బ్రియంబుమెయిం బిలిపించి దేవికిం
జయ్యన నోడ వెట్టు మనిశాంతతఁ బిల్చి సుమంత్రుఁ జూచి నీ
వియ్యెడ నున్ను తేరనుచు నింతిని డించినఁ బోతపాత్ర పై
కొయ్యన పోవఁ దాను జని యుత్తరణక్రియ నిర్వహించినన్. 8

- ఉ. సంతస మందు చున్న రఘునాథుడేవికి లోకవాదవృ
త్తాంతము నన్నదన్ బిలిచి యన్న తెఱంగును దత్తపోషనో
పాంతము గావునం దెలియఁ బల్కఁ దలంచుచు నల్లఁ జేరి య
త్యంతవిషాది యై రఘువరానుజుఁ డాత్మ చలించు చుండగన్. 9
- శా. నా కింకన్ మరణంబు కార్య మిటు లన్యాయప్రవృత్తాన్తఁ డై
కాకుత్స్థాన్వయదీపకండు నను లోకత్యాజ్యఁ గావించె నం
చాకాంతాతిలకంబుపాదముల పర్యంతంబుగాఁ బుణ్యగ
ణ్యాకారుం డెలఁ జాఁగి మ్రొక్కిన మనం బాకంపముం బొందఁగాన్. 10
- ఉ. కారణ మేమి నన్ను దశశంకరకులాంతకుఁ డెగ్గు వలెన్
నేరమి గల్గెనో యకటఁ నిక్కము నా కెఱిగింపు మిట్టిదు
ర్వారమనోవ్యథం బొరయుఁవాడవు గావు వివేకివిశ్రుతా
చారుడ వైననీ వని విశాలవిలోచన గారవించినన్. 11
- ఉ. ఇతైఱఁ గాచరించుటకు నే నిది యేటికి నియ్య కొంటి నీ
యుత్తమురాలి నోఁ బలుకఁ నోపఁగ వచ్చునె యందు వెండియుం
జి తము గూడఁ దెచ్చుకొనిఁ చెప్పక పో దని నిర్ణయించి డ
గ్గుతిక వెట్టి లక్ష్మణుఁడుఁ కోమలిఁ జూచుచు నత్తు లొల్కుఁగాన్. 12
- రాముఁడు లోకాపవాదభీతుఁ డై విడనాడినట్లుండు సత్య లక్ష్యంబు గోరిండుట. →
- శా. ఏ నిం కేమని చెప్పుదున్ రఘుకులాధీశున్ జగం బెల్ల నీ
కై నిందింపఁగఁ జాల నొచ్చి యది మిథ్యావాద మైనన్ సమా
ధానం బేర్పడఁ జేయ కున్న నిజవృత్తం బెఱయున్ దూషితం
బై నీచత్వము రాక తక్క దని యాహాహాసం వేది యై. 13
- క. పురజనులభూజనంబుల, పరివాదం బొండుభంగి బా యమి వ
న్తరణం బగుచున్నభవ,ద్విరహంబున కియ్య కొనియె విభుఁ డధికధృతిన్. 14
- ఉ. ఏకత ముండి నన్ బిలిచి యేర్పడ నింతయుఁ జెప్పి తేర్చి
వే కొనిపోయి నీవు పృథివీసుత కోరినయట్ల కాఁగ వా
ల్మీకులయాశ్రమంబున సమీపమునన్ మనకృత్యనిశ్చయం
బాకమలాక్షికిం దెలుపు మన్న నృపాలకు నాన్లు సేసితిన్. 15
- క. ఆశ్రమ మల్లదె మునిచర,ణాశ్రయపు నిరస్తశోకవై యుండు జగ
ద్విశ్రుతి యగు నీపతియును, నాశ్రమవిరహితుడ యింక నని పల్కుటయున్.
- సీత తన్ను భర్తవిడనాడినందుల కై చింతించి లక్ష్మణునితో నయవిష్టుంబు లాడుట. →
- క. తాలిమికొలఁదులఁ బోవని, వాలాయపుదిగులు గుండెఁ ప్రయ్యఁ గదిరినం
గీ లెడపినజంత్రముక్రియ, నేలపయిం బడియె మేది నీతనయ వెనన్. 17

- క. పడి మూర్చిల్లి మగుడ నొక, వడికిం దెలి వొంది బాష్ప, వారి గనుఁగవం
గడలుకొను చుండ వాతెఱఁ, దడుపుచు వెలవెల్ల నగుచుఁ + దల్ల డపడుచున్.
- క. పలు కుడిగి పెద్దప్రా ద్దా, కులదృష్టి మఱిందిఁ జూచుఁ + గొండ్లొక నవ్వుం
దలఁచుఁచు ముక్కుపై నం, గుళమిడు వెఱఁగందు వగలఁకుం గొలువిచ్చున్. 19
- ఆ. సందియంబువడ విఁచారంబునకుఁ జొర, నూలు వలుక నొండు శ మాడ్కి నేయ
వెరవు గాక పిడుగు + వ్రేసినయ ల్లెన, మాట కియ్యకొనుచు + బోటిపలుకు.
- క. అగుఁ గాక యట్లచేసెద, జగతీపతిపనువునేసి + చను నీవును నీ
తెగున రఘుపతికి నీకుం, దగ వఁట యే ననెడి దేమి + తమ్ముడ చెపుమా. 21
- సీ. అఖిలధర్మస్థితి + నవచారి యందునే, యావవంబునఁ దప + మాచరించె
గరుణాసముద్రుఁడుఁ + గాఁ డందునే యట్టి, యపరాధిఁ గృతకవాఁయసముఁ గాచె
నాశ్రితరక్షమై + నర్థి లేఁ డందునే, పగతుతమ్ముని రాజ్యపదవి నిల్పెఁ
బాటించి నన్ను సంభావింపఁ డందునే, నాకుఁ గా నెన్నియఁతన్నములొ చేసెఁ
- తే. బతి జనించినకోలెను + బరహితైక, లోలమతి యొడల్ సిదిమినఁ + బాలు వచ్చు
నాతఁ డిది కార్య మని నిశ్చయంబుచేత, నాయభాగ్యంబ యొండ్లొకఁ వేయునేల.
- క. ఇడుమలు గుడువఁగఁ బుట్టిన, యొడ లిది యిటు లోపుఁ గాక + యొడ్డులు నాచేఁ
బడిరి తొలుభవమునం ది, ప్పడు తత్ఫల మంద కున్నఁ + బోవునె నాకున్. 23
- ఉ. ఉల్లము పొక్కునెవ్వగలఁకోటఱి యే మగణంబు గోరినం
జల్లదె జాహ్నవీసలిలఁ నేచన మూర్ధ్వగతిప్రదంబు సం
పుల్లయశోభిరామ మగుఁభూపతివంశము నిల్చునంతలో
నొల్ల దురంతదుఃఖముల + కోర్చుట మేలు దలంచి చూడఁగన్. 24
- చ. అతులితపుణ్యమూర్తు లగుఁన త్తల కెల్లను నేను భక్తి మ్రొ
క్కితి నెఱిఁగింపు సూర్యకులఁకేతువు నా విలసిల్లురాముసం
తతి భరియించి యున్నయది + దానికి శోభన మందఁ గచ్చవ
స్థితి నయినం దలంపుదయఁ సేయుఁడు మీ రని యప్పగింపుమీ. 25
- క. జనపతీకి నింక నే నే, మని చెప్పిన నేమి యగును + నది గడచనె నై
నను నూనువోక వెండియు, ననియెడ నొకమాట రఘువరానుజ నీతోన్. 26
- చ. తనమది నొక్కయుమ్మలిక + దక్కిన నుంచిది దానిఁ బాపఁగా
నని తలపోసి చేయుపని + కక్కట యేనును లోను గానె నా
కు నెఱుఁగఁ జెప్పి పొమ్మనటఁకుం దగనే మొగమోట లేక ను
న్ననయెడ నైన రాజుల మనంబులు ద్రిప్పఁగఁ బల్కి గల్గునే. 27
- క. కానిమ్ము నాకుఁ జెప్పినఁ, గానియ కా దధిపుపనువు + గడతేర్పఁగ నేఁ
బూనినపని యిది నీవును, బూని యొనర్చుటది యెల్లఁ + బొచ్చెమె చెపుమా.

తే. పతియ చుట్టంబుఁ బక్కంబుఁ • బతియ చెలియుఁ

బతియే తల్లియుఁ దండ్రీయుఁ • బతియ గురుఁడు

పతియ దైవంబుఁ గావున • నతనిపం పొ

నర్చుటయ కాదె ధర్మంబు • నాతి కరయ.

29

ఉ. మేనికి సంతపంతఁ బడ • మిక్కిలి కాటియఁ బెట్టి నొంపఁగాఁ

బూనితి నోర్వ కున్న నది • వోవునె యట్లు జగంబువారలున్

మానము లేక యీ తులువఁమాటల నాదెస నాడ దుస్సహం

బై నది దీని మానువునుఁపాయము చొప్పడ దేమి నేయుదున్.

30

మ. అను చుండఁ మఱుమాట వల్కక సముద్యద్బాష్పంబుఁ దై లక్ష్మణుం

డినవంశాగ్రణిదేవిపాదయుగళం • బీక్షించి ధాత్రితలం

బును ఫాలంబునఁ బొంద మ్రొక్కి వినయంబుం దీవ్రశోకంబు నె

మ్మనముం జుట్టుకొనం బ్రదక్షిణముగా • మందప్రచారంబునన్.

31

క. వడి నంటఁ దాఁకుబలితవు,టడలున రూపఱినమనమునం దోరిమి పాఁ

తెడలి వెసఁ బురికిఁ బోఁ దెగు, వడరిన వావిడిచి దిక్కు • లద్రువ నటచుచున్.

—|| లక్ష్మణుఁడు సీతను గంగ దాఁటించి విడిచి పురమునకు మరలుట. ||—

చ. అరిగి మరు త్తరింగిణియు • పాంతము డాయుచు రోదనంబుతో

బెరయఁ గిరాతు దీనమతిఁ • బిల్చి తదాహితయానపాత్ర మా

తురగతి నెక్కి యద్దరికి • ధూతకళంకుఁడు వోయె మేదినిం

బొరలుచు నోడది క్కరయు • భూతనయం బలుమాఱుఁ జూచుచున్. 33

క. చని యరద మెక్కి యల్లల్లన పోవుచు నిలిచి నిలిచి • లక్ష్మణుఁ డయ్యం

గనఁ బారిఁ బారి మరలి కనుం,గొనుచుండఁగఁ గోమలియునుఁగొందలపడుచున్.

సీ. ము న్నా తెఱంగున • నున్నట్టియే నిప్పు డిమ్మైయి వనమున • కెల్లు వోదు

నిది యేమి యొంటిమై • నేతెంచి తనిన నెప్పాట నే మఱుమాట • వలుక నేర్తు

నెవ్వరితోడ నే • నే మని యీదురవస్థ మాటికిఁ జెప్పి • వనరుదానఁ

బతి యిల్లు వాపిన • కతము న న్నడిగిన నేను ద ప్పేది గా • నేర్పరింతు

ఆ. మునిసతీజనంబు • ముందటఁ గొంకక, యెవ్విధమున మెలఁగి • యిచట నిలిచి

కాల మెట్టిభంగిఁ • గడపుదు నే నని, యడలి యేడ్చుచున్న • యవసరమున.

—|| వాల్మీకి సీతవృత్తాంతము మునిపుత్రులవలన విని వచ్చి తనయాశ్రమమునకుఁ దోడ్కొనిపోవుట. ||—

క. మునిపుత్రకు లేటికిఁ జని,చని యయ్యెలుఁగునకుఁ జేరి • చంద్రాస్యఁ గనుం

గొని యటఁ బోవక యరిగిరి,మనములఁ గృప గదుర నాశ్రమమునకు మరలన్.

ఆ. సరభసముగ నేగి • సంయమిచరణార,విందములకు నధికఁవినయ మెసఁగ

మ్రొక్కి మోడ్పుఁగేలుఁముందట నిగిడించి, యిష్ట మెఱుంగ సతనికిట్లు లనిరి.

మ. ఒకనారీతిలకంబు గాననములో, నుద్దామశోకార్తయై
వికలాలోకన మశ్రుదారలును బృధ్వీరేణులిప్తాంగముం
బ్రకటాక్రందనమున్ వికీర్ణకబరీభారంబు వక్త్రబృజ్జో
షకనిశ్వాసగమోష్ణముం గలయవస్థం బొందఁగా నయ్యెడన్. 38

తే. అరిగి యరిగి కనుంగొని యటఁ జనంగఁ, గాళ్లులాడక మీ కెటుఁగంగఁ జెప్పఁ
బాటు తెంచితిమేమహాభాగు సతియొ, నిరుపమోదాత్తమూర్తియన్నీరజాక్షి.

చ. అన్ధపుడు నమ్మునిప్రవరుఁ డారిఘువంశవరేణ్యుడేవిఁ గాఁ
దనమహానీయబుద్ధిఁ గని యధర్మవిధిన్ మహితార్హ్యపాత్ర చే
కొని రభసంబునం జనియె యేఁ ఘోరదశాపరిపాకతప్తచే
తన యగుచున్ మహిం బొరలు యామరసానన యున్నచోటికిన్. 40

మ. చని సంతర్పణవాక్యపూర్వముగ నాశ్వాసంబు గావించినన్
వనితారత్నము భక్తి నమ్మునిపదద్వంద్వంబునం దశ్రులం
గొని పాద్యం బొనరించె నాతఁడు మనఃక్షోభంబు సంధిల్లని
ట్లనియెన్ గద్గదికానిరుద్ధవచనుం డై యాసరోజాక్షికిన్. 41

క. జనకుఁడు తండ్రియు దశరథ, జననాథుఁడు మామ యట విశాలయశశ్రీ
ధనుఁ డగురాముఁడు పతి యట, వనితలతో నిన్ను నెన్నవచ్చునె సాధ్వీ. 42

క. నీవచ్చినతెఱఁ గెడఁదను, భావించి యెఱింగి నీదుపావనచరితం
బీవెడనూటల నాఱడి, పోవుట కత్యంతచింతఁ బొందితి నబలా. 43

తే. లోకముల నెద్ది యేనియు నాకు నెఱుఁగ, రానియట్టిది లేదు నిర్మలత నొప్పు
నీదుచరితంబు తెల్లంబుగాదెరాము, నేరమియచూపెయింతయునిక్కమరయ.

చ. ఇదె మనయాశ్రమం బిచట నీవు వసింపు తపస్వినుల్ ప్రియం
బొదవఁగ నీకు నెల్లపనియుం బరమాదరవృత్తి నాచరిం
చెద రిదె నీగృహంబునకుఁ జేరితి గావున నీదుగర్భ మ
భ్యుదయముఁ బొందు దుర్యశము వోవుఁ బదంపడి నమ్ము మెమ్మెయిన్. 45

క. కై కొను మర్చన మనపుడు, నాకోమలి దెలిసి యర్ఘ్య మందుకొనియె ను
శ్లోకుఁ డగునమ్మునీశ్వరు, సాకతమున శోకవహ్ని శాంతతఁ బొందన్. 46

తే. ఇత్రైఱంగున నూరార్చి యింతిఁ దఱిమి, యల్లనల్లన తోకొనియాశ్రమమున
కరుగుదేరంగ నమ్మునీశ్వరున కర్ధి, నెదురువోయి తనస్విను లెరఁగుటయును.

చ. జనకునికూతు రార్యగుణశాలిని రామునిదేవి సిత యా
తనికొఱగామి నియ్యెడకుఁ దాపసవృత్తిఁ జరింపవచ్చె ని
వ్వనితకు నెల్లకృత్యము దివానిశముం బరికించి బాంధవం
బు నెఱయఁ జేయుడి యని తపోధనసత్తముఁ డప్పగించినన్. 48

- ఆ. ఆతపస్వినులు ప్రియంబున జానకీ, బొదివి యాత్మవాసభూమి కర్థి
తోడ గారవించి + తోకొని పోయిరి, మునియు నిజనివాసమునకుఁ జనియె.
క. మునినాథుఁ డింతిఁ దోకొని, తనయాశ్రమమునకు నేగు + తడ వంతయుఁ దా
నును నిలిచి యాసుమిత్రా, తనయుఁడు గనుఁగొనియె నశ్రుధారలు గవియన్.

⇒ { పట్టణమునకుఁ బోవుచు సుమంత్రుఁడు లక్ష్మణునకు దుగ్గిభోపశమంబుగాఁ }
నొల్లిటికథ యెఱింగించుట. ⇒

- ఆ. ఇవిధమున రాఘవేశ్వరుడేవి న, య్యడవిఁ ద్రోచి మరలి + యిరిగి యరిగి
యడలు గదిరి యిట్టులనియె సుమంత్రుతో, నతఁడు మొగముదీనమగుచునుండ.
క. మనయింటిచేటు నూచితె, మనుకులసత్తముఁడు తొఱఁగె + మైధిలినికా భూ
జనవాదంబు మహాత్ముల, యనఘచరిత్రమునకంటె + సధికం బగుటన్. 52
సీ. అభిషేకదినమున + నడవికిఁ దపమున, కరుగుము నీ వన్న + నట్ల చనియె
నందును నతిశాంతుఁ + డై యుండఁగాఁ దన, కోమలి నఱిముఱిఁగోలుపోయె
నమ్మగ్ధ మగుడఁ దే + నని చన్నచోట న, నేకవిధం బగునిడుమఁ బడియెఁ
దెచ్చియుఁ బ్రీతి లో + నొచ్చి యొడంబడి, మనవుణ్యా మేది యిమ్మాడ్కిఁజేసె
తే. నకట పుట్టినకోలెను + నంతకంత, కగ్గలించినదుఃఖంబు + ననుభవించు
చున్నవాఁ డన్న యే మని + యుగ్గడింతు, నీమనోగ్లాని తెగుదలయెద్దిచెపును.
చ. అనిన సుమంత్రుఁ డిట్లనియె + నాతనిపుట్టిననాఁడ వచ్చి త
జనకునితోడ భూమిసురసత్తము లెల్ల ననేకదుఃఖభా
జన మగు నల్పసౌఖ్యుఁ డగుశౌర్యము ధైర్యము దానశక్తియున్
వినయముఁ గల్గువాఁ డగుననింద్యుఁడు వీఁ డన వింటి నేర్పడన్. 54
ఆ. పితృవియోగజనితపీడయు ననుజవి, యోగజనితపీడ + యును సతీవి
యోగజనితపీడయును బొందు పీని న, నంగ వింటి నేను + నరవరేణ్య. 55
క. కావున విధికృత్యము లగు, నీవృత్తాంతముల కింతయేటికి వగవం
జావును జేటును మనుజుల, కావిర్భావంబుతోన + యైనవి గావే. 56
క. మఱియు నొకమాట యెవ్వరు, నెఱుఁగనియది దశరథునకు + నేకాంతమునం
దఱమఱ లేక దృఢంబుగఁ, నెఱుకపడం జెప్ప వింటి + నే నొకరుండన్. 57
క. అది రాముఁడు భరతుండును, మొదలుగ నెవ్వరును వినరు + మున్నైనను నీ
హృదయంబుకలఁక యుడుపగ, మదిఁ గోరుటఁ జెప్ప వలసె + మనువంశనిధి.
సీ. సర్వజ్ఞుఁ డనఁదగు + దుర్వాసుఁ డనుమునీశ్వరుఁడు వసిష్ఠునాశ్రమమునందు
సాంవత్సరిక మైనసత్రంబు నడపంగ ధర్మప్రియుం డగుదశరథుండు
వేడుక జన్నంబుఁ + జూడఁ బోయి మునిప్రవరు లిద్దఱకు నభివందనంబు
నేసి రహస్యగోష్ఠీవినోదంబునఁ దత్పరు లగువారుఁ + దాను నచట

- తే. నున్న యెడ భూవరుడు దనకన్న ప్రజల, యాయురై శ్వర్యములుఁదదనంతరంబ
వారినంతతి తెఱఁగు దుర్వాసు నడుగ, నమ్మహిపతితోడ నిట్టనియేనతఁడు.
- క. నీకొడుకు లధికబలభ, ద్రాక్షతులఁ బ్రవృద్ధి బొంది యాయుశ్శ్రీ ల
స్తోకంబులు గ్లాఁ బుణ్య, శ్లోకత నేలుదురు మధ్యలోకం బెల్లన్. 60
- ఆ. వెలయఁ బదునొకండు వేలవత్సరములు, రాజ్యమహిమఁ బొంది రామభద్రుఁ
డనుపమానకీర్తి యార్జించి పదపడి, బ్రహ్మలోకనుఖముఁ బడయువాఁడు.
- తే. అన్న రాజ్యంబు సేయంగ ననుజు లెల్ల, పనులు నడపుచు నీతియు బాహుబలము
మెఱయ వర్తిల్లి యతఁ డేగుతఱియ తమకు, నవసరంబుగ నద్గతికరుగువారు.
- క. చతురమతి రామునకు భూ, సుతయం దుదయంబు నొంది సుతు లిరువురు వి
శ్రుతు లగుదు రందుఁ బూర్వజుఁ, డతులిత సామ్రాజ్యమునకు నభిషిక్తుఁ డగున్.
- క. భరతాదు లయినమువ్వురు, నిరువుర నిరువురఁ ద్రిలోక హితపూజ్యులఁ ద
త్పరులం బడయుదు రయ్యార్దురు నొక్కొక భూమిపతు లగుదు రుజ్జ్వలు లై.
- క. అనియెం గావున రాముఁడు, జనకతనూజయు న సౌఖ్య చరితులు మనకున్
వనటకు నించుక యేనియుఁ, బని గా దనవుడును హృదయ పద్మం బలరన్. 65
- క. అలఘురఘువంశమునకుం, దల మాటించుకయు లేమి తధ్యముగా నీ
వలన సమస్తంబును నేఁ, డెలిసితి నామనము కలఁక దీతె మహత్తా. 66
- క. అని సౌమిత్రి నుమంత్రుని, ఘనపరిరంభణము సేసి గౌరవమున నా
తనితో సంభాషించుచుఁ, జన నొకపుణ్యాశ్రమంబు చక్కటి యైనన్. 67
- ఆ. అచటి కరిగి మునికృతాధికపూజనం, బులఁ బథిశ్రమంబు వచ్చి నాటి
రాత్రియ చటఁగడపి రామానుజుఁడుజన, శ్లాఘ్యమూర్తియగుచుఁ జనియెఁబురికి.
- || లక్ష్మణుఁడు పట్టణమునకుఁ బోయి యన్నతో సీత నడవిని విడిచి వచ్చితి నని చెప్పట. ||—
- చ. నగరి సమీప మైన నరనాథునిసన్నిధి కోహటించి నె
మ్మొగము వివర్ణతం బొరయఁ మోసల నల్లన తేరు డిగ్గి నె
వ్వగ దలకొన్న వ్రే గడరి వ్రాలుగతిం దల వాంచి యేగె సా
మ్యగుణవిభాసి లక్ష్మణకుమారకుఁ డానృపుఁ డున్నచోటికిన్. 69
- మ. చని దీనాననుఁ డైనయజ్ఞనపతిం జక్కంగఁ దాఁ జూడ నో
పనివాఁ డయ్యను ధైర్య మూఁది విగళ ద్బాష్పాంబు లంతంత లో
నన యింకించుచుఁ దొట్టుపాటు చరణన్యాసంబులం జేర నీ
నినడం జేరి వినమ్రుఁ డయ్యెఁ బతిక నీని రాకకున్ మీఱఁగాన్. 70
- క. నేత్రములు దుడిచికొంచు ను, మిత్రానుతుఁ బెఱకరమున మెల్లన యెత్తెన్
ధాత్రీవిభుఁడు విషాదా, మాత్రహృదయుఁ డయ్యుఁదా సమాహితుఁడగుచున్.

చ. అతఁ డుపవిష్టుఁ డైరఘుకులౌగ్రణి కిట్లను దేవ దేవి నన్

చితిన్ భవన్నిరూపితవిశిష్టతపోవనభూమికిం దగ

స్సతి మునియాజ్ఞ నాశ్రమము + నన్ వసియించె జరత్తపస్విసీ

యుతనవపర్ణశాల నఖిలోపనతార్ఘ్య సగౌరవంబుగన్.

72

క. అని తననిర్వృత్తించిన, పని విజ్ఞాపనము సేసి + పతితో నతఁ డి

ట్లను మఱియుఁ దన్ననోవే, దన మాన్యుతలంపునను హితము సత్యము గాన్.

→ రామఁడు రామునకు దుగ్ధోపశమంబు సేయుట. ←

ఉ. ఇట్టివి దైవచేష్టితము + లెవ్వరికిం గడవంగరాదు మీ

యట్టిమహాత్ములు మృలిక + లందినచో ధృతి గట్టి చేసి లో

గిట్టక యుండఁ గీడ్పఱిచి + గెల్వక తక్కిన నిర్వహించు పెం

పెట్టాకొ బుద్ధిమంతులకు + నెక్కుడుభంగిఁ దలంచి చూడఁగన్.

74

క. పెరుఁగుట స్రగ్గఁ జవులం, బొరయుట యవశంబు గాఁగఁ + బుట్టుట చావన్

బెరయుట పాయఁ బదార్థోత్కరములనై జమిది యెట్లు + దప్పింప నగున్. 75

ఉ. కావున దారపుత్త్రసఖి కామదముం బితృమాతృసోదరా

శావలనంబు గాఢముగ + సల్పుదురే మిము బోలు లై ననం

భావితం లట్లు గాక నిరపాయము లై కడచన్నవానికిం

బోవునె పెద్దవారితలఁపుల్ మును వేడుక యెంత కల్గినన్.

76

మ. జనవాదంబునకుం బ్రియం దొఱఁగ నుత్సాహంబు సేయంగ వ

చ్చునె యిల్లెవ్వరి కివ్వధంబు దలఁపం + జోద్యంబు గాదే క్రమం

బున నిష్కల్తషవృత్తముల్ దెలియ నోవున్ లోక మెబ్బంగి నీ

మనువంశంబు భవద్గుణంబుల జగన్తాన్యత్వముం బొందెడున్.

77

శా. తాపంబుం బెడఁ బాపి దుర్దమవిషాదంబుం దిగం ద్రావి ని

ర్వాపారత్వముఁ బోవఁ ద్రోచి వగ లుద్వాసించి నెల్వెల్లఁ బా

టేపొంతన్ మెలఁగంగ నీక మదికం + దెల్లం దెగం బుచ్చఁగా

నీపెం పార్యజనంబు మెచ్చు ధృతి కున్దేషంబు గావింపవే.

78

క. అనవుడుఁ దమ్మునిమాటలు, విని సంభావించి యీవి వేకపచనముల్

సను నీకు నిట్లు సెప్పఁగ, నని విభుఁ డుల్లంబు కలఁక + యంతయుఁ దీఱన్. 79

→ రామఁడు దుగ్ధము నడచుకొని ప్రజలం బాలించుట. ←

క. నీ పంచినట్ల చేసెద, భూపతులకు ననవధానమునఁ బుట్టు ననే

కాపదలు వినుము తొంటిమ, హాపురుషుల నని వినీతుఁ + డగునాతనితోన్.

క. నృగుఁ డనఁగ నిమి యనం జను, జగతీపతు లనవధానజాడ్యంబున నిం

దగతిం బొందినతెఱఁ గా, సగరకులోద్భవఁడు సెప్పెఁ + జతురత మెఱయన్.

- తే. ఇట్లు సల్లాప మొనరించి యెల్ల వనులు, ననుదినంబును దలపింపు * మఖిలజనులు
సంతసంబందు నట్లుగాఁ జక్కఁ బెట్ట, నని నియోగించి యతనిఁ బోఁ బనిచి విభుఁడు.
- ఉ. అచ్చటు వాసి యల్లఁ జని * యాహ్నికవర్తన మాచరించి రా
లచ్చి వికాస మందఁగ నలంకృతుఁ డై మునిమాపు దర్శనం
బిచ్చిన మంత్రిభృత్యసుక * వీశ్వరు లాదిగ నెల్లవారలున్
వచ్చి మహీశుఁ గొల్చి రనివారణఁ జిత్తము లంకురింపఁగన్, 84
- ఆ. విభుఁడు నిఖిలజనుల * విన్నపంబులు విను, వివిధసైన్యములకు * సవరణముల
ననువునేయు నభిమ * తార్థంబు లర్థుల, కిచ్చు వేట లాడు * నిచ్చవెలయు. 85
- క. ఇవ్విధమున నిత్యంబును, నవ్వనుధాధిపుఁడు ప్రజల * కనురాగలతల్
నివ్వటిలఁ జేయుఁ దనమది, నొ వ్వెఱుఁగక యుండ బహువి * నోదపరుం డై. 86

—|| రాముఁ డేకాంతంబున సీతం దలంచి చింతిల్లుట. ||—

- క. మనమునఁ బాయని ధరణీ, తనయవలనివగల నేక * తంబ పొగిలి య
మ్మనువంశదీపకుం డి, ట్లను ధైర్యము పల్లటిల్లి * యలుగులపడుచున్, 87
- సీ. నీక కా యకట పి * నాకి బాణాసనం దదృఢతంబుగ సభ * నట్లు సేసి
జనకానుమతిఁ దపం * బునకు నక్కట నీవు ననుగమనంబు సే * యంగ నరిగి
పాసియు మగుడ నిన్ * బడయుదు ననునాన నక్కట ప్రాణంబు * చిక్కఁ బట్టి
యక్కడ నేతుబం * ధాద్యుపాయముల నానందనం బయిన నీ * పొందు గాంచి
- తే. యిం పొసంగు నీయర్థి లి * యెల్ల వమ్ము, గాఁగఁ దుది పోయి నిన్నిట్లు * గానపాలు
సేసి యాటడిఁ బుచ్చితిఁ * జెప్పఁ జిట్ట, లయ్యె నామను వే మన * నంబుజాక్షి.
- ఉ. అచ్చట లోకమంతయును * నక్కటికంబున నుమ్మలింప నీ
చిచ్చు చొరంగఁ బోక మది * చిక్కఁదనంబున నియ్యకొన్న నా
కిచ్చటఁ దెచ్చి నిన్ విడుచు * టెంతటి పెద్ద జ్ఞునృవృత్తి కే
నచ్చట రచ్చ కెక్కుటకు * నాటడిపోకకు నోర్తు మైధిలీ. 89
౩. అని దురంతశోక * మునఁ బొంది సెజ్జపై, మేను వైచి కన్నుఁ * గోనలందు
నివుడు నశ్రువారి * చెవులకొలంకుల, నిండ నిట్టు లను వి * భుండు మఱియు. 90
- ఉ. వీట దురాత్ము లై నయవి * వేకులు గొండ అనింద్య మైనయ
జ్ఞోటిచరిత్ర మంగనల * చొప్పుగ సంశయ మంది యాడుపె
న్నాటల కేల యీదురభి * మానము పూనితి వాని నేల నే
గీటునఁ బుచ్చ నైతిఁ బరి * కింపక చేసితి నింతిఁ బాసితిన్, 91
- ఉ. లోకమువారిమెచ్చునకు * లోలవిలోచనఁ బాటవైచితిం
బో కొఱగామి యంతటన * పోయెనె దీనికి నింకఁ గొంద టో
హో కృప మాలి చేసె నిది * యొప్పుదు పొమ్మని దుర్విసీతి గాఁ
గైకొని రేని వారిమది * కందున కెయ్యది గందు డై వమా. 92

క. అని వందుచు నంగనదెస, వనటకు సామ్రాజ్యవివిధఃపర్తనమునకుం
దనచిత్తము పొక్కఁగ న, మ్మనుజేంద్రుఁ డుదాత్తవృత్తిఁమహి యేలునెడన్. 93

⇒ రాముఁడు మనులమొఱ విని శత్రుఘ్నుని లవణుం జంపఁ బంపుట. ⇐

మ వివిధాన్యాయపరాయణుండు రిపునోర్వీర్యానివార్యుండు నా
హవసంక్రీడనలోలబుద్ధియు మహాఃహంకారుఁడుం గావున
లవణుం డడ్డము లేక దానవకులశ్లాఘ్యస్థితిఁ మేదినీ
దివిజవ్రాతము నెల్ల నాతురతఁ బొందించుకొ సమిద్ధాత్ముఁ డై. 94

ఉ. దానికి రోసి సంయమికఁదంబక మారఘువంశసత్తముం
గానఁగ వచ్చి సంతతమఁఖిప్రతిఘాతముఁ బ్రాణిహింసయుకొ
లో నగుచున్నవాని యతిఁలోకదురాచరణంబు లన్నియుకొ
దీనత దోఁపఁ జెప్పిన మఁదిం గృప కోపముతోఁ బెనంగఁగన్. 95

ఉ. తమ్ములదిక్కు గల్గొనుచు ఁదైత్యులపీఁచ మడంగ దయ్యెడుం
గ్రమ్మఁ దోఁచె వీఁడొకఁడు ఁ గాసిగ విప్రుల నేఁప కుండ శీ
ఘ్నుగ నేగి యద్దనుజఁ గాలునిప్రోలికి నంపి రాకకుం
గ్రమ్మన నొక్కఁ డియ్యకొనఁ గా వలయుకొ మనలోన నావుడున్. 96

క. భరతుండు లక్ష్మణుండును, బరవసమునఁ బలుకు చుండఁ ఁ బతికట్టె దురం
గరములు మోడ్చి వినయనుం, దరుఁ డగుశత్రుఘ్నుఁ డత్యుదాత్తవచనుఁ డై.

క. వీరల కెదురఁగఁ జాలెడి, వా రచ్చో నెవ్వ రాలఁవణు మాత్రకు దు
ర్వారభవదాజ్ఞ నేఁ జని, వైరం బనుపేరు మాన్చి ఁ వచ్చెద ననుడున్. 98

క. అగుఁ గాక యితఁడు వోవుట, తగు నని పెఱవారి నుడిపి ఁ ధరణీవిభుఁ డొ
ప్పుగ లవణువీడు మధురకుఁదగఁ బట్టము గట్టెఁ బిన్నఁతమ్మునిఁ బ్రీతిన్. 99

ఉ. మంత్రనమేత మై భువనఁమాన్యత నొప్పునమోఘబాణ మా
మంత్రితఁ జేసి యాతనికి ఁ మన్నన రెట్టిగ నిచ్చి వేడ్కమై
మంత్రుల భృత్యులకొ బుధసఁమాజము వైశ్యుల వారిజాత్సులం
దంత్రము రాజ్యచిహ్నముల ఁ ద్రవ్యసమూహము నిచ్చెఁ బెంపుతోన్. 100

⇒ శత్రుఘ్నుఁడు లవణుపై నెత్తిపోవుట. ⇐

ఆ. ఇట్లు లొనఁగి మనుల ఁ నెల్లను జూపి వీ, రెట్లు చెప్పి రట్ల ఁ మొల్లవనులుఁ
జేసి విజయలక్ష్మిఁ ఁ జేకొని రమ్మని, యధిపుఁ డనిచి వుచ్చ ఁ నతఁడు వోయి.

క. సురనదితీరంబునఁ గడుఁ, బర పగుతనదండు విడియఁ ఁ బనుచుచు భరతా
వనజుఁడు వాల్మీకిమునీ, శ్వరునాశ్రమమునకు నరిగి ఁ సద్భక్తిమెయిన్. 102

ఉ. అమ్మునిపాదపద్మముల ఁ కానతుఁ డై యతఁ డిచ్చుపావనా
ర్ఘ్యము వినీతవృత్తిఁ దగఁ గైకొని మూలఫలాదివన్యభ

- త్యమ్ముల దుష్టి వొంది సరసప్రియభాషలఁ బ్రొద్దు వుచ్చి యం
దిమ్ముల నాఁటిరే నిలిచి * యిచ్చ నిజాగ్రజాలం దలంచుచున్. 103
5. ఆరాత్రియు రఘుకులని, స్తారకు లగునుతులఁ దరుణతరణిప్రతిమా
కారులఁ గాంచె ధరానుత, వారిజలోచనులఁ గవలఁవారలఁ బ్రీతిన్. 104
6. మునిజనపత్నులు శీఘ్రమ్మున నపుడే యరిగి యత్తపోనిధి కెఱిగిం
చిన నతఁడు సత్వరుండయి, చని బాలురఁ జూచి పరమసంతోషమునన్. 105
7. విశదపరిమార్జనమునకుఁ, గుశయును లవనంబు నిచ్చి * కులపతి ప్రీతిం
గుశలవు లనునామము లన, దృశముగ నిడి వారలను బ్రదీప్తులఁ జేసెన్. 106
8. అట్టియవసరమున * నమ్మునిపల్లెలోఁ, బరఁగు నుత్సవంబు * పలుకు లెల్ల
మనము పల్లవింప * వినుచు శత్రుఘ్నుఁ డం, గములఁ బులకసమితి * కరముదాల్చె.

⇒ ఆశ్వాసాంతము. ⇐

9. రమణీయాంగుఁ డభంగుఁ డుజ్జ్వలకృపాఁరాధ్యుం డసాధ్యుండు దు
ర్దమసంరంభుఁ డదంభుఁ డార్యవినుతౌదారుం డవారుండు ధ
ర్మమయస్వాంతుండు దాంతుఁ డూర్జితరమాఁమాన్యుం డదైన్యుండు హృ
ద్యమితాలావుఁ డపావుఁ డంచితకృపాఁయత్తుం డుదాత్తుం డిలన్. 108
10. ఉభయబలవీరుఁ డభిమత, విభవసురప్రభుఁడు దర్పవిశ్రుతరిపుభూ
పభయంకరసౌమ్యాకృతి, శుభచరితుండు సుభగతాభిశోభితుఁ డెలమిన్. 109
11. గాలిని. అనఘుఁ డమితసత్త్వం * డన్యభూభృత్కృతాంతుం
డనుపమధృతిసారుం * డర్కతేజం డజేయుం
డనితరసమపుణ్యం * డర్థిమిత్త్రం డమేయుం
డనుకృతఫణిహారుం * డన్వయోదారుఁ డుర్విన్. 110
- ద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్రబుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయు తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు నవమా శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

ద శ మా శ్వాసము.

సంపాదికటాక్షవి

లాసుఁడు బాహువధానఁలంపటుఁడు గళా

వాసమతి దీనజనర

యౌసక్తుఁడు మనుమసిద్ధిఁజగతీశుఁ డొగిన్.

1

క. రేపకడ నక్కుమారుఁడు, దాపసవరు వీడుకొని ముందంబున విప్ర
జాపితపథమునఁ దత్సల్లాపరసాయత్తుఁడై బలంబును దానున్.

2

—|| మునులు శత్రుఘ్నునకు లవణుని వధించునుపాయం బెఱింగించుట. ||—

చ. చని చని విప్రులన్ లవణుఁజన్మము వానిభుజాబలంబు వాఁ
డనికిఁ గడంగుచందమును * నద్దనుజాధముమర్మముం గ్రమం
బున నడుగంగ వారు మధుఁపుత్రుఁడు వాఁడు మహాబలాధ్యుఁడై
వ్వనికి రణంబునం జెనయ * వచ్చునె యాతని నంచు వెండియున్.

3

ఆ. అద్దురాత్ముజనకుఁ * డగుమధు వెంతయు, నరిదితపము సేయ * హరుఁడు మెచ్చి
యొక్కనిశితశూల * మొసఁగి యద్దానవు, హృదయకమల మలర * నిట్టులనియె.

క. ఇది యొక వాటున నని నీ, కెదిరినవీరునిఁ గృతాంతఁ నేనియు నాఁ డా
మదనునిఁ గోపించిననా, నుదుటియనలశిఖిగతిం దనువుపొడ వడఁచున్.

5

క. క్రమ్మఱ నప్పుడ నీహ, స్తమ్మున కేతెంచు నల్పశత్రునిఁపై గో
పమ్మున వైవకు మీ లో, కమ్ముల భస్మమ్ము సేయుఁ * గావున దీనిన్.

6

చ. అనుడుఁ బ్రమోద మంది యతఁ * డాగిరిజాహృదయేశుతోడ ని
ట్లనియె భవద్వరంబున గృతార్థుడ నైతి మదీయవంశసం
జనితుల కెల్ల నీపరమసాధన మట్టుల చెల్ల నిమ్ము భ
క్తనికరకై రవాకరసుధాకర భూరిదయా ప్రియాకరా.

7

క. అనవుడు నటులే లగు నీ, మనోరథం బగ్గలంబు * మానుము దానిం
దనయుఁడు గల్గినవానికి, బని సేయుం గాక యనియె * భవుఁ డాతనితోన్.

8

తే. అష్టహాశూల మిప్పు డీ * యసురయొద్ద, నునికి నెవ్వరు నెదురింగ * నోప రతని
నయిన నీచేతఁ జచ్చునన్యాయవర్తి, గాన దాని కుపాయంబు * గలదు వినుము.

- ఉ. ఎక్కడి కేనియుం జని యః నేకవిధంబుల జీవరాసులం
బెక్కిటిఁ గానలోఁ గడువు • పిక్కటిలం దిని మాపు వీటికిం
జక్కగ నేగుచోఁ దెరువు • నయ్యన నీ వరికట్టుకొన్న వాఁ
డుక్కలు శూల మింటికడ • నున్ని నిరాయుధవృత్తి నత్తఱిన్. 10
- ఉ. నావుడు నక్కుమారుఁడు మఃనంబున నెంతయు రోసి యిట్లనం
భావితుఁ డైనవానితలఁపాటరయన్ నగుఁబాటు గాదె రా
మావనినాథుతమ్ములకు • నట్టియపౌరుషవృత్తి మేలె మీ
రీవెర వాదరింపఁ దగుఁనే యనినన్ మును లెల్ల నవ్వుచున్. 11
- చ. తగిన తెఱంగు నేసినను • దాని నెఱుంగరు చెట్ట గాంచినం
దెగడుదు రెల్లభంగి జగఃతీజనముల్ విను మట్లు గాకయుం
బగతు ననాయతంపుటగఁపాటునఁ బైపడి గెల్చి నోపినన్
మగఁటిమి దూలుటే దొనఁగు • మాలఁగ దానవుఁ జంపు మెమ్మెయిన్. 19
- క. అనిన నతఁ డిదియె కర్జం, బని నిజసంరంభవృత్తిఁయల్పంబు నెఱుం
గనియట్లుగ వీధికి ద,వ్వునఁ బ్రజ విడియించె దానఁవుఁడు వచ్చుతఱిన్. 14
- చ. తెరువున కడ్డ మేగి దృఢఁదీ ప్తశ రాసనబాణపాణియై
పురములు నీఱు సేయుటకుఁ • బూనినరుద్రుఁడుఁ బోలె లక్ష్మణా
వరజుఁడు నిల్చినన్ దనుజఁవర్గశిఖామణి గాంచి వీఁ డొకం
డెర యగుఁ బొమ్మ నా కనుచు • నేడెఱ నాతనితోడ నిట్లనున్. 14
- || లనణశత్రుఘ్నులసంవాదము. ||—
- క. నీ వెవ్వఁడ వేకార్యము, గావింపఁగఁ జూచె దేమిఁకారణ మిచ్చి
నావచ్చు టెఱిఁగి యెఱిఁగియుఁ, బోవక వేటొండుతెరువుఁబో నిల్చుటకున్.
- మ. అనినన్ భూపకుమారుఁ డల్లన సముద్యత్కిర్తి యారామచం
ద్రున కేఁ దమ్ముడ నాదునామమును శత్రుఘ్నుండు విప్రప్రియం
బొసరింపం జనుదెంచితిం దురభిమానోద్దాము ని న్నాజిమా
ర్కొని మర్దింపఁగ నున్నవాఁడ ననుడుం • గోపోత్కటాకారుఁ డై. 16
- శా. ఏమేమీ రఘురాముతమ్ముడవె మీ • రేపారి పై నెత్తి మా
మామం బంక్తముఖున్ వధించినను మీ • మార్థ్యంబు సెరించి యే
నేమిం జేయక యున్నఁ గ్రొవ్వి యిట నీ • వేతెంచితే మేలు మే
లీమై తోడన పోదు గాక యని డైఁ త్యేశుండు దర్పంబునన్. 17
- మ. నిలుమీ యాయుధపాణి నై రణములో • ని న్నిష్ఠు సర్జింపఁగా
వలయున్ వచ్చెద నంచు వీటిదెసఁ బోవం జూచినన్ వీఁడు దో
ర్బల మొప్పం దనశూల మెత్తికొని నా • పై రాక కార్యంబె యా
కులతం బొందినచోన యాయసుర నాకుం జింపఁగాఁ జొప్పడున్. 18

- క. కావున నీదనుజాధముఁ, బోవఁగ నీ కాఁగవలయుఁ + బొ మ్మని యడ్డం
బై పచ్చి మందహాసము, తో వానికి నిట్టు లనుఁ జతురవచనములన్. 19
- క. అగు నగుఁ బో నిత్తునె నా, పగ చేకుట నిపుడ యెన్నిభంగుల నయినం
దెగఁ జూతుఁ గాక విడుతునె, మగుడఁగదే పూట వెట్టి + మూ కిచ్చోటన్.
- ఉ. ఎక్కడఁ బోవచ్చు నిదె + యేచి మదీయశరాంధకార మే
దిక్కును గానకుండ దివిదీటుకొనన్ నినుఁ జుట్టుముట్టుచున్
మిక్కుట మయ్యెడున్ రణము + మేకొని చేయఁగఁ బూని యియ్యెడం
జక్కనిబంట వై నిలుము + చచ్చుట తప్పునె యెందుఁ బాటినన్. 21
- తే. తొల్లిరాముబాణాహతిఁ, ద్రెల్లియున్న, దశముఖునిఁజూచుసురలచంఁదముననాడు
నిశితశరములఁ గూలినఁనిన్న భూమి, సురలు గన్నార నిప్పుడుఁచూచువారు.
- క. అప్పులుకులు విని కన్నుల, నిప్పులు రాలంగ నసురఁనృపనందనుతోఁ
జెప్పఁ బలు కొండు గానక, యప్పటియని కియ్యకొని తదనురూపముగన్.
- శత్రుఘ్నుఁడు ద్వంద్వయుద్ధమున లవణాసురుం జంపుట.
- శా. ఆటోపంబున నెక్క టెక్కటియ శౌర్యావేశి యై నిల్చి య
చోటం గల్గు తరువ్రజంబును శిలాస్తోమంబునుం బూన్చి యా
స్ఫోటక్షేపనదృప్తమూర్తి యగుడున్ + భూపాత్మజుండుం బటు
జ్యోటంకార మొనర్చె భూమివలయం + బాకంపముం బొందఁగన్. 24
- క. ఒకమ్రాను వెఱికికొని సు, భ్రుకుటితముఖుఁ డగుచు దనుజఃపుంగవుఁడు గుమా
రకు వైవఁ బూచుటయు నది, శకలములుగ నేసె నిశితశరసంఘములన్. 25
- చ. నృపతనయుండు దైత్యవిభునిన్ రభసంబునఁ దీవ్ర బాణజా
లపరివృతాంగుఁ జేయఁగ శిలాతతి నమ్ముల నిల్వరించి గ
ర్వపుఁబలుకుల్ వెసం బలికి + వారనికోపరసంబుపేర్చి హఁ
డుపలమహోగ్రవర్షము సముద్ధతి మైఁ గురిసెం గుమారుపై. 26
- చ. అతఁడు నిశాతసాయకము + లద్దనుజుం గని తూట నేయఁ గో
పితుఁ డయి నింగితోఁ గదియఁ + బేర్చినయొక్కమహామహీరుహం
బతులబలంబునం బెఱికి + హస్తయుగంబున నొక్కలావ కా
నతిశయలీలఁ ద్రిప్పి కదియంబడి దైత్యుఁడు బిట్టు వ్రేసినన్. 27
- ఆ. అమృహీరుహంబు + నదరంటఁ దాకిన, నొచ్చి పంక్తిరథతఃనూభవుండు
మూర్ఛ వచ్చి యంగఁములు శిథిలంబులై, మిడుక లేక పుడమిఁమీఁదఁ బడియె.
- క. పటతెంచి కరి మదమునే, డ్డఱఁ దొండం బెత్తి వ్రేయ + దెప్పటికమునం
గొఱసంది దాకి నేలకు, నొఱఁగినసింగంపుఁగొదమయొ ప్పమరంగన్. 29
- క. ఉన్న నది చావుగాఁ గొని, యన్నరభోజనుఁడు దుర్జదాంధుం డయి శౌ
ర్యోన్నతి నార్చి బ్రమరి గాఁ, జన్నయెడం దెలిసి రోషసంరంభమునన్. 30

- మ. అవసీనాయకనందనోత్తముఁ డమోఃఘాస్త్రంబు సంధించి క
ర్ణవతంసప్రభ లంగుళీయకముపైఁ • బ్రాకంగ నాకరణం
బవగాఢంబుగఁ జేసి తెజసముతో • నాలక్షితోరస్కుఁ డై
లవణుం గూలఁగ నేసె రోద్రరసలీలాస్ఫూర్తి శోభిల్లఁగాన్. 31
- ఆ. అసురపాటు చూచి • వసుమతీసురులు చీ, వనలు మున్ను గాఁగఁవచ్చి యక్కు
మారుఁ బొదివి సంభ్రామంబును హర్షంబు, నెసక మెసఁగ నతని • కీట్లు లనిరి.
- శా. ఈతం డప్రతిమానబాహుబలుఁ డై • యేపారి మీతాత మాం
ధాతం దొల్లి వధించె నాపగ భవద్వంశంబునం దెవ్వరు
వే తీర్పంగఁ దలంప రైరి త్రిజగద్విఖ్యాతిగా నిష్టు నీ
చేతం జచ్చెఁ గులంబుఁ దేజముఁ బ్రతిష్ఠింపంగఁ దా నల్పమే. 33
- క. అను చుండ నాకసంబున, ననిమిషు లేతేంచి రఘువరానుజ నీ చే
సినలోకహితపరాక్రమ, మున కెద మెచ్చితిమి వేడుము వరం బనినన్. 34
- తే. నన్ను మధురాపురంబేలఁనన్నవనిచె, రాష్ట్రమునకు వృద్ధియుఁ బ్రజాఁరంజనంబు
వినుతసద్వర్తనము మఱివిప్రభక్తి, నాకు దయ నేయుఁ డనియె నన్నరవకుండు.
- క. వా రమ్మాటకు మెచ్చుచు, గారవ మెసఁగంగ నట్ల • కాపుత మని మం
దారప్రనూనవర్షము, బోరనఁ గురియించి దివికిఁ • బోయిరి ప్రీతిన్. 36
- తే. లవణు వధించి మధుర నేలుచున్నశత్రుఘ్నఁడు పండ్రెండేండ్లకు నన్నం జూడవచ్చుట. 37
- తే. ఇవ్విధంబున నద్దానవేంద్రుఁ జంపి, మునులచిత్తంబు దేవసమూహకృపయుఁ
బడసి మధురాపురం బేలఁబరమధర్మ, నిరతుఁ డై ప్రజ రాగిల్లఁనృపవకుండు.
- క. ఆదిమహీపతులక్రియన్, వేదోచితనిఖిలమార్గవేదితముగ ని
త్యోదయమహాసీయుం డై, ద్వాదశవర్షముల కన్నవలనితలఁపునన్. 38
- క. కతిపయపరివారముతో, నతఁ డేగెడునెడఁ బ్రమోద • మడర నరిగె నం
చితధర్మకర్తనిత్యో, ద్యత మగువాల్కిమునివరాశ్రమమునకున్. 39
- క. అం దభ్యాగతపూజా, నందితుఁ డై యానరేంద్రనందనుఁ డమృత
స్యందముచందం బగుముని, బృందారకుచూడ్కి యెడఁదఁ • బ్రీతి యొనర్పన్.
- క. అతఁడు దను లవణయుద్ధ, స్థితి యడుగఁగ నల్ల నల్లఁ • జెప్పుచు సంభా
వితుఁ డగుచు గాఢలజ్జ, నతఁ బొందుచు నుండె మునిజానంబులలోనన్. 41
- క. ఆశ్రమమునెల్లయెడలను, విశ్రుతమునిదారకులు ప్రవీణతమై మం
జుశ్రుతిమేళన మానం, దాశ్రులుఁ బులకలును దాల్చు • నట్లుగఁ బాడన్. 42
- తే. అభినవాకృతి యగుకృతి • యగుటఁ జేసి, యాత్మఁ గౌతుక మంతంత • కగ్గలింప
నమ్మునీశ్వరు చెప్పిన • యాదికావ్య, మయినరామాయణము చెవులార వినుచు.
- క. సరసం బగురఘుకులపతి, చరితం బొక్కొక్కచో నిజస్వాంతంబుం
గరఁగింపఁ దన్మయత్వముఁ, బొరయుచు నద్దినము నృపతిపుత్తుఁడు గడపెన్.

- మ. మఱునాఁ డమ్మునినాథు వీడ్కొని జగన్తాన్యత్వవిఖ్యాతికిన్
గుఱ్ఱే యై యుండెడిగంగ దాటి మదిఁ గోర్కుల్ ప్రోవుగా వీడు డ
గ్గఱఁ బోఁబోవఁగఁ జూడ్కి యారఘువరాఁగారంబుపై వేడుకం
బఱచెం గ్రమ్మెడుసమ్మదాశ్రువులతోఁ బల్కఱుఁ ద్రోపాడుచున్. 45
- ఆ. ఇట్లు లరిగి వేడినీశ్వరుఁ గని తత్ప్రదాంబుజంబు లుత్తమాంగమునకు
భూషణముగ మేనుఁపులకలప్రోవుగాఁ బ్రణతుఁ డయ్యె నాన్యఁ పాలసుతుఁడు. 46
- చ. తిగిచి కవుంగిలించి నరఁదేవకులోత్తముఁ డక్కుమారు నె
మ్మెగము మొగంబునం గదియఁ మోపుఁ గరాంగుభులం గపోల మిం
పుగఁ బుడుకుం బారిం బారి నఁపూర్వవిలోకన మాచరించుఁ గ
ప్పగుమ్మదుమాళి నుజ్జ్వలనఁఖాంకురచేష్ట యొనర్చు నర్థిలిన్. 47
- చ. తనుఁ గొనియాడునాతనికిఁ బద్ముఁడు గేలు మొగిడ్చి యల్ల ని
ట్లను భవదాజ్ఞ మోచి చని యద్దనుజాధము సంగరాంగణం
బున వధియించి విప్రుల కఁపూర్వమహోత్సవ మాచరించి వా
రనికృప వారు పంప మధుఁరాపురి రాజ్యము సేయు చుండితిన్. 48
- క. మిముఁ గొలుచు నుఖమునకు రాజ్యము సౌఖ్యం బీడు గామిఁ నం దునికికే జ
త్తము గొలుపక నావచ్చుట, సముచిత మనుచితము నాకఁచన నిండు దయన్.
- ఉ. నావుడు నల్ల నవ్వీ నరఁనాథుల కిట్లనఁ జెల్లు నయ్యయ
చ్చో వసియించినన్ సరిగఁ జట్టముఁ బాసియు నిల్వఁ జాలి నా
నావిధ దేహదుఃఖము మనంబున నోర్చినఁ గాక రాజ్యల
క్ష్మీవిభవంబు సొప్పడునె కేవలమే నృపతిత్వ మారయన్. 50
- క. అని బోధించి మగుడ నే, డెనిమిదిదివసములలో నఁరేశ్వరుఁ డటఁ బోఁ
బచించిన నాతఁడుఁ బ్రీతిం, జని మధురాపురమురాజ్యసంపదఁ బొందెన్. 51
- క. భూనాథుఁ డిట్లు దమ్ములు, దానును వివిధప్రకారఁధర్తనిరతు లై
నానావిధసజ్జనస, మ్మానసదాదానసిపుణఁమతి నున్నయెడన్. 52
- ఒకానొకప్రాప్తాణుఁడు చచ్చినకొడుకుం దెచ్చి రామునిగరివాకిటఁ జెట్టి దుగిఖించుట. —
- ఉ. చచ్చినపుత్రు నెత్తుకొని జానపదుం డొకవిప్రుఁడార్తుడై
వచ్చి నరేంద్రమందిరము వాకిట నాలును దాను నిల్చి వా
పుచ్చి మహోష్ణబాష్పములు బోరనఁ గ్రమ్మఁగ నేడ్చి యేడ్చిక
న్వచ్చుచు మోడ్చుచుం గొడుకు వేడుచు నెవ్వరి నేనిఁ జూచుచున్. 53
- మ. తనయుం డొక్కఁడ కాని నాకు మతి సంఠానంబు లే దేను భా
మినియుం బిమ్మటిసత్కియల్ పడయ లేమిం జూడఁ డయ్యెం గటా
చనునే వీనికి నిట్లు సేయ మరణోత్సాహంబు శోకాపనో
ధన మంచుం బలుమాట లాడుచు బరీతాపంబు దీపింపఁగన్. 54

క. కాలునకు నాతనూజు న, కాలంబునఁ దనవశంబు + గావింపంగాఁ
బోలునె దుష్పథవర్తులఁ, జాలఁడె శిక్షింప రామఃజనపతి యచుచున్. 55

ఉ. ఇట్టివి గల్గునే జనుల + కెవ్వరికిన్ సరనాధునెల్ల నే
పట్టున నై న చేల ననుఁ + బాపము చుట్టెనొ కాక దీని నే
నెట్లని నిర్ణయింతు నిది + యింతయు భూపతిచెట్ట గా మదిం
బుట్టెడు నొక్కశంక యిది + పోలుట పోలమి దోష దయ్యెడున్. 56

ఉ. ఎయ్యది యెట్టు వోయినను + నీతనికిం బ్రియ మెచ్చునట్లుగా
నియ్యెడ నగ్ని వెట్టుకొని + యెల్లజనంబులు సూచుచుండఁ గాఁ
జయ్యన మ్రంది పోయెద విచారము లిన్నియు నేల యంతతో
దయ్యమునెత్తికోలు తుదిఁ + దాఁకెడు నంచు బహుప్రలాపుఁ డై. 57

క. పొరలుచు లేచుచు నలుదెసఁ, దిరుగుచు భూపాలవర్యుఁ + దిట్టుచుఁ దనయుం
బొరిఁబొరిఁ జూచుచుఁ బిలుచుచుఁ, బరిరంభము నేయుచుండెఁబలు వేదనతోన్.

క. ఉన్నంత నంతయును విని, యన్నరనాయకుఁడు హృదయ + మాకులముగ నా
పన్నశరణ్యుఁడు గావున, విన్న నగుచుఁ జక్కఁబెట్టు + వెర వారయుచున్. 59

==|| పసిష్ఠాదియులు విప్రకుమారునిమృతికారణము రాముని కెఱింగించుట. ||==

ఉ. భేదముఁ బొంది మంత్రుల నఃకిల్బిషవృత్తులఁ దమ్ములన్ వసి
ష్ఠాదిమునీంద్రముఖ్యుల రఃయంబునఁ బిల్వఁగఁ బుచ్చి వారితో
నాదురవస్థ యున్న తెఱఁ + గంతయుఁ జెప్పిన నమ్మునుల్ సుక
ర్ణాదరవృత్తి ని ట్లనిరి + యాదట నర్కకులాగ్రగణ్యతోన్. 60

చ. కృతయుగవర్తనంబున నఃఖిన్నమతిం బృథివీసురుల్ దపం
బతులముగా నొనర్తురు నిఃయంత్రితవృత్తిఁ దగంగఁ ద్రేతఁ బూ
జితగుణు లైనరాజులును + జేయుదు రాపరిపాటితో నన
ర్హత గను నాయుగద్వయముఁనందును దక్కటి రెండుజాతులన్. 61

ఉ. ఇమ్మెయి దప్పి శూద్రుఁ డొకఁ + డిప్పుడు నీ దగుభూమిలోనఁ దీ
వ్రమ్ముగ నిష్ఠమైఁ దపము + వారక నేయుచు నున్నవాఁడు గాఁ
గొ మ్మిది తప్పనేర దనఃఘుం డగు నీతఁడు బాలుఁ డేల తు
గ్యమ్మునఁ బొందు నీదురిత + మయ్యపచారము లేక పుట్టునే. 62

చ. కావున నెందు నారసి యఃకార్యము తెల్లముగాఁగఁ జూచి సం
భావిత మైనచిత్తమునఁ + బాయఁగ జేయఁగఁ గర్తసిద్ధి నా
శావలయంబునన్ యశము + సాంద్రముగాఁ గృపఁ గొంకు లేక నీ
వే వధియింప కున్న శిశుఃవేదన క్రమ్ము టేల చొప్పుడున్. 63

. అనవుడు మో మలరఁగ న, జ్ఞనపతి లక్ష్మణునిఁ జూచి + చయ్యన జని వి
ప్రుని చూడఁడింపు తత్సుతు, తనువు తగన్ సంగ్రహింపు + తెలద్రోణిన్. 64

క. అని చెప్పి భరతుఁ దగ నా, తనిఁ బురమున నిలువఁ బంచి * తనదుమనోవ
ర్తన ఘనపుష్పకమును న, మ్మనుజేంద్రుఁడు దలఁచె నదియు * మసలక వచ్చెన్.

—|| రాముఁడు పుష్పకారూఢుఁ డై శూద్రతపస్విని వెదకి ఖండించుట. ||—

శా. చాపంబుం బటుబాణతూణయుగమున్ * శాతాసియున్ వస్త్రమున్
భూపాలుండో విమానరత్నముపయిం * బూజాసమేతంబు ని
క్షేపింపం దగువారిఁ బుచ్చి మును లాశీర్వాదముల్ సేయఁ ద
చ్చీపాదంబులు శేఖరద్యుతుల నార్చించెన్ వినీతాత్ముఁ డై. 66

తే. వారి వీడ్కొని యిత్వోకుఁవంశవరుఁడు, పుష్పకంబెక్కి ఖేచరఁపూజ్యుఁ డగుచు
మున్ను పశ్చిమదిగ్భాగఁమునకు నేగి, యందుఁ గలయఁ దపస్వులఁనరసి యరసి.

క. చూచుచుఁ బలుకుచు వినుచు య, ధోచితసంభాషణంబు * లొనరించుచు ని
ష్ఠాచారుల నెల్లను ధ, ర్తాచార్యుం డతివిదగ్ధుఁ * డయి శోధించెన్. 68

క. ఉత్తరమునందుఁ దూర్పున, నితైఱఁగున మునులలోనఁనెల్లను గలయం
జిత్తానురూప మగున, ద్వృత్తంబునఁ జొచ్చి వారి * వెదకుచు వచ్చెన్. 69

క. అక్షయపుణ్యం డిట్లు ప్ర, దక్షిణముగ భూమిలోనఁ * దడవుచు మునిసం
రక్షలు సేయుచు వచ్చెచు, దక్షిణదిక్కునకు వగవు * దనమది గదురన్. 70

ఉ. అం దొకకొండచేరువ సిఁతాబ్జవనంబులతీరభూమి మా
కందముకొమ్మునన్ బిగియఁ * గాళులు రెండుఁ దగిల్చి వ్రేలుచుం
గ్రింద హుతాశనార్చుల నఁభేదమునం గబళించి మ్రింగుచు
న్దేదము కాంతి నొంద మహాసీయతపం బొకఁ డాచరింపఁగన్. 71

క. కని యల్లలన యచటికిఁ, జనుచు నిరూపించి యతనిఁచందము దననె
మ్మనమున కెర వయి తోఁచిన, నునుజేంద్రుఁడు చేర నరిగిఁమధురోక్తిమెయిన్.

క. ఏమికులంబునఁ బుట్టితి, నామం బెమ్మది తపంబునకు ఫల మై నీ
కామించినతెఱఁ గెట్టిది, నీమది నున్నట్లు నాకు * నిక్కము సెపుమా. 73

చ. అనినఁ దపస్వి యిట్లను మఁహాత్మ జనించితి శూద్రయోనిఁ బే
రును విను శంబుకుండ గతఁరోషమనభ్రమచిత్తవృత్తి ని
ట్లనితరసాధ్య మైనతప * మర్థి నొసరెద మేనితో దినం
బునకు జగత్ప్రశస్తముగఁ * బోవుట కోర్కి నిజంబు సెప్పితిన్. 74

ఉ. నా విని భూవిభుండు మునిఁనాయక సత్యహితోపదేశవా
ణీవిభవంబు చిత్తమున * నెక్కొన నచ్చెరు వంది గాఢసం
భావన చేసి శూద్రముని * పై సదయం బగుచూడ్కి నిల్చి చిం
తావివశత్వ మొందె నృపఁధర్మము నీచము గాఁ దలంచుచున్. 75

చ. తనయశవంబు మోచికొని * తన్వీయుఁ దానును వచ్చి యేడ్చువి
ప్రనియడ లంతరంగమునఁ * బోక పెనంగిన ఖడ్గముం గనుం

- గొనుచు మునీశ్వరానుమతిఁ + గూరత కై నను నోర్చువాడఁ బా
 మ్మని తలపోయు చుండఁ గృప + యం దెడ నేయుచుఁ జిన్నవోవుచున్. 76
- క. కరుణాతిశయంబుఁ బ్రజా, పరిపాలనరతియుఁ బెనఁగు + వడి యుల్లములోఁ
 బిరిగొన నిశ్చయమునకుం, జొరఁ జాలక తలఁకుపాలఁనుండునుబోలెన్. 77
- క. వెడఁగుపడి యచటఁ బెద్దయు, వడి నిలిచి తలంచుకొని యవఙ్మంబును ని
 ప్పా డితనిఁ దెగఁజూడక చొ, ప్పడునే యావిప్రశిశువుఁప్రాణం బనుచున్. 78
- క. తల కంటగించు చుండఁగ, బలిమిని నౌషధరసంబు + పానము నేయం
 దలకొనురోగార్తునిక్రియ, నలమటతో బెరయుతెగువ + నలుగులపడుచున్. 79
- మ. నరనాథుం డిటు లెట్టకేలకు విలీనం బైనచిత్తంబు ను
 స్థిరభానంబునఁ బట్టుకొల్పికొని నిశ్చింతాత్మ నత్తాపసుక
 శరణార్థిస్ఫుటరక్ష గోరి తునిమెక + సంరంభశూన్యాంగుఁ డై
 కరవాలంబు మృదుక్రియం బెఱికి రేఖాహీనదీనస్థితిన్. 80
- క. అపుడు కుసుమవర్ష + మాకసం బెల్లను, బొదివె దేవదుందుభులు సెలంగె
 మారిహారాదిదివిజు + లంతరిక్షంబున, నిలిచి సంస్తుతించి + రెలమి మిగుల. 81
- శూద్రమునిని వధించినరాముని దేవతలు ప్రత్యక్షమై గారవించుట. —
- క. వారలు రాముతోడ రఘునంశనృపోత్తమ యి త్తపోధనుం
 డేరికిఁ బొందరానిగతి + కేగె నుకర్తము మెచ్చి యేము నీ
 కోరినయట్ల యిచ్చెదము + కొమ్ము వరం బనినం బ్రమోద మే
 పారఁగ విప్రబాలుబ్రదు + కాధరణీరమణుండు వేడినన్. 82
- ఏప్రొద్దు శూద్రముని విగ, తప్రాణునిఁ జేసి తీవు + ధర్మనిరతి నా
 విప్రశిశువుచైతన్యము, నాప్రొద్ద యనూనముగ సమాహిత మయ్యెన్. 83
- క. అని విభునెమ్మనంబు ప్రమదాతిశయంబుచు బొందఁ జేసి య
 య్యనిమిషసంఘ మిట్లనియె + నాతనితో మఱియుక మహీశ యే
 మనఘుఁడు కుంభసంభవుని + యజ్ఞముతీఱుదలం దదీయద
 ర్భనమున కర్థి నేగెదము + ర మ్మట నీవుఁ దగం దదర్థమై. 84
- దేవతలు చెప్పినచొప్పున సగస్త్వనియజ్ఞము చూడ రాముఁ డరుగుట. —
- క. అనుచు విమానముల్ నడప + నన్నరనాథుఁడు పుష్పకంబుపై
 ననుగమనంబు నేసె నమృతాశనులుం జని యమ్మునీంద్రుఁడ
 జనములఁ దృప్తి బొంది రఘునత్తము ధర్మవిధిప్రయత్న మా
 తని కెఱిగించి యేగి రుచితంబుగ సంయమిఁ గాంచె రాముఁడున్. 85
- అతఁ డభ్యాగతపూజా, ప్రతిపాదనకౌశలమున + రాఘవు సంతో
 షితహృదయుఁ జేసి యిట్లనుఁ, గతిపయసల్లాపజనితకౌతూహలుఁ డై. 86

మ. అవని దేవకుమారుచావునకు నీ * వత్సంతభేదంబుఁ బొం

ది పవేకఁబున ధర్మనిర్ణయము సంధిల్లం బ్రతీకారక

న్రవిధానంబున వానిమేన మగుడం * బ్రాణంబు గల్పించుటల్

దివిజప్రాతము సెప్పఁగా విని కృతార్థభూతచిత్తుండ నై. 87

క. నీ కెదురుసోచు చుండితిఁ, గాకుత్స్థాన్వయపరేణ్య * కడు నద్భుత మీ

లోకమున నిట్టిచరితం, బేకందువ నైనఁ గలదె * యెవ్వరి కయినన్. 88

క. అని యమ్మనిచటి లజ్జా, వనతుం డగురామధరణివల్లభునకు ని

చ్చె నతిప్రియపూర్వకముగ, ననర్ఘ్యమణిరుచుల వెలుగు * నాభరణంబుల్. 89

ఆ. ఒసఁగి యిట్లు లనియెనుర్వీశ యొకదివ్య, పురుషుఁ డొక్కకొలనిపొంత నన్నుఁ

గాంచి వినయమొప్పఁ * గాఁ దనదురితంబు, నాకు నెఱుఁగఁజెప్పి * నాకతమున.

క. ఆదురితము వాసిన స, మ్రోదమునక బ్రహ్మలోకమున కరుగునతం

డానరవృత్తి నొసంగం, గా దన కీభూషణములు * గైకొంటిఁ దగన్. 91

తే. దేవభరణీయ మిది నర * దేవసేవ్య, నీక భరియింపఁ దగు నని * నెయ్య మొంద

దేవకార్యంబు మేదిసీ * దేవహితముఁ, గేలిమైఁ జేయు మని విభు * కేలఁ దొడిగె.

క. పలుకుల నాదశరథుగా, దిలిసుతుఁ దుష్టాత్ముఁ జేసి * దీవనలఁ బొగ

డ్డల నముచితోపదేశం, బులఁ దాపనవరుడు ప్రొద్దు * వుచ్చుచు నుండెన్. 93

— రాముఁ డగస్త్యునిచే సమ్మానితుఁడై యయోధ్య కేతెంచుట. —

తే. అధిపుఁడాదివసంబున * య్యామినియును, గడపిమఱునాఁడుమునిపద * క మలములకు

నెఱఁగి వీడ్కొని పుష్పకం * బెక్కి సిద్ధ, సాధ్యపూజితుఁ డగుచు న * యోధ్యకరిగి.

చ. తనుఁ గని భక్తి మ్రొక్కుటయుఁ * డమ్ములఁ గాఁగిటఁ జేర్చి యాత్మవ

ర్తన మెఱిఁగించి తెల్లులకు * డండనమస్కృతు లాచరించి భృ

త్యసికరపౌరభూజనము * దావహుఁ డై కొలు విచ్చి కొంతసే

వున కనుజాదిసేవకులఁ * బొమ్మని భూషతి సమ్మదమ్మనన్. 95

క. సమయకరణీయకవిజన, సముదయగోష్ఠీవినోద * సారస్యాసం

గమనఁ దగఁ బ్రొద్దు పుచ్చె, స్సముచితచతుర్బాహుపరిజ * నంబులతోడన్. 96

క. మనుజవతి తాను దమ్ములు, జనమానసరంజనార్య * సమ్మదచరితం

బున నెల్లలోకములుఁ గీ, ర్తన సేయఁగ నిట్లు పూజ్య * రాజ్యము నడపెన్. 97

ఆ. అంత నొక్కనాట * ననుజుల రావించి, ధర్మసంగ్రహైక * తత్పరాత్ముఁ

డగుట బుణ్యకర్త * యత్నాదరమున వా, రలకు నిట్లు లనియె * రామనృపతి.

చ. శ్రుతపులయందు మేటి యనఁ * గా నుతి కెక్కినరాజసూయ మ

ప్రతిహతవృత్తిఁ జేయనృప * భావము గౌరవ మొందఁ జేత యీ

స్థిత మిది మీకుఁ జూడ నవి * శేషసముద్యమమేనిఁ దత్త్రియా

రతమతి నుత్సహింపుఁ డభి * రామముగా విభవాస్పదంబుగన్. 99

- చ. అనుడు వినీతిమై భరతుఁ + డారఘునందనుతోడ నల్ల ని
ట్లనుఁ గరుణావిధేయమతి + యై పొగఁజొందినసీకు విశ్వభూ
జనమనుజేశ్వరప్రకరఁసంక్షయమూలము నాఁ బ్రసిద్ధి కె
క్కినక్రతు వేల యొండొకటిఁకిం దొడఁగన్ మముఁ బంపు పెంపునన్. 100
- ఆ. అనినపలుకు లియ్యఁకొనురాఘవునకు సౌ,మిత్రి యిట్టు లనియె + సత్రసమితి
యందు ముఖ్యమగుటఁనశ్వమేధంబు పూ,జ్యంబు దానిఁ జేయు + మధిప నీవు.

—|| రాముఁ డశ్వమేధయాగము సేయుట. ||—

- మ. అనినం దమ్మునిమాటఁ గైకొని మహీఁశాగ్రేసరుం డాతనిం
బనిచెన్ రాజుల విప్రకోటి మునులన్ + బంధువ్రజంబుం గరం
బనురాగంబునఁ బిల్వఁ బంప నతఁడున్ + యజ్ఞోచితామంత్రణం
బొనరించెన్ సకలావసీశజనచిత్తోల్లాససంపాది యై. 102
- క. జనపతి వసిష్ఠముఖస,న్మునులయనుజ్ఞ గొని లక్ష్మణుని ఋత్విజులం
గనకాదివస్తుయుతముగ,వెనుకం బోఁ బనిచి హయము + విడిచె నియతుఁ డై.
- తే. పుణ్యతర మగునైమిశాఁరణ్యభూమి, భాగమున యజ్ఞవాట మఁపారవిభవ
భాసితంబును శుచియుఁగాఁ జేసియున్న, సందులకుఁజనిమంత్రతంఁత్రాన్వితముగ.
- క. క్రతు వొనరింపఁ దొడఁగి భూ,పతి పత్నీకృత్యములకుఁ + బసిఁడిని సీతా
ప్రతిమ నొడఁ గూర్చుకొని హృ,ద్గతభేదము లోన నడఁచి + ధైర్యము పేర్కెన్.
- క. నానాదేశసమాగతు, లై నవివిధజనములం బ్రయత్నంబున స
మ్మానించి తత్తదుచితా, నూననిఖిలసంవిధాప్రయోజకుఁ డగుచున్. 106
- క. అన్నంబు వస్త్రములు సం, పన్నహిరణ్యంబు రుచిరఁబహుమణులును శ
శ్వన్నిరతి నొసఁగుఁ బ్రియమున, సన్నరపతి విప్రకోటి + కచ్చెరు వారన్. 107
- క. సరసఫలకందమూలో, త్కరములు వేర్వేఱ బహుల + కటములుఁ దెప్పిం
చి రఘువరేణ్యుఁడు సంయమి, వరులకు నొప్పించె శిష్యఁవర్గము లలరన్. 108

—|| కుశలవులు యాగశాలకు వచ్చి రామాయణగానము సేయుట. ||—

- ఉ. ప్రీతి జగంబుచిత్తములఁ + బెంపు వహింపఁగ నిట్లు చెల్లఁ బ్రా
చేతనుఁ డమ్ముఖంబునకు + శిష్యయుతంబుగ వచ్చి దారచిం
తాతురుఁ డై నరాముని యథార్హవిధానము శాతకుంభసీ
తాతనుసంవిధానచరితం బగు తెల్ల నెటింగి హృష్టుఁ డై. 109
- క. సీతాతనయులఁ బ్రీతిన, మేతుం డై పిలిచి వారి + కిట్లనియె జఘ
నేతరుఁ డగురఘునందను, చేతోగతఁ దెలియఁ గోరు + చిత్తముతోడన్. 110
- ఉ. గేయరసంబు నింపున నకిల్చిషవర్ణములందు మాగధ
శ్రీ యలవడ్డకోవిదుల + చిత్తము లార్ద్రితఁ బొందునట్లుగా

- నీయెడ నదగ్రాగతముఁ సీంద్రనరేంద్రులపాలి కేగి రా
 మాయణ మర్థిఁ బాడుఁడు సఁమాహితమానసవృత్తి నిత్యమున్. 111
- తే. యాగశాలోపకంఠంబుఁ నందుఁబోయి, వెరవుమైమీరలొక్కొక్కఁ మరిక్రమమున
 రాముచెవి సోకునట్లుగాఁ నేమిభంగి, నై నఁ బాడుఁడు తగునమఁ యంబులెఱిగి,
 క. జను లెవ్వ రేని మిమ్మా, మనుజేంద్రుం డున్నయెడకు • మన్ననమై దో
 డొకని చనినను నాకట్టన, మునఁ బతి పిల్పించె నేని • మదమునఁ జనుఁడీ. 113
- క. మనుజేశ్వరునభ నే నున్నను లేకున్నను మనంబుఁ నం గొంకక పా
 వన మగునానృపుచరితము, వినిపింపుఁడు చొచ్చి యతని • వేడుకకుఁ దగన్.
- చ. అని ముని చెప్పి వేడ్క హృదఁయంబులఁ బట్టుకొనంగ మైథిలీ
 తనయులు దాని కియ్యకొని • దండనమస్కృతు లాచరించి వీ
 డొకని పరిషత్ప్రదేశములకుం జని పాడుచు నల్లనల్ల నే
 ర్పున మఘశాలచేరువకుఁ బోయి నృపశ్రుతిగోచరంబుగాన్. 115
- క. సరసధ్వనిఁ బాడఁగ న, న్నరపతి యాలించి నిజగుణస్తవనకథా
 విరచన యగు టెఱిగి తదీ, యరసానుగుణప్రకర్ష • మభినందింపన్. 116
- చ. తలఁచి మహీశులక్ మునులఁ • దమ్ముల బంధుల సత్కవీంద్రులం
 గలల విదగ్ధులై ననటఁగాయకవైణికవాంశికాదులం
 బిలువఁగఁ బంచి వైభవముఁ పెం పెసలారఁగ వార లెల్లఁ దన్
 గొలువఁగ నాకుశీలపులకుం దగ దర్శన మిచ్చె నిచ్చినన్. 117
- క. చొత్తెంచి రామువడు వ, చొత్తినచందమునఁ దనువు • లొప్పఁగ రూపా
 యత్తంబు లైనజనముల, చిత్తములు వికాస మొంద • సీతాతనయుల్. 118
- తే. రాముచరితంబు గేయాభిఁ రామమధుర, పదవిలాసమనోహర • భావభంగిఁ
 జతురవాక్యార్థసుశృక్త • సరసలీల, వివిధగతిఁ బాడుచున్నయఁయ్యవసరమున.
- క. వీరలమునివేషంబుల, కారణమునఁ గాక యొడలి • కట్టడియు ముఖ
 శ్రీరామణీయకంబు మ, హీరమణునియట్ల కాదె • యిరువుర కరయన్. 120
- || రాముఁడు కుశలపులగానము విని సమ్మానించుట. ||—
- క. అని యెల్లజనంబులు నె, మ్మనములఁ దలపోయు చుండ • మనుజేశ్వరుఁ డ
 మునిబాలకులకు నొసఁగెను, గనకము నాభరణములును • గారవ మెసఁగన్. 121
- చ. ఒసఁగిన నిక్కుమారు లవి • యెల్లక పల్కిరి మాకుఁ గాయలుం
 గనురులు వేళ్లు వెల్లఁకులుఁ • గాక సముజ్జ్వలభూషణంబులుం
 బసిఁడియు నేల యుక్తమె తఁపస్విజనంబులకుం బరిగ్రహం
 బసమభవద్గుణస్తుతికఁ ధైర్యపరత్వవిభూతి సాలదే. 122
- చ. అన విని గారవంబు హృదఁయంబునఁ బుట్టఁగ వారిఁ జూచి య
 య్యనకులముఁఖ్యుఁ డుత్సుకత • నెవ్వరివారల రీప్రబంధ మే

- మునికృత మన్న నాదికవి • మోము గనుంగొని యక్కుమాగు లం
దనుమతి గాంచి యిట్లనిరి • యాన్మపచంద్రనకుం బ్రియంబుగన్. 123
- క. ఈనందర్భము వీరలు, సేసినయది మేము వీరి • శిష్యులము రసో
ల్లాసమధుర ఘగుదీని ను, పాసింతుము ప్రీతి నేతి • దనుమతి నెందున్. 124
- చ. అనుడు వికాస మంది విభుఁ • డమ్మనినాధుముఖారవిందముం
గనుఁగొని మీకృపానుహిమ • గావ్యమయోజ్జ్వలమూర్తిఁ దాల్చి పా
వనముగఁ జేసె నాదులఘువర్తనమున్ భువనంబు లాదరం
బునఁ గొనియాడు నింక ననుఁ • బుణ్యుడ నైతిఁ ద్రిలోకపూజితా. 125
- క. ఈవాత్సల్య మధికనం, భావనమై మీర లెఱుక • పఱుప కునికి యే
మో వీర లెవ్వరో వినఁ, గావలయున్ గూఢపథము • గాఁ దగునేనిన్. 126
- || వాత్సక్యరామునికి సీతావృత్తాంతము చెప్పి కుశలవ్రల నతని కొప్పించుట. ||—
- క. అనురఘునాయకుపలుకులు, విచి మునిపతి జనకతనయఃవృత్తాంతం బీ
తని కెఱిఁగింపఁగ నిది తఱి, యని యతనికి నిట్లులనియె • నందఱు వినఁగన్. 127
- చ. వినయముఁ బెంపు నేర్పును వివేకమునుం గలసీవు మేదిసీ
తనయఁ దొఱంగు లెట్లు లుచితంబుగఁ జూచితి విట్లు వోలునే
యనలవిశుద్ధ యైనసతి • నక్కట యెక్కడనేనిఁ బొమ్ము నీ
వని వెడలంగఁ ద్రోచిన దయాగుణ కీర్తికి హాని వుట్టదే. 128
- నాఁ డగ్నిలోనఁ ద్రోచిన, వాఁడ వకట యంతఁ బోక • పల్లభ నిమ్మై
నేఁ డడవిఁ ద్రోచి తెదఁ గడు, వాఁడి గదే నీకు రాఘవకులప్రవరా. 129
- శే. అంతనుండియు నీశోడ • నలిగి యున్న, వాఁ మే మది యట్లుండె • వారిజాక్షి
తెఱఁగు వినుమనియిట్లనుఁ మఱియుముని వి, సీతజాతొత్సుకుండగుఁ నృపవరునకు. 130
- య్మత్రియపుత్రికాభరణఁ గారవలీల వెలుంగు మేదిసీ
పుత్రి మదాశ్రమస్థలము • పొంతి వనంబునఁ ద్రోచి వచ్చె సా
మిత్రి తపస్విబాలకులు • మెల్తుకఁ గన్గొని వచ్చి నాకుఁ ద
న్మాత్రి నెఱుంగఁ జెప్పుటయు • మానినియున్నెడ కేను గ్రక్కునన్. 131
- చని యనునయించి యాశ్రమ, మునకుం గొని పోయి యచటి • మునివరపత్ని
జనములభంగి నుటజవ, ర్తినిఁ జేసినయంతఁ గొన్ని • దినములు సనినన్. 132
- చకితాత్మ లగుమహీనురు, లకుఁ బ్రీతి యొనర్ప నాఁడు • లవణునివధనేఁ
తకు నీ పసుపఁగ శత్రు, ఘ్న కుమారుం డందుఁ భోవు • కందువఁ బ్రీతిన్. 133
- జనకసుత కవలనారిం, గనుడు ననుష్ఠితసమస్తఁకరణీయుఁడ నై
మనువంశముఖ్య కుశలవ్ర, లనియెడునామంబు లిడితి • నయ్యరువురకున్. 134
- కాలాచిత్యము మీఱఁ బెక్కువలమై • గల్యాణసామ్యాంగులై
కేలీలోలతపస్విదారకసహాక్రిడం బ్రవర్తిల్లుచున్

- బాలేందుద్యయిలీల నుజ్జ్వలకళాప్రథత్వముం బొందుచున్
 శీలం బాకృతు లొందినట్లగుచు సః తేవం బ్రియం బందుచున్. 135
- తే. సకలవిద్యలయందుఁ బ్రశస్తి కెక్కి, యక్కుమారులు రామాయణాఖ్య మైన
 మత్స్యణీతప్రబంధంబు + మధురగేయ, సహితముగ నభ్యసించిరి + సచ్చరిత్ర.
- క. అని తెలియఁ బలుకుతనదువ, చనపద్ధతిమై నెఱిఁగియు + సంశయమతిఁ ద
 న్నును సుతులఁ జూడ నమ్ముసి, మనుజేంద్రున కిట్లు లనియె + మఱియుంబ్రీతిన్.
- క. వారల నిర్విధమున సం, స్కారవిశేషాభిమతులఁ + గావించితి నా
 చారవిజితసంయము లగు, వీరలు వారప్రతర్క్యవిభవై కనిధి. 138
- తే. ఎంతకాలంబు వోయిన + నెరవ కాదె, యెరులసొమ్మనితలఁచియాఁగోత్సవమున
 కిదియ కాచుకగా వీరి + నిట్లు తెచ్చి, నిన్నుఁ జేర్చితి రఘుకులఁనృపవరేణ్య.
- క. అనవుడు జనపతి నెమ్మన, మున నచ్చెరువాటు ముదము + ముప్పిరిగొనఁగాఁ
 గనుదోయి సమ్మదాశ్రుల, మునుఁగఁగఁ బులకములు మేనఁమునుఁగువడంగన్.
- క. ఆనందము గదిరిన నభి, మాని యగుట నయ్యవస్త + మది నిడుకొని య
 ప్లేనిం గర్తవ్యము దగ, నానతి యిం డనిన మునిజఁనాగ్రణి ప్రితిన్. 141

== సీత నిజసాతివ్రత్యప్రభావంబున భూమిం గ్రుంగుట. ==

- సీ. జనకతనూజఁ గైకొను మిది మామతం బనిన విసీతుఁ డై + యవ్విభుండు
 మునినాథ యవిచారఁముఖ్యంబు గాన లోకంబు మెచ్చించుట + కడిది గాదె
 ముద్దియ మీచిత్తఁమునకుఁ బోలినభంగి నీయెడ శపథంబు + నేయుఁ గాక
 యనవుడు నిది వోలు + నని ముని శాసింపఁ దాపసీజనసహితంబు గాఁగ
- తే. సీత యచ్చటి కేతెంచిఁమాతయయిన, భూమిదెసఁజూచియెమ్మెయిఁరామనృపతి
 కేను దప్పనిదాననఁయేని నన్నుఁ, జేర్చికొను మని తడవ నఁచ్చెరువు గాఁగ.
- మ. అవసీదేవత సింహపీఠగత మై + యచ్చోటఁ దోతెంచి రా
 ఘువుదేవిం దొడదోయిపై నునిచి లోకం బద్భుతం బంద నే
 ల వెసం జొచ్చిన ధాత్రి కల్లునృపులౌల్యంబు న్ననీంద్రుండు యో
 గ్యవచోయుక్తులఁ బాపి పుత్రయుగయోఁగానంధ మగ్గించుచున్. 143
- క. ఇహపరిసౌఖ్యనిదానము, మహితాపత్యంబ యనుచు + మనుజేంద్రుమనో
 విహరణముఁ బుత్రీలాభ, ప్రహర్షవిషయంబుఁ జేసెఁ + బరమప్రీతిన్. 144
- తే. అక్కుమారులు రాముపాదాంబుజముల, కెరఁగి భూదేవితప్పు సఃహింపవలయు
 దేవ యని ముద్దుపుట్టఁ బ్రార్థించునట్లు, గాఁగ నత్తఱి వాల్మీకిఁగఱపుటయును.

== రామచంద్రుండు పుత్రసహితుం డై నిజనగరంబుఁ జొచ్చుట. ==

- క. వారలు నర్విధమున నా, భూరమణునిమదికి నింపు + పుట్టింపఁగ మం
 దారకుసుమములు దొరఁగెను, బోరన దివి దేవదుందుఁభులు గర్జిలెన్. 146

చ. జయజయశబ్దముల్ నెలగ • సర్వజనంబు నెలర్ప నర్తిలిం
బ్రియసుతయుగ్మముం దిగిచి • పెద్దయుఁబ్రొద్దొగిఁ గొగిలించి మో
దయుతమనస్కుఁడై నృపతి • దమ్ముల సమ్మద మొందఁ జేసి య
న్వయపరివృద్ధి తల్లులమనం బలరం బ్రకటించి వేడుకన్. 147

క. నగరం బుత్సవరమ్యం, బుగ నప్ప డలంకరింపఁ • బుచ్చి సముచితం
బుగ నకలజనముఁ బొమ్మని, తగువారును మునివరుండు • దమ్ములుఁ దానున్.

క. కొడుకులతపస్వివేషము, లుడిపి సరేశ్వరకుమారఁ యోగ్యపరికరం
బొడఁగూర్చి వార లుచితపు, నడవడి వర్తిల్లఁ గ్రతుదిఁనంబులు సనినన్. 149

క. ధరణీసురగణము మునీ, శ్వరులను భూపతుల నర్థి • వర్గము నయ్యె
వెరవున సంభావించుచుఁ, బరువడి వీడ్కొలిపె రఘునృపాలుం డెలమిన్.

తే. వినయ మొప్పంగ వాల్చికిఁమునికి నర్చ, లిచ్చి మీకృపపెంపున • నెల్లవగలుఁ
బాపెనాహ్లాద మొనఁగూడఁభవదనుగ్రహంబమా కేడుగడయునుననుచునతని.

క. అనుచుటకును బెద్దయుద, వ్వనుగమనము సేసి భక్తి • నడుగులఁ బడి వీ
డ్కొని యమ్మునిన త్తముదీ, వనలం బ్రీతాత్మఁ డగుచు • వచ్చెం బురికిన్. 152

తే. ఇట్లు కృతకృత్యుఁ డగురాఘవేంద్రు నెల్ల, వారు నయ్యెవిధంబులఁవచ్చి కాంచి
మన్ననలుమున్ను గాఁదమఁవిన్నపములు, సఫలములు సేయఁదోషితఁస్వాంతులైరి.

క. తనకన్నప్రజయకాఁగై, కొని భూప్రజ నెల్ల నొక్క • కొఱతయు లే కుం
డ నడపి పాలించుచు న, మ్మనుజేంద్రుఁడు పూజ్యరాజ్య • మహిమాన్వితుఁడై.

== కుశలపులకు రాముఁడు రాజవిద్యల నేర్పించుట ==

క. మునులకడఁ దత్ప్రకారం, బున నునికింజేసి మున్నఁపూర్వం బని నం
దనులకు నుచితపరిశ్రమ, మొనరించువిధంబునకు సముత్సుకుఁ డగుచున్. 155

సీ. భరతవాత్సాయన • ప్రభృతినాగరిక శాస్త్రంబులదెస నైపుఁణంబు వడయ
హయగజస్యందనాఁద్యారోహణ క్రియాదక్షతవలన వైదగ్ధ్య మొందఁ
గోదండకరవాలఁకుంతముఖ్యాయుధశ్రమములయందుఁ బ్రశస్తి నొంద
వేణువీణాప్రాథ • వివిధకళాభ్యాసములయెడఁ బ్రాశస్త్యములు వహింపఁ

తే. జేసి తజ్జులమనము లఁచ్చెరువడంగ, నక్కుమారుల నొక్కొక్క • యవసరమున
నేర్పుమొఱయించిమాదముదఁలిర్పశిక్ష, కులకుఁబసదన మొనఁగునిట్టలముగాఁగ.

క. ఇతైఱఁగునఁ గుశలపుల ను, దాత్తపరిశ్రములఁ జేసి • తద్విమలగుణా
యత్తమతిఁ జేసి శస్త్రా, ద్యుత్తమబాణములవిధము • లుపదేశించెన్. 157

క. సర్వకార్యములను • శత్రుఘ్నలక్షణ, భరతులరసి తీర్ప • ధరణి యెల్లఁ
బొగడుతోడియాజ్ఞ • నెగడి ప్రవర్తిల్ల, నతఁడు సద్విరోధఁరతిఁ జరించు, 158

క. నుతుల్లఁ గొనియాఁడు విద్వ, త్ప్రతి నుపాసించు భూమి * ప్రజ నరయు మహా
క్రతువు లొనరించు గురుదై, వతపూజలు సేయు సాధువర్గముఁ బ్రోచున్.

తరలము. ధరణి నెందును గాలవర్షము * దైనయోగసమగ్ర మై
కురియ మోదముఁ బొంద సస్యము * కోటికొండలు పండ భ
ర్తరతి సర్వజనంబు నుత్తమ * మార్గవర్తనశీలతం
బొరయ ధారుణి యేలె రాఘవ * పుంగవుండు మహోన్నతిన్.

160

—|| ఆ శ్వా సాం త ము. ||—

మ. మురజిత్కల్పఁడు కల్పవృక్షకుసుమా, మోదప్రతీకాశక్తి
ర్తిరమాధాముఁడు ధామమాలితులనా * శ్రీపాత్రతేజోనిరం
తరదిక్పక్రఁడు చక్రభృత్పదయుగ, భ్యానక్రియాభ్యాసత
త్పరతానిత్యఁడు భవ్యకృత్యుఁ డసమాదాద్యుండు సౌమ్యుం డిలన్.

161

క. మనుజాబ్జాకరసవితృఁడు, వినయస్తవనీయవిభవ * విశ్రుతనిజవ
ర్తనుఁడు పరివాహసన్నా, హసవిరుదాంకుండు శశ్వదభివిజయుఁ డిలన్.

162

మాలిని. ధరణిభరణదృప్య, త్పార్థివార్థప్రకాండా
హరణపరిణతుం డుద్యద్గుణాఢ్యక్షీతీంద్రా
భరణకరణగాధా * పండితోద్యత్సదావి
స్ఫురణవరణనిత్య, స్తుత్యలక్ష్మీశుఁ డుర్విన్.

163

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర, కొమ్మనామాత్యపుత్ర, బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బయినయు త్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు సర్వంబును దశమాశ్వాసము.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

సంపూర్ణము.

చెన్నపురి : వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి

ఆదిసరస్వతీనిలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రితము.—1916.